

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதித்
தோத்திரக்கோவை,

—:0:—

இஃதே,

சென்னைக் கீவனடியார் திருக்கூட்டத்தோருவரும்
புரூபீஸ் டிராபிக் ஒவர்சியருமாகிய
பெரியமெட்டு

மோசூர் - முனிசாமிமுதலியாரால்
இயற்றப்பட்டது,

மேற்படி திருக்கூட்டத்தோருவரும்

புதுவை - புதுப்பாக்கம்

சுந்தர பெரியசாமிமுதலியாரவர்கள் புத்திரருமாகிய

சு - பெ - பெ - பொ - னுசாமி முதலியாரால்

சென்னை :

வே. நா. ஜூபீஸ் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சார்வரி 1900 ஆவணியீ.

1900.

சிவமயம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

நூ ன் மு க ம்.

—•••—

அருந்தமிழ்நீந்த அன்பர்காள்! அடியேன் சென்று
தரிசித்த தலங்கள் பலவற்றுள் தொண்டைநாட்டுத்
தலங்கள் முப்பத்திரண்டிற்கும் ஒவ்வோர் துதியி
ருத்தல்வேண்டுமெனப் பேரவா பிடர்பிடித்துந்தலால்
அவை யொவ்வொன்றிற்கும் தோத்திரப் பாமாலை
யியற்றிச் சிலவற்றை யச்சிடுவித்தேன். அவற்றைக்
கண்ணுற்ற அன்பர் பலர் அச்சிடுவித்தவைகளையும்
அச்சிடாது எஞ்சினின்றவைகளையும் ஒருங்குசேர்த்து
முறையே ஒருநூலாக்கிப் பலர்க்கும் உபகரிக்கற்
பேருதவியாமென வேண்டியபடி. திருக்கச்சியேசம்ப
முதலாகத் திருஇரும்பைமாகாளம் ஈறாக அச்சிடுவித்த
துடன்,

“உலகெ லாமுனை வழுத்துக வழிபடா தொழியிற்
கலிகொள் வேதிய ரும்பரா யினுமவர் கரும்
நிலமி சைப்பய னெய்துறா சழிகநின் னிணைத்தான்
மலர்வ முத்தினோர் பெரும்பய னெய்துக மாதோ.”

என்றபடி யாதொரு இடையூறும் எடுத்தகாரியத்திற்
றேன்றாவண்ணம் விக்கினைசுவரர் தோத்திரமும்,
முறைய கப்பிரமணியர், சமயாசாரியர்கள் தோத்திரங்
களும் இயற்றிச்சேர்த்து, அவை பலனினப்பாவாகவிருப்
பிற் செவிக் கனிமைதோன்றிப் பத்திவிளைதற்கோ

ஹவாகுமென்றெண்ணி ஆங்கார்கு ஆசிரியவிருத்தம், வெண்பா, கலித்தாழிசை, கலிநிலைத்துறை, கலிவிருத்தம், கட்டளைக்கலித்துறை, கோச்சகக்கலிப்பா, ஆசிரியப்பா, கட்டளைக்கலிப்பா, சந்தக் கலிவிருத்தம், சந்தவிருத்தம், என்னும் பாவினங்கடோன்ற நிரோட்டகம், இரட்டை மணிமாலை, ஒருபாஒருபஃது, நவமணிமாலை, பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, சோடசப்பாமாலை, கலித்துறையந்தாதி, மும் மணிமாலை, நான்மணிமாலை, வெண்பாவந்தாதி, பஞ்ச ரத்தினம் என்னும் பிரபந்தங்களாக வமைத்துத் தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதித் தோத்திரச்சோவை எனத் திரு நாமமுஞ் சூட்டினன். அன்றி, அவ்வத்தல சுவாமி தேவியார் திருநாமங்கள், தீர்த்தங்கள், விருட்சங்கள், பூசித்துப் பேரடைந்தவர்பேயர்க ளாகியனவற்றையுஞ் சுருக்கி யறிந்தவளவிற காட்டியுள்ளேன். அவற்றைக் கண்ணுறும் அன்பர்யாவரும் “நஞ்சமமுதமாமங்கலம் புகினை” என்றபடி சொன்னயம் பொருணயம் அமை யாச்சொற்க ளடங்கியவையாயினும் இறைவனையே எழில்பெறத்துதித்த செய்யுட்களாதலால் செய்யுட் குறைகளை யெடுத்துநோக்காது எம்பெருமான்றுதி யெனக்கொண்டு களிப்பரென்று கருணாநிதியின்றிரு வருளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்

தாழ்மையுள்ள

மோசூர் - முனிசாமி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சாவூர் பிரமஸ்ரீ - சதாவதானம்,
 சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இயற்றிய
 அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.
 கீர்பூத்த வளத்தொண்டை நன்னாட்டிற் றமிழ்வேத
 நிகழ்த்துஞ் சென்னி
 யார்பூத்த வறமூர்த்தி யமர்த்தருளு மவ்வறத்தெண்
 ணந்த லங்கட்
 கோர்பூத்த புகழ்த்தோத்தி ரக்கோவை யெனுமோர்நா
 லிசைத்தான் மோசூர்ச்
 கீர்பூத்து நனிசாமி நிறைபவுறு முனிசாமிச்
 செவ்வி யோனே.

சென்னைக்

கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிசர்
 பிரமஸ்ரீ-வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாரவர்கள் பி. ஏ.
 சோல்லிய,

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

கற்றவர் கல்லா ராதியர் படித்துக்
 களிக்கிய தோமற வொளிப்பு
 தெற்றெனு நூலாத் தொண்டைநன் னாட்டுத்
 திருப்பதித் தோத்திரக் கோவை
 நற்றவச் சைவ னம்முனி சாமி
 நனிபுனைந் திடலுமஃ தச்சி
 னுற்றிவ னுலவ வுயர்பொன்னு சாமி
 யுவந்தினி துதவினன் மாதோ.

ம-ந-ந-மூ வித்வான்.

திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய
நேரிசைவேண்பா.

சீர்த்தொண்டை நாட்டுச் சிவத்தலக்குப் பேரார்ந்த
தோத்திரக் கோவையெனச் சொல்லினான் - கார்த்திரன்சார்
பூம்பொழில்கூழ் மோகூர் முனிசாமி வேள்புலமை
மேம்படுவோ னின்று விழந்து.

அறுதீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிநீதம்.

அபன்னாடு காவுடைத்துப் பொன்னினா டனமுடைத்துப்
போந்தை சூடி
என்னாடு மால்யானைத் திரளுடைத்திங் குமையளிப்ப
நம்ப னுண்ட
சென்னாடு முததுடைத்தத் தீர்த்தனுமை கைத்தொண்டே
செய்ய நாடு
மின்னாடு தொண்டைநா டென்பரிக் காரணத்தியாதே
சிறந்த தம்மா.

உன்னநாட் டினிற்கலையுட் சிவகலையு மாமனுவு
ளெழுத்தோ ரஞ்சம்
மன்னுதருக் களிற்கற்ப தருவுமான் வருக்கத்தின்
மாத வன்பாற்
அன்னுகர பியுமறையிற் சாமமுமா மெனயாருஞ்
சொல்லா நின்ற
பொன்னியாலு மணிமாடப் புரிசைமோ சூரென்றும்
பொலியு மாலோ.

அப்பதியி வன்றரன்ற னடியார்தம் பத்திமையே
யன்பாய்ப் பாடும்
பொற்புறுசே வையரதிபன் வருகுலத்திற் றேனறியோன்
பூவை பாகன்
சொற்பதுமச் சிலம்புறுசே வடிக்கென்றுந் தமிழ்பாடித்
சொலைவில் சீர்த்தி
யிப்புலியிற் பெற்றதன்றி யெனையாண்ட முல்லைவள
ரிசன் றேத்து.

மே,சகுசத் திரமுதல வமைத்தவன்பேர் முனிசாமி
 யெனவே மேலோர்
 போதவுரைத் திடுகண்ப னையனுமை தொண்டிசெயப்
 புரியும் பொற்பான்
 ஒதுறுபாத் தொண்டிசெயக் கருதியிந்நாட் டெப்பதிக்கு
 மியைய நாடித்
 தீசகலுந் தோத்திரக்கோ வைப்பெயரி நொருநூலைச்
 செறித்தான் மன்னோ.

இன்னநூல் பல்லோரும் படித்திரும்பே றிங்குறுவா
 னிதயத் தெண்ணி
 அன்னமா டிறுதடஞ்சூழ் வதுவையறப் புதுவைநக
 ரமர்ந்த மாண்பான்
 என்னிருகண் மணியனையான் பொன்னுசா மிக்குரிசி
 வென்றுந் தன்பேர்
 மன்னவெழு தாவெழுத்திட் டுவதற்கென் கைம்மாறு
 வகுப்ப தம்மா.

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகள் மாணக்கருள் ஒருவரான
 க வ. திருவேங்கட நாயடவர்கள் இயற்றிய
 எழுதீர்க்குழிநெடிலடியாசிரியவிநித்தம்.

வெண்ணிலாக் கதிர்கள் விழுதுவிட் டிலங்கும்
 வேணியோன் கடுக்கைவேயந் திடுவோன்
 பண்ணினார் மொழியான் பங்கனும் பரமன்
 பரிவுட னமர்ந்திடுந் தலங்க
 எண்ணின வெண்ணான் கென்பர்க டொண்டை
 நாட்டினி லிசைமருஉ வலற்றைக்
 கண்ணினார் கண்டே யுடல்பெறும் பேற்றைக்
 கவருவா எண்ணினன் கருத்தால்.

நிச்சலு நீற்றைக் கண்டிகை புனையு
 நேயத்தான் கற்றுணர் வோரை
 வைச்சபொக் கிசமாக் கருதியே போற்று
 மாண்பினன் மதிப்பருங் குணான்
 கச்சப முதுகிற் கடனிய விரும்பைக்
 கருக்கிடும் பள்ளர்கள் பரவு
 முச்சமா மோரூர் வருமுனி சாமி
 யுத்தம னுணர்வுடைப் புலவன்.

மேயசீர்த் தலங்கண் முன்னுரைத் தவற்றை
 மேவிய வன்புபின் னுந்த
 நாயமும் வாக்குங் கருத்துமே யொன்றக்
 கண்டுசே வித்துநா வாரப்
 பாயசீர்ப் புனைந்த பனுவன்மா லையினப்
 பரம்பரன் பதுமத்தான் பரிக்கத்
 தூயதா உணிந்தா னதுதொண்டை நாட்டுத்
 திருப்பதித் தோத்திரக் கோவை.

வாயினப் படைத்தார் வம்பளந் திட்டு
 மறுமைக்குஞ் சிறுமையே செய்து
 நோயினப் பெருக்கிப் பேயெனப் பறந்து
 நொய்யாய்ப் போகுதல் புன்மை
 தாமரைக் கருணை தரும்பரம் பரனைத்
 தம்மின லாயவா நேனும்
 போய்ப்பழிச் சிடுமி னெனத்தெரித் திட்டான்
 புரியுங்கைம் மாறெவ னவற்கே.

சென்னைக்

கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 ஈக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியா ரவர்களியற்றிய
 எழுதீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதியணி சடிவத் திறைவனும் புனிதன்
 மன்னுயிர்த் தொகைகளுக் கருள்வான்
 வசிதருபதி & எண்ணில வலற்றுள்
 வளமிகு தொண்டைநாட் டிலரு

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதிகளெண் ணான்கும் பரவியே பரமன்
பைங்கழ றுதிபுரி பனுவல்
விதியுளி பிரபந் தங்களா யியற்றி
விளக்கினான் மேதக விரித்தே.

அன்னவ னெம்மான் றம்பகன் டவுலீ
யமர்திரி பதகையின் டரபும்
கன்னவி ரோளுங் குவளைசேர் டார்புங்
கவினலப் பதாகையு முடையோன்
தன்னையே சார்ந்தோர் பொன்னையே யடையத்
தையபுரி கருணையோர் வடிவன்
என்னிரு கண்க ணேர்முனி சாமி
யெனும்பெயர்ப் புலவர்நா யகனே.

கருப்பதிற் புகாது கண்டவர் துதிக்கக்
கவினுறு கவிகளாப் புனைந்து
வீருப்புடன் சான்றோர் குழாமிடைந் தெங்கும்
விளங்குறு தொண்டைநாட் டமருந்
திருப்பதிக் கோவை யென்றொரு டெடராற்
றிகழ்தர வளித்தன னவற்கு
அருப்பமில் கைம்மா றறிஞர்க ளியற்றற்
காவதொன் றுள்ளதோ வறையின்.

அஷ்டாவதானம்,

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

இண்டையஞ்ச டைப்பெருமா னினிதுவீற் றிருந்தருளு
மெழிலை வாய்ந்த
தொண்டைமண்ட லத்தளிநா லெட்டினுக்குந் தனித்தனிடே
தோத்தி ரங்கள்
கண்டைநற் கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கயப்பிக்கக்
கனிந்து சொற்றான்
பண்டையசெந் தமிழ்ப்புலமை நிறைமோசூர் முனிசாமிப்
பாவ லோனே.

சைவசித்தாந்த சஞ்ஜீவினி சபைப் பிரசாரகரும்
 மாயாவாத தும்ஸ கோளரியுமாகிய
 யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி,
 வித்வான் - னா - கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களியற்றியன.

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமேவுங் கரும்புயலு மொருமலரின் மறையனமுந்
 தேட வேர்பு
 சருமேவு முயற்கூட்டுச் சடைக்காட்டைப் பதமலரைத்
 தாநா டாது
 மருண்மேவு மலத்தொடக்கி னிலைமாதிக் கீழிடந்து
 வான்மேற் போகி
 யிருண்மேலி யறியொணு வொளிகடிவப் பரம்பொருளன்
 றோராட் டெண்ணி.

உலகுயிரி னிடர்குமைத்துத் திருவடிக்கீழ்ப் பெரியகசு
 முறுப்பான் கொண்ட
 வலகிறு வருளுருவா நிலவுலகத் தமர்த்தருணற்
 றலங்கள் கோடி
 யிலகுமவற் றதற்கதுவே நிகரான தொண்டைநாட்
 டெங்க ளம்மை
 தலமுயவே வளர்த்தனமும் பானிரண்டென் றறிகுறிக்குச்
 சான்ற வாகி.

பெருமைபெறீஇ யுனுமளவி னிமைமறுமைப் பேறளிக்கும்
 பெட்பார் முப்பா
 னிருமையுறு மவிர்தலங்க ளவையரீஇச் சேவையினி
 தியற்றுங் காலே
 யருமையுற மலர்மாண்சொன் மாலேவகை சாத்தியரு
 ளுற்றிக் காசு
 வொருமையினர் கோவையாத் தருகவெனத் தந்தனளு
 லொருவன் மாடோ.

அன்னவன்யா ரெனின்வேட மாலயத்தை யரெனன்றே
வழிபா டாற்று
மன்னவனம் வரநதியின் மரபினு னம்மரபின்
மாட்சி னூலிற்
பன்னுவா னத்துவித சித்தாந்த வுண்மைநிலைப்
படிமை யாள
னன்னயமா விலக்கியமைந் திலக்கணமே முதற்கலைச
ணன்காய்க் கற்றோன்.

சொல்வளமும் பொருள்வளமும் வளர்ந்திலகப் பாமழையைச்
சொரியு மேகம்
பல்வளமும் படைத்தமோ சூர்ப்பதியின் புகழ்ப்ரவி
ராம சாமிச்
செல்வனொரு பெருந்தவத்து வருகுமரன் குமரனடி
சென்னி குடுந்
துல்வளவன் முனிசாமிப் புலவனெனப் பெயரியநற்
சொல்லோ னன்றே.

மஹாவித்வான் பென்னலூர்நாராயணசாமிநாயுடவர்கள் புத்திரர்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான். நாதமுனிநாயுடவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழந்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்டைநாட்டுப் புற்றதமிழ் மணங்கமழு நால்வர்களாற்
பதிகம் பெற்ற [னச்
தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலத்தோத் திரக்கோவை யமிழ்தமெ
சொற்றான் மாதர்
கொண்டைநாட்டுக் கடிமலரினறுபதங்கண் முரன்மோசூர்
கோமான் சீர்த்த
தொண்டைநாட்டுப் புலமையுறு முனிசாமி யெனும்பெயர்கொ
பேன் மன்றோ.

நேரிசை வேண்பா.

பனியா மிருவினைக்குப் பாணுவென மோசூர்
முனிசாமி வள்ளன் மொழிந்தான் - வனசக்
குருத்தலத்தின் கூர்நுதியாற் கூறுபடுந் தொண்டைத்
திருத்தலத்தின் னோத்திரநற் சீர்.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான்,

பிராயங்குப்பம் - முத்துலிங்கப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னனத்தான் மணிசேடன் சிரமசைக்கக் கண்மலர்ந்தான்

பொதிகைச் சாமி

யென்னனத்தான் செங்கமலை முகம்பார்த்துக் களிப்புற்ற

னிமையா நாடர்

[பதித்

சொன்னயத்தான் பொருணபத்தா எனெனதித்தார் சொண்டை

தோத்தி ரப்பா

பன்னநத்தா ரியார்மோசூர் முனிசாமி வணந்ததமிழ்

பார்த்தம் மம்மா.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத் தொருவராகிய

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசேட்டியார் பி. ஏ. அவர்களியற்றிய

அ க வ ற் ப ா .

உலகொருமூன்றுமிலுருவளந்த

திருமறுமார்பத்தொருதனித்தேவன்

நாணுறவேங்கிச்சேணுயர்குழுமி

நந்தியம்பொருப்பினெந்தையெம்மீசன்

செஞ்சடைக்கூத்தன்நஞ்சடைக்கண்டன்

செம்மலர்நோன்றான்மெய்ம்மனத்திருத்தும்

தீதடையப்பெரு அமாதவவசிட்டன்

தெய்வச்சுரபிமுன்பெய்தெழுதீம்பால்

பெருகியபாலிப்பெருவளஞ்சுரக்கும்

தொண்டையெனுஞ்சீர்மண்டலமதனின்

மாகுரப்பெரு அமோசூரென்னும்

நல்லூரகத்துத்தொல்குடிப்பிறந்தோன்

இம்பர்ஞாலத்தெம்பெருமாற்கு

நென்முளைவாரியின்னமுதருத்தியும்

எண்டிசையும்புசுழ்தொண்டைத்தொகைநரசர்

சீரணிமெய்ம்மைக்காரணமாயும்
 மணமகளென்னும்குணம்பாராது
 கூந்தலரிந்தெளிதேந்திநல்கியும்
 சாலிமாவடுவாலமுண்டார்ஞ்ஞ
 அரும்புமெய்யன்புடன்விரும்பியுதவியும்
 மருணாதங்கடந்தவருணாதப்பலுவல்
 நாடியமனத்திற்பாடிப்பற்பல
 அற்புதச்செய்கைபொற்புறவியற்றியும்
 இறைவன் றுதைப்பொருதுளம்வருந்தியும்
 நிறைசெய்நாவைநைந்திடக்கொய்தும்
 “பூக்கொளுமாதர்மூக்கினையரிந்தும்”
 வாய்த்தவண்மைச்சீர்த்தியாளர்முன்
 தோன்றியதொல்சீர்சான்றகுலத்தான்
 ராமசாமியெனும்நாமஞ்சிறந்தோன்
 தவத்தினின்வந்துபவத்திறங்கடிவோன்
 யாவர்யாதொருதேவரையுன்னினும்
 மாதொருபாகத்தாதிதேவனே
 அவ்வத்தெய்வத்தவ்வவர்க்கங்கு
 அருள்செயுமன்றிமருள்செயுந்தெய்வம்
 பிறக்கும்வ்வினசெயுமிறக்குமென்னும்
 புரையிலாதநல்லுரையுளங்கொண்டோன்
 மூர்த்தியுந்தலமுந்தீர்த்தமுந்தொடங்க
 அனாவருள்செயும்ஞானசாரியன்
 கிட்டுவென்னெனங்கட்டுரைகொண்டு
 புண்ணியத்தலந்தொறும்நண்ணிவழிபடும்
 பவங்கடிவேட்கைச்சிவனடியாரது
 கூட்டஞ்சேரும்நாட்டமுடையோன்
 விதிவழுவாதுதுதிபெறுதொண்டை
 மண்டலஞ்சேருமெண்டருநாவெண்
 பதிவருமெம்பசுபதியைப்பாடும்
 வழிபாடாற்றிமொழிபெறுஊற்பல
 தோத்திரஞ்சேர்த்தசாத்திரமீங்கு
 இதயத்தெண்ணியுதவினனாமால்
 மதராசார்பர்சதுராராபீஸ்
 பியர்தன்னோவர்சியராமெங்கள்
 கனிவாசகஞ்சேர்முனிசாமிப்பேர்
 பாவல்லோனெனும்நாவல்லோனே.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கரும்
பெரியமெட்டு, சின்னமுருகப்பசெட்டியார் குமாரருமாகிய
பெ. மு. சிவஞானசெட்டியாராலியற்றிய
பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
சீர்பூத்த கடலாடை யுடுத்தசக தலமதனிற்
சீர்த்திசெறி சான்றோர்களைத்
திருத்தமொடு கொண்டநா டெனுந்தொண்டை நாட்டி லரு
திருப்பதிமும் பானிரண்டி
வர்பூத்த பாங்கினொடு வமரவப் பதிகளுந்
கிணையில்தோத் திரக்கோவையை
யின்னலற வியற்றமிழி னாலிசைத் தன்னரிய
வின்பவா சியின்மூழ்கவே
பார்பூத்த ரென்னையர னடியவரி லொருவனும்
பன்னும்வே ளாண்மரபினைப்
பகர்ந்தவன் மதராசு பியர்டிராபிக் கோவார்சீர்
பகருமா யுள்பண்டிதன்
கார்பூத்த வெனதுவெம் பிறவிக்கட னீந்துநற்
கல்விநல மீந்திட்டவன்
கங்கைகுல மோங்கவரு மோரூர்வாழ் முனிசாமி
கவிவாண னன்றின்றரோ.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய

பொ. சுப்பாராவ் அவர்களாலியற்றிய

நேரிசை வேண்பா.

முப்பழமுஞ் சர்க்கரையு மோரூர் முனிசாமி
கைப்பவள மாகக் கழறியதால் - ஒப்புக்
பாத்திரக்கோ வைத்தான் பராவுந் திருத்தலத்துத்
தோத்திரக்கோ வைக்குண்டோ சொல்,
திருச்சிற்றம்பலம்,

தொண்டநாட்டுத் திருப்பதிகளின்

எண்.	அட்டவணை.	பக்கம்.
—	விநாயகக்கடவுள் ...	க
க	திருக்கச்சி ஏகம்பம்... ..	கக
உ	திருக்கச்சி மேற்றளி ...	ககௌ
கௌ	திருக்கச்சி ஒண்காந்தன்றளி ...	கௌ
ச	திருக்கச்சி அநேகதங்காவதம் ...	உ௦
ரு	திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு ...	உஉ
கௌ	திருக்குரங்கணின்முட்டம் ...	உச
எ	திருமாகறல் ...	உரு
அ	திருஒத்தூர் ...	உௌ
கௌ	திருப்பனங்காட்டேர் ...	உகௌ
க௦	திருவல்லம் ...	கௌ
கக	திருமாற்பேறு ...	ககௌ
கஉ	திருஆறல் ...	சஅ
கௌ	திரு இலைம்பையங்கோட்டேர் ...	ரு௦
கச	திருவிற்கோலம், கடவம் ...	ருஉ
கரு	திருவாலங்காடு ...	ருரு
கௌ	திருப்பாச்சூர் ...	ருௌ
கௌ	திருவுளம்பூதூர், வெண்பாக்கம் ...	ருகௌ
கஅ	திருக்கள்ளில் ...	கௌ
ககௌ	திருக்காளத்தி, சீகாளத்தி ...	கௌ
உ௦	திருவொற்றியூர் ...	எரு
உக	திருவலிதாயம், பாடி ...	அரு
உஉ	வடதிருமுல்லைவாயில் ...	க௦க
உௌ	திருவேற்காடு ...	ககஅ
உச	திருமயிலை ...	கஉகௌ
உரு	திருவான்மியூர் ...	கருரு
உௌ	திருக்கச்சூர் ...	கசுக
உௌ	திரு இடைச்சூரம் ...	கசுௌ
உஅ	திருக்கழுக்குன்றம் ...	கசுகௌ
உகௌ	திரு அச்சிறப்பாக்கம் ...	கருரு
க௦	திருவக்கரை ...	கருஅ
கௌ	திருவரசிலி ...	கௌ௦
கௌ	திரு இரும்பைமாகாளம் ...	கௌச
—	திருப்போளூர் ...	கௌஅ
—	திருத்தணிகை ...	கஅ௦
—	ஆளுடையபிள்ளையார் ...	கஅகௌ
—	ஆளுடையவரசு ...	ககௌ
—	ஆளுடையநம்பி ...	ககௌ
—	ஆளுடையவடிகள் ...	கௌகௌ

கண்பதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதித் தோத்திரக்கோவை

விநாயகக்கடவுள்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பெற்ற வுலகெலா மிருணீங்கி யொளிபெறச்

செய்யுநற் றிருவாளனே!

திவ்யதே ஜோன்மய சொரூபா சகானந்த

சிற்சுகோ தயவிலாசா!

ஏர்பெற்ற மாலய னிந்திர னைத்திய

னிணையிலாப் புருசுண்டரும்

இன்பமொடு நாணாயூர் கம்பியாண் டார்நம்பி

யிசைத்தமெய் கண்டசிவமும்

பேர்பெற்ற வெணவைசந் திராதித்த ராதியர்

பெருமைபெறு பூசனைசெய்ய

பெறவரிய பேரின்ப வாழ்வினை யனித்திட்ட

பேசரிய வக்ரதுண்டா!

நேர்பெற்ற திருவடியி னிறைவுற்ற வன்பினொடு

நிதமருக் கிக்கவருளாய்

நித்திய வகண்டபரி சுத்தசிவ சத்தியருள்

சீர்த்தகண பதிநாதனே,

விநாயகர் தோத்திரம்.

நேசைவேண்பா.

சீருஞ் சிறப்புந் தெருளொடு மேல்வீடுஞ்
சேருமன மேழுதியோர் சிந்தையினுற் - நேருமெழில்
ஐந்துகரத் தானேகித மந்தியொடு சந்திவலம்
வந்துகரத் தான்மலர்தூய் வாழ்த்து. (க)

பேரின்ப வீட்டைப் பெறவேண்டின் மாமனமே
தாரின் மலர்தொடுத்துச் சாத்தியே - காரின்
வணத்தந்தி யானனத்தான் வண்புகழ்சேர் நல்ல
குணதநதி யானமுறக் கூடு. (உ)

மெய்யடியார் தங்குமூவின் மேவவைத்து நாயேனை
வெய்ய வினையகற்றி வீடுபெறச் - செய்வான்
பண்பதிவா யாயிரத்தாற் பாடுமெழிற் சீர்த்திக்
கண்பதிநல் லோர்பாற் கலந்து. (ங)

கரிமுகத்தி ராக்கதனைக் காய்ந்துதலை நாளில்
பரிவுடனவ் வானவரைப் பண்பாற் - புரிந்த
விநாயகனே பேரின்ப வீட்டரசை யன்பால்
தநாதிபனே சன்சுதனே தா. (ச)

ஈண்டினே னன்பர்களை யேத்தே னுனதருளைப்
பூண்டியான் சன்மப் பொருகடலைத் - தாண்டினேன்
காமனாளு கத்தனைனக் கண்டான் முதற்சுதனும்
வாமனாளுந் தீவினையை மாய்த்து. (ஐ)

விடைக்கொடியா னென்னும் விரிசடையா னுந்தந்
திடைக்கொடியா மம்பிகையுஞ் சீராய் - எடுத்துகிதங்
கொஞ்சரத்த வண்ணத்துக் கோமானை யோர்கோட்டுக்
குஞ்சரத்தைச் சேர்ந்தாற் குணம். (ஈ)

தூயவருக் கெட்டுவான் துட்டவினை செய்துழலந்
தீயவருக கெட்டான் றிரிநயனன் - தூயமணத்
தாழரைநேர் தாளத்தன் தந்தா வளமுகத்தருள்
சாமரைபோற் கன்னத்தான் றான். (ஏ)

போதங் கொடுத்தளிக்கும் புண்ணியனும் வல்லபையி
னாதன் மலமறுத்தோர் நண்ணுதுபொற் - பாதன்
அறுகுமருக் கொன்றைபுனை யத்தனரு ளாலே
பெறுகுமென னின்றபெரும் பேறு. (௨)

எங்கு மலைந்துழலு மென்னெஞ்சே யைங்கரீனக்
கங்குல்பக லுங்கரைந்து கண்களாற் - பொங்குரு
சலம்பெருக மெய்ப்புனகஞ் சாரத் துதித்தால
சலம்பெருக வாரரன் சமன். (௩)

அறவினைக ணை மகலா தியற்றுந்
துறவிகளுள் னத்திலுறுந் தோன்றல் - பிறவி
சரணவற்பு தப்புவைச் சார்ந்தவெனக் குண்டோ
பிரணவத்து மெய்ப்பொருளே பேசு. (௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீரொடு மலரிட் டருச்சுனை புரியேன்
நின்றிருத் தாடொழு வறியேன்
சீரொடு தமிழ்ப்பா வோதவு மறியேன்
சிறந்தனன் னெறிகளு மறியேன்
பாரொடு விண்ணோர் பரவுமெய்ப் பொருளே
படிநனைன் பவந்துடைத் தருளாய்
குரொடு கிளைகண் மாய்ந்திடச் செய்த
சுந்தர விநாயக மணியே. (௧)

வந்தனை செயவெல் லாத்துய ரொழித்து
வழங்குதி செல்வமென் றறிஞர்
முத்திய மறையு மொழிவதை யுன்னி
முதல்வனே திருமுன ரடுத்தேன்
பந்தனைப் பிறப்பி லுழந்தினு முனது
பங்கயத் தாளினை மறவேன்
சொந்தமென் றிண்சந்தேன் வந்தனைக் காலாய்
சுந்தர விநாயக மணியே. (௨)

விநாயகர் தோத்திரம்.

துட்டரோ நெய் செய்திடும் பொல்லேன்
 துகளறு கல்வியுங் கல்லேன்
 மட்டிலாப் பாவந் தனைப்புரிந் திட்டேன்
 மலரடிக் கண்பிலா மனத்தேன்
 எட்டிபோ லீகை யிலாதபுன் னாயே
 நென்செய்கே னினியுன தருளே
 சுட்டவெண் ணீறு துலங்குமெய் யழகோய்
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(க).

பெரியரை யிகந்த பாவமோ வன்றிப்
 பிறர்மனை நயந்தபுன் செயலோ
 குருமொழி மறுத்த குற்றமோ வறியேன்
 கொடியவெங் கலியினுன் மெலிவேன்
 திருவரு ளாலென் றீவினை யகற்றிச்
 செல்வமுங் கல்வியுந் தருவாய்
 சுருண்மலி குழலி திரிபுரை பயந்த
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(ச)

இத்திரன் முதலா வெண்டிசை யகிப
 ரிமையவ ரரியய னருக்கன்
 சந்திரன் கபிலன் கீரன்பார்க் கவனும்
 சரணடைந் தவரவர் விரும்பும்
 விர்நையாம் பதங்கள் பெற்றன ரெந்தாய்
 விரும்பிடா திருந்தன னின்றே
 சுந்தரி யின்ற மைந்தவெந் களிப்பாய்
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(இ)

வைகறைத் தாயினீத் தடியினை யுன்னி
 மணமலி பன்மலர் பறித்து
 மெய்யுறு பூசை புரிசிலா துழுவும்
 வீணனேற் கருடர லென்றோ
 வையக முற்று மனுசன்ருழ்ந் தேரடி
 வருமுனர் கொடியினிற் றந்தை
 தய்யமே னியினை வலம்வரும் பரமே
 சுந்தர விநாயக மணியே.

(ஈ)

மனமெனு மதத்த யானையை யறிவாம்
வலியதோ ரங்குசங் கொண்டு
தினந்தின மடக்கி யுனதுதொண் டாற்றத்
திருத்தியாட் கொள்ளுநா னெதுவோ
அனையுமன் னுயிர்க்குத் தாதையு மாகி
யனைத்துவ கும்புரந் திடுவோய்
துனிவறுத் தொலிக்கு நான்மறை யறியாச்
சுந்தர விநாயக மணியே.

(௪)

திருவுரு வத்தை மனத்தினி னினைக்கச்
செப்பவுன் சீர்த்தியை வாயின்
மருமலர்க் கழலைச் சிரத்தினில் வணங்க
மருளனேற் கருடர வென்றோ
இருநிதிக் கிழவன் மகிழ்ந்திடு நேய
னீன்றமூ டிகப்பரி யோனே
துரிசறு சேடன் சொலற்களும் புகழோய்
சுந்தர விநாயக மணியே.

(௫)

ஆர்கலி புடைரு முகவிடத் தென்ற
மருகிடாச் செல்வமு மன்பாற்
பார்புகழ் கல்வி யுந்தெளி யறிவும்
பருவர லாலிரப் பவர்க்கீண்
டார்வமொ டனிக்கு மீகையு மெளியேற்
கருள்புரி வாயமர் புரிந்த
குர்திந் தவற்கு முன்னுதித் தவனே
சுந்தர விநாயக மணியே.

(௬)

பவபல வமர சிந்திர ரொருசார்
பரிவுள முனிவர ரொருசார்
தலைமிசைக் கரங்கள் கூப்புநின் னவையிற்
சார்தரத் தமிழனேற் கருள்வாய்
கலியினிற் கருணைக் கடவுணீ யன்றிக்
காண்கிலென் றினந்தின மடுத்துச்
செவ்மெய் யடியா சுகங்கூடி கொண்ட
சுந்தர விநாயக மணியே.

(௭)

த லி த் த ன ழி ன க.

சீர்கொண்டுவாழ் தருசெல்வமுஞ் சிதறிப்பலர் புறம் போந்திட, ஊர்கெட்டுநல் பேர்கெட்டவ ருடல்கெட்டுமா திசைகெட்டுப்போய், நாய்கட்டுமா 'தர்கன்விட்டுநோய் நலி வார்கள்வாழ் வதுநாடிவேண், காற்பெற்றொளிர் கருணாகரா கணநாயகா கணநாயகா, (க)

பணமேபெரும் பதமென்றெணிப் பதடிகளைப் பலபாடி னேன், மணமேதருங் குழன்மாதரான் மதராசனான் மிகவாடி னேன், குணமேதாயில் லாதேனிடங் குடிக்கொண்டுகாத தரு ளாவிடின், கணமேனுமுன் றனைநான்விடேன் கணநாயகா கணநாயகா. (உ)

தாயற்றதோர் மகவேயெனத் தலிக்கின்றவெந் துயர்நீக் கியே, நோயற்றவாழ் வதுதந்துதுண் ணெறியிற்பயில் கலமீகு வாய், வாயற்றபூச் சியனென்றெனை வருந்தவிட வதுநீதியோ, காயற்றமா முனிவோர்பணி கணநாயகா கணநாயகா. (ங)

சமனார்விடும் படர்பாசமுந் தடியும்பிடித் தெதிர்மேலியே, குமையாமுன மெளியேனையான் குமரேசனார் மகிழ்முன்ன வா, அமராபதிக் கிறையோடரா வண்ணமாயனாச் முனிவோர் மணக், கமலாசனன் புகழ்சோதியே கணநாயகா கணநாயகா. (ஃ)

வஞ்சப்பிறப் பதுவேண்டிலேன் வண்டார்முதுன் மட மாதரார், நஞ்சம்புரை மயல்வேண்டிலேன் நாடும்பல பொருள் வேண்டிலேன், தஞ்சம்மென வடைந்தார்தனமத் தனைநீக்கி நல் வருளிநீதிநல், கஞ்சம்மலர்ப் பதம்வேண்டினேன் கணநா யகா கணநாயகா. (ஈ)

விரகந்தருங் குயமாதர்கண் ணேவாற்புணு கியொஞ்சினே ன், நரகம்பெரு வகையாதரி னூனக்குறு முனிசைக்கொளுங், கரகங்கவிழ்த் தொருகாவிரி கவிண்மாதரி தருமையுடைவங், கர கங்கைவே னிரியனூர்தருங் கணநாயகா கணநாயகா. (உ)

கல்லாதவ னுமென்றனைத் தருணைசெயா விழிலார் துணை
பொல்லாதபின் னாகனாயினும் பொறுப்பார்களின் தவர்சாலவே
பல்லார்களெனச் சபழி க்கஞ்சியே பதறித்திரு வடியன்முனைன்
கல்லாயகெஞ் சுருகவருள் கணநாயகா கணநாயகா. (௭)

சிந்தாமணி முதலைந்தருத் திருவேண்டிலேன். சனைத்தினால்
சிந்தாகுலங் கொண்டேட்குமிச் சிறியேனையிற் கொடியேயருள்
மந்தாகினிச் சடையானருண் மைந்தாபெருங் கும்போதரா
கந்தார்கரி வதனம்பெறுங் கணநாயகா கணநாயகா. (௮)

கொடையென்பதெவ் வணமோவெனத் சூறியாதவெங்
கொலைபாதக, நடையேறியா னிரவாமலே நளினப்பத் மது
நல்குவாய், விடையேறின மதிசூடிய விமலனரு வியபாலனே,
கடையேனையாட் கொளவேண்டினேன் கணநாயகா கண
நாயகா. (௯)

விண்ணைத்தவும் விரைமாமலர் வீசிக்குழா மொசிந்தத்
மண்ணைத்தவும் நின்றயென மகிழ்வற்றின யடுத்தேனினி
எண்ணென்பல பலதேவரை யின்பாகுகற் கண்டேயிரு
கண்ணையுயிர்க் குயிராயுறுங் கணநாயகா கணநாயகா. (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

மணியாரதரவப்பாய்கொண்டமரும்மணிவண்ணன்
அணியாந்சழிலயிறைஞ்சிடவட்டமவித்தோனே
தணியாத் துயராற்றாவினைபாடுந்தமியேனைத்
திண்ணியாயுண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௧)

மாணப்பொருவிழிமாணக்ருகனொடுமருவிக்க
வாணையுருக்கொடுசென்றிடுமெங்கனம்மானே
சேனைவருக்கத்தொடுமாமுகனைச்செற்றோனே
தேனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௨)

சூன்ருகனறுமாரித்தேத்தேனாணே
அன்றாவிருமச்சென்னேகொண்டருணம்பாவோ
சென்றேவிடயத்ததுவேனோபாதத்திருவமுதைத்
தின்றேயுண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே. (௩)

வண்டார்ஞ்முலுடைவனிறையர்சித்திபுத்திமகிழ்
தண்டாரணித்திடுந்தந்திமுகத்தெந்தற்பரமே
தண்டாமரைமலர்தாளினையேத்தித்திவினையை
விண்டேனாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (அ)

பருமாமலைமேற்பாரத்தீட்டியபண்ணவனே
திருமாலரவுருவினரீத்தருளுந்திருவாளா
கருமாலுற்றேற்கருள்வாய்விரைவாய்க்கணநாதா
திருவேயாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (ஆ)

தாரணிசூழ்ந்தேயுடையெனவோங்குந்தகைமிக்க
வாரணமுண்டிடுமாமுனிக்கருடருமன்னவனே
காரணிகண்டத்தப்பினமாங்கனிக்காவலஞ்செய்
தீரனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (இ)

பாலிரைந்தோதிப்பணிபுரிந்தேத்தும்பகரெனவை
தாவிடக்கைலையில்வைத்திடுமைங்கரத்தற்பரனே
பாவிபடுந்துயர்தீர்த்திலையென்னோபல்லுயிர்க்குச்
சீவனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (ஈ)

மண்ணோர்வானோர்வந்தவனங்கவரமருளுந்
கண்ணைகண்ணிற்கருமணியேறினக்கிஞ்சுருகி
யெண்ணாதிருந்தெனென்செயவல்லெனெம்மானே
விண்ணையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (உ)

எத்திறத்தவருமெய்திடற்கரியவெம்மரசே
முத்தனையாய்செம்மணியினையாயெம்முன்னவனே
அத்தனையென்றுனையேத்திடுகழியக்கருள்புரியுஞ்
சித்தனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (ஊ)

சாந்தனெநெற்றிக்கண்ணனேதற்பரசாம்பலிதன்
பூந்தனக்கோடுடனோருலவைபொருத்திடுவோய்
வந்தனனிந்திரனேத்திடவாழ்த்திடுமொத்தையே
வேந்தனையாண்டுகொளாய்வரசித்திவிநாயகனே, (ஊ)

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

க.—திருக்கச்சி ஏகம்பம்.

இரட்டைமணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அன்னவயல்ரூழ்ச்சியத்தனடிமலர்மேன்
மன்னுமிரட்டைமணிமாலை - பன்ன
மழையிவருமேனிமணிமார்பனைத்தும்
புழையிவருங்கையானைப்போற்று.

ந டே ச ர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படங்காட்டுமரவசைத்த பரம்பரனைப்படர்சடையிற் படி
புங்கங்கைத், தடங்காட்டுந்தழற்கணிச்சிப்படையானத்திருமி
டற்றிற்றகைமையோடு, விடங்காட்டும்பெருமானவியாகிர
மும்பாப்பரசம்வியக்கத்தில்கை, கடங்காட்டுநம்பரனைநலதரு
பேரருட்டிற்றத்தானுடிவாழ்வாம்.

சிவகாமித்தாயார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிடியமருகடையானைப்பிண்டிசிறப்பதத்தானைப்பெணுமன்யர்
பிடியகலவனித்தானையின்கமலமுசத்தானையினவேண்டும்
படியருகமெடுத்தானைப்படிநனைக்காத்தானைப்பரிவினனைக்
கடியகமலமுசத்தானைச்சிவகாமச்சிந்தனையக்கருதிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

சதிகாட்டுஞ்ஞரத்தைப்பிளந்தமர்த்தமைக்காத்ததனைமை
யானை, விதிகாட்டுநான்மறைபுமவிள்ளரியாற்பொருளாவியக்க
வேணி, நதிகாட்டுமரன்றனக்குநலத்தகுடிலையினுரையைநயப்
பித்தானைக், கதிகாட்டுங்கழலிணையைக்கனவகத்துமறவாதுகரு
கிவாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

கொன்பூத்தகொன்றைபுனை யிறையருளாற்சடைமுடியுங்
கோலமார்ந்த, மின்பூத்த துசல்விழியும் புபநான்கும் மழுமானும்
விளங்குஞ்செங்கை, பொன்பூத்த ஈற்பிரம்பும் படைத்தரிய சிவ
ஞானபோதநூலைத், தென்பூத்த வருளாலே. தெரித்தநந்தியீசர்
பதஞ்சென்னிசேர்ப்பாம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

மானேறுகண்ணுமையாளமுதருத்தவண்டருளமன்னுஞ்சீர்
த்திக், கடனேறுமதிமுடித்தகுழகனைச்செந்தமிழ்மறையாற்குழை
யப்பாட, மீனேறுகொடியவன்றன்சுரமகற்றவுமண்சமயம்விளி
யவாட்ட, வானேறுபுகழ்ப்பீரமபுரிவந்தபுண்ணியன்றான்வண
ங்கிவாழ்வாம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

விண்ணார்ந்தபுகழ்த்திலகவதியராலமண்சமயம்விலக்கவன்
பாற், நண்ணார்ந்த கருங்கடலைக் கற்புணையாற்கடந்தருளத்தா
வில்சீர்த்திப், பண்ணார்ந்த ஊர்மூரில் வைதிககை வந்தழைப்பப்
பண்பாய்த்தோன்றிக், கண்ணார்ந்தவதிகைவருச்செந்தமிழ்நாவுக்
கரையர்கழல்கள்போற்றி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

நீர்தந்தகமலமலரயனெடுமாலாரணமுநெடிக்காணக்
கார்தந்தமிடற்றூனைக்கங்குவினிற்றா துவிடுங்கனத்தொண்டா
யேர்தந்தமுதலையொருமகவுதரச்செய்தானையெந்தாயானைச்[னை
சீர்தந்தசெந்தமிழின் றிறத்தானைச்சந்தரனைச்சிந்தைசெய்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

தாதாரந்தகுருந்தினிழற்கண்ணுதலோனருள்பெற்றுத்தர
னியெல்லாந், தீதாரந்தபிறவியெனும்வெப்பொழிந்த திருவரு
ளிற்நிலைத்துவாழ, வேதாந்தத்துட்பொருளைவிளக்குதிருவாசக
மாய்விரும்பித்தந்தநாதாந்தப்பேரொளியிலொளிவானநாதனடி
நவிற்றிவாழ்வாம்.

ச ண டே ச ர ர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

தாதுசெறிமணமலருந்தகைமைசெறியருங்கனியுந்தான்
கைக்கொண்டு, மாதுபங்கன்றிருவுருவமணலினுலமைத்தருளி
மகிழ்வோடாட்டத், திதுசெறியாக்கறவைப்பானிறைத்தகடங்
கலெலாஞ்செம்மையாயாத், தாதையிடறிடத்தடிந்தசண்டேசர்
பதத்துணையைத்தலைமேற்கொள்வாம்.

நூ ல்.

நேரிகை வேண்பா.

பொன்னாங்கச்சிவளர்புண்ணியன் றன்பூங்கழலைப்
பன்னாளுமேத்திப்பணிவார்கள் - எந்நாளு
மெக்கர்ப்பிறவியிரிந்தோடவின்பமுடன்
கைக்கொள்வர்காணுக்கதி. (௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கதியேகதிவழிகாட்டுங்கண்ணைகச்சிக்காவலனை
மதியேப்சடையுடைமாணிக்கமேமணிமன்றிலுறை
நிதியேகருணைக்கடலமுதேநாளுநீக்கமறத்
துதியேபுரிந்திலாண்டருமேமறைப்பொருளே. (௨)

நேரிகை வேண்பா.

பொருள்சேருமெய்ஞ்ஞானப்போதமுதவும்பொல்லா
மருடருயர்கச்சிமன்னை - அருமனமே
பூங்கணையினப்பொடியாக்கும்புண்ணியனை
யாங்கணைந்தேபூசித்தறி. (௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறிவுடையந்தணராமழல்வேட்டிடுமையர்தினஞ்
செறிவொடுசென்றுபணிந்திடுங்கச்சித்திருப்பதியைக்
குறியொடுபோற்றிக்குழைந்திலைபாடிலைகுற்றமுறும்
பொறிவழிச்சென்றனைநன்மொழிதேரரப்புலைமனனே. (௪)

நேரிகை வேண்பா.

மனனையீரங்கொல்லிமாமரபில்வந்தே
கனவாடையன்றொலித்தான்காண - முனமேயுங்
கச்சித்திருப்பதியான்கஞ்சமலர்த்சேவடியை
யிச்சித்திருப்பதியாமென்று. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்றுவணங்குவதுன்மலர்த்தாளினையேவிரும்பி
மன்றுண்டம்புரிமாமணியேமறைவாசியனே
யொன்றுமரும்பொருளேதிருமாலயனுன்னித்தினஞ்
சென்றுவணங்கொளியேயருள்வாய்ச்சிச்சேவகனே. (௬)

திருக்கச்சி ஏகம்பம்.

கந்

நேரிசை வெண்பா.

சேவகத்தையட்டதலத்தேசெலுத்துஞ்சீரரஞர்
மாவகத்தைக்கொண்டவடுவாளன்—பூவலஞ்செவ்
ஐயடி கன்காடவர்கோனன்புபுரி கச்சிநகர்
பொய்யடிமையின்றியவண்போ.

(எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதார்பிரமன்றலைகொய்தவாமடப்பூங்குயிலா
மாதாரிடமுடைமன்னவனேகச்சிவாழ்த்துகிற்கு
மாதாரமிந்தவடியேற்கருளினல்லம்புயப்பொற்
பாதாரவிந்தம்பணியும்பணியைப்பணித்தருளே.

(அ)

நேரிசை வெண்பா.

அருளாருந்தேவாரமன்பிடுஞ்சொத்துந்
தெருளாருமூவர்புகழ்தேவைக்—கருளாரு
மும்மலத்தைநீக்கிடவேமூதழிவோர்போற்றும்மொரு
செம்மல்கச்சிமன்னையேசேர்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேராப்பழவினசெல்வஞ்சரக்குஞ்சிறப்புடனே
வாராச்சிவபோகம்வாய்த்திடும்வல்லமகவுதருந்
தீராப்பணியுந்தொலைந்திடங்கல்வித்திறனுதவுங்
காரார்பொழிலுடைக்கச்சிக்கடிநகர்கண்டவர்க்கே.

(க0)

நேரிசை வெண்பா.

கண்டடைந்தவன்புரெலாங்காணும்பரசுகத்தைத்
தொண்டனெனக்காரருள்வார்தோன்றலே-பண்டைமறை
தேடுகைக்குமெட்டாததேசிகனேகச்சிவளர்
ஈடடையாய்நின்னைவிடலிங்கு.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இங்குலைச்செந்தீவணமுடைமேனியிறையவனே
பொங்கலைதங்கும்புரிசடையாய்வினேபாக்கியருள்
செங்கலைப்பெரன்னும்புரிந்திடவோன்றுதிசேர்நகராங்
கொங்கலர்பூம்பொழில்குழந்திடங்கச்சியிற்றொற்றவனே, (கஉ)

நேரிசை வேண்பா.

கொற்றவனேநின்றன்குரைகழலைப்போற்றாத
குற்றம்பொறுத்தடிமைகொண்டருளாய்—பற்றவே
பொன்னாடர்வந்திறைஞ்சிப்போதமுறுங்கச்சிவளர்
மன்னாகப்பூணுடையவா. (கந)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாசக்கமலந்தலைமேல்வலியவைத்தாண்டருள்வாய்
ஆசைக்கடலினகப்பட்டருளற்றவந்தகன்கைப்
பாசத்திலல்லற்படவிருந்தேனைமெய்ப்பத்தியுறும்
நேசத்தைத்தந்திகரற்றகச்சியினின்மலனை. (கசு)

நேரிசை வேண்பா.

மலமாயாகன்மமயக்கதனிற்சிங்கிப்
பலமழியாதோங்கிப்பலகால்—சலமறவே
பற்றரியகச்சிப்பரமனுஞ்ஞாலாவார்சீர்
பொற்பாதமென்றலைமேற்பூ. (கரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூத்தநற்கொக்கின்புடையமர்கச்சிப்புராதனனே
நாத்தங்குபுன்மொழியேறியவாயரைநாடியொரு
மாத்திரைப்போதுமலரடியெண்ணிமகிழ்ச்சியொடுந்
தோத்திரஞ்செய்கிலனென்னுடல்பெற்றிருத்தோன்றினனே.

நேரிசை வேண்பா.

தோன்றாததுணையாகத்தோன்றுமுயர்கச்சி
மான்னோலுடையான்மலரடியை—ஆன்றோர்முன்
பூசித்தடையம்புகழ்ப்பயனையென்னெஞ்சே
நேசித்தடைவதென்றுநீ. (கஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீங்காதமாயைப்பெருங்கடல்வீழ்ந்துநீனைமறந்து
தீங்காம்பிறப்பிலலைவேணக்காக்குந்திறம்புகலாய்
ஒங்காரத்துட்பொருளானவனையன்பருள்ளிருக்கு
மாங்காரவேர்களைந்தாளுந்திருக்கச்சியாண்டவனே. (கசு)

நேரிசை வேண்பா.

ஆண்டவனையெங்குவளராரமுதைத்தில்லைஉளர்
தாண்டவனவேதத்தனிப்பொருளை—மாண்டிடவே
காலன்றையுதைத்தகண்ணுதலைக்கச்சியினிற்
காலப்பணிந்திடுவேன்சார்ந்து. (கடு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சார்ந்திடுநானியர்வாழ்ந்திடுங்கச்சியிற்சங்கரனை
நேர்ந்தவனையாமிருனீத்தெளியினையளிப்பாய்
ஓர்ந்தசனகாதியர்க்கருமாதவமோதிடுவான்
ஆர்ந்திடுகல்லாலமர்சிவமேயொளிராணிப்பொன்னே, (உடு)
திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிதிருநாமம்:—ஏகாம்பரநாதர். அம்பிகைதிருநாமம்:—
காமாட்சியம்மை. கம்பாநதிதீர்த்தமுதலிய பலதீர்த்தங்களுள்.
இக்காஞ்சிபுரமானது தொண்டைநாட்டின், முதன்மைப்பெற்
றது. அது வெருகாலம் பிரபலமான இராஜதானியாயிருந்தது.
உமாதேவியார் ஏகாம்பரநாதரை மிருத்திகையாற்றாபித்துப்
பூசிக்க அவரது அன்பு சேதிப்பான் எம்பெருமான் கம்பா
நதினைப் பெருகவிடுக்கவும், அவ்வம்மைவார் அன்புமேலீட்டி
றார் மழலிக்கொள்ளச் சிவபெருமான் மனமுருகி அவரது
முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் பெற்றனர். இவ்வாலையத்
துள் நல்லகம்பம் வெள்ளகம்பம் கள்ளகம்பம் திருமயானம்
வாலீச்சுரமென்னும்பஞ்சீபிரதானதலங்கள் சிறந்திருக்கின்றன.
அவற்றுள், வெள்ளகம்பம்பிரமண்பூசுத்தது. கள்ளகம்பம் வீஷ்
ணுபூசுத்தது. நல்லகம்பம் உருத்திரண்பூசுத்தது. திருமயானம்
பண்டாசுரண்பூசுத்தது. வாலீச்சுரம் வாலிபூசித்து எதிர்த்த
வர்களுள்வலியிற் பாதிதானடைய வரம்பெற்றது. இவைகளே
யன்றிக் கச்சபாலையம், காரோணம், பனாநீச்சுரம், சுரகீச்சுரம்,
பராநீச்சுரம், வீரட்டகாசம், மணீச்சுரம், உருத்திரகோடி,
மாகாத்தன்றளி இவைகளும் திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு,
திருவேகம்பம், திருக்கச்சிமேற்றளி, திருவகேதங்காவதம்,

திருவோணகார்தன்றளி முதலியனவும்; பிறவும் திருவே
கம்பத்திற் சேர்ந்தவைகள். இவைகளுள் ஈற்றிற்குறித்த ஐந்து
தலங்கட்குந் தனித்திருப்பதிகங்களிருக்கின்றன. இது உமா
தேவியார் இருநாழிநெற்கொண்டு மூப்பத்திரண்டறமும் வளர்
த்தருளியதலம். அங்கு அம்மையாருக்குக் காமக்கோட்டமென்
னும் ஆலயமும். குமாரக்கடவுளுக்குக் குமரக்கோட்ட மென்
னும் ஆலயமும், பிறதேவர்களுக்குப் பல ஆலயமுமுண்டு. இது
கரசு. சிவாலயமுள்ளதலம். முத்தித்தலங்கள் வழினிலொன்று.
வேதங்களே மாலிருட்சமாக கம்பாநதிக்கரையி் விருக்கப்பெற்
றது. பன்னிரு திருநாமமுள்ளது. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்
“ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானே” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி.
ஒரு கண்பெற்றதலம். இத்தலத்தில் அநிசயத்தையும் வினோ
தத்தையும் உண்டாக்கும் விஷயங்கள் அனேகம் உண்டு. திருக்
குறிப்புத்தொண்டநாயனார் திருவவதாரம், ஐயடிகள் காடவர்
கோன்காயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளி க்ஷத்திரவெண்பா
பாடியருளியது. சமயாசாரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.—திருக்கச்சி மேற்றளி.

—:0:—

எழச்சிக்கழிநெடிலடியாச்சரியவிருந்தம்.

சடையார்கதிர்மதி யுடையாய்மாசறு தன்னேரிலருட் கட
லோனே, அடையார்புரமவைபொடியாய்விழமுனமழலார்குறுந
கைபுரிவோனே, உடையானேயினுரிவிடைமறவெனக்கொளும்
விமலாதுதல்விழியெந்தாயே, கடையேனுனதிருகழலேத்திட
வருள்கடியார்திருமேற்றளியோனே. (க)

பெருமாமறைமுடியுறைவாய்புகலரும்புகழோய்முழுமுதல
ரசேனாய், மருவார்பொழிவறைமதுரைப்பதிவளர்மன்னாமனம
கிழந்தாளாயேற், கருவாதனையினிற்கடைபட்டழிவதகடனாய்
முடியுமென்றறியாயோ, பெருமாவுரிகொளுந்திருநாயகவுயர்
பிரமாபணிமேற்றளியோனே. (உ.)

கனிவாயினமுலை மடவார்மயல்கொடி காலங்கழித்திடுங்
கடையேனை, இனியாயினு நின்திருதாமரையடி யினிதேபணி
செயவருள்வாயே, பணிவாழ்வரைமகன் தழுவுந்திருவுருப் பவ
னேவிடைமிசைப்பொலிவோனே, தனிநாயகமுகிலினம்வந்
தெழின்மதிறவழுந்திருமேற்றளியோனே. (௩)

விடையார்கொடியுடையிறைவாவின்னவரிதைஞ்சும்விம
லாவெனவோதி, அடைவாயடிமலர் நறுமாமலர்கொடுமடியா
ரொடுதினமணுகாமல, நடைவாய்ப்பிணமெனத திரிவேனையு
நனிநடுவன்ருடரிவென்செய்வேன்கொல், மடைவாட்டிடை
கயலுகளும்புனலவனமலகுநதிருமேற்றளியோனே. (௪)

விதியார்கண்கினி லெழுதாவகையேனை விடுவித்தலைசெ
யதாண்டருள்வாய், மதியாதவனெரி விழியானுலகியல் வகையா
னிறவியதகையானே, நதியார்கவின்முடி யுடையாய்நினைவிட
நலமேவியதுணைநாடகிலேன், துதியாரயிலமர்கரனே பழமறை
துவலுந்திருமேற்றளியோனே. (௫)

சதுமா முகவனைச்சிரமேதடிந்திடுஞ் சதுரார்கதுதியுட
யானே, மதுவானிறைகுமுன்மடவாள்பரவையின்மணிவாயிலைய
டையொருதாதா, முதுமாமறைபுகழ்முதல்வாசிகரியின்முதிரந்
தவழ்முதுகிரியானே, பதுமாசனமடவரவாரிருவர்கன்பணியுந்
திருமேற்றளியோனே. (௬)

அடியார்நகைதர நடியாத்திரிதரு வவலனாயினுங்கடையே
னைச், செடியார்வினையறப்புடையாய்விமலனைசெய்யாளுறைத
ருமருதுரில், குடியாயுறைதரு குருவேகுரைகழல் குறியாவ
ணங்குவதெந்நானோ, கடியார்பொழிவுவளர்காசிககிணையெனு
ங்கவினாந்திருமேற்றளியோனே. (௭)

படமாசணவணியரையாயடனமன்படர்காலொருமொழி
யுரையாயே, விடமாரமுதெனமிசைவாய் விபுதர்கன்விரும்பும்வி
ண்ணவர்தங்கோவே, கடமாமதகர்யுரியிருவருங்காணாதலம
ருமெரியாய்நீன், வடமாமரவடியுறைவாய்தெளிதமிழ்வனனாந்தி
ருமேற்றளியோனே. (௮)

சஷி திருக்கச்சி ஒண்காந்தன் தளி.

சயமார்செஞ்சடைக்கண்ணுதலேகதைக்கண்டனேகவின்
பெறுமறைநான்கின், பயனேபடங்கொளும்பாம்பரைசேர்த்தி
டம்பரமாபகரரும்பரஞ்சோதி, அயனோடன்றியறியாவடிமூடி
யடியேன்காணவந்தாண்டருள்வாய், நயமாரன்பர்களுடித்தொ
ழுதிடுநலமார்திருமேற்றளியோனே. (க)

அடியார்கொடுவின்கெடுமாறருள்புரி யரசேயண்ணலேய
ருண்மேனி, வடியாரயில்வழியுடையார்தமையுனிமடியாவரம
ருள்வாய்வரதா, துடியார்கரதவ துரியாதிதலிலே துலங்குந்திரி
சுறுபெருமானே, மடையார்ந்திடுமனங்கயலார்ந்துலவிட மகி
ழுந்திருமேற்றளியோனே. (கப)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கச்சிவப்பேச்சுரர், காமாட்சியம்மை, புரசலிருட்சம், மகா
விஷ்ணு சிவசாரூபம் பெறும்பொருட்டுத்தவஞ்செய்து சிவாஞ்
சைரூப்படி திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் சிவசாரூபம்பெற்ற
தலம். சமயாசாரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந.—திருக்கச்சி

ஒண்காந்தன் தளி.

ஒருபாவொருபஃது.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருக்கச்சியோண்காந்தன் தளியென்று திகழ்தலத்திற்
பெருக்கச்சிவானந்தபோகம்பழுத்தப்பிறங்கவளர்
வருக்கச்சிதேந்திரியர்க்காளாய்வாழ்குவர்மாயையினுற்
சருக்கச்சிலேயகப்பட்டிழலாரென்றுகாண்கின்களே. (க)

காமாட்சிநாயகனோண்காந்தேசனற்காண்கண்டன்
ஞமாட்சிமந்திரத்துட்டங்குகாண்கொண்பதத்திற்
பாழாட்சியாற்புனைந்தன்பர்களைட்டம்பரவிநிதம்
காமாட்சினுழிகையாற்றிடினெஞ்செநமன்ஞ்சமே. (கஉ)

அஞ்சுகநாண்மிழற்றுமொழியாநலந்தொனிசெய்
கிஞ்சுகநாண்மலர்போலிதழாராற்கிடைக்குழின்பம் [மின்
விஞ்சுகனாப்பொருளென்றெண்ணித்தொண்டிலை ரந்துசெய்தம்
மஞ்சுகனாசலக்கொங்கைகாமாட்சிமகிழ்நனுக்கே. (ங)

காமாதியாறையுநீத்துப்பேரின்பத்தைக்கண்டனர்காண்
மாமாதிடங்கொண்டவோணகாந்தேசன்மகிழ்தலத்திற்
பூமாதியுயகன்பேராற்றிகழும்புணல்படிந்து
நேமாதியாறையுங்கொண்டவரென்றறிதழ்த்துவரே. (ச)

நிகரிலானந்தத்தினாலோணகாந்தநிருதரும்பர்
புகரிலாநெஞ்சத்தினற்புசைசெய்துபுகழ்தலமா
நகரிலாமான்மியந்தனையெஞ்ஞன்றிலனாவினிக்கப்
பகரிலாகாச்சுகமுண்டோவிரைவிநபரசுமினே. (ரு)

பரசுகமேபெறப்பாமாலெருட்டிப்பணிந்துநிதழ்
பரசுகவீசர்கள்போற்றிநொவற்பனவர்பிரான்
வரசுகழற்கணியோணகாந்தேசனைவாழ்த்திலர்கள்
அரசுகவிகைவினைபெற்றென்படனாய்ந்திடினே. (சு)

என்புபெறாதலிழிபிறப்பெற்கினியெய்திடினாந்
தென்புலககோமான்றிகைக்கவுதைத்திருவடிக்கண்
அன்புபெறக்கடைக்கண்புர்த்தருளோணகாந்தன்நளி
மன்புகழ்மேவுதலத்தினிலோங்கியமன்னவனே. (ஊ)

மன்னவரும்பற்றலராலரவியன்மாறிவகை
துன்னவருமபொருடோற்றனர்செல்வத்தொகுதியினால்
என்னவருந்திருவோணகாந்தேசனியையடிபை
உன்னவரும்பருங்காணாதவிட்டையுதவுவரே. (ஐ)

வீட்டுக்குவெண்மெய்திழைச்செய்யவிரைமிககடி
காட்டுக்குப்போருமுன்னையுலகேதாங்கிடக்காளியுடன்
ஆட்டுக்குவந்தவராணுடைமப்பியதைத்தவிசைப்
பாட்டுக்குளாசைகொள்ளோணகாந்தேசர்பதிபுருந்தே. (ஈ)

பதிபுருந்தன்பர்களீட்டங்கலந்திடப்பண்ணுங்கொலோ
சதிபுரிந்தாழ்நரகக்குழிலீழ்ந்திடத்தன்ளுங்கொலோ
எதுபுரியுங்கொலெனவறியேன்வந்திரந்தவரைத்
திதிபுரிந்தாளோணகாந்தன்றளியான்றிருவுளவே. (௧1)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒணகாந்தேசர், காமாட்சியம்மை. விஷ்ணுதீர்த்தம்.
தேவர்களும், ஒணன் காந்தனென்னு மசுரர்களும் பூசித்ததலம்.
சந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குப் பொற்காசளித்ததலம். மேற்படி
சுவாமிகளால் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு.—திருக்கச்சி

அநேகதங்காவதம்.

நவமணிமாலை.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்வளமோங்கியவாயிரத்தெட்டென்பதிகளுக்குட்
சீர்வளமீர்ந்தவநேகதங்காவதத்தென்பதிக்கண்
ஆர்வமொடுற்றவரும்பெறன்மாணிக்கமாடிலையைச்
சேர்வரெனிற்பிழைப்பார்ஊனிரயத்துச்செல்பவரே. (௧)

பல்லுதிர்வுற்றுப்பழுவெலும்போங்கிப்பளித்துடலம்
வில்லுநிக்கலனைநிடுங்காறுமவ்வேற்கணல்லார்
புல்லுருவத்தினப்பாடிப்பலம்புழைமனனே
நல்லுறவாமென்றுகாவதநாதனைநாடுதியே. (௨)

கஞ்சனுங்கஞ்சனைக்காய்ந்தானுமேத்துங்கணபதியும்
மஞ்சனமஞ்சளவாசிக்குபேரனும்வாழ்த்தெடுப்ப
அஞ்சனமஞ்செனுங்கோதைகாமாட்சியரிவைபொடுங்
கொஞ்சவமைஞ்சவக்காவதநாதனைக்கடமினே. (௩)

மாமறையோ துமநேகதங்காவதவண்பதியிற்
 ருமரைபூத்தொளிர் காமிதாயதண்டடம்படிந்தால்
 வேமரைமாமொடிப்போ தினிற்றீயவினைகளெனக்
 காமரைவென்றமுதியோர்கண்முன்புகழறினரே. (ச)

கடைக்கணொருப்புக்கச்சிநிக்கடாவைக்கடாவுநமன்
 படைக்கலமோச்சியழித்தலுஞ்செங்கேழ்ப்பதுமத்தண்ணல்
 படைக்கலமாகுங்கடலைக்கடந்திடப்பண்ணுமென்பர்
 அடைக்கலம்புக்காக்குக்காவதநாதனடிமலரே. (சு)

பூப்பவனும்பலவண்டப்பரப்பையும்பூரணமாக்
 காப்பவனுங்கடைக்காலத்திற்சீறிக்கனல்விழியாற்
 றீப்பவனும்வளர்காமாட்சியென்னுமோர்தேவியைநீங்
 காப்பவனாகுமநேகதங்காவதக்கண்மணியே. (சு)

சேலுமசுணமுந்தந்தியும்விட்டிலுந்தேனுநிகர்
 நாலுமொன்றாமிந்தியத்தாலழியுஞ்ஞானியரே
 நூலுங்குழலுமெனவினையால்வருநோய்களினி
 மேலுமுருவணங்காவதநாதனைவேண்டிமினே. (எ)

வேருணிரைப்புனலாலேதனழக்கும்விருக்கமென
 ஊருணியார்த்தவநேகதங்காவதவொண்டலத்துக்
 காருணியற்குப்புரியுநிவேதனக்காரணத்தாற்
 பாருணிரைந்தசராசரமோங்கிப்பலிக்கின்றவே. (அ)

சம்பந்தனோதியபாட்டுக்குகந்தான்தரையயின்ற
 அம்பந்தமுப்புரமீதேவினாருளைப்புரிவான்
 நம்பந்தநீங்கவநேகதங்காவதநாதனடிச்
 சம்பந்தமுற்றுமலர்நாய்மகிழ்ந்தின்றுசார்வுமே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநேகபேசர் காமாட்சியம்மை. காமிதாயதீர்த்தம்.
 கணபதியும் ருபேரனும் பூசித்தவம். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
 னாற் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

டு.—திருக்கச்சி

நெறிக்காரைக்காடு.

நிரோட்டகம்.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

காரைக்காட்டிற்றென்னனகக்கனிபத்தன்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டிற்றங்கரன்கஞ்சநேர்ச்சிக்கழலகினைக்காரைக்காட்டிக்காவனாடியாதிரார்கண்டத்தினிற்றகாரைக்காட்டித்திதிசெய்யிற்றச்சிற்றிக்கதித்திலரே. (க)

கரியானனன்றந்தைகாரைக்காட்டிசன்களாக்கனினேர்கரியானனத்தொற்றாணீன்சடைச்சென்னிகண்டறிதற்கரியானனத்தங்கணீக்கியாளீசனகிலர்க்கெல்லாங்கரியானனங்கனைச்செற்றாணெனதகக்கண்ணினனே. (உ)

தஞ்சந்தனந்தானென்றேறகிரிந்தீட்டிநற்றையலர்கள்தஞ்சந்தனந்தாங்கெழினகிற்றீசஞ்சலத்தையரித்தஞ்சந்தனந்தானெறிககாரைக்காட்டிலரனைநினைத்தஞ்சந்தனந்தாண்டைக்கன்னியாளடியண்டிலரே. (ஈ)

சஞ்சலஞ்சேகரித்தேன்கடைத்தேறச்சலத்தையழிச்சஞ்சலஞ்சேவென்றைநெறிக்காரைக்காட்டாயனிச்சஞ்சலஞ்சேர்கஞ்சநேர்தாளவிற்கியந்தங்கியதேசஞ்சலஞ்சேரழிந்தாகந்தளரத்ததியகத்தே. (ச)

கங்காதரானெறிக்காரைக்காட்டத்தநற்கஞ்சத்தினுன்கங்காதரானாயினேனின்சலசக்கழலிலடக்கங்காதராதலந்தந்தானீயதிகாரிபெனக்கங்காதராற்கதித்தந்தானீயன்றியானெனக்கே. (ஞ)

தினகரன் றந்தங்களைத்தட்டினுனைத்திகழெழிற்செந்
தினகரன் றந்தையெச்சத்தியுநாதனைச்செந்தழலேந்
தினகரன் றன்னைநெறிக்காரைக்காட்டானைத்தீயெயிற்சாந்
தினகரன் றன்னைச்செறியார்சங்கத்தினிற்சேர்நிலினே. (௬)

கத்தலையார்சாகரத்தானையெய்ந்தற்காசினியேற்
கத்தலையாலிரந்தாய்காரைக்காட்டிசகாத்திநெஞ்ச
கத்தலையாசையினீக்கியென் றன்னைக்கடிதினிற்ச
கத்தலையார்நின்னையல்லாற்கதிதரக்கத்தர்களை. (௭)

கண்ணையாத்தியலரார்சடைச்சங்கராசகத்தர்க்
கண்ணையாதரித்தாயர்க்கர்ச்செற்றகாங்கெயனுக்
கண்ணையாதித்தனயனெனத்தந்தகத்தனெயென்
கண்ணையாயெனையாளாயெனிற்கதியாதிந்நனே. (௮)

காட்டானைக்கண்டிலர்க்குக்கதிகாரைகலந்ததடக
காட்டானைச்சத்தியநாதனையிட்டியற்கண்டகர்கள்
காட்டானையீர்த்தசெங்காட்டானைச்செந்தீக்கரத்தனையாற்
காட்டானையெண்ணிநன்னெஞ்செகடக்கச்செய்காலனையே. (9)

கஞ்சிதரிக்காரைசாற்றினைச்சேர்த்துகழனி கடண்
கஞ்சிதரிக்காரைக்கீண்டியுயச்செய்கதலிகணீள்
* கஞ்சிதரிக்காரைக்காட்டானையேத்திடிற்சாலன்றனக்
கஞ்சிதரிக்காரைந்தத்தியினுலத்தியாமூநகே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியவரநாதேசர், காரார்குழலியம்மை. சத்திய
தீர்த்தம். இந்நிரன்பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். காரைவன
மிருத்தலினால் இன்றுங் காரைக்காடெனப் பெயர்வழங்குகின்
றது. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

கா.—திருக்குரங்கணின்முட்டம்.

—:0:—

கோச்சகங்கலிப்பா.

சீராரும்வானவர்கள்செழித்திடப்பாற்கடலெழுந்த
காராருநஞ்சினையேகந்தரம்வைத்தாயென்பர்
நாராருமனமுடையநாயேன்பாலில்லைகொலோ
கூராருமயில்கரங்கொன்ருரங்கணின்முட்டத்தரசே. (க)

எத்தனையோவிம்மையிலெயெடுத்தவுடலினியெடுப்ப
தத்தனையுமுடற்சுமையென்றறியாமேயவைபொருளாய்க்
கத்தியவைக்கழிவுவிற்கலுழந்துதுயர்க்கடற்குளித்த
குத்திரன்வந்தேனருளாய்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (உ)

மறைநாலுமலரவனுமணிவண்ணெடுமாலும்
நிறைவானவன்பர்களுந்நின்றநினைந்துள்ளருகி
யிறைவாவென்றேராவருளீந்தபரஞ்சோதியனே
குறையாறவந்தருளாய்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (ங)

நத்திமனங்கரையகிலென்கிலென்பாடகிலென்
பத்தியொடுபூதிமணிபணியகிலெனணியகிலென்
மத்தனையுமாட்கொண்டமாட்சிமைக்குமாறுளதோ
கொத்தலர்பூம்பொழிற்சோலைக்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (ஈ)

பாடிப்பணிந்துபழவினையின்பற்றையறுத்
தாடியலறிக்கனிந்தேயானந்தமேவிட்டுத்
தேடிப்பிடித்தருளைத்தேக்கறவுண்டார்குழவிற்
கடியிருப்பதென்றேருரங்கணின்முட்டத்தரசே. (உ)

பழியிலென்றாழ்காணாதபங்கயமுரீள்வானம்
பொழிமறைகாணப்பயிரும்பொலுமுனம்வாடுகின்றேன்
தழைவுறுதங்கொழுநரையேதலைமையெறுதெய்வமெனுங்
குழன்மொழியாருறைதருந்ருரங்கணின்முட்டத்தரசே. (ஊ).

தந்தைதாய்பெண்டமரிற்றாவிப்பயில்கிற்கும்
புந்தியிலுன்செங்கமலப்பூம்பதத்தையுட்பதித்து,
வந்தனையுஞ்சிந்தனையும்வரப்பெறுவதெந்நாளோ
குந்தமரம்விண்டவங்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௭)

பணமாடப்பதஞ்சவியும்பரிந்தாடநறுங்கொன்றைத்
துணராட்சசடையாடத்தும்புருநாரதராட
வணங்காடவண்தில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
குணங்கூறிப்பாடவருள்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௮)

பரையார்ந்தபாகமுடைப்பண்ணவனேபழமறையின்
உரையார்ந்தவொருமுதலேயுள்ளிருக்குமாசறுப்பாய்
விரையார்ந்தமலர்கொடுநின்வியனடியர்தம்மொடுநான்
குரையார்ந்தகழல்பணியேன்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௯)

ஆழ்த்தகொடும்பிறவியெனுமருங்கோடையால்வெதும்பிச்
கீழ்த்துறையைநாடியவங்கிடக்கின்றநாயேற்குப்
பாழ்த்தபிறப்பறுததருளைப்பாலிப்பதுன்கடனாங்
கூழ்த்துறையைநீத்தவார்வாழ்குரங்கணின்முட்டத்தரசே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாலீசர், துறையார்வளையம்மை. வாலிதீர்த்தம். வாலி,
அணில், காக்கை, பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருஞான
சம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

குரங்கு - வாலி, அணில் - அணிப்பின்னை, முட்டம் - காக்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௭.—திருமாகுறல்.

—:0:—

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கவனயானேமுகத்தனோடியர்கார்த்திகேயனைத்தந்தவாதியே,
பவமிருஞ்சிறுவிதிசெய்கேவள்வியைப் பயணிவாததாய்ச் செய்த
கூபுரி, பவனவார்சடைப்பரமனையெனைப்பரிபவந்துடைத்தா
ருவாய்திரு வுணகேதனனடியே நிதமுன்னுமாகறலுற்ற
சோதி (௧)

முதல்வனேமறைமோலிமேவியமூன்றுகண்ணுடைமோன
ஞானமே, முதலாவாயினிம்மதலையைத்தருமூர்த்திபோற்றிடு
மிறைவனேபகர், குதலெமென்மொழிநாதுபங்கனேகோதினாத
வானந்தவாரியே, இதயமேவியென்னிருளகற்றுவாயினையின்
மாகறலுற்றசோதியே. (உ)

சமரமாபுரி சண்முகத்தனைத் தந்துருற வாட்டுநாதனே,
அமரர்மாதவர் முனிவர்போற்றிடு மன்பினன்னிலையிற் றெனச்
சொலித், தமரநாபுரமோலிந்திருத் தானையென்றலைச் சூட்டி
யேயிடர், குமையவிங்குமையோடுவந்தருள் குலவுமாகறலுற்ற
சோதியே. (ங)

இமைப்பிலாவிழிகொண்டதேவர்களேத்தியேசிரமேற்றுங்
தானனே, உமைக்கொர்பாகமற்றரிக்கொர்பாகமுமுவந்தனித்தி
டுமூரகமாற்பனே, அமைத்தகன்னெறிப்பத்திசெய்திடுமன்பினை
த்தினமாளுவாய்கவின், சமைத்துயர்ந்திடுகிகரிசூழ்தருதக்கமாக
றலுற்றசோதியே. (ஈ)

வந்திபிட்டியுண்டுகொட்டின வளர்நெடுங்கரம்வைத்த
வேதிய, கொந்துசேர்வனமாலிபோற்றிடுங் கொற்றவாகுரை
கழலிலேதினம், புத்திரைந்துரைந்துருமாறருள்புலனம்யாவை
யுந்தந்தவாதியே, ஐந்தடக்கியசின்தைமாதவ ரமருமாகறலுற்ற
சோதியே. (இ)

விமலநாரணன்விரிஞ்சனாதியர்மிளிருகின்பதங்காணவல்ல
ரோ, இமயமால்வரைக் குமரிகாதல வெண்ணையாளுடைப்பரம
னையுயர், சமயமென்னுமோர் சைவம்வாழ்வுறத் தக்கமேலவர்
தான்மகிழ்வுற, 'இமயரேத்திடுங்காழிலேந்தராலேத்துமாகறலுற்
றசோதியே. (ஊ)

ஆகிலூர்த்தியென்றேத்துமாலினுக்காழிவாரணமீந்தவன்ன
லே, நீதிசேர்முனி மார்க்கண்டற்கு ணித்தநின்னடி தேயுமீத்
தெனை, வாதியாவதைவஞ்சவல்லினவாட்டங்கொண்டிடேனா
டச்செய்நுவாய், ஒதுமீவேதியர்வேன்வியாற்றிடு மொப்பின்னா
கறலுற்றசோதியே. (஋)

ஒகையோபமனியனின் புறவொழுபு பற்கடலீந்தநாயகா,
வாகைமாலிகைவரையுமன்மதன் வன்புரத்தினில்வன்னிவைத்த
வா, ஏகநாதனெயில்லையில்லேதாரின்பமென்றனக்கொல்லி
யேவருள், ஈகைநற்குண மெய்துவோருறைந் திலகுமாகறலுற்
றசோதியே. (அ)

கருவையம்பதிக்களவினீழலிற் கருதியேபுறைகண்ணுதா
னறை, குரவுசெஞ்சடைமீ தில்வைத்திடுங்குழகவுழுவையினுரி
யைப்போர்வைகொண், டரவுருடியவத்தனெயெனையாளுவாய்
வினைமாயவேருரை, பரவைசூழ்நிலமன்பதைபுகழ்பமுதினமாக
றலுற்றசோதியே. (ஆ)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு மண்டிசெந்தழல்வடிவனெ
யென, நண்புகொண்டிட மோனஞானமே நவிலுவாய் நகை
கொண்டிமுப்புரம், பண்டெரித்திடும்பனிலாமுடிப்பண்ணவா
பரமேட்டிவம்பலந்செண்பகம்வளர்வாலிகுழ்நதிஞ்சேர்கொண்
மாகறலுற்றசோதியே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலநாதேசர், புவனநாயகியம்மை. அடைக்கல
தீர்த்தம். கடகவென்னும் அசுரன்போர்ச்சாற்றாது இத்திரண்
பூசிப்ப, ஞண்டிகவனையினின்றும் பிரசன்னராசி யதுக்கிரகித்த
தூய்ம், உடம்பு ஒன்று சுவாமியைத் தழுவிக்கொண்டதுபோன்ற
வடிவும் சிவலிங்கத்திற் றேன்றுகின்றது. திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ. - திருவோத்தூர்.

சந்தக்கலிவிநுத்தம்.

பொன்னாரசெஞ்சடைமேற்றி சமழம்புலிவைத்தவனெ
வன்னேர்யொற்புமிருமலைவல்லிமனோகரனெ
கன்னேர்நெஞ்சவென்சேறியவன்னைவிடிவார் துணைஞான்
ஒன்னாடையகிலத்திருவோத்தூருறைவோனே. (௧)

அள்ளியவன்னமையொருவந்தணன்வாப்சிந்தும்
புள்ளருள்பெற்றுயநல்லருள்புரியும்புண்ணியனே
கள்ளமனமுடையெனனைக்காப்பதுமுன்கடனே
ஒள்ளியவேலுடையோய்திருவோத்தூருறைவோனே. (௨)

சீதமதிமுடித்தோய்சிந்தைநொந்துணைவந்தடைந்தேன்
போதனறியவொண்ணப்பதப்போதனைக்கென்றருள்வாய்
வேதமொழிப்பயனைமுனிவேந்தர்களுட்டெளிய
ஒதியருள்புரியுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௩)

வானமுலகேத்துந்துருவாசர்பசியாறப்
போனகந்தந்தருளுமுமைபூரித்திடப்பயிலும்
ஞானநடமனைச்சிறுநாயேற்கென்றருள்வாய்
ஊனமற்றேரூர்பணியுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௪)

ஆண்பனைபெண்பனையாய்ச்செயுமாளுடைப்பிள்ளையருள்
காண்டருபோதமதைத்தருகவிய்னுக்கருள்புரிவோய்
மாண்டிபிறந்துழலாவகைவந்தெனையாதரிப்பாய்
ஊண்டெறுமாதவத்தோர்பணியோத்தூருறைவோனே. (௫)

புண்டரீகபுரமாம்புலியூரமர்புண்ணியனே
தொண்டைமானுக்கருளுந்திருத்தொண்டர்தொழும்பெரியேய்
பண்டைவினைபாறப்பதம்பாடிப்பரசிடுவேன்
உண்டிடுமாலகண்டமுடையோத்தூருறைவோனே. (௬)

ஆங்காரக்காடதனிநிலையைம்புலக்கள்ளர்கையில்
வாங்காதடியேனிதம்பலிவாதனைத்தீர்த்தருளாய்
தூங்காதவின்பசுகம்பெற்றுந்துயவநாடித்தொழும்
ஓங்காரமான்வெனதிருவோத்தூருறைவோனே. (௭)

சூரவங்கமழ்குமுளாளொருகூறுடைக்கொற்றவனே
அரவம்புலிபணியும்பதமளித்தெனையாண்டருளாய்
பிரமபுரித்தவத்தால்வருபுண்ணியனல்லிசையால்
உரீவந்துதித்திறைஞ்சுந்திருவோத்தூருறைவோனே. (௮)

நிலநீர்நெருப்புவளிவான்மதியரிநீண்டவுயிர்
குலமானவெட்டுருவாமுன்றிருவுருக்கூறுவனோ
புலம்பாநின்னவணங்குங்குண பூடணபாண்டியனுக்
குலவாக்கிழியளித்தோய்திருவோத்தூருறைவோனே. (க)

மத்தமதம்பொழியுங்கொடுவாரணநல்லூரியோய்
முத்தனேமுவர்தொழுமுழுமுதற்பொருளானநினைப்
பத்தியாய்நாயேனிதம்பகம்போற்றிடவந்தருள்வாய்
உத்தமனானவனேதிருவோத்தூருறைவோனே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநாதேசர், இளமுலையம்மை. வேததீர்த்தம். ஓர்
காலத்து வேதப்பொருளுணராது மயங்கும் முனிவருக்கும் தே
வர்களுக்கும் சிவபெருமான் பொருள்விரித்தருளியதும்; சூரி
யன் பூசித்துரதசத்தமிதினம் ஒருசக்கரமுள்ள ரதம்பெற்றதும்;
குமாரசுவாமி பூசித்துத் தரையில் கீறினால் ஜலமுண்டாக்கும்
வேலாயுதம் பெற்றதும்; விஷ்ணுபூசித்துப் பிருகுமகாரிஷியி
ரூலுண்டான சாபம் போக்குபதும்; கல்லியாண மகாமுனி
சாபத்தால் இலட்சுமிக்குண்டான பெண்மானுருவம் போக்கிய
தும்; சிவனடியாரிலொருவராலுண்டபண்ணும் பனைகளியா
வும் ஆண்பணையாயிருக்கக்கண்ட சமணமதஸ்தர்கள் அவ்வடியா
லரைக் கொழுகூறுவதைக்குறித்து, அக்காலத்தெழுந்தருளிய।
திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளோடு முறையிட, அவர் திருப்பதி
கம்பாடி அவ்வாண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாகச்செய்த அதி
சயத்தைப்பார்த்த அப்புறசமயிகள், சைவசமயம் புக்குப்பேறு
பெற்றதுமானதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளால் பதிகம்
பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ.—திருப்பனங்காட்டுர்.

—:0:—

சுந்த விருத்தம்.

கங்கையாருஞ்சடையாய்கூனோர்குழல்பணியக்கருணைசெயு
மங்கையாள்கண்காணநடமுன்றிலாடிமாமணியே
புங்கபுன்மால்காண்வொண்ணுப்பரமவெனையானவேண்டுஞ்
செங்கைகுலங்கொண்டநாதாதிருப்பனங்காட்டுருளிரே. (ச)

வாதனைகடரநின்றன்வார்கழலைத்தஞ்சமென்றேன்
ஆதனேனையாண்டுகொன்னாயருமருந்தேயமரரேறே
வேதனோடுவெள்ளைமேனிவித்தகியும்விண்ணவருஞ்
சேதனோடுமாலும்போற்றுந்திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (உ)

பாதகஞ்செய்துர்ச்சகனும்பண்டிற்சக்கங்கண்டுகதி
போதவுவந்திட்டருளும்பொற்புமிகும்புலியூரானே
மாதரார்கண்மாயவலைமாழ்கிநிற்குந்தமியனென்றன்
மீதகற்றியானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (ங)

பார்ப்பதிதன்மனுவையோதும்பார்ப்பணிகண்காணவன்று
பார்ப்புகழ்க்கிழவனாகிப்பகரருநற்குமரனுமாய்
சீர்ப்பெறவேருழவிபாருஞ்செய்யமேனிச்செல்வவெந்நோய்த்
தீர்த்தருடந்தானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (ச)

வீரனையேநல்கித்தக்கன்வியன்மதத்தைதபூறுசெய்த
வாரணியுநாரிபங்காவருணையதிருங்கழலாய்
காரணியுங்கண்டமுடைக்கண்ணுதலேகடையனேனைத்
தீரமுடனானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே, (இ)

அணிதிகழுமாடமல்குமாலவாயிற்சித்தராதி
மணிதிகழ்பூவணத்திற்சென்றுமாதபொன்னையாள்செய்யும்
பணிதனக்கேயாணிப்பொண்ணைப்பரிந்தளித்தபரம்பரனே
திணிபெறவேயானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (ஊ)

தடமதில்குழொற்றியூரிற்சங்கிதியிற்றீபமேற்றி
மிடரறுத்தகலியனாரைவிரைந்துகரம்பிடித்தருளும்
படர்புகழ்சேர்பண்ணவனேபவகீனையின்வேறுங்குந்
திடமருளியூனவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (ஐ)

கருத்துவந்துகண்ணுவன்முன்கருகிறஞ்சேர்பனங்கனியை
கிருத்தநிற்கேதந்திடத்தானீன்கருணைசெய்தவனே
பருத்திபெம்பாபெடும்பாதகனேளிற்பணியத்
கிருத்தியுடனானவேண்டித் திருப்பனங்காட்டேருளீரே, (அ)

ஆமையரவணிபரமவற்புதனேதற்பரனே
வாமனன் நன்வலியடக்கும்வள்ளானின்னைப்போற்றிடாது
காமுகனுபக்காரிகையார்கண்வலையிற்பட்டழிந்தேன்
சேமமுறவாளவேண்டிந் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௧)

சடைபொருந்தத்திங்களுக்குஞ்சங்கரனேசாமதே
படமுடியாத்துன்பங்கொண்டபரதவிக்குமேழைநாயேன்
கடனுணக்கேகாத்தலெனக்கமுலடியைப்பற்றினின்றேன்
திடமதளித்தானவேண்டிந் திருப்பனங்காட்டேருளீரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனங்காட்டேசர், அமிர்தவல்லியம்மை. அமிர்ததீர்த்
தம், சம்பந்ததீர்த்தம், அப்பர்தீர்த்தம், சுந்தரதீர்த்தங்களிருக்
கின்றன. கண்ணுவமகாருஷி நிவேதிக்கப் பொருளின்றி கை
யிற்கிடைத்த பனங்களியை நிவேதிக்கச் சிவபெருமான் முன்
தோன்றி யறுக்கிரகித்தமைப்பற்றி, இக்காலத்தும் பனங்களி
நிவேதிக்கப்படுந்தலம். சங்கதியில் இரண்டுபிணவிருட்சங்களி
ருக்கின்றன. இதற்குத்தெற்கு ஒரு மைலில் வன்பாக்கமெனும்
ஊர் இருக்கின்றது. இதில் (சுவாமி இராமசாயீசர், அம்
மை பஞ்சின் மெல்லடியம்மை) அம்மார்க்கத்திற் சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள் எழுந்தருளியவந்தபோது சிவபெருமான் பிராமண
வேடம் பூண்டுவந்து கொடுத்த கட்டமுதைப்புசித்தவுடன்
பிராமணரைநோக்கி எந்தவுரென்று கேட்க, வன்பாக்கத்துக்
கும் பனங்காட்டேருக்குமாக இருப்போமென்று சொல்லி மறைந்
தருளினார். உடனே இதுவுஞ் சிவபெருமானுடலெனத்தோந்து
திருப்பதிகம்பாடியருளினார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாற் பதி
கப்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௧௦ — திருவல்லம்

—:0:—

எழுசீர்க்கழநேஷுலடியாசிரியலிந்தம்.

திங்களுக்குடியசெக்கர்வான்சடைச்செல்வனேசிவலோகனே,
பங்கமில்விழிமூன்றுமுகடராக்கொளும்பரிபூரண
சங்கையற்றவாசார்திடுஞ்சிவசங்கராசரணந்தருள்
வங்கநந்திரிமேவுநாதனேவல்லமேவியவள்ளலே. (௧)

அள்ளிவெண்டிருநீறுபூசியணிந்திலேன்றிருக்கண்டணி
தெள்ளுந்நறமிழ்வாணர்தம்மைத்தொரிந்திலேன்றிருமந்திரம்
உள்ளினின்னடிபோற்றிலேனினியுய்யுந்வழியோதுவாய்
வள்ளிநாதனையீன்றவாதிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௨)

காளகண்டனைகாதலாயினேக்கருதிபூசனையாற்றுவல்
லாளனைத்திடுமண்ணலேவல்லாம்பிகையிடத்தப்பனை
நீளநற்கிரகங்கள்போற்றிடுநின்மலாசிவனைதிரு
வாளவாதனைதீரவந்தருள்வல்லமேவியவள்ளலே. (௩)

நேயநன்மனைவிழைவொறுத்திடுநீலகண்டனிறைஞ்சிடுந்
தூயவாதுரியங்கடந்ததுணைவனைதுணைத்தாளினை
மேயவாவுடன்போற்றிலாக்கொடுவிழுவனெனைவருத்திடு
மாயவல்லிருணீக்கியாடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௪)

கல்லையேசிலையாகவேந்திடுங்கத்தனைகமுகாசலா
தில்லையின்னடமாடியசிவசம்புவேசிதையாதுறுந் [ன்
தொல்லேநான்மறைபோற்றநின்றிடுந் தோன்றலேசிறுநாயினே
வல்லையேயறவந்தருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௫)

நாட்டமுன்றுடைநாயகாநிலைநாடிநாளும்பணிந்திடென்
வாட்டங்கணில்வாட்டுமாதர்மயக்கினிற்படவெம்படர்
கூட்டம்வந்தெனைக்குறுகுநானையிற்கூறுநாமமறிந்திலேன்
வாட்டமுற்றிடாமுன்னமேயருள்வல்லமேவியவள்ளலே. (௬)

ஆகியேயறவாணனெநினையன்றிவேறிலையாதம்
நீதியாகவேயேத்தவந்தருணித்தனையுமையம்மையோர்
பாதியேபரமேட்டிபேபரப்பிரமமேபழமலவினை
வாதியாதெனையாண்டருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௭)

பஞ்சநற்கரவானையைத்தரும்பரமனைபவநாசனை
கஞ்சமாமலர்கொண்டிறைஞ்சிடக்கருதியேகருணையா
தஞ்சமென்றுணைவந்தடைந்தனன்றற்பராதையகூர்ந்திவண்
வஞ்சநெஞ்சனையாண்டருடிருவல்லமேவியவள்ளலே. (௮)

வாசமார்ந்திடுமலரவன்சிரம்வாங்கியமறையோகியே
மாசிலாதபுலிக்குநல்லரவுக்குமாநடந்தன்னையே
பூசமாந்தினங்காட்டியாண்டருள்புனிதனையடியேன்வினை
மாசறுத்திடுமன்னவாதிருவல்லமேவியவள்ளலே. (க)

தஞ்சம்வேறிலையென்றுநின்னருட்டாளினைத்தனிவேண்டியே
கஞ்சனாதியார்போற்றிடக்கருணைசொரிந்தகடைக்கனா
அஞ்சவேனெமனாதாப்பற்றியலைப்பரென்றுமயங்குநாள்
வஞ்சியாமுமையோடுவந்தருள்வல்லமேவியவள்ளலே. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வல்லாதேசர், வல்லாம்பிகையம்மை. சிவகங்கைதீர்த
தம். கவுரிதீர்த்தம். நவக்கிரகங்களும் வல்லாளனென்னுமரசு
னும் பூசித்ததலம். சோபிராட்டியார் தந்தையாராகிய ஜனக
மகாராஜன், கவுரிதீர்த்தத்திலுமூழ்கி கரையேறுங்காலத்தில்,
உண்ணவந்த கஞ்சனென்னுமரக்கனை நந்திதேவரால்சங்காரஞ்
செய்வித்து ஷட மகாராஜனுக்குக் காட்சிகொடுத்ததலம். திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக.—திருமாற்பேறு.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—:0:—

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்வணங்குலாவுசங்குதாங்குதிருமாற்பேற்றிற்பரசுவார்
கண், போல்வணங்குலக்கருணைநாயகியான்மன்னனுக்குப்புகழ்
ந்துசீர்சால், மால்வணங்குபரமனுக்குப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிவனை
வதற்கு, நால்வணங்குறுங்கைமதகரிமுடிவன்மலர்ப்புத்தந்தைநாடு
வோமே.

கலிவிடுத்தம்.

வாரிசங்கத்தொனியொடுவார்செறி
பேரிசங்கத்தொலிகொண்மாற்பேற்றினில்
நாரிசங்கரிநாதனைநண்ணுமின்
ஆரிசங்கரனன்றியாறில்லையே. (௧)

ஆறுசெய்யசமுலத்தணிந்துவெண்
ணீறுசெய்யவுடல்புனைந்தன்றேறன்
சேறுசெய்யமருந்திருச்செங்கண்மாற்
பேறுசெய்யருளாகமம்பேசுமே. (௨)

பேசிப்பேசிமாற்பேற்றினன்வண்புகழ்
வீசிவீசிவிரைமலர்சந்தனம்
பூசிப்பூசினற்பூசனைசெய்திலென்
சீசிசீசியென்சென்மமென்சென்மமே. (௩)

சென்னகம்படிமாற்பேற்றிற்சேர்ந்தனென்
என்னகத்திலிருந்தருள்செய்குவாய்
பன்னகத்தன்பரவியவெண்பொரு
நன்னகத்தினினண்ணியகாதனே. (௪)

நாதரீதவிந்நாயேற்கருண்மலர்ப்
பாதரீதவுடையான்பணிபுரி
தாதரீதறுசத்தியனேபிர
மாதரீதலமாதுறைபங்கனே. (௫)

மாதிருந்துமகிழ்வான்புரியிலேனார்
போதிருந்துபுராதனன்சீர்கொலித்
தீதிரிந்துசெழும்பரஞ்சோதிபா
லாதிரந்தகனாரச்சமில்லையே (௬)

அச்சதன்முன்பருள்பெற்றமர்தலங்
கச்சதங்குமுலைக்கருணாகரி
மெச்சதன்மருணத்தினன்மேவினன்
நச்சதன்மிகநன்றென்றனெஞ்சமே. (௭)

கெஞ்சமஞ்சனநேர்ந்திடுமண்ணலை

அஞ்சமஞ்சநடைதருமன்னையைக்

கஞ்சமஞ்சனவன்பேறுகாண்பதி

தஞ்சமஞ்சயறாணந்தக்காலமே.

(அ)

காலனாகொள்கதந்தவிர்வீரொளி

காலமாற்பேற்றின்கண்கண்ணனுக்கருள்

காலமுன்றுங்கடந்தவன்றாமரைக்

காலலர்த்தலைக்கையலர்நாமினே.

(க)

நூவியன்னமுந்தோற்குநடையினள்

காவியங்கட்கருணாகரிக்குமன்

கூவிநற்பணிகொண்டருளானெனின்

ஆவிக்கெங்கணுமாதரவில்லையே.

(க௦)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியலிருந்தம்.

ஆதாரமென்றுதிருமால்வணங்குமரனானத்தின்வழியே

தீதானளிக்கும்வெப்பஞ்சிறந்ததேசைக்கொடுக்குமிரவி

மாதாரைமேகமுதவுஞ்சலிக்கும்வாதந்தரிக்குமகல்வான்

தீதானதின்றிச்சிததென்றசித்துந்திகழும்புநாளுவவுமே. (கக)

உன்னப்படாததிருமால்வணங்குமுவன்யாவெனன்றுமுயல்வீர்

முன்னப்படாதவலியார்த்தகாமமுதலாறுகுற்றமொருவி

மன்னப்பரந்தவயிரில்விரோதமனமின்றிநிட்டைமருவி

மின்னப்பரந்தவெயில்குழுமாற்பேறவன்றாட்பணிந்துறுமினே.

பணிசூழமாயன்பணிபூதநாதன்பரிமாணமற்றபெருமான்,

திணிதூவகுக்குமங்கட்குணின்றி திகழ்வண்ணமொன்றுமில்லா

ன், பிணிமூப்புமின்றியொருதன்மைபெற்றபெரியோன்பதத்தி

ன்மலரை, யணிவாரடிக்கண்டைவார்செருப்பெனணிசென்னி

தங்குமணியே.

(கங)

தங்கந்தரங்கருவாகியன்றுதனிவாதபூராமுன்னர், அங்கந்தபா

தமருண்மால்வணங்குமரனைத்திகழ்த்தபரனைத், தங்கந்திகழ்த

கழலானையவ்புதலையாட்கண்மந்தவனைநற், சங்கம்புகழ்த்தவிடை

யானைமேவுசதிசெய்யலெழைமதியே.

(கச)

மதிகான்றவெள்ளமுதசீதவாரிவளமேயசெஞ்சடிமும், கதிகா
லுநாலுவகையோனிசீவர் கதியேறவோங்குமடியும், விதியேறு
சென்னியிளிப்பாணியோடு விதியேறவைத்தகரமும், பதியேற
வென்முனருள்மால்பதிக்கண்பதிவேவொறுத்தன்முறையே. (1)

வேதம்புகழ்ந்தகழலான்மெயன்பர்மிளிர்நோக்கினின்று கழலான்
சூதம்பொருந்துநகிலான்மிடைந்ததுயர்நீக்குமுண்கண்மலையின்
மாதங்கன்வாழுமால்பேற்றினுளும்வதிவாரைநன்குமதியார்
சாதங்கள்கோடிபலவாய்ந்தயர்ந்துசவியாமிகத்துயர்வரே. (க௬)

துயர்நெஞ்சக்கலுருகிப்புகழ்ந்துசுடர்மேயநின்னடியினில்
அயர்வற்றதொண்டுதினமுஞ்செயச்செயருணையகிக்குமுதல்வா
தயிருண்டமாயன்கும்பர்க்கிசைந்துததிசிக்குடைந்துதோற்ற
மயர்வற்றவாழிமீண்டுங்கொடுத்தவள்ளற்பெருஞ்செல்வமே. (2)

செல்வஞ்செறிந்தபுரமூன்றறித்ததிருமாறிருப்பதியனே [இ
வில்வங்கடுக்கைவெறிதும்பையாத்திவெண்ணைச்சியாதியவணி
நல்வந்தனத்தோடின்ருட்கியைந்தநசையார்முழாத்துண்மேவி
அல்வந்தசிந்தையெளியேன்பிழைக்குமந்நாளறிந்ததிலனே. (3)

நானாக்கெனதுபின்னக்கெனதுநாட்பூச்சரங்கடொட்ட
வேளைக்கடுத்தவிழியாயென்முன்னிவ்வேளைக்கடுத்தருள்புரி
வானைக்குளத்துவணசத்தின்மொய்த்துவண்டாடுமால்பேற்றிலா
கானைக்கடுத்தவெரினேறுமீசகடவுட்குழாத்துமணியே. (க௭)

மணியாரனேத்துமலைமங்கைபங்கன்மணியார்த்தமைந்ததுத்திப்
பணியாரன்மாசிலடிபோற்றிறைந்துபணியாரைமேவநமஞர்
துணியாதிரார்முமலவேரைநன்குதுணியாவலங்கலடியி
லணியாநினைந்துவருமன்பினுரையணையானெனப்பகர்வரே. (4)

கோக்ககக்கலிப்பா.

பகருமிடத்துன்னடியார்ப்பார்த்தனித்தனன்றன்றே
நிகரில்பவத்தென்றனையுநீபுரத்தனல்விசையே
ஒகரநடமிடுபொழில்சூழயர்கிருமாற்பேற்றாமசே
புகர்முத்தானையினுரியைப்போர்த்தொளிருங்கற்பகமே. (௨௧)

கற்புடையாருக்கணியாங்கருணைநாயகிபதிபால்
அற்புடையராகிநிலையறியாதாரார்த்தவம்
கற்பமெலாம்புரிந்துறுங்கணலிலவிசொரிந்திடினும்
அற்பமதாயழித்திடுமென்றூன்றோர்களறைந்தனரே. (௨௨)

அறைபுகழ்சேர்திருமாற்பேற்றமலனருள்பெரும்பொருள்சேர்
மறையினொழுக்கினினடவாமடமையினோனர்களை
குறைவகலவுரைத்தவற்றின்குறிப்பறிந்தோரெவரேனும்
நிறைபுகழ்செல்வத்தினரானீணெறிக்கொளந்தனரே. (௨௩)

அந்தணனை திருமாற்பேற்றறக்கொழுந்தேகைப்பாலிற்
செந்தழலேந்தினகரனேசெறிகொன்றைமலர்ச்சடையாய்
மந்தமதியேனையுன்றன்மலரடிக்காளாக்கினையால்
இந்தவுதவிக்கென்னேவியற்றுவதுகைம்மாறே. (௨௪)

கைம்மாவினுரிபோர்த்தகண்ணுதலேதிருமாற்பேற்
றெம்மானேகாற்றேனையிருநிதியெயந்துரையே
அம்மாதவன்மலரோனறியாதவடிமுடியாய்
இம்மாநிலத்தென்னையினிப்பிறவாதாட்கொள்ளே. (௨௫)

கொள்ளாமுடைப்புமுக்குரம்பையெடுத்தெய்த்தேன்
உள்ளார்விடாயொழியலுன்றானினூறும்
தெள்ளாரமுதைத்தெளித்தாள்பொழிலெங்குந்
கள்ளார்மாற்பேற்றுட்கண்ணாரந்தசெங்கும்பே. (௨௬)

கரும்பிரதச்சேற்றாற்கழனிசெந்நெல்வினையும்
பெருந்திருசேர்திருமாற்பேற்றுச்சுடர்விளக்கே
சுரும்புசெறிமலரடியாந்துய்க்காந்தமென்னெஞ்சாம்
இரும்பையிழுத்துய்யுமாறிதுதருணந்தயைபுரியே. (௨௭)

தருணமார் கருணையாடனத்தணியுமுத்தமே
கிரணமலர்வாவினளர்திருமாற்பேற்றையா
கரணங்கள்நான்குங்கடக்குஞ்சரமத்திற்
சுரணவிணைப்புணையாற்றமியேனைத்தாங்குவையே. (௨௮)

தாங்கமுடியாத் தரித்திரத்தையுற்றிடினும்
நீங்கலிலாச்செல்வநிறைந்திடினும் மறவேல்
ஒங்குபரம்பரையெய்ணமாற்பேற்றண்ணலைத்
திங்குதுடைத்தாளுந்தேசிகளையென்மனமே. (௨௧)

மனம்போனபோக்கேபோய்மதியழிந்தபுன்மையேன்
சினந்தோய்ந்தநெஞ்சத்தாற்றீமைபலசெய்தேன்
தினந்தோறுநின்னைத்தியானித்துயச்செய்வாய்
அனம்பரவுமாற்பேற்றிலார்க்கொவிருந்தெள்ளமுதே. (௨௨)

ஆர்வமுன்றையுமறுத்திடமலரையாள்வான்
கார்விராவியகூந்தனங்கருணையன்னையுடன்
நார்வழாமலேநண்ணுமாற்பேறெனும்பதியின்
சீர்பராவவத்திசைமுகனன்றியார்வலரே. (௨௩)

முகமன்கூறியென்முன்னொருவென்விடையேறி
அகமலர்ந்தினியஞ்சலென்றருடரவேண்டும்
சகமலர்தமாற்பேற்றில்வாழ்சுகளநிட்களனே
பகடிவாந்துதென்றிசைநமன்பகைத்தெழுஞான்தே. (௨௪)

ஞாலஞாலவிடைக்கணிநற்புலியதளின்
சேலசேலனசீர்நயக்கருணைநாயகிமேல்
மாலமாலபன்வழுத்தியபுகழ்மலிநீற்றுப்
பாலபாலனைப்பாலனைபாலுணாதருளே. (௨௫)

அருளுமல்கியகல்வியுமறிவொடுபுகழும்
பொருளுமப்புப்பப்பொன்னடிபரவினர்க்குதவி
மருளுமாற்றியமால்வணங்கேசவிக்காயம்
உருளுமுன்னெனதொளிக்கேதிர்வந்தருளாயே. (௨௬)

வந்தனம்புரிமாசினல்படியவரெனவே
சிந்தைநைந்திலேன்கிறியவன்மீமையிற்சிறந்தேன்
பந்தமுந்திரின்பர்ஹுறப்பற்றுவுதென்றோ
நந்தநந்தனண்ணுமாற்பேற்றினுக்கரசே. (௨௭)

அரசிருந்தவரையமேற்றுண்டனீரதனாற்
கரவமைந்திடுங்காசினப்பொருளெனமதியேல்
வரசிதம்பரத்தையினமால்வணங்கரனை
பரசிவாமுதிபாழ்மதியேயிதுததியே. (௩௬)

ததியருந்தியசக்கரமால்வணங்கீசன்
முதியநான்மறைமுறையிடும்பெரும்புகழ்படைத்தோன்
புதியபொன்னடிபோற்றிடும்புண்ணியமுடையோர்
விதிநமன்கையில்விடுதலையாகியுய்வாரே. (௩௭)

வார்விசித்தபூண்வணர்முலைக்கருணைநாயகியைச்
சேர்விசித்திரன்றிகழ்த்திசிப்பெயர்த்தவத்தோன்
ஊர்வசிப்பதியும்பரும்பராவுமாற்பேராம்
ஊர்வசிப்பவர்க்குறுமிசையெவருரைப்பவரே. (௩௮)

உரைக்குமுள்ளத்தினுக்குமெட்டாப்பரனெருவன்
தரைக்குணல்வளனெங்குமாற்பேற்றினிற்றங்கும்
இரைக்குமங்கையர்தனத்திற்குமிச்சைகொண்டேங்கிப்
பரக்குநெஞ்சமேசோம்பலைவிடுத்தின்றுபரசே. (௩௯)

பரசுமன்பருட்டுலங்கியபரஞ்சடர்மாற்பேற்
றரசுமால்வணங்கீசனெள்ளரவணிமூர்த்தி
வரசரோருகத்தாளெனும்வங்கத்தினிவந்து
கரைசெயாப்பிறப்பெனுங்கடல்கடக்குதிநெஞ்சே. (௪௦)

வேறு.

நெஞ்சந்தங்கிநிச்சலுநோய்செய்நெறியில்லா
வஞ்சங்கொய்துன்மஞ்சளசீதவாரிவண்டார்
கஞ்சம்பொங்குந்தாளிணையேத்தக்கடையேனைக்
கொஞ்சங்கண்பார்காருணியத்தாய்கோமானே. (௪௧)

கோமானையெழிற்றிருமாற்பேற்றிற்குடிகொள்ளும்
சீமானேதேனேகோனையிச்சிறியென்முன்
பூமானேபாமானும்பொறியும்புகழ்தாயோ
டேமானேந்திவந்தருள்செய்குவதெந்நாளே. (௪௨)

எந்நாளுன்றம்புயநேர்தாளெளியேன்றன்
இன்னொருஞ்சத்துண்ணிறுவித்திண்ணெமனாலும்
அந்நான்முகனாலும்படுதுன்பமறவுய்வேன்
பன்னாகப்பாய்மால்பணிந்தேத்தம்பழையோனே. (சு௭)

பழையோனெமெய்ப்புடையடியார்பயிரோங்க
மழைபோலநூளுற்றும்பெருமானேமாற்பேற்றின்
உழையாய்நான்மறையுச்சியினிற்குமொளியோனே
பிழையோட்டிச்சிறியேன்சனனப்பிணிபெயராமே. (சு௮)

பிணியோய்தெவ்வாறுய்குவர்கொன்றைப்பிரசங்கொள்
கணியாராலப்பணியார்சடையார்கருணைக்கோ
ரணியாமன்னிப்பதியார்வியாரணிசென்னித்
துணியாநின்றார்பொன்னடிநாளுந்துதியாரே. (சு௯)

துதியேனுன்றன்றுமலர்த்தாடுநிரீங்க
மதியேன்மாயக்கொடுமையினுலிம்மயர்வுற்றேன்
கதிபேதுங்கானேன்மாற்பேற்றின்கண்வதியும்
பதியேயெளியேனின்னுழிவாமும்படிசெய்யே. (சு௧௦)

செய்யிற்செங்காலன்னமுலாவுந்திருமாற்பேற்
றய்யற்காம்பணிநிச்சலுமாற்றினகமேயாம்
உய்யற்காமென்றெத்துணையாகவுரைசெய்தும்
மய்யற்காளாய்மாய்ந்திடலாமோவகையற்றே. (சு௧௧)

அற்றிருபற்றும்மாவிருந்தாதன்பாற்றிப்
பொற்றிடுநற்றாளேத்தவளித்தல்பொருளாமோ
சிற்றறிவுற்றுத்தீமைபயிற்றுஞ்சிறியேனை
நற்றவரேத்துந்திருமாற்பேறுநகரோனே. (சு௧௨)

நகமகமகிழத்தந்திடுகருணையகிதன்
அகமகிழ்கோமானம்புயநேர்தாட்கன்புள்ளார்க்
கிககமும்பரகசமுந்தந்திடுமெய்ப்பெருமாண்
புகர்முகமாவுரியானெனையாளுப்புண்ணியவேண். (சு௧௩)

புண்களுடற்றும்புன்சடலத்தைப்போற்றிநிதம்
பண்கண்மிழற்றிப்பத்திகொண்முத்தின்பற்காட்டும்
பெண்களிடத்தன்புற்றுழல்வேளைப்பிழைதீர்வின்
தண்கழல்வைத்தாள்மாற்பேற்றினில்வாழ்தனியானே. ()

7 நீதக்கலிவிருத்தம்.

தனித்தனியாய்வருசன்மராசியென்னும்
பனிக்குலமானவோர்பாணுபோன்றவையா
மணக்கணிஞோககியமால்வணங்குமீசா
எனக்குனதாளினிலின்புகாட்டலென்றே (க)

காட்டமதிற்பேய்க்கணங்களோடுகூடி
நாட்டிபமாடிநாதமால்வணங்கும்
தாட்டுணையன்புதரித்தமாசிலன்பர்
நாட்டிறுத்திபெண்ப்புரந்திடாயே. (ருஉ)

புரந்தரன்போலப்புழைக்கையானேயேறி
ந்ரந்தரஞ்சீர்மைநிறைந்தவாழ்வெனஞ்சு
வரந்தருமாலோன்வணங்குமீசனாரைப்
பரிந்திடுமன்பாற்பராவன்மிக்ககன்றே. (ரு௩)

மிக்கவலிச்சமன்மேவியாவிக்கொள்ள
உக்கிரமாகவுறுத்தவரும்வேளைத்
தக்கநலன்பொடுதாங்கியாள்வையென்றே
இக்கணமால்வணங்கீசராடினேனே. (ரு௪)

நாடியசிற்பரநற்பரசின்மயமாய்க்
கூடியதற்பரகோதறுசத்தியஞ்சார்
நாடறுநான்மறையேத்திமால்வணங்கும்
தேடருமற்புத்தினேனேனையாளே. (ரு௫)

நினர்களாகித்திகைத்திருந்தநால்வர்க்
கானிழன்மேவியரும்பெரும்பதஞ்சொல்
ஞானகுணுகரம்பமால்வணங்குஞ்
சானவிமன்னதமிழினையாட்கொள்ளே. (ரு௬)

தமிழவனாளுஞ்சாண்டிதிக்கிலலேன்
முமலவளற்றினின்பூழ்கிமிச்சைந்தேன்
உமையெனுங்கருணையொண்டொடிகுமன்னா
சமயமீதுனடித்ததுதாங்குவாயே. (௫௭)

தந்தருளாய்நின்தாமரைப்பொற்பாதம்
வந்தனையாற்றிடமன்னுணர்வெனக்கே
முந்திவிளங்கியமூன்றுகட்கரும்பே
கந்தமலர்க்குழற்கருணைவல்லிகோவே (௫௮)

வல்லினைத்தொடர்பின்மாட்டிவாட்டியென்னை
அலலெனுகடலாழ்த்திடாமலாள்வாய்
செல்வமலிந்தமால்சேர்ந்துபூசைசெய்யும்
வில்லமலிந்துவிளங்கும்வேணியானே. (௫௯)

வேணிநாதனெனவேதனைத்துசார்ங்க
பாணிமால்பரவும்பாவைபங்கன்சீர்த்தி
எணியாங்கதியிலேற்றத்தற்காமென்பர்
சாணியாப்பெறுவர்கயிலையென்னும்வீடே. (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

கயிலைமலையிலுறுகடவுளடிக்கமலமலரிலரிவையர்கலசக்,
குபவீணைகளினனிபுயமிசையக்கொளுரசையினிலொருகடுகள
வே, நயமுடையவர்கதிபெறுவரெனவிலுவர்முதியவர்கருணை
மிருங், கயூல்விழிபதியடிமருவிலரக்கடியசடுநரகுபடுவர்களே. ()

சுடுவினைதருசன்னக்கடவிற்புயரெனுமலையினிலியானெ
னதென், படுமுதலையினிடைதெருமரலாற்பலபலவதையுறுமெ
னையருள்வாய், கடுவுறுகள்திருமாற்பேற்றுக்கருணைவலிமருவுரு
ணரிதியே, நடுவெனுமதிரவுதைவிடுமொண்ணறவொடுகமழ்மல
ரடியினனே. (௬௨)

மலமநதலமுறமனமசையாவகையுன்திருவடிமருவகருள்
பலகலைதெரிசம்பந்தனருட்பனுமலையமலகமலவடியில்
நிலைபெறவனைபரமானந்தநிலையபராபரநித்தியபொற்
கலசமுலைக்கருணம்பிகைதன்சாதலத்திருமாற்பேற்றரசே. (௬௩)

திருவடிமருமலரிச்சிறியேன்சித்தமமர்த்தினையாவிர்மாய்
மருவுபெயர்களுரைசெய்துதிருமாற்பேற்றரசேயென்றமுதம்
பருகுமவர்களெனவானந்தப்பரவசமாயகமுருகவருந்
பெரியசுகமுறவளித்தனையிப்பிரியமொருவனென்புகலுவதே.()

புகலருமறைபுகழ்மாதவனப்புனிதமலரிஹுகிழவனெனத்,
திகழ்தருதிருமாற்பேற்றிலுறுந்தீனதயாநிதிதுணையடியின், தரு
மிசையினையடிக்கடியினிதிற் சாற்றுபுவதிமுதுநாவலர்கள், மி
கைசெறிசுதப்பகிழின்மேவும்வெறுக்கையொருசிறிதும்வேண்டி
லரே. (சுரு)

இலகிடஞானங்களிகூரவிதையநிலைத்திடநானெனதாம்
புலையறவின்புறமாற்பேறென்புரிபதினென்பெயர்நாணுளும்
நிலையுறவென்னாத்தழும்பேறநிரைபடவுரைசெயவானந்தச்
சலதியின்மூழ்கிடவோர்வரமே தருதிவருதித்தியென்னெதிரே.

வருகலைதெரிபெரியோர்வாழ்த்தும் மாற்பேற்றிறைவன்ம
லர்த்தானாக், கருமலமறப்படித்தேனாடிக்கனிலொடுகுடிக்கருதி
ந்தம், மருவுவிலவடியார்குழுவின்மன்னியுரியதொழும்பானே
ன்முன், செருமலியவொரடிபேர்த்தினிமேற்செறிசுவனெனொகா
டுமர்த்தகனே. (சுஎ)

கொடியனபுரியைங்கருவிலைகுலையவறிவுதொழிடவாய்,
விடுமமுதுவழியவடிசுளிரவிர்வுசரமதசைநாளினினின், கடிம
லரடியுளமுள்குவெனெனருதுவெனெனவதனலின்றே, கொடிய
மொழியருளுநின்னாமநினைந்தேன்மாற்பேற்றொளிர்மணியே.()

நினைவேண்வெதொன்றுளதெளியேனி ரயவனற்கண்வீழ்ந்திடி
நனையார்கற்பககிழலிமையாநாட்டத்தரிவையர்புடைகுழ [னும்
தனிராயகளுவாழிநுநின்ருட்டாமரையின்பாலன்பாம்
கனமாநிதிமாற்பேற்றுறையுங்கண்ணென்பொன்னையாருயிரே.()

கண்ணுஞ்செவியுந்தானுமலர்க்கையுந்தலையுமுனையகலா, வ
ண்ணங்காண்க்கேட்கவியைவாழ்த்தக்கருவிக்கத்தாழகலம், நண்
ணிப்பிழைத்தேன்மாற்பேற்றுநாயகமணியேசெம்பவள, வண்
ணப்பொருப்பேவெண்டலையின்மாலெருவாவியுமனியனே. ()

கலிவிருந்தம்.

மாலையோட்டுமெந்தெழுத்தெனும்புணையின்வன்பவ
வேலையின்சீரைக்கண்மேவலிங்குமாசைகொண்டனென்
காலையோதுமன்பர்காண்விம்மையம்மைதன்
பாலவன்பரல்குமால்பராவின்றவள்ளலே. (எக)

வள்ளலென்னையான்பவன்மதிக்குண்மன்னுமாமணி
தெள்ளுதண்டமிழ்க்குந்ததேவதேவன்மான்மனத்
துள்ளியேத்தவாழியிந்தவுத்தமன்பராபரன்
களொருக்கமாலையண்ணல்கத்தெனன்றுகாண்மினே. (எஉ)

நத்தனத்தன்மால்வணங்குகாலகாலன்கான்மலர்
முத்திவித்துஞானர்நெஞ்சமுளரிபானுவட்டமா
சித்திமூலமாதவத்தர்தெள்ளுதேறலென்பரால்
பத்திகொண்டபுத்தகம்பராவிகோக்குமுன்பரே. (எங)

கொண்டல்வண்ணமால்வணங்குகாமனப்பதத்தினிற்
றொண்டுகொண்டெனைப்புரந்துதுயனாக்கலென்றுகாண்
வண்டிகிண்டுகொன்றைதுன்றுவார்சடாதராபரா
கண்டிமண்டுதிஞ்சொன்மேயகருணைவல்லிகொண்கனே. (எச)

கருணையாகுமமுதுபில்காமதேனுவேயரும்
பொருணிறைந்தவேதமேபுகழுமாற்பேற்றண்ணலே
கரணநீங்குபோகேனைக்கழற்றுணைப்புணைக்கொடே
இருண்மலிந்தபிறவியாழியேற்றியாதரித்திடே. (எடு)

ஆழிவண்ணமாலின்பேற்றிலார்த்தநின்பதம்பணிந்
துழின்வந்துதோன்றுதுன்பவுச்சிவேறுத்துயத்
தாமுமன்பரன்பரன்பர்தாளடைந்துராயினென்
வாமுமாறுவந்துவந்துவந்தளித்திமுன்பனே. (எஎ)

முன்புபின்பிலாதுமன்றுமார்த்தியாகிமுத்தொழில்
அன்பினுற்றுவானெவண்ணைத்துயிர்க்குமுற்றுற
மன்பரன்னெவண்ணவன்னெனைப்புரக்கவல்லனால்
இன்புகொண்டமாலின்பேறெனந்திருத்தலத்தினே. (எஏ)

தலத்தின்வாதையிற்படிந்துசஞ்சலங்கொணஞ்சமும்
மலத்தினாற்குலாலாழிமானுமிப்பிறப்பினால்
உலத்தலுற்றுமாய்வுறுமலுன்மலர்ப்பதத்தினிற்
கலத்தலென்றுபால்வணக்கவின்கொணயாலின்பேற்றனே. (1)

பால்வணத்தனூபுரப்பதத்தாழிவேண்டியம்
மால்வணக்குமாண்பினுன்மணங்கொளம்புயத்தயன்
சூல்வளர்ந்தமேகநாதன்சூழமும்பர்தம்பிரான்
மால்வருக்கநீக்கியாளவாழ்த்துகிறிறெஞ்சமே. (எக)

வாழுமாறுவஞ்சநெஞ்சவன்கலைக்காத்தெனைச்
சூழுமாறுதீயரைத்தொலைத்துறுபொன்னடி
தாழுமாறளித்தியாதவன்சயந்தமீர்த்துபோம்
ஏழுமாறிறங்குசோலையெய்துமாற்பேறையனே (அ0)

கோக்கக்கலிப்பா.

பேராநந்தம்பவம்போம்பேராநந்தம்பலிக்கும்
பேராநந்தம்படைத்தபெம்மான்மாற்பேற்றிறைவன்
காரார்களத்தனிருகான்மலரைக்கைகொழுது
வாராருமுலையர்நசைமாசொழித்துமாமனமே. (அக)

மாசுணம்புலிச்சடைபாய்மாசுணம்பொலிபணியாய்
மாசுணம்புலக்கடைபார்மாற்பேற்றுமாமணியே
தேசதருநின்னிரண்டுசெந்தாமரைபதங்கள்
பாசமறவென்னுளத்திற்பதித்தருளற்கென்குறையே. (அஉ)

பதிகம்பெற்றான்வாணிபதிகம்பெற்றனெவர்க்கும்
பதிகம்பெற்றான்றலைசம்பந்தனாதிபர்புகலும்
கதியுதவமாற்பேற்றிற்காத்கிருப்பக்கைவிட்டு
விதுறுதலார்மாமயலில்வினாக்கழித்தேனே. (அங)

கழித்தேனென்றகுணத்தைக்கழித்தேனெல்லினத்தைக்
கழித்தேனெவாணனைக்கம்புகுழைமாற்பேற்றாய்
செழித்தார்ந்ததண்டலேருழ்தில்லையின்மாதாரியொடு
தழைத்தாடுகடராசதற்பதயாபரணே. (அச)

நடலையார்புன்பிறப்பினடலையாளுற்றகிலேன்
 நடலையாவந்தொலைத்துஞானக்கணயந்தருளாய்
 சுடலையாடிம்பரனே தாய்மைசெறிமாற்பேற்றாய்
 விடலையாமார்க்கண்டவேதியினயாண்டானே. (அடு)

மார்க்கண்டன்போன்றருமார்க்கண்டன்புற்றுவிட
 மார்க்கண்டன்மாற்பேற்றான்மாணடியைப்போற்றுதலால்
 நீர்க்கொண்டகொண்மூவைநேர்நோக்கும்பைங்கூழ்போற்
 சீர்க்கண்டவடியவரைச்சேர்ந்துநகைசீர்த்தன்றே. (அக)

சீமூதனெவெள்ளிச்சீமூதனென்பாழிவிற்
 சீமூதநேரொலிக்குந்திருமாற்பேற்றையாவே
 தாமோதரன்பிரமன்றாண்டியைக்காண்பரியார்
 ஆமோவென்னாவுண்ணீரளந்தெடுத்துக்கழறற்கே. (அஎ)

கந்தரத்தனெகரளக்கந்தரத்தனென்பாழிவிற்
 கந்தரத்தரங்குமுறிக்கண்வளருமாற்பேற்றாய்
 அந்தரத்தராய்மலர்தூயர்ச்சிக்குந்தாணிழலாற்
 பந்தமுறும்வெம்பிறவிபந்தேழையுயலென்றே. (அஅ)

பறந்தலையும்பாழ்மனமேபறந்தலைக்குப்போமுனடட்
 பறந்தலைவைத்துக்கொடியவைம்புலனைச்சுட்டெரித்து
 துறந்தவர்க்குநிறுவாததூயவர்க்குங்கருணைமடை
 திறந்துற்றுமாற்பேற்றான்கேவடியைச்சேராயே. (அக)

சேமஞ்செறிந்துபரசேமஞ்செழுத்தையர
 சேமஞ்செழிற்சிகரிசேர்மாற்பேற்றற்புதனே
 வாமந்தனிற்பெண்ணைவைத்தவனென்பாற்கடுக்கைத்
 தாமந்தழைத்தவருட்டாண்மலர்க்கண்பார்வதென்றே. (க௦)

கலிவீருத்தம்.

தாமங்கொன்றைச்சடைமாற்பேற்றாய்
 நாமம்போற்றினாண்ச்செல்வ
 நேமந்தருவாய்நிமலாபோற்றி
 ஆமன்பெனனக்கருணன்னெறியே. (கக)

நெறியேதுமிலேனீசக்கடையேன்
குறியேனுனைநற்குணனேபோற்றி
ஈறியேனையருட்டிருமாற்பேற்றிற்
செறிமூவிலேவேற்றிரிநேத்திரனே.

(௬௨)

திரியும்மனைத்தினமும்முனதாட்
பிரியங்கொளவும்பிரியாதடிமை
புரியும்படியும்புரிமாற்பேற்றாய்
திரியம்பகபோற்றிசெழுந்தனனே.

(௬௩)

தனமேபோற்றிதனிமாற்போற்றும்
பனுவலணிந்தபரனேபோற்றி
கனியேகருணைக்கடலேயழியாத்
தனிநாட்டின்பந்தருநாயகனே.

(௬௪)

நாயேற்குதவுநாதாபோற்றி
பேயேற்கருண்மாற்பேற்றாய்போற்றி
சேயேன்பரவுஞ்செல்வாபோற்றி
நீயேகதிநின்மலரித்தியனே.

(௬௫)

நித்தாபோற்றிநிமலாபோற்றி
கத்தாபோற்றிகதியேபோற்றி
அத்தாமாற்றேற்றன்காபோற்றி
முத்தாவென்றும்மூவாதவனே.

(௬௬)

முத்தியளித்தருண்முதலேபோற்றி
அத்தியுரித்திடுமழகாபோற்றி
சித்தர்பராவியதிருமாற்பேற்றாய்
பித்ததிகம்பரபிரமப்பொருளே.

(௬௭)

மன்னியவின் பவாழ்வேபோற்றி
துன்னியபுகழ்சோனாயாபோற்றி
வன்னிநுதற்றிருமாற்றேற்றினின்வாழ்
பின்னுசடைத்தவர்பேணுங்கதியே.

(௬௮)

கதியேதுமிலாக்கயவன்றனையான்
மதியார்சடையாய்மாற்பேற்றரசே
முதியோர்பரவும்முகிலேபோற்றி
பதியேபோற்றிபடர்வேணியனே. (கூக)

பணிமாமதியம்படியஞ்சடையாய்
கணியார்சோலைக்கவின்மாற்பேற்றாய்
தனியாய்போற்றிதமியேற்கருளாய்
இனிதாகியதாளிணைவாரிசமே. (க஠)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மால்வணங்கீசர், கருணைநாயகியம்மை. விஷ்ணுதீர்த்தம்
கும்பனென்னுமரசன்பொருட்டுத் ததிகிமுனிவரோடு பொருது
சக்கரமிழந்த திருமால், வேறு சக்கரம் பெறும்பொருட்டுப்
பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉ.—திருவூறல்.

—:0:—

எழுகீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாவிலங்குமாதாரம்மயக்ககன்றுன்வர்க்கழல்
காவின்மாமலர்கொடுக்கனிந்துபூசையாற்றிலேன்
நாவினாவினாதுநாமநாவொரைநாடிடா
தோவியம்போனின்றனனூற்றன்மேவுமெந்தையே. (க)

புண்ணியம்புரிந்திலாதபுன்மையேன்புகழ்ந்துனை
நண்ணிலென்பிறந்தைநீங்கநல்லநின்னருளினாற்
பண்ணயந்தபாவினாற்பராவிற்கப்பணிகொளாய்
உண்ணயந்தோரேத்தெதிக்குமறன்மேவுமெந்தையே. (உ)

வன்னியோடிவிங்கங்குவம்வயங்குஞ்சாஷியாகவே
கன்னியைமணஞ்செய்வித்தகாளைகாழியம்பரன்
பன்னியேத்தும்பரமனேபரிந்துநின்னகழற்பதம்
உன்னியோங்கவேண்டிவேணுறன்மேவுமெந்தையே. (ங)

தந்தைதானினைச் செருத்தசண்டியாவீன்பாவினால்
அந்தமாதியற்றநிற்கேயன்புகொண்டிங்காட்டிடச்
சின்னையே கோயிலாவெழுந்தூசீரலங்கடந்தவா
என்றனையுமாளவேண்டுமறன்மேவுமெந்தையே. (ச)

வாதனைசெய்தொல்வினைபவன்பிணியைநீக்கியே
நீதமோடுநேடியாளீன்கருணைசெய்திபால்
கோதிலாதவென்றனங்கொள்கொளராப்பரித்தவா
ஓதரும்புகழ்சொடோங்குமறன்மேவுமெந்தையே. (ந)

பன்றியாக்வந் துதித்தபாலர்பாலருந்தவே
பன்றியே மிகோலமேனிநன்றடைந்தநாயகா
சென்றொரைப்புலன்வழிசெருக்கடைந்தநாயினேன்
புன்றிபேத்தநல்லருள்செய்யுறன்மேவுமெந்தையே. (க)

கந்தமாலைக்கொடுக்கழல்னைபணிந்திடக்
சந்தாமோலியேநின்றுசந்தியைச்சார்ந்திலன்
பந்தியெம்பெருந்தகையினற்றிருவாய்நின்றநீர்
உந்திபொலுதிக்குநல்லவூறன்மேவுமெந்தையே. (எ)

கடலயின்றமாமுனிகனிந்துபொற்றுமாண்டவா
விடநிறைந்தகண்டனவிரைந்துசெய்வதோர்கிலேன்
படநிறைத்தபாம்பணிந்திடும்பரமபத்திமை
யுடையனேனையாள்வையோவூறன்மேவுமெந்தையே. (அ)

சோதியானவோரிடந்துலங்கக்காட்டியென்றனை
நீதியானநின்னிலையினிற்கச்செய்யவேண்டுமால்
போதமுண்டபின்னைநாளும்பொற்றிசெய்யநின்றவா
ஊதியமருள்வையோங்குமறன்மேவுமெந்தையே. (க)

அப்பனையெனம்மையெருள்வழிந்தகண்ணை
இப்புவிதனிலெடுக்குஞ்சென்மீங்கியுய்யவே
தெப்பமிதென்றறிகிலென்றெனியுமாரருள்வையோ
ஒப்புயர்விலாதுநின்றவூறன்மேவுமெந்தையே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசர், உமையம்மை. பார்வதிதீர்த்தம் உமாதேவி பூசித்ததலம், இத்தலத்தில் திருநந்திதேவரது வாயினின்றும் நீருறிக்கொண்டிருக்கும் மகிமையா லப்பேர்பெற்றதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிதனாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது,

திருச்சிறம்பலம்.

கஉ. - திருஇலம்பயங்கோட்டேர்.

—:0:—

அருடீகநழநெடி லாடிபாசிரியவிநீகம்.

பொன்னுடன் மண்ணும்பெண்ணும்பொகழும்விழைந்துரைர்
கொன்னுறுபசுநதண்டங்குடங்கையிலேந்திரக்கு தேன்
மின்னுமிறுள்போற்கூற்றம்பிடர்பிடித்தீர்ச்சுங்காலை
என்னினிச்செய்யவல்லேனிலம்பயங்கோட்டேரெந்தாய். (௧)

குடமெனப்பணைத்தகொங்கைகோட்டிமாலம்பலங்குற்
படங்களுங்கிலங்காதொல்லைப்பாழ்வினையீர்க்கப்பாழ்த்தேன்
நடம்பயினைதேவதாயகநாயேனுய்யு
மிடங்கொடுத்தருளவேண்டுமில்ம்பயங்கோட்டேரெந்தாய். (௨)

எனதலதொன்றறக்கண்டேயெனதெனமயங்குகின்றேன்
உனதடியவர்தாளேத்தியுறுபொருளுணரகில்லேன்
மனமொன்றுமாறுசெய்யும்வகையொன்றுங்கண்டிலேனான்
இனமணிகொழிக்கும்பாலியிலம்பயங்கோட்டேரெந்தாய். (௩)

வழுவழுப்பின்றிரெஞ்சில்வஞ்சகமின்றிநாளு
மழுதழுதலறியெங்கியகங்குழைந்துருகிரெக்குத்
தொழுதெழுமடிபாருள்ளந்தொறுந்தொறுங்காயில்கொண்டே
இழுதெனவருளளிப்பாயிலம்பயங்கோட்டேரெந்தாய். (௪)

பனிமலர்கொய்துருட்டேன்பதமலர்கருதமாட்டேன்
சனிமொழிமடவார்நட்டேன்கலந்துறவாகிப்பட்டேன்
தனிமுதற்பொருளைவிட்டேன்தாமதித்தறிவுகெட்டேன்
இனிபொருதுணையுங்காட்டாயிலம்பயங்கோட்டேரெந்தாய். (௫)

நீறுபூத்தலாந்தமெய்யுநெறிசூழலிமயவல்லி
கூறுமாயிருந்தகாலங்குறியுமேகாட்டியென்று
மாறிலாஞானவாரிவாரியுண்டிள்ளந்தேக்க
ஈறிலாதளிக்கவேண்டிமலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௬)

மன்னுமோர்கணப்போதேனுமதித்திடற்கரியபார்க்கை
யென்னசென்றெண்ணியேங்கியினியிலாக்களவுசாமம்
முன்னிப்பொய்யுரைத்துப்போந்துமுழுதுமேயவலமானேன்
எந்நெறியடைந்துய்வேனானிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௭)

புல்லறிவாளர்பாற்போய்ப்புகழ்த் துபுன்மொழிகள் கூறிப்
பல்லினைக்காட்டிக்கெஞ்சிபரிந்துபல்பகர்ந்துவாழ்த்தேன்
கல்லினுங்கடியநெஞ்சன்காமுறாக்காமன்சொல்லா
எல்லையில்கொடுமைசெய்தேனிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய் (௮)

மன்னியகுருதியென்புமச்சையுமயிருந்தோலுந்
துன்னியமலமிறைச்சித்துருத்திபைச்சகமென்றெண்ணிப்
பன்னெடுங்காலம்போக்கிப்பதைப்புறாதிருந்தேனாயேன்
என்னெனக்கேட்பர்யாரோவிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௯)

பண்ணினுற்பூவால்நாவால்பழிச்சுநின்னடியரோதுங்
கண்ணிபந்தொடையல்குழுங்கனைகழல்கமலப்போதை
நண்ணிவீற்றிருக்கும்பேறுநானடைந்துய்யுமாறு
எண்ணிநின்றருகச்செய்வாயிலம்பயங்கோட்டீரெந்தாய். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திரசேகரேசர் - காடேந்து முலையம்மை. சந்திர
தீர்த்தம் - சந்திரன்பூசித்ததலம். திருஞானசம்பந்த சுலாமிக
ளாற்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூவம் எனவழங்குந்

கச.—திருவிற் கோலம்.

சோடசப்பாமலை.

—:0:—

அமுதத்தடங்கட் புரந்தகிக்கோரரைமேனியிற்பங்ளளித்

தோனே, குமுதத்தவனை யறுமுகத்திற் கொழிக்கும்பொறியிற்
கொடுத்தோனே, சமுகப் பூதநாயகனே தமியேன் சரணாகதி
யென்றேன், குமுதத் தடங்கூழ் கூவத்தாய் கூவியென யாட்
கொன்னாயே. (4)

கூவத்தின்வளையும்வளையும்கூவளையும்வளையும்வளமார்
கூவத்தின்வதியும்பெருமான்கோகனகப்பூங்கழவிணைக்கே
ஆவத்தின்வந்தபயமெனவெத்தார்தொன்றுதொட்டுவரும்
பாவத்தின்சிறைநீங்கியரும்பரமானந்தம்படிவாரே. (2)

படியிற்காமக்கனலினகம்பதைத்துநீராய்வெந்தலையும்
கொடியேனினதுபொன்னடியைக்குறிப்பின்வழுத்தநீனவளித்
கொடியும்பிரியானேயத்தானுவலும்படிநல்வரமீந்தாய் [து
கொடியுஞ்செடியும்பூமணக்குங்கூவத்தமைந்தகுணக்குன்றே.]

குணமெண்வகைகொண்டறல்வெளிதீகூகால்கரணமோர்
நான்காய், கணமாழுடலுக்குயிருணர்வாய்க்கலந்துவிளங்குமற்
புதனே, பணமாறவாபரணத்தாய்பரவுந்திருவிற் கோலத்தாய்,
துணைவாரிசத்தாற் பிறவிதுயர் துடைத்தென்றையாட்கொண்
டருளே. (ச)

கொண்டல்வணத்துக்கோமானுங்கோகனகத்துப்பூமானும்
அண்டர்பிரானுமமரர்களுமெத்துத்தினமூர்துதிபுரிபத் [ல்
தொண்டரேத்தத்திரிபுரத்தைத்துடைத்துத்திருவிற் கோலத்தி
அண்டம்பரமாசனணப்பேராழிக்கரையினெனையேற்றே. (6)]

கரைகாண்பரியகாதலினுற்கண்ணீர் துளித்துக்கூவத்திற்
கொருநாயகனெண்புரந்தகியாமொகரச்சாயலாள் கொழுநன்
விரைமாமலர்த்தாளுள்ளுமவர்வெறுக்கைமக்கண்மனையொக்கல்
பெருவாழ்விவற்றைப்பொருளென்னப்பேதுந்நலமந்தழுவாரே

அவமரலில்லாமாதவரோடமர்திரண்டுதித்தியமுங்
குலமறையோதித்துதிபுரிபுங்குரைகழலேத்தத்தமியேற்கு
நலமருள்செய்தான்விற்கோலநகருறையெம்மாள்சிவசத்தி
பலமலர் தூவிப்பூசைபுரிபசுபதியென்னுந்தெள்ளியனே. (௭)

தெள்ளிப்பரவுபுரந்தகிசேர்திருவிற் கோலத்துக்காசன்
கள்ளவிற்கொன்றைக் கண்ணிபுனை கண்ணுதலம்போருகவடி
கள்ளமரும்பும்மாழ்வினையுங்கனகத்தினையுமித்தழுவா யைக்
துள்ளிடுமாதென்னெஞ்சுத்தையுவப்புறந்நும்வணங்குவனே

வணங்கரியானுநான் முகனும்வன்புலன்வென்றிடுமா தவர்தங்
கணங்களுமோதற்கரியபுகழ்க்பவரினத்தினிணக்கத்தால்
குணங்கரியென்சொலவசுமாமோகூவத்திற்பொருகாவலனே
சுணங்குமுலைப்பார்ப்பதியென்னுந்தேரகைகளித்திடுமப்புசனே

அம்புதிசூழுவவனிமிசையசரசரங்கனெனும்பிறவி
வெம்புவுலைக்கணகப்பட்டுவீணிலுமுந்நனனின்நளவும்
பம்புபடைக்கலமோச்சநமன்படர்கள்வெருட்டுஞ்சரமத்தில்
நம்புமெனைக்காவிற்கோலநகரத்துறையும்பெருமனே. (௧௦)

பெருகுகளிப்பாற்புனையனம்பிலிற்றர்கல்லேயனையவுளம்
உருகிக்குழறநாவிம்மியுடலிற்புளகமிகவரும்பி
மருவுவசம்போய்ப்பரவசமாய்வளமானந்தமாந்தேனைப்
பருகப்பிரிந்தான்விற்கோலப்பதியான்சடைவாழ்மதியானே. (1)

மதியாச்சீயுஞ்செந்நீருமலியுந்தசையுகரம்பென்பும்
பதியுமுடலைச்சுமந்தெய்த்தேன்பாழாம்பிறப்புமிறப்புமிவை
விதியாற்சமனானமேவாமல்வீட்டையளித்தாள்வித்தகனே
முதியார்பணிவிற்கோலத்தின்முனைத்தேவனாழ்க்கட்கரும்பே.

கரும்பெந்திரத்துட்பொம்போற்கடுகினனவமிடையின்றி
அரும்பேருகிலிருவினையிலகப்பட்டையுந்தொழின்மாற்றி
சுரும்பேய்த் தூதுளினத்தாட்டுணைத்தருணற்றாமரையின்
அரும்பேய்கொங்கைபுரந்தகியினகத்துக்கொத்த மணமகனே.

மணமார்கொன்றையறுகாத்திமலியுஞ் சடையான்றோ டு
டையான், குணமேகோயில்கொண்ட திரிபுரசுந்தரன்விற்கோ
லத்தில், வணவா ரிசக்கண் ணன்னிறை மன்னுங் கூவ தீர்க்கத்
தின், நணியாடுவோர்துன்புறுமாழ்நரகினின்றும் ண்டரே (1)

மிண்டார்சனைச்சிறைநின்றுமேதக்கோர்கள்விற்கோலத்
தீண்டாத்திருமேனிப்பெருமான்செய்யவடியி னெஞ்சுகம்வைத்
தாண்டானடிமையாய்நிற்குமன் னைபுகழையென்மணமே
வேண்டாமுடைநாறுடலத்தைவெறுக்குமுன்னரோதாயே. (1)

இதக்கடனஞ்சண்டமாருய்யச்செய்தான்சம்பந்த
னோதப்பனுவலைக்கொண்டானுவப்பாலன்று சிவசத்தி
போதைச்சொரிந்துபூசைநிதம்புரியும்புரசங்காரனிகை
காதற்பிறவித்தீயின்விளைகளை மாற்றுவதற்கமுதாமே. (கசு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரசுந்தரேசர், தீண்டாத்திருமேனி, புரந்தகியம்
மை. கூவதீர்த்தம். இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்குத் தீர்க்கசடா
நிர்த்தன், சர்த்தாருணன், நிவாரதன், தேவநாயகன், சீலகண்
டன், கோதண்டா அலங்கிருதேசர், அசேஷபுலனேசர்,
கூவரேசர், இரட்சகர், தியாகராஜர், கிளானிகன், ஜகத்
பிப்பு, எனப் பன்னிரண்டு திருநாமங்களுண்டு. திரிபுரசுநஞ்
செய்தகின்மேல் தேவர்களையாவரு மொருங்குகூடிப் பூசித்
தது. சிவசத்திபூசித்தது. இத்தலத்தின் வடக்கு ஒருமைலில்
விருத்தகூராத் உத்தரவாகினியாக வருமிடத்தில் ஒருதிடரில்
உத்தேசம் அரைக்காணிநிலம் மணலாக இருக்கின்றது அதி
லாற்றுண்டாக்கி நான்குகாலத்திலும் திருமஞ்சனங் கொண்டு
வந்து புனிதத்துடன் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்கின்றனர். இத்தீர்த்தத்தை அகசியாக நெருங்கினவரை
இக்காலத்தும் அரவஞ்சேரி வருகின்றது. திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

௧௫.—திருவாலங்காடு.

—:v:—

எழுதிக்கழிந்தெழுதியபொடியாடுமெனிபுனிதா

பூவாருங்கொன்றைபுகழாடணிந்தபொடியாடுமெனிபுனிதா
நாவாரவேத்திநவிலாதபாவிநாடுந்திறத்தசைவிலாய்
சேவாருமெங்கள்சிவனெனினுதுதெளிவார்கிறத்தாமிழாந் [யே.
தேவாரமோது மொருமூவர்போற்றந் திருவாலங்காட்டுமணி

இரும்பாதகக்குழிசியாறுபொய்யரினமேதிரிந்தேனிகைசைய்
அரும்பாதகத்தையடைவேபுரிந்தவாகுதழுடனறிவோர்ப் [த்
பெருபாதமென்றுமபுகழாதவஞ்சன்பிறவாதபேற்றையடைய
திரும்பாதபால்தீனயாளவண்ணந்திருவாலங்காட்டுமணியே.()

பண்டாரணத்தின்முடிமீதிருக்கும் பண்பாபரிந்தானருள்
சேர், தொண்டாற்றுகூயவடியார்கள் காணதோமற்றவேற்றக
ந்து, வண்டாருங்கூத்தலுமையம்மையோடுவருமோனஞானமு
தல்வா, திண்டாடுமென்னைத்திகையாதருளவை திருவாலங்கா
ட்டுமணியே. (௩)

எத்திக்குமேத்தமிறைவாவளைந்தவிளமாமதிச்செஞ்சடையாய்
அத்திக்குநல்லவரமேயவித்தவமலாவணங்கோர்பாகா
பத்திக்குகர்சபரனெனினுதுபதமன்றுபாடவறியேன்
தித்திக்குஞானதிக்கண்ணேனருந்திருவாலங்காட்டுமணியே.

வாமாதரிக்குமவானோர்கள் போற்றுவள்ளால்விளங்குமலரேய்
காமாதரிக்குங்கலைபாயோர்க்கைகதிர்வேணிகுடுமணியே
கருமாலகற்றிக்கடையேனையானகருதாய்கனற்கணரசே
கிரமாலநண்ணியணிகேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௫)

புகழாருநின்றையாரிழைத்தபுன்மைதவிர்க்கும்புனிதா [ய்
மகிழாருமொற்றிப்பதிமேவியன்றுமகிழ்துதுசென்றமறையோ
இகழ்வாரும்வேறுசெய்யப்புகுந்தேயிடராமுந்திடாதருளவோய்
திழ்ப்பாதம்போற்றவருள்தேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே.

ஒருகாளிதன்னையுகந்தாடிவெல்லவொருதாளெடுத்தவரவோய்
முருகார்ந்ததும்பைமுடிஞ்சுநாசமுதலந்தமற்றமுடிவே
வருகாலன்றன்னையன்றையுதைத்தமலர்ப்பாதமன்றிமதிபோன்
திருவாளமுக்கணுறுதேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௭)

அடலாருமூவர்புரமூன்றறித்தவனகாவனதிமுதல்வா
கடவாரணத்தினுரியாய்கனிந்துமடவார்கணைசமுழலா
சடவாதனைக்குள்புகுதா துநல்ல+வசம்வணங்கவருளாய்
திடகாழிமன்னன்புகழ்தேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௮)

ஒருவா துநாளுமினிதேத் துவா தவூராணைபாளவரவாய். குரு
வானகோலமதுகொண்டனானக்குழகாவெனப்பரசுடேன், பெ
ருமாலுழன்றுமனநைந்துகெட்ட பேதைப்பரிந்துன்னடியைத்,
திருவாளநாடியடைந்தேனைபாள்வைதிருவாலங்காட்டுமணியே

மருநீலம்போன்றவிழிவள்ளிதெய்வமங்கைக்குகந்தமகிழ்வாய்
பெருநீலகண்டந்தனிலேறியாடுபெம்மாணைத்தந்தவமுத்த
ருநீளம்போக்கிக்கடையேனையாளசமூலன்றியில்லைதியே
திருநீலகண்டமுறுதேவதேவதிருவாலங்காட்டுமணியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊர்த்தகாண்டவேசர். இரத்தினசபை - வண்டார்துழை
லியம்மை, முத்தித்தீர்த்தம். பலாவிருகும்.

தேவேந்திரம், ஆதிசேடன், சுனந்தர் முதலியோர் பூசித்
தது. காளியுடன் நிருத்தவாசஞ்செய்த சிவபெருமான் ஊர்த்த
தாண்டவத்தால் வென்றருளியதலம். காணக்காலம்மையார்
என்றும் பிரியாது திருநடனந்தரிசிக்குந் தலம். இத்தலத்தில்
நிர்மாலிய தோஷமில்லை. வேளாளர்கள் செட்டிபழிக்காகத்
தீப்பாம்பு புகழ்பெற்ற தலம். சமயாசாரியர் மூவராலும் பதி
கம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ககா.—திருப்பாசூர்.

—:0:—

க லி லி ந த் த ம்.

திருமாவொடந்திசைமாழகன்றிகழ்நான்மறையுணரப்
பெருமாவெனப்புகலிக்கிறபேசுந்தமிழ்முறையை
மருமாவெனக்கொண்டருள்மருந்தேகுணக்குன்றே
பருமாவிலவளைத்தோயருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (க)

மல்லார்திணிதோளாமழுமானேறியகையாய்
எல்லாமுடையிறைவாவுனையேத்தாதவர்தனித்திற்
செல்லாத்திறலோனையருட்சிவஞானமதிலங்கும்
பல்லார்புகழ்பாதாருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (உ)

மூலாகுணசிலாமறைமேலாவுமைமேலாலா
ஆலாகழற்காலாநினையன்பர்க்கனுகூலா
நூலாவிதிமாலோர்ந்திடாதுனையேத்துநோன்மையர்தம்
பாலாவரம்வந்தேயருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (ங)

கந்தங்கமழ்வாணிதிருகஞ்சன்சசிநாதன்
சுந்தைசெய்வந்தாதரிசிவமேயருட்குருவே
உன்றன்பதம்புகழ்ந்தேத்திநானுப்யும்க்கருளிப்
பந்தமறுத்தெனையாளுவைபாசூர்ப்பரம்பரனே. (ச)

கங்கைச்சடையானேமுடைகங்கையுடையானே
சங்கைப்பிடிமாலேத்திடுந்தாளாமழுவாளா
மங்கையுமையாளார்திடுமார்பாபிறப்பென்னும்
பங்கையறநீக்கியருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (இ)

சனகாதியர்க்கன்றாலின்கீழிருந்தேதவமுரைத்த
அனகாதவரதிபாநினையடைந்தோர்தமைக்காக்குந்
தனிகாநகுதலையாய்சன்மச்சிறைசார்த்திடாதருளிப்
பனகாபரவெனையாண்டருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (ஈ)

பானல்விழியுமையாள்பசுபதிநாயகிமகிழ
ஞானகடம்புரிந்தோய்கழைநாடியுறைநின்னைக்
கோனேகுருநாதாவெனக்கொண்டாடியசோழன்
பானேரரவாட்டிவரும்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (௭)

காசொன்றியகுழலார்கொடுகாமவலைப்பட்டே
கூாவெனயேததாமலேயிருந்தேயலமந்தேன்
வாசங்கமழ்மலர்குடியவரதாவெனையாளாய்
பாசந்தவிர்தீர்த்தமுளபாசூர்ப்பரம்பரனே. (௮)

தோடார்செவியுடையாயுனையன்றிப்பிறதெய்வம்
நாடப்பணியாற்றுந்திருநாவுக்கரசெய்மான்
கூடாவருள்கொண்டேத்திபகோலேயெனையாடார்
பாடாவனசெய்பாதருள்பாசூர்ப்பரம்பரனே. (௯)

சிவமாமறைமுடியீதுறைதிருவேசெழுங்கனியே
தவமாதவர்தொழும்பிகைதழுவுந்திருப்புபனே
கவலேதுமிலாதேயுனைக்கருதும்பரிசுளாய்
பவரீத்திடுவியாதன்பணிபாசூர்ப்பரம்பரனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசூர்நாதேசர், பசுபதிநாயகியம்மை, சோழதீர்த்தம்.
வியாசரிஷிபூசித்தது மூங்கிலடியில் முனைத்தருளிய சிவலிங்கப்
பெருமானைத்தொழுத சோழராசனுக்காகச் சிவபெருமான் பாம்
பாட்டி சொரூபமாகவந்து தரிசனங்கொடுத்தது. சந்திரனும்
ஆங்காரகனுட்பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் ஈன்ற பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருவெண்பாக்கம்.

௧௬

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுளம்பூதூர் என்னும்

கௌ.—திருவெண்பாக்கம்.

மு ம் ம ணி மா லை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்சான்ற வண்டழிழோர் சிந்திக்கும் வெண்பாக்கப்
பேர்சான்ற ஓர்சிவனெம் பெம்மான்மேல்—நார்சான்ற
மு ம் ம ணி மா லை சூழ முடி கழு ரைங்கரனே
யெம்மனத்திற் குண்டள யிரு.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் செழுங்கடுக்கைச் செஞ்சடையானைச் சிவனைக்
காரார் களம்படைத்த கண்ணுதலைப்—பேரார்
திருவுளம் பூதூரிற் சேவிப்பார் சேரார்
கருவுளம் பூசலத்திற் காண்.

(க)

கட்டளைக்கலிநிதூரை.

காண்டவந்திக்குத்தருகுந்தியினிடைக்கான்முனைபாம்
பாண்டவன்வில்லாலொருவன்கல்லான்முற்படைத்தடிக்க
வாண்டவன்வெண்பாக்கத்தாண்டவன்றேனலர்தூய்ச்சொரிந்
நீண்டவன்பாற்றுதிப்பாரையாட்கொள்ளாமனீக்கிலனே. [து

ஆசிரியப்பா.

நீக்கமில்லாமனிதைந்தெவ்வுயிரையுங்
காக்கவளிக்கவழிக்கக்கருணையிற்
கனிவாய்மொழியொடுகலந்துகிச்சலுங்
கனிவாய்வெண்பாக்கத்தமர்கின்றனன்
கருமமுட்பிறவியுங்களைந்துசந்தத்
நிருமலப்பேற்றினைநீர்பெறவேண்டின்

கருதியதருமவன் கமலத்தாளினை
ஒருநொடியேனுமோயாவன்புட
ளிளுகரங்களைக் குவித்தெண்ணுதிர்
பொருதிரைக்கடல்குழிவியிலுளிரே. (௩)

நேரிசை வெண்பா:

உளமிரங்கிச் சந்தரனுக் கூன்று கோலீந்த
வளமலிந்தநெஞ்சத் தெம்மானைக்—களவினையேன்
நன்னடங்கையல்லே நேயாயினும் போற்றினேன்
டொன்னடிக்கீழ்வைக்கப் புரந்து. (௪)

காட்டளைக்கலித்துறை.

புரந்தரந்தைப்பிறந்தைத்தள்ளியன்பரைப்போகத்தினில்
நிரந்தரம்வைக்குந்திருவுளம்பூதூரைநேர்த்தவர்க்கு
கரந்தையுந் தும்பையுஞ்சூடியசெஞ்சடைக்கண்ணுதலோன்
தரந்தரமாகவரந்தரத்தங்குந்தலங்காண்மினே. (௫)

உச்சிரியப்பா.

சுலத்தினிலெங்குந்தவித்துச் செல்வர்பாற்
பலப்பலபேசிப்பல்லினைக்காட்டித்
சனத்தினயீட்டித்தையலர்வடமார்
சனத்தினிற்கீந்துதாழ்வடையாமல்
இனத்தொடுவயல்களெங்குஞ்சங்கினை
அனப்பெடைதஞ்சினையாமெனவெண்ணிச்
சேர்த்தடைகிடக்குந்திருவுளம்பூதூர்ப்
பேர்த்தலமதனிற்பேரழகார்த
கனிவாய்மொழிமகிழ்கணவன்
பனித்தாட்கபயம்பரிவுடனென்மினே. (௬)

நேரிசை வெண்பா.

என்பணிந்த வெண்பாக்கத் திசனார் சந்தியின்
முன்பணிந்து நின்று முறையிட்டே—அன்பணிந்த
நெஞ்சகத்த னாகி நிறையிக் தியங்கன்புரி
வஞ்சகத்தை மறந்துவெணுன் மன். (௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உன்னியநான்மறைவாக்கியத்தின்படிவாழந்நீ
உன்னியநாயினேன்றன்னைக்காவாமலொழிந்திடவோ
அன்னியராகுமைவர்க்கிரையாக்கினையாடகத்திற்
றுன்னியமாடத்திருவுளம்பூதூரிற்றாயவனே.

ஆசிரியப்பா.

தூய்த்திருவுளம்பூதூரினிற்கனி
வாய்மகிழ்நாதமல்கியவுலகை
ஒவியன்சித்திரமுள்ளகத்தடக்கி
மாவியல்பெறநலிவருக்குமாறே
அலகிலவாகவுள்ளமைக்குங்காட்டவும்
உலவனீயுனக்குமாலயனாதியர்
பொன்னையிருந்தைபொருந்தினும்பருந்தைச்
சென்னெருதுகுசேரினுமிணையென
மின்மினியிரவினோர்மேவினுங்கூவும்
மன்னியகடலினமானினுநாட்கள்
சந்திரனுக்குநேர்தங்கினும்
எந்தவகையினுமேற்றமாகாரே.

(௯)

நேரிவைவேண்பா.

ஏற்றமென மாதர்மொழிக் கீரமுதை யுங்கருப்பஞ்
சாற்றினையு மக்காரந் தன்னையுஞ்—சாற்றிவருந்
தொண்டிர் திருவுளம்பூ தூரைக் கதிவேண்டின்
அண்ட ரருநெறியை யாய்ந்து.

(௧௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுந்திறவறத்தார்திருவுள்ளமாமப்புயத்திற்
ரேயுங்கமலத்தானண்ணாக்குவிக்கறொடங்கிவலி
யோயுந்தருணத்திலெந்நருள்வாய்வுட வோதிமத்தை
யேயுந்தனிநடைவாய்களிவாய்மொழியின்பதியே.

(௧௧)

ஆசிரியப்பா.

இன்பமுந் துன்பமுமிரவும்பகலும்
வன்பகையுடனேமாற்றருமுறவும்
விடமுமமுதமும்வெப்பமுஞ்சீதமும்
இடம்படுபெருமையுமிழிதருசிறுமையுஞ்
சமமென்றெண்ணுந் திறத்துவந்தெரிந்து
தமகுணமவித்தசதானந்தர்க்கருள்
பரமன்றிருவெண்பாக்கத்திறைவன்
சரமசரங்களைச்சமைத்தும்புரந்துஞ்
சங்கரிக்குந்தனித்தானுவென்றறிந்துந்
றங்கட்குப்பரஞ்சாற்றிச்சிலிலோர்
உலகத்துள்ளொருளத்தைச்
சலிக்கப்புரிந்துசரிக்கின்றனரே. (௧௨)

நேரிசைவேண்பா.

சரியை கிரியை தனியோக ஞானன்
தெரியுமவ ரீட்டமே சேரும்—பெரியதிரு
வெண்பாக்கத் தீசனையே மேவுமின் மேதுனியீர்
கண்பார்த் தருள்வான் கலந்து. (௧௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கலந்த் தகன்றமர்பாசத்தைவீசமக்காலத்திலே
அலந்தந்தசேற்றினந்துளும்வெண்பாக்கத்தமலனெழில்
நலந்தந்தநாமம்புகலுதற்கேலாநவின்றிடுவிர்
மலந்தந்தநெஞ்சத்துவஞ்சனையாவையுமாற்றியின்றே. (௧௪)

ஆசிரியப்பா.

மாற்றருந்தொழும்பாய்வானவரேத்து
ந் துறுதுதற்கணன்றீரசத்தடஞ்சூழ்
வெண்பாக்கத்தின்விளங்கியவிமலன்
துண்பார்பரவுந்திரிபுண்டரதரன்
குலபாணிசூர்ப்படைதாதை
காலகாலன் கபாலபாணி
பாண்டரங்குண்ப்சுபதிபரமன்.
காண்டகுசந்தரக்கனிவாய்மொழிபதி

அரிபையயன்றன்னையங்கமாவுடையோன்
திராசுடற்பிறந்ததியவிடத்தினை
அரும்பெறவமுதெனவருந்திபகடவுள்
இரும்பனநெஞ்சினேனியற்றியசவியையுங்
கொள்ளுவனென்றேருறித்துத்
தெள்ளிதினுணர்ந்துசெப்பினனின்றே.

(௧௫)

நேரிசைவெண்பா.

செள்ளுபசுந் தேனைத் திருவுளம்பூ தூராளை
உள்ளுவா ருள்ளத் தொளிர்மணியைக்—கள்ளவினை
அய்வரான் மாயா தடுத்துப் பழிச்சுமவர்
உய்வராற் றீமை யொழிந்து.

(௧௬)

கட்டளைக்கலிநூலை.

திமையினுலிந்தவங்கமலைந்துதிசைப்பதற்கோ
ஆமையெனும்பதநாரியைநின்னையடுத்தவறக்
காமையின்மேல்வினையாடியுலாவங்கடம்பணிந்த
வாமயில்வீரனையின்றவெண்பாக்கத்தரும்பரனை.

(௧௭)

ஆசிரியப்பா.

அருந்தினைமாத்திரையற்பசுகந்தரும்
பெருந்தனததுடனனப்பெடைபொருநடையுங்
கெண்டையங் கண்களுங்கெளிநனவிரல்களுந்
தொண்டையதரமுந்தோகையின்சாயலுங்
கண்ணடியிகலியகண்ணமிரண்டும்
விண்ணிடைபொலிதருவிதுபோன்முகமுங்
கட்செவிபடநோர்கடிதடமுந்திகழ்
கட்செவிமலரணிகார்க்குமுலும்பெறு
பாவையார்கலவியும்பரதனல்வண்ணமுங்
கோகைநடமிடுகோலமும்பாடலும்
விரும்பித்தவிக்கும்விழலரைநீங்கி
பெரும்பதமதினைப்பெறுதற்பொருட்டே
ஊன்றுகோற்சந்தரற்குதவுந்
தோன்றலையடுத்தனன் தூய்ப்பூதூர்க்கணை.

(௧௮)

நேசைவேண்பா.

அடுத்துப்பொய்ந்துலெல்லாமாய்ந்துமுத்தி
கொடுக்குமுதலேத்தேடுங்கொள்கை—விடுத்தினிநீர்
வேதம்பரமெனச்சொல்வெண்பாக்கத்துக்கடவுள்
பாதம்பரவுதலேபண்பு. (௧௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பண்பாடிவண்டர்தம்பார்ப்புடன்குழம்படப்பைசெறி
வெண்பாக்கத்துற்றகனிவாய்மொழிமகிழ்வேந்தனருட்
கண்பார்த்திவ்வேழையப்பாதுகாவாதினிக்கைவிடுமேன்
யண்பாலெடுக்கும்பிறவிக்குவான்மீன்வரம்பெஞ்சுமே. (௨௦)

ஆசிரியப்பா.

எஞ்சலிலுடைக்குமின்னுணவுக்கும்
அஞ்சனவிழிபாராசையினுக்கும்
அனுதினந்திரிந்தேயலமந்துழல்வீர்
இனிகீரெடுக்குமின்னமுடையுடற்
கென்செயமனங்கொண்டோமாப்புற்றீர்
நன்செய்கருப்பநறுஞ்சாற்றாலே
வினோந்தோங்குந்திருவெண்பாக்கத்துறை
களங்கறுத்தெழிலேகாட்டியகடவுள்
பொன்னடிக்கன்புபுரியுமலர்க்குத்
தன்னைக்கொடுத்தானந்தண்ணெனச்செய்து
கருத்தினுசையைக்கணத்தின்முடிப்பவர்
மருத்தண்டாமரைமலர்புரைதிருவடி
போற்றித்திருப்புக்கழ்புகன்று
கூற்றுவற்கேவிடைகொடுத்திடுமின்னே. (௨௧)

நேசைவேண்பா.

மின்னலைநீகர்த்தலிடைமெல்லியலெனுங்கணிவாய்
நன்னலறுகர்த்துருநாயகனா—துன்னுங்
கருமஞ்சனனமினிக்காட்டாமலாள்வார்
இருமஞ்சரண்மதியேயேத்து. (௨௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மதித்துத்தன்மாத்தகாமம்பெருமோக்கவழிபட்டன்பிற்
றுதித்துத்தாவென்பவர்க்குத்தரவென்றேதுவர்க்கனிவாப்ச்
சுதிக்குப்புத்தரத்தங்கிடமென்பரச்சங்கரனார்
குதித்துச்சேவார்தடவெண்பாக்கமென்னுங்குலத்தலமே. (௨௩)

ஆசிரியப்பா.

தலத்துள்வெண்பாக்கந்தான்பெரிதென்றெணி
நலத்தினங்குறையுநாயகர்வாய்மைக்
கருத்தறியாமுனங்கருதுபுண்ணியத்தாற்
பொருத்தியவுலகிற்புகழ்பெறவாழினும்
இருண்டவீட்டினுள்ளிருப்பவரைப்பே-ல்
மருண்டலைகின்றனர்மாசிலப்பரமன்
ரன்மையாயொளிருமிஞ்ஞாலமனைத்திவங்
தென்மையினிறைந்தகுட்சியறிந்தோர்
துச்சப்பெருரென்றைறவர்
நிச்சபநன்னூனெறிநின்றவரே. (௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

நெறிபிறழாமுத்தோர்நினைவெனுந்தண்கஞ்சஞ்
செறிதிருவளம்பூதூர்தேவே—யறிஞர்புனை
நூலின்வழிமாறுதுநோற்றபுண்ணியப்பகுதி
பாலின்முடிவானபலன். * (௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனனமைந்துடைவெண்பாக்கத்தீசனையன்னையெனும்
மானனநோக்கிக்கனிவாய்மொழியொடுவாழ்த்தப்பெற்ற
ஞானநலச்செல்வமேசெல்வமற்றவைஞாலத்திலே
ஊனநலந்தருஞ்செல்வமென்றேதுவருத்தமரே. (௨௬)

ஆசிரியப்பா.

உத்தமன்சீர்த்திருவுளம்பூதூரரன்
சத்தர்களைத்தியசதாசிவமூர்த்தி
பிதப்பொடுமூப்புப்பிணிசாக்காடு
மறப்புயில்லாதமங்கையேர்பாகன்

பயமற்றவன்பரன்பரமான்மாவரன்
 சுபம்பிரகாசன்குத்திரன்சயம்பு
 கித்தியனின்மலனீரணிசடையன்
 சத்தியனருளைச்சந்தம்போற்றி
 மலிபவைம்புலமயக்குகரவடம்
 ஈலியலீறில்லாநாட்டினின்மேவ
 நவிலுவெனென்றனுவீழ்
 றவிர்தலிலாதவன்றனிநாமங்களே.

(௨௭)

நேரிசைவெண்பா.

நாமந்தவெண்பாக்கநண்ணிப்பழிச்சுவாம்
 பூமண்டலத்திற்புணையின்றி—நேமச்
 சுருதித்தொகையனைத்துஞ்சொன்னபடிநெஞ்சிற்
 சுருதித்திருப்பரனைக்கண்டு.

(௨௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுண்டங்களுயகண்டப்பரப்பாரிக்கலந்தபல
 வண்டங்களுக்குமாதாரமாயாதரவற்றவனாத்
 தண்டண்டலேசெறிவெண்பாக்கமேயவன்றங்குகின்றான்
 சுண்டங்கழலிணையப்பணிவாயென்றன் கன்னெஞ்சமே. ௨௯

ஆசிரியப்பா.

நெஞ்செனும்பஞ்சிங்கிமைப்பொழுதேனும்
 எஞ்சலிலாசையாமிருங்காற்றாலே
 அலமராதுன்றனம்புயத்தாளில்
 நிலையுறப்புரிசுவைவீயெனத்துதித்தனன்
 சதலியுங்கரும்புங்கமுகமுந்தெங்கும்
 மதரவருக்கையுமாவும்புன்னையும்
 ததைபொழிலெங்குந்தழைத்துச்சலாவறுஉம்
 புதுமைசேர்திருவுனம்பூதூர்த்தலத்தில்
 சேர்ந்தொளியெய்மகாதேவனின்
 ஆர்ந்தபுகழ்கொள்ளரும்பெருஞ்சீரே.

(௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்பாக்கநாதர், கனிவாய்மொழியம்மை வெண்பாக்
கத்தீர்த்தம். சதாநந்தருஷிபூசித்தலம். சுந்தரமூர்த்திகவாமி
கள் சங்கிலிநாச்சியாருக்குத் திருவாக்கருளியது, தப்பினமை
யால், கண்களிழக்கப்பெற்று வருந்தியிங்குற்றுத்திருப்பதிகம்
பாடச் சிவபெருமான் சிறிதிரங்கி ஊன்றுகோல்கொடுத்தரு
ளியதலம். இத்தலத்தை திருவுளம்பூதூர் எனவழங்குவர். சுந்
தரமூர்த்திகவாமிகளாற் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

தீருகீர்த்தம்பலம்.

ச அ.---திருக்கள்ளில்.

—o—

அருகீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம்.

பாருரன்பரவரவும்பரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
ஆரூரசேயரவப்பணிகொளயங்காட்டியமறையாய்
சீருர்கமலச்சேவடிபாடுஞ்சீர்த்தியைதந்தருள்வாய்
காருர்பொங்கர்புடைகுழந்தோங்குங்கள்ளிலுடையானே. (௧)

ஊனாயிராயுடலாயுலகாயுறையுமிறையோனே
தேனார்குழலாருமையாடமுவுந்திண்டோளம்மானே
வாருர்போற்றுமடியைப்பணியும்வண்மையைந்தருள்வாய்
காருர்கயிலைமலையைப்பொருவுங்கள்ளிலுடையானே. (௨)

பொன்னாற்புயனாற்புகழும்புனிதாபுலியின்னதளுடையாய்
ஒன்னார்குலங்கண்முழுதுமிழுகுமொள்ளியவேலுடையாய்
மின்னாற்புறப்பதியான்பரவுமிளர்சேர்தாளுடையாய்
கண்ணோர்நெஞ்சக்கயவனெனையாங்கள்ளிலுடையானே. (௩)

கண்ணாறுதலேய்கணிச்சிப்படையாய்கதிர்மாமதிசூடி
அண்ணாமலைவாமுரசேயடியேனருவெந்துயரகல
எண்ணவருவாயென்றேகாருமெழிலுத்துதித்துருகித்
கண்ணாமலைபத்தினீர்கலுழ்வேன்கள்ளிலுடையானே. (௪)

எண்பார்மதுரைவணிகச்சிறுவனெழிவார்நின்கோயில்
நண்பாய்வேண்டிப்பணியவழக்கைநலம்பெறவேசெயிக்கப்
பண்பாய்செட்டிப்படிவங்கொண்டபரனெயெனயானம்
கண்பாரரசேகடிவளர்பொழில்சூழ்கள்ளிலுடையானே. (௩)

பொருளுங்குலமும்புவியும்புகழும்பொருவில்லீடதுவம்
அருளுமழகுமறிவுமளிக்ருமாண்டகையெனவே
தெருளுமடியார்திருவுளமுறைவோய்தீவினைசெய்யுபாங்
கருளுமகற்றிக்கடையெனயானவைகளிலுடையானே. (௪)

விடைமேல்வருவாய்விதிமாலறியாய்விண்ணவர்தினமடி
அடைவாய்ப்பணியவருள்வாயாசேயல்லற்பிறவியினுங்
கடல்வாய்ப்பட்டிக்கதறுங்கடையேன்காசினிமேலினியென்
கடவேனுரையாய்கரிமாவுரியாய்கள்ளிலுடையானே. (௫)

விரைமாமலர்சேர்குழலார்விடநேர்விழியான்மிகவாடி
தரைமேலடியார்தமைநாடகிலாத்தமியேன்றனயின்ற
பரைபானவன்வாழ்பங்காவடியேன்பதபங்கயம்போற்றக்
கரையாமனநீகரையக்கண்பார்களிலுடையானே. (௬)

மன்னியவிரவின்மின்னலைநீகரும்வாழ்வைச்சதமென்று
பன்னருநினதுபதமலர்ப்போற்றாப்பதகனையாண்டருள்வாய்
அன்னத்தொகுதியடைவாயுறையுமாருச்செறிபழனங்
கன்னற்பொங்குபுடைசூழ்த்திலங்குங்களிலுடையானே. (௭)

அருளார்கலிதையரையுமடியாரணுதினமேதுதிக்க
இருளார்கலியைத்தவிர்த்தேயருளையின்புறவேபொழிந்த
தெருளார்கூனத்தருவேகருவைத்தென்களவினிலுறைவோய்
கருளார்பிறவிதனைத்தருள்வாய்கள்ளிலுடையானே. (௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாநந்தேச்சரர், ஆநந்தவல்லியம்மை, திருநந்திதீர்த்தம்,
பிருகுருஷிபூசிக்கத் தகடூணமூர்த்தி சொருபமாகத் தரிசனந்தத்
தருளியதலம், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் பதிசம்பெற்
றுள்ளது.

தீநச்சிற்றம்பலம்.

கசு.—சீ க ா ள த் தி.

:0:

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வேதவொலியார்ந்ததிருவெள்விடையார்காளத்தி
நாதரடிக்கோர்மலைநாட்டுவான்—ஒதுபுகழ்
அத்திவதனத்தவனையத்தனாள்புத்திரனை
நத்துவெனகத்தினிடைநான்.

சுப்பிரமணியர்.

கலித்தாழிசை.

விதிசெய்ததைவேறுக்கியவினாவிற்கேவருதற் கமே
சுதிசெய்திடும்படைஞரனைச்சாதிக்கவேமருவங்கமே
நதிபெய்திடுஞ்சடையற்குளநலமுறியதிருப்பொங்கமே
துதிசெய்திடுமடியார்வின துணிசெய்திடுந்துரைசுங்கமே.

கண்ணப்பநாயனார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

எண்ணப்படுஞ்சீர்த்திச்சீகாளத்தீசனிதம்பெறநல்
வண்ணப்பலமலர்வாய்கீர்ப்புலாவைவழங்கிமகிழ்
திண்ணப்பனென்னுமெயினர்குலத்துச்சீகாமணியாங்
கண்ணப்பன்பொற்றாள்பிறவிக்கடற்குக்கலமென்பவே.

நூ ல்.

என்சீர்க்கழிநேடிலடியா சிரியவிருந்தம்.

ஞாலமுண்டதிருமாலுமலரில்வந்த

நான்முகனுமருந்திமகிழ்ருமருந்தே

பாலனுக்காயந்தகணையுதைத்துக்காத்த

பரம்பொருளே சிதறுதலையுண்ணஞானப்

பாலமுதமீந்துபலகலையுந்தாமே

பாடவருடந்துபாற்கடலையந்தச்

சீலவுபமன்னியருக்களித்துகந்த

சீகாளத்திசீனபேசேர்ந்துவாழ்வாம்.

(க)

சென்னமொடுமரணமெனுந்தீளையுட்டுச்

செங்கமலன்மறலிவசஞ்சிக்குப்பட்டுச்

கனமழிந்துகளைப்பட்டுக்கலங்கிறஞ்சங்

கசீந்துருகுமடியாரைக்காக்கும்வண்ணம்

எனகநிறஞானப்பூங்கோதையோடு

கந்தன்கணபதிநந்திகணங்களார்ப்பத்

துனியரவமணிந்தாடுஞ்சீகாளத்திச்

சுரத்தமர்ந்தபெருமானைத்துதித்துவாழ்வாம்.

(உ)

பல்லீழ்ந்துநாத்தளர்ந்துமெய்யும்வாடிப்

பசுநோயாலலையுற்றுப்பாவைமார்கள்

செல்வீழ்தாலெனச்சுற்றிக்கதற்கூற்றுச்

செருக்கழிக்கச்செயலற்றுப்போகாமுன்னம்

நல்வாழ்வார்ஞானப்பூங்கோதையோடு

நயந்துசீகாளத்தியமர்நாதனூர்க்குச்

சொல்லிமாலிகைகூட்டித்தொண்டர்த்தொண்டாய்த்

தொண்டிசெய்து தொல்லிளையைத் துடைத்துவாழ்

நன்றியொன்றுமில்லாதேன்புலாலருந்து [வாம்.

நாயினேனாரியர்களுட்டமாட்ட

மன்றிவேறென்றறியேனந்தோவுய்த

லகத்திலேனடிமைநானலையாவண்ணம்

மன்றிலேநடமிடுமாமணியேயெங்கண்

மாதரசிஞானப்பூங்கோதையோடு

துன்றுமடியார்கள்வினைதொலைக்குஞ்சீர்த்திச்

சுரர்தொழுஞ்சீகாளத்தியனைத்துதித்துவாழ்வாம். (ஃ)

தையலார்தோகமெனுந்தழலிலாழ்ந்து

தயங்கிமெய்ம்மறந்துமுதுந்தமியனேனைப்

பையவேயேமன்கைப்பாசங்கொண்டு

பாழ்நரகிலடைத்திடரிந்படுத்தாமுன்னே

அப்பன்மால்பிரமனடிமுடியங்காணு

வண்ணலர்ஞானப்பூங்கோதையோடு

துய்யவடியார்கணிதஞ்சூழ்கானத்திச் .

சுரத்தமர்ந்தபெருமானைத்துதித்துவாழ்வாம். (அ)

வல்வினையைத்தீர்ப்பதற்குவள்ளாலுன்கை

வசமிருக்கநன்மருந்தைவழங்குத்தீய

தொல்வினையாற்சமுலுகின்றநாயேன்றுன்பந்

தொலைத்தருளித்தொண்டரொடுங்குதிதற்கு

நல்வினையிவ்வேழைக்குநல்கிடாமை

ஞாயமோஞானப்பூங்கோதையோடு

கல்வினையேசர்மாளிகைவான்கலந்திலங்குங்

காளத்தியமர்ந்தானைக்கருதிவாழ்வாம். (ஆ)

தந்தைதாய்மனம்பெண்டர்தமர்களென்னுந்

தனைப்பட்டுத்தனந்தேடிக்களைப்பட்டந்தோ

வெர்தவுடற்போலுருகிமெலிந்தேனுன்னை

விழையுமவகையறியாதுமிழற்றுவேனைச்

சிந்தைமயலகற்றிச்சிந்தாதவாழ்வில்

சேர்ப்பதற்கேஞானப்பூங்கோதையோடு

சந்ததங்காளத்தியினிற்றழைக்குமெங்கள்

சங்கரனற்சரணமலர்சார்ந்துவாழ்வாம். (இ)

நாய்நரிகன்பேய்கழுநாடித்தின்னு

நாறுமுடனமெதென்றுநலங்கொண்டாடித்

தீயவழிப்டொருடேடித்தினமுமுனைத்

தின்கொழுத்திறுமார்ந்துதிரிந்தேனந்தோ

மாயவுடற்பிணமாகிமறையாழுன்னே

மாதரசுஞானப்பூங்கோதையோடு

வாய்ந்தநலம்விளங்குகாளத்திமல்கும்

வானவர்தங்கோனடியைவணங்குவாழ்வாம். (ஈ)

கருவழித்துக்கற்பழித்துக்கையிற்றந்த

கனகமிலையெனமறுத்துக்கடுமையாம்பொய்க்

கரியுரைத்துவழியறித்துக்காணுதொன்றைத்

கண்டதுமுண்டெனத்தடுத்தித்துக்கடுஞ்சொலோச்சிப்

பெரியவரையிகழ்ந்துதிரிந்தலைந்தபுன்மைப்
பிறவியேன்கொடுகரகப்பீழ்சேர்முன்
திரிபுரையாளஞானப்பூங்கோதையோடு
சேர்ந்திகொளத்திபனைச்சேர்ந்துவாழ்வாம். (க)

பத்திமொடமலர்பறித்திட்டுண்ணுப்பாவி
பரமனாறநெழுத்தைப்பகராப்பாவி
முத்திநெறிகாட்டுமணிமுடியாப்பாவி
முழுதுபடியவர்தொண்டின்முனையாப்பாவி
சத்திதருவெண்ணீறுசாத்தாப்பாவி
சங்கடப்பட்டந்தகன்னைகச்சாரமுன்னே
நத்தியமம்ஞானப்பூங்கோதையோடு
நின்றசீகொளத்திநினைந்துவாழ்வாம். (க௧)

நெரிசைவேண்டி.

பொன்னாற்றுகிலாற்புனைந்திடினுமில்வுடல
மென்னாகுமற்றிதைநீயெண்ணிலையே—வன்னெஞ்சே
காலன்புடைக்குமுனேகொளத்திராயகன்றாள்
மெலன்புனைவந்தவரைவேண்டி. (௧)

பாசவினைக்குட்படுத்தும்பாவையர்மே
லாசையுனக்கெவ்வாறடைந்ததுவே—நேசமொடு
சேனாடரேத்துந்திருக்காளத்திச்சுரனைக்
காணாதென்னென்கழறு. (௨)

தொல்லவினையாற்றொடக்குற்றுத்தோற்றமே
அல்லலுற்றுநாளுமுந்தினாய்—வல்ல
இலங்கைக்கோனைத்தாட்கீழிட்டகொளத்தி
நலங்கைக்கொணெஞ்சேயிந்நாள் (௩)

சென்றுசென்றேயனுவாய்த்தேயுமேதீவியின்கள்
வின்றிடாதொன்றுகினைகண்டாய்—குன்றிலுறை
வாகானகொளத்திவாழ்வானடிமலரைச்
சாகாமுன்கைதொழுதுசார். (௪)

ஆக்குவானெல்லாமழிப்பானடர்ந்தவினை
போக்கிக்கருணைபொழிந்திடுவான்—திக்கனலு
நாட்டத்தான்காளத்திநாதனையேத்தும்பெரியார்
கூட்டத்திலென்னகமேகூடு. (ந)

வஞ்சியேகாளத்திவாழ்வானருகிருக்க
வஞ்சுகின்றதென்னேவறைருவாய்—மிஞ்சினமன்
வந்தாலுதையுண்டமாண்புசொலிக்காட்டியினி
முந்தாதேயென்றுமுடிக்கு. (ந)

காணங்கைபங்கன்கறைக்கண்டன்றாளிணையைக்
காணங்கையாற்றொழாக்கன்னெஞ்சே—காணம்
வருந்திக்காளத்தியுறைவள்ளறனைவிட்டாய்
பொருந்துமோநிற்கேபொருள். (எ)

வாரிதியினஞ்சையுண்டுவானவருக்காரமுதங்
கோரினவண்ணங்கொடுத்தபரன்—வீரமொடு
வீற்றிருக்குங்காளத்திவேந்தன்விருப்தமுதச்
சுற்றிமலர்நூவிடமுன்சார். (அ)

கட்டியணைத்துக்கனகமுலையமுந்தக்
கிட்டிமுதத்தந்தெனதுகேதமறச்—சட்டமுடன்
வாராளேனாகாளத்திவாழ்வானருளமுதந்
தாராளேனொபொன்னடியைத்தான். (க)

வந்தவரவைமறந்தனையோவன்னெஞ்சே
நந்தலீவாக்காளத்திநாதனை—பந்தமற
எண்ணர்புரமெரித்தவேந்தலெயென்றுதுதி
பண்ணலுண்டாகும்பதம். (க௦)

வாழி.

க லி வி ரு த் த ம்.

வாழியானைமுகன்முருகையனும்
வாழிநீறுமணியைநெசமுத்துமே
வாழிகாளத்திநாதன்பூங்காடையும்த
வாழிகண்ணப்பன்மாணடியவாழியே.
கிருச்சிற்றம்பலம்.

காளத்திசர், ஞானப்பூங்கோதையம்மை. பொன்முகரி தீர்த்தம். சீ. காளம். அத்தி என்ற மூன்றுபதச்சேர்க்கையால் சீகாளத்தி என்றாயிற்று. அவற்றுள் சீ-வன்பது சிலந்தி. காளம்-வன்பது பாம்பு. அத்தி-வென்பதுயாணை இம்மூன்றும் பூசித்து முத்திபெற்றனர். ஸ்ரீ கைலாயகிரியில் சிவானந்தமென்கிற சிகரத்தில் சுபாவமாக வெண்ணிறத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சிவலிங்கத்தை வாயுபகவான் சகல சீவர்களுக்கும் தான் ஆதாரமாக விருக்கப் பூசித்து அப்பேறடைந்தனன். ஆனதாலிதற்கு வாயுவிலிங்கமெனப் பேராயினது. பிறகு பிரமன் சிவானந்த நிலையமென்னுஞ் சிகரத்தை பூமியிற் கொணர்ந்து இவிடத்திற் றுபித்ததனால் இதற்கு கயிலாயமெனப்பேராயது. இது வாயுவி லிங்கமெனபதற் கட்டாயானமாக இச்சந்திதானத்திலிருக்கும் திருவிளக்கு எக்காலத்திலும் எந்தவேளையிலும் சதா அசைந்துக் கொண்டேயிருக்கின்றது. சகலவேத ஆகம புராண இதுகாச சாஸ்திர மந்திர இரகசியங்களையும் ஒரு பர்வதருபமாகிய தன் மேல் ஸ்ரீசுப்பிரமணியர்வீற்றிருக்கும் ஓர் மலையுமுண்டு. தூர்காமலையுமுண்டு. அகத்திபமுனிவர் பிரமனைநோக்கித் தபஞ் செய்துகொணர்ந்த பாதாளகங்கையே, பொன்முகரி சுவர்ன முகிமுதலிய இருபத்தைந்து திருநாமங்களோடு விளங்குகின்றது. இத்தலத்தில் பாதாளவிக்கிணைச்சுரர் முதலிய பல மூர்த்தங்களும் டலராலும் வழிபட்ட பலசிவலிங்கங்களும் பலதீர்த்தங்களுமுள. வேடுவகுலத்திற்பிறந்த திண்ணஞ்ஞரென்னும் கண்ணப்பநாயனார் ஆறுநாளைக்குன்னாக ஆறு உட்பகைகளையும் சிவார்ப்பணஞ்செய்து ஆராதாரநிலையேறி கண்ணிடந்தப்பிச் சிவபெருமானால் “நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்ப - என் னன்புடைத்தோன்ற னில்லுகண்ணப்ப” என்றழைக்கப்பட்டு தைமாத மிருகசீரிடத்தில் முத்திபெற்றனர். கடைச்சங்கத்து வித்வசிரோமணியாகிய நக்கீரதேவரும் கைலைபாதி காளத்தி பாதியென திருவந்தாதிபாடி முத்திப்பெற்றனர். சிவகேசரி யாரென்னும் இத்தலவாச்சகரும் சிவனடிப்பெற்றனர். இரண்டு தாசிப்பெண்களும் பெருமானைத்தரிசித்து சோதியி விரண்டறக்கலந்தனர். இன்னும் பலரும்பூசித்து முத்திபெற்றிருக்கின்றனர். பலவதிசயங்களுமுள்ள தலம். சமயாசாரியர் மூவராலும் பதிகம்பெற்றுள்ளது.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

௨௦.—திருவொற்றியூர்.

—)(—

காப்பு.

பிழ்நீடுவெண்பா.

அத்தி முகனே யடிபார்க் கருள்பரனே
யெத்திசையும் போற்று மிறைவனே—முத்தர்புரம்
சத்தியருள் புத்ரரின துத்தமம லர்ச்சரண
நித்தமுரி னைக்கவரந் தா.

ந டே ச ர்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புரமெரித்த தனிமுதலே போற்றி காமன்
பொடியவழல் விழிதிறந்தாய் போற்றி பூமன்
சிரமறுத்த நகறுதியாய் போற்றி யேமன்
செருக்கழிக்குந் திருவடியாய் போற்றி போற்றி
யுரஞ்செறிந்த சலதரன்வா யுதிரஞ் சிந்த
வொருவிரலா லாழிவகுத் தொறுத்தாய் போற்றி
யருமறைக ளொலிசிலம்போ டெவையு மாட
வனவரத நடம்புரிசெஞ் சரணம் போற்றி.

சிவகாமியம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மைவளருந் திருமிடற்று னழல்செறிந்த திருக்கரத்தான்
மதிவெண் ணீற்றான்
பைபரவப் பணியுடையான் பாகமது பிரியாத
பண்பு மிக்கான்
சைவமெனும் பயிர்தழைக்கச் சேகாழி மறைச்சிறுவர்க்
கழுத மீந்த
கொய்வனச மலர்நிறத்தான் மெய்ம்மறைகா னூப்பதத்தான்
ஞறித்து வாழ்வாம்.

தியாகேசர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.
 மறைதேடும் பதத்தானை மாசற்ற மணியானை
 மாலேற் றானைக்
 கறையாடு மிடற்றானைக் கங்கைமூடிக் கணிந்தானைக்
 காத லாய்ச்சிற்
 பறையோடு நடித்தானைப் பரவையிற்க ணடநதானைப்
 பணிப்பூ ணனை
 முறையோங்குந் திருவொற்றி யூரானைக் கருதுநெஞ்சே
 முத்தி யுண்டே.

சுப்பிரமணியர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.
 வண்டமிழ் வாணர்க் கன்று வந்தரு டந்து ஞானம்
 விண்டமிழ் வேலோ யாதி வீரம யூர நானு
 மண்டர்கள் பணியு மொற்றி யண்ணலா ரடியைப் பாடுந்
 தொண்டெனக் கருள்வைசோதித் துணையடி போற்றிபோற்றி.

திருநந்திதேவர்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னுமாலய னிந்திரன் வானவ ரசுரர்
 மின்னு மாமணி முடியடி பொருந்தவக் கைலை
 தன்னு மாதவன் சிலாதர முனிவனற் றவப்பே
 நென்னு மாப்பெரு நந்தியா னிணையடி தொழுவாம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.
 கனல்புனலி லேடேறக் கனக மாசக்
 கதித்தபுத்தர் தலையிடறக் கருதுவேத
 வனமதனிற் கதவடைக்க வெந்த வெண்பு
 வங்கமடைந் தெழுவந்த வலிய நாகச்

சினந்தவிர்த்தான் பனையைப்பெண் பனைய தாக்கிச்
சிறைக்கூளை மாற்றி முயலகளை நீக்கி
மனமுவந்து மணவறைக் கென்றழைத்து முத்தி
மடைதிறந்த புகலிசெல்வர் மலர்த்தாள போற்றி.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

ஈஞ்சருந்தி நீராடி நால்வாய் மதங்கழிந்து
துஞ்சிநின்ற பிள்ளையினைத் தோற்றுவித்து—விஞ்சபெருங்
சன்மிதக்கக் காட்டிற் கதவு திறக்கவருள்
சொன்மிகுவா கீசராடி சூடு.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

அராவுண்ட சேயழைக்கு மன்றாற்றி லிட்ட
வராப்பொன்னை மீளவரு விக்கும்—பராபரனை
மாதுபாற் றாதுவிடும் மாவேறும் வன்றொண்டர்
பாதமலர் நெஞ்சே பணி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாதுபுரி புத்தர்வலு வடக்கிவைகையழைத்தநரிப்
பரிய தாக்கி
மாதுபங்கன் மண்கமக்க மன்னவஞ லடிபடுத்தி
மருவு மூகைக்
கோதிலரு ளெடுத்தோதக் குழுகன்மகிழ்ந் தெழுந்திருக்
கோவை பாடுந்
தாதலிழைத் திருவாத லூர்திருத் தாளிணையைத்
தலைமேற் கொள்வாம்.

சண்டேசுரர்.

கலிவீருத்தம்.

தாதை தானைத் தடிந்துப் பரன்றிருப்
பாத தாமரைப் பூசனை செய்துபூங்
கோதை மாலை புனைந்திடுஞ் சேய்குலூர்
நாத னூரடி நம்முடி மேற்கொள்வாம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

விருத்தம்.

மட்டி லாநிதி படைத்துயர் மனையறஞ் செலுத்தி
பட்ட மூர்த்தியோ ராரிய னாகிவந் தருள
வொட்டு பற்றின்றி யுலகினைத் துறந்தமெய்ச் செல்வப்
பட்டி னத்தரைப் பரவிநம் பழவினை தெறுப்பாம்.

நாயன்மார்கள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்பிடுங்கிக் கழுத்தரிந்து வயிற்றைச் சூத்திக்
கதித்தபொரு டனைக்கொடுத்துக் கணிக்கொப் பான
பெண்ணளித்துப் பெற்றபிள்ளை யறுத்து நீரிற்
பிறங்குநெல்லைச் சமைத்திட்டுப் பெறவ ருஞ்சீர்
வண்மைமிகு சிவவேடத் தஞ்சி வானா
வாவியுடல் பொருளுடன்மற் றெவையு மையன்
நின்மைசெறி மலரடிக்கே தந்து ஞானத்
தீரரா நாயன்மார் திருத்தான் போற்றி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருநேரிசைச்சந்தம்.

அருளொடு நிறைநின் பாத மடைந்தவ ரன்பிடுனோடு
மருவரு மலரைக் கொண்டு மாணடி பணிந்தார் சான்றோ
ருருவிரும் தயரும் வாழ்க்கை யுண்மைபுன் றுழைத்த நாயே
னிருப்பவ மகற்று மொற்றி யென்னையா னுடைய கோவோ(5)

வேங்கையைக் கண்டு நெஞ்சம் வெதும்பிய மேடம் போலுந்
தீங்குறு மாத ரானுந் தீப்பசிப் பிணியி னாலும்
பாங்கறி யாம லிந்தப் பாழினி லுழன்றே னிப்பா
லேங்கிடா வழிசெ யொற்றி யெண்ணீயா னுடைய கோவே.()

தாய்தனைப் பிரிந்த சேய்போற் றரணியி லுண்ணைத் தேடிப்
பேயெனத் திரிந்தே னிந்தப் பேதையை யாள்வ தின்றேல்
ஞாயமோ லன்ப ரும்மை நகைமொழி யுரைத்தி டாரோ
வேயமா தவர்கு மொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே. (௧)

கள்ளநெஞ் சுடையாா மோகக் கானலின் மூழ்கி நாளு
முள்ளமு நெக்கு நெக்கா யுருகினே னொப்பி கந்த
தெள்ளுறு முனது பாதத் திருநிழ றனில்வைத் தன்பா
லெள்ளன வருள்செய் யொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே.

மெய்யெனப் பொய்யைச் சொல்லி மேதினி தன்னி லிந்நாட்
பையெனத் திரிந்தே னிந்தப் பாலியை யாள்வ தென்றோ
வுய்யவே றுண்டோ வுன்ற னுபயநற் சரண மல்லா
லெய்திட வழியே தொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே. ()

உன்னிரு பதத்தைப் போற்ற வுளவறி யாத யானுங்
கன்னியர் வலையிற் சிக்கிக் கனமழி வேளை யாள்வாய்
நன்னய முடைய தேவர் நான்மறை போற்றும் பாதா
வென்னிரு வினைநீ ரொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே.()

கஞ்சனைச் சிறையி லிட்ட காளையை யளித்தாய் போற்றி
வஞ்சனை யகற்ற யானும் வாய்மையொன் றறியே னிந்தப்
பஞ்சனை யாள வேண்டும் பரமவம் பரந்தோப் நெற்றி
இஞ்சுகுழந் திலங்கு மொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே.()

தந்தைதாய் பெண்டிர் தெய்வஞ் சற்குரு மாமன் கற்ற
மந்தமாம் பெருஞ்ஞம் யானு மகிலமு நீயே யென்று
பந்தவா ணவந்த விர்த்துன் பதத்தினுக் கடிமை யாக
கொண்டதின் னருன்பா ரொற்றி யெண்ணையா னுடைய கோவே.

பரவையி னிலையிற் பட்ட துரும்பெனப் பாவை நல்லார்
பெருமித மோகத் தாழ்ந்து பிறப்பதற் காளாய் நைந்தே
னரவினிற் றுயிலு மாலு மலருறை யயனுங் காண
வொருவனே யானா யொற்றி யென்னையா னுடைய கோவே.

சிறியதோர் மகவு தீமை செய்யினும் பொறுக்கு மாப்போ
லறிவிலா வுணர்வி னாலே யரியவன் புகழி யற்றப்
பெறும்பிழை யதனை நீக்கிப் பேரரு டந்தாட் கொண்டுக
குறுமபினை யகற்று மொற்றி யென்னையா னுடைய கோவே. ()

போற்றிக் கீவி.

போற்றி யென்பணி போத சதாசிவ
போற்றி வெண்பிறை கொன்றைச் சடாதர
போற்றி நந்தி மிசையூர் பவபர
போற்றி யேழுட னேழ்சங் கரவர
போற்றி நால்வர்க் கறத்துறை தந்தவ
போற்றி யண்பர்க்கன் பானென நின்றவ
போற்றி பிரம சொரூப சதானந்த
போற்றி யொற்றி யுறைதிரு வானனே

வடிவுடையம்மை

தியானபஞ்சகம்.

விநாயகர்.

பிழிழிது வெண்பா.

மங்களஞ் சேரொற்றி மாதாம் பிகையடிக்குச்
சங்கையிலாப் பஞ்சகத்தைச் சாத்தவே—துங்கமிரு
தந்திழுகந் தொந்திவயி றிந்துயிறை தந்தமுடை
யைந்துகரத் தெந்தைதுணை யாம்.

பன்னிருதீர்க்கழ்நெடிலடியாசியவிருத்தம்.

காரொத்த குழலழகு மதியொத்த வதனமுங்
கனியொத்த செவ்வதாமுங்
கருணையே வழியுமிரு விழியினழ குஞ்சீர்
கதித்தருமிழ் நாசியழகு
மேரொத்த திருமிடறு மிணையின்ம டக்கிள்ளை
யேந்திய கரத்தினழகு
மிகமெலாம் பெற்றுப் புரக்கின்ற திருவயிற்
றிசைந்தபொன் னுடையழகுஞ்
சீரெலாங் கொண்டே திரண்டெழுந் தென்னச்
சிலம்பசை பதத்தினழகுஞ்
சிற்றறிவி னாலெடுத் தோதவச மாகுமோ
செகமகிழு மொற்றிகர்வாழ்
தாரணியெ லாமுண் கிமிழ்ந்தவன், றங்கையே
சமியேன் றொழப்பெறுவனே
தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(க)

சேலொத்த விழியினர் பாலொத்த மொழியினர்
தேனொத்த மெல்லிதழினர்
செண்டொத்த முலையினர் வண்டொத்த குழலினர்
தேசுற்ற தேகத்தினர்
வாலுற்ற விடவரவி னல்குற் றடத்தினர்
வன்மைசெறி நெஞ்சத்தினர்
மன்னுமணி கலையணியு மினனலன விடையினர்
மடவன்ன வொயில்லடையினர்
மாலுற் றனங்கன்விடு மலர்வாளி யாலுயிர்
மயங்கிமன தலையநாரும்
வஞ்சகக் காளாய் வரைந்தமுறி வாங்கவொரு
கோடிவந்தன மழ்முணி
தாலத்தை யோரடி யளந்தவன் றங்கையே
தமியனேற் கருளுக்கண்டாய்
தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(உ)

ஆதரவ தாகுநின் பாதமலர் தலைகொண்
 டடைந்தவீழி யார்நலனெலாம்
 அநியாய மாகப்பொய் வினையினிற் சிக்கியே
 யதிவிரக பூசலெய்திப்
 போதவுடல் பிணிகொண்டு நரைதிரைப் பொறையுண்டு
 பொங்கிபெழு மறலிகையிற்
 புடையுண்டு நரகத் தடைந்துநனி யலையுண்டு
 புந்திமிக வாடாமலே
 வேதன் முதலாகச் சராசர மனைத்தையும்
 வினங்கிட வளித்தவனையே
 விரைமலர்ச் சேவடிக டரல்வேண்டு மிதுசமய
 மெய்யொற்றி யம்பதியில்வாழ்
 தாகுவிழு துளபமணி மாயவன் றங்கையே
 தமிழனேற் கருளுகண்டாய்
 தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
 பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(௩)

முநீ ருடுத்தபுவி முழுதான வேண்டிலேன்
 முடிவிலாப் பொருள்வேண்டிலேன்
 முத்தனைய நகையார்க ளுறவையும் வேண்டிலேன்
 முனிவர்துதி பரவவாழும்
 பொன்னாடி வேண்டிலே னனகையது வேண்டிலேன்
 பொற்பமைந் திடிகமலனார்
 தன்னாடி வேண்டிலேன் தண்டிளப மாலையான்
 றன்னகரும் வேண்டிலேன்யா
 னின்னா த ரம்பெருகி நின்மல வடிவினையை
 நித்தலும் பூசைசெய்து
 நெஞ்சினி னினக்கின்ற வன்பருக் தன்பருய்
 நின்றபணி செய்வதொன்று
 தன்னையே வேண்டிமிஃ தென்னெண்ண மம்மணி
 தமிழனேற் கருளுகண்டாய்
 தஞ்சமெனு மன்பருறு சஞ்சலந் துஞ்சவரு
 பஞ்சாக்ஷரீ கௌரியே.

(௪)

ஒருகாலுன் கோயில்வலம் வரவேண்டு மென்னவே
 யுன்னினோ நலகாளுவா
 நண்மையுடன் வந்துனைக் கண்டுதுதி செய்தவர்க
 ளும்பர்பதிக் காளாகுவார்
 மருவரு மலர்கொண் டருச்சித்த பேர்கனம்
 மாலயன் பதவிபெறுவார்
 மாறாத நின்புகழை வாயார வேத்துவோர்
 மகேச்சுர ப, மெய்துவா
 ரருகாத வன்பருக் கன்பரு பெந்நாளு
 மகலாது தொண்டசெய்தே
 உந்தமுன நினதடியை முடிவைத்த பேர்களை
 யண்டாது பிறவியென்றுந்
 தருவா பந்த வாகுபுரி தலமேய வம்மைபே
 தமியனேற் கருளுகண்டாய்
 தஞ்சமெனு மன்பருநு தஞ்சலந் துஞ்சவரு
 பஞ்சாகுநீ கௌரியே.

(௫)

வாழி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

வெள்ள வேணி மலைக்கொடி வேதியன்
 வீறு வெண்கம லாசனி பாற்கடற்
 பள்ளி செங்கம லாசனி யும்பர்கள்
 பத்தி செய்யடி யார்களு மக்கமுந்
 தெள்ள நற்றமிழ் நீறு பஞ்சாக்கரந்
 தெய்வ வேதிய ரொற்றியெ னும்பதி
 வள்ள வாய்மலர் வண்டுரு மாலையும்
 வாழி கேட்டுளங் கொண்டவர் வாழியே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

படம்பக்ககாசர், மாணிகீகத்தியாகேசர். வடிவுடைவம்மை.
 கிருபாதீர்த்தம், அலைவாய்த்தீர்த்தம். அத்திவிருட்சம், மகிழ்விரு
 ட்சம். ஆதிசேடனாள் பூசிக்கப்பட்டது. பிரமன், கங்கை, பார்
 வதிமுதலியோர் பூசித்துத் திருகடன தரிசனம்பெற்றனர். சுந்

தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலி நாச்சியாரைத் திருமணஞ் செய்
விக்கும்பொருட்டு வேண்ட, சிவபெருமா னிரவிற் சங்கிலிநாச்
சியாருக் கறிவித்து அவரனுமதியாற் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை
மகிழடியிற் பிரமாணஞ் செய்வித்தபின்னர் மணப்பித்தருளி
னர். கலியநாயனார் வணிகர்குலத்தில் வைகாசிமாசம் அசுவனி
யிற் நிருவவதாரஞ் செய்தருளித் திருவிளக்குப் பணிபுரிந்து
வருபவர், இறுதியிற் பொருளின்மையாற் றடைப்படுவதறிந்து
மனவியை விலைகூறியுங் கொள்வாரின்மையால் தாந்தொடுத்த
பணிமுட்டுருவண்ணம் உதிரத்தை வார்த்தாவது தீபமேற்றக்
கருதி, தமதுகண்டத்தைச் சேதித்தபத்தியைச் சிவபெருமான்
வியந்து ஆடிமாதங் கேட்டைநாளிற் றமது சாயுச்சிய பதவி
யருளினர். காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வேளாள குலத்திற்
சாமுசித்தரா பவதரித்தருளிய திருவெண்காடரென்னும் பட்
டினத்துப்பிள்ளையார் பலதலங்களுந்தரிசித்து இங்கடைந்து
ஒருபாவொருபஃது முதலிய பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்
ளும் அருளிச்செப்து, பேய்க்கரும்பு தித்திக்கும் படியான
முத்தித் தலமெனத் தெரிந்து, கடற்கரையிற் சிறுவராற்செய்
யப்பட்ட மணற்கேணியில் இலிங்கமாய் விளங்கியருளினர்.
இச்சிவாலயமத்தியில் பிலத்துவார மொன்றிருக்கின்றது. அதில்
வட்டப்பாறைநாச்சியாரென்று சொல்லப்படும் ஒருபராசத்தி
யிருக்கின்றனள். ஐயடிகள் காடவர்கோன்றாயனார் டீகூத்திர
வெண்பா பாடியருளியதலம். திலீபமகாராஜனுக்கு நடன
தரிசனங் கொடுத்து அவன்பாவம் நாசமாகும்படி செய்தமை
யால் அசையுந்தியாகரென நாமமுண்டாயிற்று. மாந்தாதாவெ
ன்னு மரசனனுப்பிய திருமுகத்தில் வரிபிளந்தெழுதியகாரணத்
தால் எழுத்தறியும்பெருமானெனத் திருநாமம் பெற்றனர்.
ஆதிபுரீசுரனவந் திருநாமமுண்டு. பலதேவர்களாலும் முனிவர்
களாலும் பூசித்த இலிங்கங்கள் பலவுள. இன்றுங்காணலாம். சம
டாசாரியர் மூவராலும் திருட்பதிகும் பெற்றுள்ளது.

திருவலிதாயம்.

அரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடியெனவழங்கீந்

உக.—திருவலிதாயம்.

—:0:—

கலித்துறையந்தாதி.

காப்பு.

கூட்டளைக்கலித்துறை.

ஆரணத் தைச்செய்த வாதியைச் சோதியை யண்டத்துக்குத்
காரணத் தைத்திரு வாழ்வலி தாபத்துக் கண்ணுதலைப்
பூரணத் தைக்கவி னந்தாதி யாற்றொழும் பூட்கைமத
வாரணத் தைச்செய்ய மாமலர்த் தாளில் வணங்குதுமே.

ச ம ய ர ச ரி க ள்.

கூட்டளைக்கலித்துறை.

அங்கத்தை யூமையைப் பாம்புண்ட மைந்தனை யாலயத்தின்
செங்கல்லை நாதன திரவிட வேதத் திறமையினுற்
பங்கமி ளாம லுருவாசகிப் பேசிப பரிந்தெழுப்பித்
தங்கம தாக்குநந தேசிகர் பொற்றா டிலைக்கணியே.

நூ ல்.

தாமரைப்பூந்தடந்தண்வலிதாயத்திலுற்றதையல்
வாமரைப்பூதத் துநாதரைக் குண்டலிமன்னுபரந்
தாமரைப்பூப்படைத்தாரையங்கத்திற்றரித்தவரைக்
காமரைப்பூதிசெய்தாரைபெஞ்ஞான்றினுங்கைதொழுமே. (க)

தொழும்பாகுவோருகருன்புரியண்ணறுடியிடைநந்
செழும்பாகுபோன்மொழித்தாயம்மைகூறுடைச்சேவகனென்
றெழும்பாகுலாவுடெய்யுன்பாற்பரசுவதென்றுகொலே
விழும்பாகுமெய்கொண்டிழன்றிடுவேன்வியன்பூவகத்தே. (உ)

அகத்தியன்பாரத்துவாசனுஞ்சூழ்ந்துயராரணஞ்சொன்
மகத்தியன்பாற்புரிவண்பாடியன்கண்மதியினைய
முகத்தியன்னப்பெடைநோர்நடைத்தாயெனுமொய்குழலா
னகத்தியன்மன்னையாரணத்தாதினையுயன்மெனே. (க)

அண்டம்பலபடைத்துக்காத்துமீண்டுமழிப்பவன்சீர்
பண்டம்பலவன்வியாழினக்காத்தபதியிசைக்கிற்
கண்டம்பலவனகநொந்துவள்கிங்கண்முழந்தாள்
அண்டம்பலவின்சொவர்குழம்பாடியரும்பதியே. (ச)

அரும்பன்னகொங்கையத்தாயம்மையன்மீதிலாதரத்தான்
பெரும்பன்னகங்களிளோங்கியவெள்ளிப்பிறங்கலிலே
இரும்பன்னகம்புனைந்தனபலரக்காப்பவனெவ்வரும
விரும்பன்னமார்வயன்மாவலிதாயத்துவதியேன. (ந)

வேதியரேனும்வலிதாயநாதனைவேண்டலர்கீழ்ச்
சுத்தியரேயபிமானமிரண்டையுந்தள்ளியண்டாக்
கதியரேசரணந்தருவீர்மலையாரணங்கின்
பாதியரேயெனிற்பஞ்சமராயினும்பார்ப்பனரே. (சு)

பார்ப்பதிநாயகன்றோலின்றோற்போர்த்தமெப்பண்ணவர்கோ
சேர்ப்பதிமாவலிதாயத்தலம்பலர்செய்பவதைப் [ன்
பேர்ப்பதியாமெற்றுக்கெங்கணுமோடிப்புன்பேதையர்பால
வேர்ப்பதியாக்கைமென்னன்னெஞ்சமேயங்குமேவதுமே (எ)

மேவுதும்பையரவாபரணத்தனைவீங்கிவண்டர்
கூவுதும்பைச்சடையானைச்சிகரிக்கொடிச்சியைத்
தாவதுதும்பைத்துடைத்தாடும்வலிதாயன்றனைவினைச்
சேவுதும்பைத்தறித்தென்மனமேகநிசேருகைக்கே. (அ)

சேராதனஞ்செய்யிலல்லியங்கஞ்சத்திருமலரை
யோராதனஞ்செய்துலாம்வலிதாயத்தினுற்றல
ஆராதனஞ்செய்யநெஞ்சாலியற்றியனுதினமூர்
தீராதனஞ்செய்துகண்டினப்பாற்றாததியருக்கே. (ஆ)

தீயருக்கன்மதிமண்ணீர்வளிவெளிசெப்புமுரு
வாயருக்கன்புணந்தார்க்குபாம்பவலிதாழ்மெனும்
வாயருக்கன்னையாந்தாயம்மைகோக்குவண்க்கஞ்செயாத்
தீயருக்கன்புடனெவ்வாறுகூப்புதுஞ்செங்கரமே. (௧௦)

செங்கரஞ்சென்னிருவித்தார்க்குப்பாடியிற்சேர்ந்தருள்செய்
துங்கரஞ்சென்னியனுக்கருளேதருதூயர்விடம்
பொங்கரஞ்செந்நிறமேனிக்கணியென்பூண்டவர்மா
தங்கரஞ்சென்னிலையக்கரநெஞ்சலழுத்தமினே. (௧௧)

அழுத்துமினேநமன்று துவரிங்ஙனனுருமுன்னீ
ரெழுத்துமினேருடனில்லாதின்றேறுமசெண்ணத்திலே
வழுத்துமினேர்வலிதாயத்தகிபனைவழ்த்துமவர்
வழுத்துமினேரிழையாகுநற்றாயம்மைமன்னினையே. (௧௨)

மன்னைப்பூசலார்மார்புதித்திட்டமணியையமுலை
நன்னைநேர்முறுவற்செறிதாயம்மைநாயகனைப்
பொன்னையாட்செறிநல்வலிதாயத்தெம்புங்கவனை
யென்னைடோல்பவனைப்டணியார்க்குறுமேதங்களே. (௧௩)

ஏதங்கலந்தபுன்கள்வர்களைலிலிங்கமென
வேதங்கமன்புவழுதுணங்காயினேமேவவைவத்தோன்
வேதங்கறங்கும்வலிதாயத்தென்றும்விளங்குகின்றான்
பாதங்களையடுத்தேத்திடப்பாறுநம்பாதகமே. (௧௪)

பாதகம்பாற்றியருளுவையென்றுணைப்பற்றினின்றேன்
சீதகம்பாநதியின்பெருநீத்தந்திரைத்துவந்த
போதகம்பார்ப்பதிகைந்தனைத்தீந்தவொண்பொற்றழும்பார்
நாதகம்பாங்கனத்தாயம்மைமேவியநாயகனே. (௧௫)

நாயகபாலையிஞ்ஞான்றுவந்துநனுவிவரத்
தாயகபாலைசெய்குணைமுப்புரஞ்சாம்பர்புரி
சாயகபாலைபாலுணைப்பேறுதருதியெனத்
தூயகபாலைத்தாயம்மைகோனைத்துதிமனமே. (௧௬)

துதியரை மாத்திரையேனும்புரிபவர் தூய்ப்பாடியாம்
பதியரையன்னவர்க்கெந்தாமரைத்தாள்பணிந்துவரு
முதியரைநாளும்பிறப்பிறப்புத்தொழின்முற்றிவரும்
வீதியரைக்கார்நிற்பாசவெங்காலரைவெல்குவரே. (௧௫)

வெல்லம்பழநிகராமொழித்தாயெனுமெல்லியலா
ணல்லம்பழகுறுநெத்திரத்துக்கேற்றநாயகன்றா
வெல்லம்பழனவலிதாயம்போற்றினெடுங்கயிலை
யில்லம்பழவினையீர்த்தளிப்பானன்பர்க்கென்பர்களே. (௧௬)

என்புறுந்தேகமெடுத்தவர்க்காருரினிற்கிறந்த
வின்புறுங்காசித்தலமிறந்தோர்க்குமெழிற்புலியூர்
முன்புறுங்கோலங்கண்டேத்தினர்க்கெய்திமுதநில
மன்புறுநாதன்வலிதாயத்தீருவனாத்திகரே. (௧௭)

ஆத்திவலம்புரிபொன்னிதழ்க்கொன்றையலர்குறித்துச்
சாத்திவலம்புரிகண்டத்தெந்தாயைச்சதுமுகளே
டேத்திவலம்புரியான்சேர்வலிதாயத்தீச்சுரனப்
போற்றிவலம்புரிவார்கண்மெய்ஞ்ஞானத்துப்புண்ணியரே ௨௦

புண்ணியம்பாவங்கனின்னவென்றுயர்போதகர்பா
னண்ணியம்பாதம்பணிந்தறிந்தேதபுகழ்நன்னலத்தை
யெண்ணியம்பாம்பிழித்தாயம்மைதாவியவீசனடிக்
கண்ணியம்பாதவரேனாற்பவத்தின்கடற்கரையே. (௨௧)

கடலம்புலிக்கணிபாம்வலிதாயத்தைக்காண்மினிந்த
வுடலம்புகுமுயிர்போமுனந்தாயம்மையோடரன்றன்
மடலம்புயரிகர்தாள்கனையெண்ணுமின்மாயவினைப்
படலம்புறஞ்செல்லுமார்த்தாண்டினைக்காண்பனியெனவே. ௨௨

பனிக்கமலஞ்செறிநீர்த்தடத்தாயப்பதிக்குமந்தா
கினிக்கமலங்குபெற்றேகாமரனுக்குக்கிளர்மறையின்
கனிக்கமலம்பெறுங்கற்பகத்துக்குக்கருத்தினசைச
னிக்கமலங்கணமக்கற்றுமவாழ்த்தென்றனிமனமே. (௨௩)

தனிச்சங்கமரணுமான்மீர்த்தப்பாடித்தலத்திலகும்
அனிச்சங்கமுலுடைத்தாயம்மைநேசனடியிணையை
யினிச்சங்கையின்றிமெய்யன்பர்களீட்டத்திருந்தகத்தி
லுனிச்சங்கமாம்பவமோடபுகழினையோதுதுமே (உச)

ஒதுங்கலைவெளுத்தீநதவன்சென்னிக்குமொள்வாளினான்
மோதுங்கலையரிவந்தாயர்க்குங்கரமுன்பருள்பூ
மாதுங்கலைமகளும்புகழ்தாயெனும்வல்லிபதி
மீதுங்கலைநிகர்நெஞ்சற்றுருகுமின்வீணர்கேள். (உரு)

வீணரவாரங்கணீகிவன்றாயத்துமேவியராப்
பூணரவானவன்றயெனுஞ்செல்விப்புருடனையச்
சேணரவாககொண்டுசேவித்துநிற்குந்திருவருளை
மாணரவாழ்த்திடவம்மின்என் காலன்வருமுன்னமே. (உசு)

வருதும்பிதோலுரி, தான்வலிதாயத்திலவானுலகங்
கருதும்பிரானருட்டாயம்மைநேசன்முககண்ணுதலோன்
பொருதும்பியாலங்கடுக்கையங்கண்ணிபுனைந்தபயந்
தருதும்பிரார்த்தித்தபேருக்கென்றன்பினிற்றங்கினேன். (உஎ)

தங்கந்தரங்கபத்தன்வீசுதிண்சிலைதன்மலர்போற்
பொங்கந்தாப்புனைந்தாரைபுகழ்மலிபுண்ணியரைத்
துங்கந்தருகணநாயகரன்னைத்துணைவரெனு
மங்கந்தரத்தரைப்பொன்வலிதாயத்தடுத்தயம்மினே. (உஅ)

அடித்துப்புரந்தரனாதியர்போற்றவவர்க்கபயங்
கொடுத்துப்புரந்தரவோட்டியமாயக்கொடியர்களைக்
கடுத்துப்புரந்தரைசெய்தவன்றாயத்தைக்காண்மின்வினை
தடுத்துப்புரந்தரன்மீளாப்பதந்தருந்தாரணிக்கே. (உக)

தாரணித்தியலுருணிகுழ்வலிதாயபர
ணைன்பொற்சடையாறணியற்புதனண்டர்பிரான்
பேரணியுற்றிடுவாரணிகொங்கைபெறுஞ்சிவையாம்
பூரணியம்பிணைநாரணிமன்னனைப்போற்றதுமே. (உ௦)

போற்றிக்குவளை கடலலைநோர் துயர்போக்கு தங்கான்
சாற்றிக்குவளை மதனனூர்பண்ணையிற் றங்குகளை
மாற்றிக்குவளையெறிவலிதாயனைவாண்முகத்தி
னீற்றிக்குவளைசேர்கைத்தாயம்மாளுக்குநேசனையே. (கூக)

நேசத்தலங்கலயர்தினந்தொழர்ந் தபல
தேசத்தலங்களுங்குள்ளேசிறந்ததுசீர்த்தமலர்
வாசத்தலங்கருங்கூந்தற்றுபம்மையின்மன்னனுறை
மாசத்தலங்கம்வலிதாயமென்று மதிப்பார்களே. (கூஉ)

மதிக்கப்பரைபெனுந்தாயம்மையென்பாட்குமாலையிட்டோன்
விதிக்கப்பரைசுரமேந்தியவீசன்விமலமுள
துதிக்கப்பரையிரங்கிகாத்தவன்றாட்டுணையகத்திற்
பதிக்கப்பரசுமெய்பன்பார்களேயெம்பரமர்களே. (கூக)

பரமரம்போதகத்தானனத்தார்தந்தைபார்ப்புடனே
பிரமரம்போதகத்தார்வலிதாயத்திற்பிஞ்ஞகர்பூப்
பிரமரம்போதிநிறத்தரேத்துஞ்சுப்பிரமரான்
வரமரம்போல்விழுந்தாட்படுவார்க்கென்றன்வந்தனமே. (கூச)

வந்தனந்தானையாற்செய்தபேர்க்குவுலியலினை
சுந்தனந்தானகனத்தம்மையாடனஞ்சேர்பரமன்
கந்தனந்தானவதனத்தனத்தன்கழுதுபல
தந்தனந்தானவெனும்வலிதாயஞ்சரித்தனனே. (கூரு)

சரித்திரங்கொள்ளையவற்றுட்கருதியைச்சார்த்தவையே
சரித்திரமென்றவற்றுட்கூறுஞ்சுத்தார்த்தனிப்பெயருச்
சரித்திரங்கித்தொழுமெய்யடியார்ருமுசந்தசஞ்சஞ்
சரித்திரந்தூய்யும்வலிதாயமாம்பதिसார்மனனே. (கூசு)

சாரம்பரவுவலிதாயத்தண்ணிலத்தண்மதியோ
ம்ரம்பாவுமுடித்தகோடரத்திறைவரைச்சீர்
சேரம்பரவுலகத்தந்தினம்பணிதேவனையெந்
நேரம்பரவுமெய்ஞ்ஞானிய்ரேபவர்த்தவரே. (கூஎ)

நீத்தத்துவந்தெறியெடுத்திரேற்றியநின்மலரா
மாத்தத்துவந்தெரிசம்பந்தர்வாழ்த்தியவண்புகழான்
பூத்தத்துவண்டினஞ்சூழ்வலிதாயமும்பொற்பதியை
யேதத்துவண்டிரியும்பவமாவனவீனர்களே.

(௩௮)

ஈனரியம்பரிதாம்பவச்செய்கையிழந்தரக்க
ருனரி பம்பரியம்புயன்காணுவுயர்கயிலைத்
தானரியம்பரிவர்த்தித்தொலிவலிதாயத்துவாழ்
கோனரியம்பரிபாசுகியகேவரைக்கூடுமினே.

(௩௯)

கூடுங்களத்தனத்தாலிலபாதுகொடியாநஞ்ச
மாடுங்களத்தனைத்தாயம்மைகொன்றனயாலையினின்
றோடுங்களத்தனையும்பாய்வலிதாயவொண்டலத்தை
நாடுங்களத்தனைநாகப்பூணூர்னைல்லவரே.

(௪௦)

நல்லனையானனைச்சூரனாபுளினான்கழித்த
வல்லனையாவருமேத்தவயிர்த்தருள்வானவனைப்
புல்லானபூநும்வலிதாயக்கோமானப்போற்றிமறை
கல்லானையென்படைத்தான்விதாதாவிர்தகாசினுக்கே.

(௪௧)

காசித்தலங்கலந்துப்பவர்க்காம்பலன்கைவருங்காண்
நேசித்தலங்கலணிந்துமுப்போதுநன்னீதிகளை
வாசித்தலங்கருங்கூந்தற்றாயம்மைமணமகனைப்
பூசித்தலங்கண்வலிதாயத்தின்கட்புரிபவர்க்கே.

(௪௨)

புரிபதத்தானிரைப்பாவலிதாயப்புரிவிமலன்
அரிபதத்தாலுங்குழலம்மைபார்பதியன்றுபுலி
உரிபதத்தானபுனைந்தவெம்மான்றனுபயவிதழ்
விரிபதத்தாமரைகடக்கமேவரும்வீட்டரசே.

(௪௩)

வீட்டும்பிரகிருதித்துறுமாயையமேதையரைக்
கூட்டும்பிரமரக்கூட்டத்தினைப்பூங்குரீஇக்குழுவை
பூட்டும்பிரசப்பொழில்வலிதாயத்தினுத்தமன்பெர்
காட்டும்பிரமகிலையுத்துயம்மின்கயவர்களே.

(௪௪)

கயத்தானோவானையடிக்குமபாடிக்கண்கலசநிகர்
 குயத்தானோவானைவெவிலானவேலைக்குவனையைவெல்
 நயத்தானையம்புயநேர்விழித்தாயைநயந்தவன்பந்
 கயத்தானோவானையென்றோதாசனுகனற்காரியமே. (௪௫)

காரைக்கடுத்தமலைச்சரமாக்கிமுன்கண்டநர்மூன்
 றாரைக்கடுத்தவற்கோவலிதாயமாமொண்ணகரிற்
 சேரைக்கடுச்சுத்துப்பூசனைநாளுஞ்செய்துவரும்
 பேரைக்கடுத்தினேராகவெண்ணுயர்பேதையரே. (௪௬)

பேதித்துநெஞ்சையலைக்குமொராறுபெருங்கள்வரைச்
 சேதித்துவஞ்சநமன்றன்பலத்தினச்சேவடிபாற்
 சாதித்துமஞ்சலுக்காயுளியும்வலிதாயடரா
 போதித்துவந்துன்சீரைப்புரந்தருள்புல்லனுக்கே. (௪௭)

புல்லங்கறைமிடற்றுப்பாடித்தேவைப்பொருபகையை
 வெல்லங்கறையிறகந்தனையின்றருள்வித்தகனைக்
 கல்லங்கறைமக்கருதும்பெரியோர்கழலிணைகள்
 சொல்லங்கறையறுபேரின்பயீட்டுச்சுகந்தருமே. (௪௮)

சுகந்தக்கவெண்டென்றான்மனமேமுன்புதொன்முனிவர்
 மகந்தக்கவாறியற்றிப்பேறுபெற்றவலிதாயநா
 டுகந்தக்கமானயக்குமுலகம்மையெனண்கணவன்
 சுகந்தக்கழற்கமலங்கட்கணிபலதாமலரே. (௪௯)

தாமத்தைநோக்கிநெருப்புளதென்றுதுணிவதுபோல்
 காமத்தையேதருமில்வலகத்துறுகாட்சியினால்
 ஊமத்தைருடும்வலிதாயனுண்டவ்வொருவனுயர்
 நாமத்தைத்தீமொய்த்தவீமத்தைக்கடுமுனம்புமினே. (௫௦)

நம்பவஞ்சங்கரித்தேழையநாளுநலிந்திடச்செய்து
 வெம்பவஞ்சங்கரித்தான்வலிதாயலிம்பவெழில்
 பம்பவஞ்சங்கரிணிக்கிணையாநடைப்பச்சைநிறக்
 கொம்பவஞ்சங்கரிதாயம்மையேமகிழ்ச்சாற்றுவனே. (௫௧)

கொற்றவரான்மதிக்குஞ்செல்வமுற்றெனல்கூர்ந்திடிவென்
மற்றவராலிகழுப்புசுழும்பெற்றென்மன்னுதடத்
துற்றவராலினந்தாமவலிதாயத்திலுத்தமன்பேர்க்
கற்றவராலருள்பெற்றுமெய்ஞ்ஞானத்தைக்கண்டபின்னே. (1)

கண்டலஞ்சேற்கிணையாகுந்தாயம்மைமன்கஞ்சுருளைத்
தண்டலஞ்சேற்றினுழையப்பிறழ்வலிதாயத்தினின்
மண்டலஞ்சேண்மதிமாதுபைநாதனைவாழ்த்தவரை
யண்டலஞ்சேர்குவமல்லும்பகலுமெய்யன்பரையே. (10)

அன்பரையாதரிசுருத்தயாமூர்த்தியையாரணஞ்சொன்
முன்பரையானமைந்துடையாரைமுயன்றணிந்த
வென்பரையானந்தவாரியைப்பாடியிலீசர்தமைத்
துன்பரையொடியிற்போகவேண்டிடிற்சொல்லுமினே. (10ச)

சொல்லுங்கருமத்தொடர்பிலாப்பேருஞ்சொருபமுமே
கல்லுங்கருவார்பிறப்பெனவுள்ளங்கரைந்தெல்லியும்
அல்லுங்கருதாதவர்க்குககிடைப்பரிதாருமெழில்
புல்லுங்கருமாக்களவலிதாயத்தன்பொன்னடியே. (10இ)

பொன்னம்பரமன்னம்வேண்டுகற்பாலினிற்புல்லக்கரை
யின்னம்பரசுதலெற்றுக்குக்கண்ணெஞ்சுமேயினத்தோ
டன்னம்பரவும்வயல்வலிதாயத்தரும்பதியின்
மன்னம்பரன்மறையின்மக்காற்றுவணக்கத்தையே. (10ஈ)

வணக்கஞ்சனகசனந்தனராதியர்வந்துதினங்
கணக்கஞ்சுநாண்மலர்ப்பண்ணைசூழ்பாடியின்கண்ணியற்ற
விணக்கஞ்சயிலத்தாமங்கையுடன்கொண்டலீசுவென்றன்
பிணக்கஞ்சலித்திடவிஞ்ஞானறுகாத்தருள்பிள்ளையென்றே. (11)

பின்னாமதிக்குஞ்சுப்பாடிநாதன்றிகழ்பிஞ்ஞகனல்
வன்னாமதிக்குஞ்செலித்தாய்மணுளன்வலிகொடுத்தபு
புன்னாமதிக்குந்திசுழ்வலியாக்கிப்புரந்தவன்கீர்
உன்னாமதிக்குங்கவணையயன்றேறொழித்திடமே. (11ச)

ஒழித்தாசைமூன்றையுமல்லாவுயிரொடுமொத்தவராய்
யழித்தாசையேபுரியைவரைகின்றனையண்டினரைப்
பழித்தாசைதோற்றுந்திரிந்தநாயேற்குப்பரிந்ததெருள்
விழித்தாசைபென்னல்வலிதாயநாதவிரைந்துவந்தே. (௮௬)

விரைக்கமலஞ்செங்குமுதங்குபுனைமிடவயல்க
டிரைக்கமலமபுமணிபால்விளங்குந்திருப்பாடிவாழ்
துரைக்கமலம்பிறுப்பிஞ்சுநுக்குத்துதிநசையால்
உரைக்கமலங்களறுமென்றனர்தெளியுள்ளத்தே. (௮௭)

உள்ளத்ததத்தாபெனுமெல்லிக்குநாயகனும்பந்தி
பெள்ளத்ததச்செஞ்சுடையேற்றவன்பாதவிரைமலரிற்
களளத்ததக்கியமெய்யடியாரைக்கலந்ததினந்
தெள்ளத்ததலத்தாரைபோனினைப்போரெங்கடேசிகரே. (௮௮)

சேசத்தவர்புகழண்ணுமலையினத்தேசிகர்தூர்
வாசத்தவர்மொழியாறகந்திருவர்கள்வாசெப்பாடி
வாசத்தவப்புழுத்பூனையாகிவலம்வரப்புன்
பாசத்தவெழுழித்தான்வலிதாயப்பதியண்ணலே. (௮௯)

பதிபார்மனத்தில்வலிதாயநாதன்பதாம்புயத்தைத்
துதியார்பலர்சிலர்முக்குறும்பைத்தள்ளித்துயவராய்
விதிபார்சிரங்கரங்கொண்டவனன்றியேமீளகில்லாக்
கதியார்தருகுவுரென்றேறத்துவாரிக்கடலிடத்தே. (௯௦)

கடத்தந்திதேர்மாவுலாம்வலிதாயக்கவின்பதியி
னிடத்தந்திவண்ணனிசுக்கின்றனன்வினையின்றொடர்பு
லிடத்தந்திடைத்தாயென்மாதொடுபோற்றிவினரெவொங்குப்
பிடத்தந்திருபதங்காப்பானென்றெண்ணுமின்பித்தர்களு. (௯௧)

பித்தராவாரலர்நின்றிருநாமங்கனபேசுமவர்
முத்தராவாரலர்வைதேதிரிதருமூடசுனர்
இத்தராவசியராஞ்சநேயன்குருவிண்ணமுள
பத்தராவார்பணியுமவலிதாயத்துப்பண்ணவனே. (௯௨)

பண்ணவரும்பூதலத்தவருந்துதிடன்னிசிதம்
எண்ணவரும்பூதநாயகனேநனியின்சுவைத்தேன்
உண்ணவரும்பூதளிக்காவலிதாயமுற்றவெளி
வண்ணவரும்பூதரத்தவனக்கருள்வண்பதமே (௯௬)

வண்ணையூர்ந்துகும்பக்குசத்திச்சிறுவானிடைச்சி
பெண்ணைபொனடைச்சித்தாயென்பாளொடுபதையர்முன்
நண்ணாமேதையர்பால்வருங்காமனைக்கணமுக
கண்ணைமாவலிதாயத்திலவந்துகாணுமினே. (௯௭)

காணாதகண்களைப்புண்களென்பார்தாயாங்கன்னிகையென்
பாணாதனைம்முகனம்புயத்தலையடுத்தருகிப்
பேணாதருஞ்சினைக்கல்லென்பர்கன்மப்பினியகற்றும்
மாணாதகீர்த்தியில்லாமுதியோரிந்தமாங்லத்தே. (௯௮)

மானினங்கண்டுமருள்விழியென்றிடுமங்கையர்சொல்
தேனினங்கண்டுக்கங்குமென்றுப்புக்கழ்செப்பலொழித்
தானினங்கண்டுசுமர்வெரின்வாழ்வலிதாயரடி
வனினங்கண்டுவித்தெண்ணுதிருக்கின்றிறேழையரே. (௯௯)

வழையிருக்குபதேசமென்செய்யினுமேற்ககில்லீர்
ஊழையிருக்குமறைசொன்னவண்ணமொழிக்கவென்றால்
வாழையிருக்கும்வலிதாயமம்பதிவந்துள்ளங்
கோழையிருக்குமுன்தேவர்க்குந்தேவனைக்கூவுமினே. (௧௦௦)

கூவத்திலேகுமுதஞ்சேர்வலிதாயக்கொற்றவனே,
பாவத்திலேவலைமொனனச்சிக்கிப்பரதவித்தேன்
ஆவத்திலேபிறவிக்கடலேற்றிநின்னம்புயத்தா
ணுவத்திலேதாங்கியாதரிப்பாயிந்தஞாலத்திலே. (௧௦௧)

ஞாலத்திலேபுயிரெல்லாங்கடைத்தேறண்பொடுமுற்
காலத்திலேமலரான்மாலனுமான்கருதவுயர்
சிலத்திலேஸவாய்த்தென்பார்முதியோர்திருமிடறு
சீலத்திலேதிகழ்பாடிவாழ்சனிலைத்தலமே. (௧௦௨)

நிலைக்கும்பதத்தருஞ்சன்மங்கடோறுநன்னீர்மைகெட
விலைக்கும்பதங்கடர்க்கும்வலிதாயமாந்தலத்தில்
மலைக்கும்பதத்தியின்றோல்போர்த்திருந்தவன்வல்லினை யைக்
கலைக்கும்பதன்றாய்மணவாளனைக்கூறுங்கல்விகளே. (௭௬)

கல்விக்குமெட்டாத்திறல்வீரற்கொண்டுதக்கன்மகத்தை
வெல்லிக்குஞ்சீர்த்திவலிதாயநாதவியன்றயெனுஞ்
செல்லிக்குங்கங்கைக்குமாமணவாளதிகம்பரவென்
சொல்லிககுங்காற்குமுறாதந்தகாரந்துடைத்தருளே. (௭௭)

துடைக்குஞ்சனனச்சிறையினையென்றொடர்வழியை
யடைக்குஞ்சதுமுகளுனையமாற்றாமனையெனுமெல்
லிடைக்குஞ்சரடைத்தாயெனும்வல்லியைமீமல்பண்டம்
படைக்குஞ்சதுரனுன்மாவுககான்மாவாணன்பாசுமே. (௭௮)

பசுபதத்திரம்பற்குணற்கீந்தபரமவிறை
வீகபதாம்புரணைவலிதாயவிமலமறை
பேசுபதார்த்தநீயன்றிவேறில்லைபிரியமொடு
தாசுபதானதன்மச்சிந்தைநீக்கென்றன்சஞ்சலமே. (௭௯)

சஞ்சலஞ்சேற்கருளம்பகசதாபெனுந்தையலுட
னஞ்சலஞ்சேலென்றுரைத்தாளனரநொடியாகுபள
புஞ்சலஞ்சேராத்வசிகடோயுருணிகடொறும்
அஞ்சலஞ்சேதாம்பலார்வலிதாயத்ததிபகியே. (௮௦)

அதிரசம்போளிவடையப்பந்தோசையமைத்தனத்தோ
டதிரசம்போசனமென்றுண்டுமங்கையராற்குரத
முதிரசம்போகத்திலிச்சையுளீர்கள்வரமுவிருவர்
அதிரசம்போவலிதாயநாதாவென்றற்றுமினே. (௮௧)

அரவக்கோடரப்பாழிக்கோனைவேண்டாமலம்புவிடோர்
பரவக்கோடசுரராயிருந்தாலுமென்பாவமற்க
குரவக்கோடமலரிட்டுப்பராவியக்கொற்றவனை
விரவக்கோடரெணமிக்கணமேபோம்வினைப்பகையே. (௮௨)

வினையைத்தொடரும்பிறவிக்குவாலறவீடுபெற
வினையைக்களிக்குங்குயிலைக்கிளியைநலம்புயத்தின்
நனையைப்பொருவுநகிலானேமேவியகாயகனை
மனையைச்சசிசேர்வலிதாயத்தானமனங்கொண்மினே. (அ௦)

மனனஞ்செயாமுழுமுடரையேமாறிமாறியெழு
சனனஞ்செயிர்செயுந்தாயம்மைகோவினைத்தாவுசுட
ரினனஞ்செறியொளிமாமணிமாடத்தெழிலுமணி
யனனஞ்செயிலார்வலிதாயத்தின் கண்ணிலாதரித்தே. (அ௧)

ஆதரித்தாரணஞ்சொன்முறையாலேயுறவலுறுந்
தீதரித்தார்பணிசெங்கமலகண்ணேறொழிமிறு
போதரித்தாலும்வலிதாயவாசனின்பொன்னடியிற்
ருதரித்தாமரைக்கண்ணிட்டுப்பெற்றனன்சக்கரமே. (அ௨)

சக்கரத்தானுஞ்சதுமுகத்தானுவுஞ்சந்தமஞ்
சக்கரத்தாற்றுதிசெய்யும்பரமரழலவனஞ்
சக்கரத்தார்வேணியார்வலிதாயத்தரந்தகன்வஞ்
சக்கரத்தார்வடந்தீண்டாமலன்பபாத்தாங்குவரே. (அ௩)

தாங்கார்நமன்றமர்கோபித்துமேவுந்தருணத்தினிற்
றீங்கார்செயலேபுரிவாருறவினர்தீர்தவரைப்
பூங்கார்தவழ்தண்டலைப்பழச்சாறுபுகுந்துவினை
பாங்கார்வலிதாயத்தாயம்மைகோனைப்பணிநெஞ்சமே. (அ௪)

பணிலம்பரவைகளமல்குலென்றென்றுபாவையரை
யெணிலம்பதங்கிடையாதென்றுமூத்தோரிடம்பொருந்தி
கணிலம்பரும்பவன்னெஞ்சங்கரையக்கலந்தரிதம்
விணிலம்பரவும்வலிதாயத்தானவிரும்புமினே. (அ௫)

விரும்புஞ்சருக்கரைசற்கண்டுதேதமாவிரைப்பலவுங்
கரும்புஞ்சுவைகெடப்பேசுந்தாயம்மைகணவனருள்
வரும்புன்செயலெலாமாறுங்கமலத்தின்மாமகருஞ்
சரும்புஞ்சரிக்கும்வலிதாயமாய்திருப்பவர்க்கே. (அ௬)

குழ்வார்சமபங்கனாறினுந்தோயந்தவன்றாயவன்பி
லாழ்வார்பெறுகுவரெஞ்ஞான் றுமீளாவரும்பதத்தை
யேழ்வார்சடைத்தவர்சொல்வலிதாயத்தையேம்பலொடு
போழ்வார்பவத்தின்பிறங்கலையென்றுபுகழுவரே. (௮௭)

புகரானனத்தந்திதேர்குழ்வலிதாயப்பொன்மயமா
நகரானனத்தந்திசாமுகன்போற்றியநக்கனைத்தே
சுகரானனத்தந்திகழ்கண்டத்தாயெனுஞ்செல்லியொடு
பகரானனத்தந்திதம்பாநரகம்படிந்திடுமே. (௮௮)

படித்தஞ்சனவிழித்தாய்பதிசீரைப்பவளநிக
ரடித்தஞ்சமெனவந்தம்போருகத்தினருங்கிழங்கைக்
கடித்தஞ்சமுலவுஞ்செய்வலிதாயத்தின்கண்விரத
முடித்தஞ்சரும்புலன்வென்றேரெவரினுமூத்தவரே. (௮௯)

மூத்தவர்போற்றியசாத் துவிகத்தினுன்மோகமெலாம்
நீத்தவரீற்றவரைம்புலக்கள்வரை நீக்கியமூத்
தீத்தவர்பார்க்கவராதியர்க்கின்பம்பொற்சேவடியி
லீத்தவர்பாடியாரெவ்வுலகங்சட்குமீச்சரரே. (௯௦)

சச்சரர்க்குப்பாமிநாயகர்க்கன்பாரிதயத்தினு
லீச்சரர்க்குத்தேன்பனிரீரன்னந்தயிரேர்தருங்கா
ராச்சரர்க்கும்பாலபிடேகமாற்றர்க்குக்குமென்ப
பீச்சரர்க்கும்புன்குரம்பைப்பிறவிப்பெரும்பினியே. (௯௧)

பெரும்பாக்கியமென்றுபாடியினுதனைப்பேணுமவ
ரிரும்பாக்கிவெஞ்சுத்தைக்காமத்தின்பாலேயிழியுடலைத்
துரும்பாக்கிவேம்பெனவெண்ணுங்கசடர்க்குத்துயசனைவத்
கரும்பாக்கிநற்சிவநாமப்பெருமையைக்காட்டுவரே. (௯௨)

காட்டத்திறீமொபத்துடலெரிக்காமுன்கருத்திடத்தில்
நாட்டத்தித்திக்குஞ்சிவநாமமோதிநரகத்தினிற்
கூட்டத்தித்திரத்துதித்துக்குலாவிக்குரக்கினங்க
டோட்டத்திறீங்கனியுண்வலிதாயஞ்சலாவமினே. (௯௩)

சுலாவுமாவுங்கமுருந்தெங்கும்புன்னையுந்துமதரப்
பலாவுமராத்தருவுஞ்சூழ்படப்பைநற்பாடியெனுந்
தலாவுமானாதவலிதாயதேவதவறுபுரிந்
துலாவுமாந்தர்க்குட்சிகாமனியாமெற்குதவிசெய்யே. (௯௪)

உதரத்தைக்காப்பாற்றவெண்ணங்கொண்மனவுலுத்தரையு
மதரத்தைப்பானஞ்செயாசையாற்பெண்களழிகினையு
மிதரத்தையும்பாடினென்பாடிநாதவினியருளச்
சுதரத்தைமைந்தனருச்சுனன்பூசித்தொல்பொருளே. (௯௫)

தொல்லலையார்பிறவிக்கடன்மூழ்கித்துயர்ப்படுமென்
னல்லலைக்கியருளென்றுகூவியுமாபத்திலே
கல்லலைபாவம்வலிதாயநெஞ்சுக்கமலத்தினிற்
புல்லலையென்செயவெண்ணங்கொலோவெள்ளிப்பூதரனே. ()

பூதங்களுக்கெலாநாயகன்பாடிவாழ்புண்ணியனவ்
வேதங்களுக்கறியப்படாச்சீர்த்தியான்விண்ணவர்கள்
பாதங்களுக்கலந்துவிப்பராவப்பயன்றருவா
னேதங்களுக்கிடையூறுசெய்வானடியெண்ணுமினே. (௯௭)

எண்ணும்படிவரமீந்தருள்பாடியினீசரிதம்
விண்ணும்படியும்பராவமகிழ்கொள்விமலகொலை
பண்ணும்படிநன்வெங்காமுக்கள்ளப்பதகனெனை
நண்ணும்படிவச்சிறைவிட்டுநின்றனாடுதற்கே. (௯௮)

நாடும்பலசமயத்தவருந்தெளிஞானத்தினுற்
றேடும்படிவமெடுத்தவ்வவர்கட்குநீமையற
நீடும்பதமருள்வானெங்கனன்னையானேரிழையா
னோடும்பர்போற்றவலிதாயத்துற்றனனோர் துயம்மினே. ௯௯

ஓர்ந்தார்க்கும்பர்க்குங்கிட்டாப்பெரும்பேற்றையுவந்தளிக்கு
மார்ந்தார்க்கும்வண்சிலம்பந்தாட்செறிதாயாமப்பிகையைச்
சேர்ந்தார்க்குளிர்மதிக்கண்ணிவலீசன்றிருப்பதியைச்
சார்ந்தார்க்குஞ்சீர்தருங்கங்காதரண்பத்தாமரையே. (௧௦௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம்:—வலிதாயநாதர். அம்பிகை திருநாமம்:—தாயம்மை. பிரமலிஷ்ணுக்கள் பிரகஸ்பதி முதலிய தேவர்களாலும் பாரத்துவாசர் முதலிய முனிவர்களாலும் அதுமார் முதலிய அன்பர்களாலும் வழிபடப்பெற்றதாகியும், எண்ணிய வரங்களை எண்ணியவாறே தந்தளிப்பதாகிய பாரத்துவாச தீர்த்தம் அதுமதீர்த்தமுதலிய தீர்த்த விசேடங்களையுடையதாகியும் விளங்குகின்றது. பொன்னிநாட்டை யரசாண்டுவந்த விக்கிரம சோழனென்னு மரசன் நெடுநாள் புத்திரப்பேற்றின்றி ஏங்கியிருக்கருநாளில் சிவசின்னத்தோடு விருத்தவேதியொருவர்வர எதிர்கொண் டபசரித்துத் தன்மனக்குறையை விண்ணப்பிக்க வேதியர் அரசனைநோக்கி 'அன்பனே! என்பால் புண்ணியரூபமாகிய க்ஷத்திரக்கோவையென்னுமோர் நூலிருக்கின்றது. இன்று சோமவாரமாயிருத்தலின் இதனை யன்புடனேபூசித்துக் கயிறுசாத்திப்பார்ப்பையேல் அதிலெந்த புண்ணியத்தலங்காணப்படுகிறதோ அத்தலத்திற்குச்சென்று அவ்கெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பையேல் புத்திரப்பேறுண்டாம்' என்றனர். அவ்வனமே அரசன் கயிறுசாத்தலும் திருவலிதாய க்ஷத்திரம் வரக்கண்டு அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்து அத் தலத்தினை யிப்போதேதரிசிக்கவேண்டுமென்று தனதரசனை யிமைச்சர்பாலொப்புவித்துத் தனது கற்பினிற் சிறந்த மனைவியுடன் வெளிப்பட்டு திருவலிதாயத்தினை யடைந்து தீர்த்தமாடி ஆலயத்துட் சென்று சிவார்ச்சனைபுரிந்து கண்குளிரத்தரிசித்து துதித்துவணங்கி உலகமாதாவாகிய தாயம்மையைப்பூசித்துக் குறையிரந்துநிற்க; அம்மையார் திருவுளமிரங்கி புத்திரசந்தானமுண்டாகும்படி வரந்தந்தருளினர். அரசன் மனமகிழ்ந்து மீட்டும் வணங்கி ஓராண்டளவும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து புத்திரனைப்பெற்றுக் களிகூர்ந்து அநேக தானதருமமியற்றி திருவலிதாயநாதனையும் தாயம்மையையும் சரிசித்து விடைபெற்றுத் தனது நகரத்தினையடைந்து புத்திரபெளத்திரர்களை வாய்ந்து சுகமாய்வாழ்ந்து சிவப்பேறெய்தினன். இத்தலத்தை பலிதாயமெனவும், வலிதாயமெனவும், பாடியெனவும் வழங்குகின்றார்கள். பலி=பூசை; தாயம்=உரிமை. பலிதாயநாதர் = பூசையை யுரிமையாகக்கொண்டவர். பலிதாயமென்றது. தமிழில் வலிதாயமென்றாயிற்று. வலியன் + தாயம், வலிதாயமெனினும் பொருந்தும், வலியன் = பாரத்துவாசர். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

உஉ.—வட திருமுல்லைவாயில்.

—:0:—

காப்பு.

நேசைவேண்பா.

தீராத வல்வினைக டுர்க்குந் தியக்கமறப்
பேராத ஞானம் பெருக்குமே—தாரார்
புயங்க ளிலங்கப் புகழ்முல்லை மேவும்
வயங்கொளத்திமாணடியைவாழ்த்து.

நடராசர்.

என்சீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியவிருத்தம்.
புரழிய நகைபுரிந்த புனிதாபோற்றி
புட்பண்ணை மதனெரித்த கண்ணு போற்றி
பரமன்சிர மறுத்தநக நுதியாய் போற்றி
பிரசண்ட மாருதிபல் லுதிர்த்தாய் போற்றி
கரியுரித்துக் கலைநரித்த கையா போற்றி
கதித்தசலந் தரணுரத்தைக் கடிநதாய் போற்றி
மறவிதனை லீழ்த்துமலர்ப் பததீதாய் போற்றி
மன்னியபே ரம்பலத்தாய் போற்றி போற்றி.

சிவகாமியம்மை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசீரியவிருத்தம்.
பூமல ரிமையோ ரிரைக்கமா தவர்கள்
போற்றிடக் கஞ்சனுந் துளவத்
தாமனுஞ் செங்கை சிரமிசைத் தாங்கித்
தங்கடம் வினைவிட வேண்டச்
சோமன்மே லாட வாடராப் புலிக்காய்ச்
சோர்விலா நடம்புரி யெந்தை
வாமம்விட் டகலா வருட்சிவநாம
வல்லிதாள் புல்லிவாழ்த் திவோம்

மு ல் லை வ ன தா த ர்.

நேரிசைவேண்பா.

கந்த னாயன்மாற் கதிரோ னமரர்கோ
 னந்தமிரு மிந்து வகமகிழ்ந்து—சந்ததமு
 மேத்தாங் குசலவரு மெங்கடொண்டை மாணுமலர்
 சாத்துமுல்லை யீசனடி சார்.

கொடியிடைநாயகியம்மை.

எ ண் னீ ரீ க் கழி நெ டி ல டி யா சி ரிய வி ரு த் த ம்.
 பகருகின்ற பனிவரையின் புத்ரியாகிப்
 பரசிவன்ற னிடைமருவும் பன்னியாகி
 மகிமைபெறு மாதவன்றன் றங்கையாகி
 மகபதியின் மகடனக்கு மாமியாகிச்
 சகலவுழி ரீந்தளிக்குந் தாயுமாகித்
 சனிச்சுருதிக் கெட்டாத தனியளாகிச்
 சுகமகிழுங் கொடையிடையாய் முல்லைமேவுந்
 தாயடிக ளெம்முடிமேற் றரிப்பமாதோ.

சு ப் பி ர ம ணி ய ர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேத னிளைத்திட வெங்காலன் சோர்ந்திட வெய்யகலி
 நாத னைகத்திட நானுரு வாகி நடிப்பதெல்லாம்
 வாதனை யாகி வலிக்கவொட் டாமல் வலியமுல்லை
 நாதனைப் பாடவந் தாதரிப் பாய்வள்ளி நாயகனே.

தி ரு ந ந் தி தே வ ர்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

வந்தித்து மாலயனு மறியாத விமலனடி
 சிந்திக்கு மாதவனாஞ் சிலாதரனற் றவப்புதல்வன்
 பந்தித்த வல்வினைக்கோர் பிரசெனக்கைப் பிரம்பேந்து
 கந்திப்பொற் பாதமலர் நம்முடிமேற் குடியாமால்.

திருநானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னி யொருத்தி நோயகற்றிக்
காளை யொருவன் விடநீக்கி
மன்னு மெலும்பைப் பெண்ணுக்கி
மங்கை தன்னை யடிபடுத்தித்
துன்னுஞ் சமணைக் கழுவேற்றித்
தூய நீற்றை மலிவித்த
மின்னு மெயில்கூழ் காழிவரும்
விமல னடிகள் முடிக்கணிவாம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீற்றை நெருப்பை வென்றும்
நீண்டகோ டிபத்தைக் காய்ந்தும்
மாற்றரும் விடத்தை யுண்டு
மறிகடல் நீந்திச் சென்றும்
பாற்றரு மரவான் மாண்ட
பாலனை யெழுப்பித் தந்தும்
போற்றுசை வத்தைப் போற்று
மரசினைப் பரசி வாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கோச்சகப்பா.

வண்டறையுந் துளபமணி மாலயனு மாமறையுங்
கண்டறிய மாட்டாத கண்ணுதலெம் பெருமானை
மண்டிடுநல் விரவுதனின் மாதிரிநிடந் தூதுவிடுந்
தண்டமிழ்சொல் வன்றொண்டர் தானினை யென் றலைக்கணியே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

எழுதீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புத்தரை வென்றும் புதுப்புன லழைத்தும்

புகுநரி பரியெனக் கொண்டும்

மத்தமு மதியுஞ் சூடுமெம் பெருமான்

மணிமுடி யிடத்துமண் ணேற்றிச்

சுத்தவே தாந்த மடங்கலுஞ் சுருக்கிச்

சொல்லருந் தமிழினிற் சொன்ன

வுத்தம வாத ஆரர்தந் திருத்தா

ளுண்ணிடிந் மன்னிடை வினையே.

சண்டேசுரர்.

எழுதீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரு முனிவ ரசுரர்மு வுலகத்

தவர்களு மற்றுமுள் ளோருங்

கண்டதி சயிக்கக் கண்ணுதற் பெருமான்

சுழலருச் சினபுரிந் தரிய

வண்டறை கொன்றைத் தாரிடப் புனைந்து

வளஞ்செறி சேய்ஞ்ஞலூர் வந்த

தண்டியெம் மடிக டாளினை தொழுது

தகர்க்குவம் பண்டைவல் வினையே.

பிரமதேவர்.

அறுதீர்க்கழிநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அந்தமிலான் வகுத்தமான் மியமுணர்ந்தே யப்பெருமா

னருளினைக் கொண்

டெந்தைவளர் திருமுல்லை வனமெய்தி சிவானந்த

மில்லகப் பெற்றுக்

கந்தமலர் தூவிநின்று கைகூப்பித் தொழுதிறைஞ்சிக்

கண்ணீர் பாப்ச்சிச்

சந்தரஞ்சேர் விழாச்செய்த பிதாமகனை யெந்நாளந்

தொழுது வாழ்வாம்.

சரஸ்வதி.

நேரிசை வெண்பா.

படிப்பின்றிக் கேள்வியின்றிப் பற்றின்றி நின்பாற்
றுடிப்பின்றி மெய்யன்பர் குழல்—நடிக்கின்ற
வேழைக கிரங்கியரு ளீந்தாள்வெண் கஞ்சத்து
வாழுந்தா யேயருள்வை வந்து.

குசலவர்கள்.

எண்ணீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

அண்டர்துயர் தீரவென வயோத்தி வந்த
அரவணைச்செல் வன்னருளும் புதல்வ ராகி
எண்டிசையோர் துதிபரவு முலகை யாண்டே
இன்பமின்றி யெம்பெருமா னினைத்தா ளுன்னித்
தண்குலவுந் திருமுல்லை வாயி லீசன்
திருவடியை யருச்சித்துத் திகழ்ந்தா னந்தத்
தொண்டரென வுலகுரைக்கத் தூய ஞானத்
தொழும்பராங் குசலவர்தாள் துதிசெய் வோமே.

தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி.

அருகீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

தொண்டைவள நன்னாட்டிற் குறும்பரகச் செருக்கொழித்துத்
தூய செங்கோற்
கொண்டரசு புரிந்துமுல்லைக் கொடிவழியே யளிமுரலங்
கொன்றை வேணித்
துண்டமதிப் பெருமானைத் தொழுதெமக்குக் காட்டிவைத்த
தொண்ட ரான
தொண்டைமா னடிக்கமலம் பவக்கடலைக் கடக்கவொரு
தோணி யாமால்.

ப தி க ம்.

நேரிசை வெண்பா.

சுரும்பாசக் காட்டிற் கவலையுற்ற நெஞ்சே
திரும்புவா யோர்வேலை தேடி—சுரும்பார்க்கும்
வாசமலர்க் கொடியை வாமமுற வைத்தருளும்
மாசிலா மாமணியை வாழ்த்து.

எழுதீர்க்குழநெடியடியாசிரியவிருத்தம்.

மணித்தலை யரவ மாணுமங் கையர்கண்
மதர்விழி வலையினுன் மயங்கிப்
பிணித்தலை யடைந்திவ் வுலகினின் றுழலும்
பேயனேற் குளதரு ளுளதோ
பணத்தொடு பொலியும் பாப்பிடை சேர்த்த
பரமனே பிரமன்மா லறியா
வணத்தொடு நின்ற வனம்பயின் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௧)

பெருமநின் னருளைப் பெற்றிடு மடியர்
பேசருங் குழுவினிற் சேர்ந்து
சுருமவாழ் வனைத்துங் கழன்றிட வெண்ணாக்
கடையனேற் கருடர ஸென்றோ
திருவுடைத் தொண்டை மானய னாகி
தேவருந் தொழுபதத் தவனே
வருவீடை பிரியா வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௨)

வண்டுநின் றரற்றும் வனப்புறுங் குழலார்
வஞ்சக மொழியினுன் மயங்கி
விண்டன னெளியேன் விண்ணவ ரேத்த
விடத்தினை யருந்தியு நீல

கண்டநெஞ் சுருகிக் கண்கணீ ரரும்பக்
கைம்மலர் குவித்தடி யிறைஞ்சேன்
மண்டிலா வியபூஞ் சோலைசூழ் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௩)

பழிக்குநல் லோர்கண் மொழிக்கு மஞ்சாது
பலவிதப் பகட்டினுற் பொருளைக்
கொழிக்குமென் மொழியார்க் கல்லதான் னடியார்க்
கொருபொரு ளீந்திடாக் கொடியேன்
றழைக்குநல் லுணவை வயிறதற் கடைத்துச்
சதிரொடு திரிந்தனன் முத்தம்
வழுக்குறும் வயல்க ணெருக்குறு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௪)

கஞ்சனை வதைத்த கடவுளர்க் காழி
கருணையி னுலளித் திட்ட
தஞ்சனே தில்லைத் தலத்தனே தேவர்
தலைவனே யெனப்பணிந் தேத்தா
நஞ்சினுங் கொடிய நெஞ்சினே னைய
நரகிடை புகாதுநீத் தருள்வாய்
மஞ்சலா வியபூஞ் சோலைசூழ் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௫)

பொன்னையே கொடுத்தும் பெறுவதற் கரிய
பொருளனை யாயுனைப் போற்றி
அன்னையே யென்றே யலறிடு மடியா
ரகத்திருள் கடிந்தவா ரிதியே
உன்னருந் தெய்வ நாமந் மணியே
யும்பரார் தொழுதெழு மவனே
மன்னும்வல் வனைக னொழித்திடு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௬)

அன்பொடுன் னடியா ரடிமலர்ப் பணியே
னருடிரு நீற்றினைப் புணையேன்

வன்பவப் பிணிதீர் விழிமணிப் பூணென்
வாயினு லஞ்செழுத் தோதேன்
புன்புலால் யாக்கைப் பொதிசுமக் கின்ற
புலையனேற் கருடர வென்றோ
மன்றலங் கமழும் வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௭)

நின்னடித் தமலத் திமையள வேனு
நிற்கிலா திழிமடந் தையரைக்
கண்ணலிற் கருதிக் கலந்துற வாடிக்
கழித்தன னுளிரின யவமே
மன்னுமா தவத்தின் மகிமையொன் றறியா
மர்க்கட மனமுடை யேனை
வன்மை செய்திடலும் வழக்கதோ முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௮)

கன்னிய ராகுங் கானிடைப் பட்டுக்
களைத்துட விளைத்துகா ரிருளின்
மின்னலை யனைய வெம்பிறப் படைந்து
மெலிவுறா தருள்கவென் றடியார்
உன்னிய வண்ண மளித்துமேற் பதவி
புதவிட வுலகநா யகனாய்
மன்னிய தெய்வ மகிமைசேர் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௯)

படுபொருள் வேட்டும் பலநிலம் வேட்டும்
பாவையர் மனமகிழ் கல்வி
திடமுற வேட்டு மளியனா டோறுந்
திதைத்தனன் மனவலி கெட்டேன்
விடமுட ருனே விண்ணிறை தினமும்
வீழ்ந்திறைஞ் சிடுவிரை மலர்ச்சே
வடிபெற வருளாய் வடதிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே.

(௧௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

அரிபயனுக்கெட்டானையனங்கனுடலெரித்தானை

யனல்கையானைப்

புரமழியச்சிரித்தானைப்புண்ணியநீறணிந்தானைப்

புனலெற்றானை

வலையெடுத்துவனைத்தானைவாளரக்கனெறித்தானை

வரம்பிலானை

மறைபரவுந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௮)

புனலோடுஞ்சடையானைப்புள்ளித்தோலுடையானைப்

புரிதன்றனைக்

கனலாடுங்கண்ணானைக் காளியுடனடித்தானைக்

கலைவல்லானைச்

சினவாயையணிந்தானைச்சிலந்திநனக்கரசளித்த

சிறப்பினுனை

மனமுருக்குந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௯)

செங்கண்மால்லிடைமானைச்சிாமலையுடையானைச்

பொழியனென்ற

நாநிலையிடமுடையானைப் பதமலர்முடித்திட்ட

மருடத்தானைப்

பங்கயன்கம்பறித்தானைப்பரிதிக்குக்கண்ணளித்தபு

பண்பினுனை

யாநிலைஞ்சேர்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௧௦)

பஞ்சினுமெல்லடியானைப்பரவையின்கண்டியின்றானைப்

பண்கொண்டானை

நஞ்சணிகண்டினைநாநான்மறைமேனிற்பானை

நகல்கையானை

அஞ்செழுத்தாடையையப்பலத்தினடித்தானை

அழகினுனை

மஞ்சலவுந்திருமுல்லைமாலிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௧௧)

கட்டியசெஞ்சடையானைக்கந்தபிராற்கருள்செய்த

கருணையானைப்

பிட்டிடமண்சுமந்தானைப்பிரம்பினைடிப்பட்டானைப்

பிறவாதானை

நெட்டரவக்கச்சானைநேரியனுக்கருள்சுரந்த

நேர்மையானை

மட்டுநற்றிருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௩)

தாயினுந்தண்ணவியானைத்தாரகமாய்நின்றானைத்

தாயானானை

மாயபசுவதைத்தானைமறைமுனிக்குப்பசுவீந்த

மரபினானைச்

சேயுணவையுண்டானைச்சிவபுரத்தையழைத்தானைச்

சிறந்தநல்லோர்

வாயுமெழிற்றிருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௪)

அக்குமணியணிந்தானைக்கொக்கிறகுபுனைந்தானை

யடியருள்ளப்

பக்குவமதறிந்தானைப்பரமகுருவானானைப்

பந்தபாசச்

சிக்கறுத்துவிட்டானைச்சித்திரகர்மனுக்குமருள்

செய்திட்டானை

லமக்குலவுந்திருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௫)

தலையில்பலியேற்றானைத்தரக்கனதருடையானைத்

தருமிக்கன்று

விலையில்விழித்தானைவிறகெடுக்குமாளானை

விரிவாய்நாரை

நிலையறிந்துகாத்தானைநீள்பாபந்தீர்த்தானை

நிகரில்கைலை

மலையினையதிருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(௬)

கரிபரியாய்க்கொண்டானை நகுதலையைப்பூண்டானை

நக்கீரர்க்காய்ப்

பரிவிலருள்செய்தானைப்பாண்டியநாடாண்டானைப்

பகராமூலங்

கரிக்குருவிக்குரைத்தானைக்கடல்சுவறக்கண்டானைக்

கண்மூன்றானை

வருக்கைசெறிதிருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(க)

கணப்பொழுதிற்கல்லானைக்கரும்பருந்தத்தந்தானைக்

கவிவாணன்றன்

பிணக்கறுக்கநின்றானைப்பிறங்குமணிமழைதன்னைப்

பெய்வித்தானை

யாணிவளையலிட்டானையட்டசித்தியுரைத்தானை

யணிசேர்முல்லை

மணங்கமழுந்திருமுல்லைமாசிலாமணியானை

மறக்கிலேனே.

(கப)

போற்றி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

போற்றியம்புவியெங்குநிறைந்தவ

போற்றியன்பருளங்குழிகொண்டவ

போற்றிமுந்நீர்வருந்ஞ்சமுண்டவ

போற்றிவெண்ணீறணிந்திடுமெய்யவ

போற்றிகங்கைசிரத்திலணிந்தவ

போற்றிமங்கையோடிங்கிதஞ்சொன்னவ

போற்றிதொண்டைமான்மன்னனேர்வந்தவ

போற்றிமுல்லைவாயிற்பதிபுங்கவ.

கொடியிடைநாயகியம்மை.

பஞ்சரத்தினம்.

—:0:—

பன்னிருசீரீகீழ்நெடிலடியாசிரியநிந்தம்.

சீரிலகுமணிமௌவியணிமுடியுவானிலெழு
 சீதமதிநிறைவதனமுந்
 திலதமிடுவனோதுதலுமிலகுமீன்கண்களுந்
 தேசுற்றகுமிழ்காசியும்
 பேரிலகுநற்பளிங்கொக்குங்கபோலமும்
 பேசரியதுப்பிதழ்களும்
 பிறைபோலவொளிலிடுங்கம்மலிடுசெவிகளும்
 பெருகெழிற்பசியமிடறும்
 வாரிலகுதனபாரவரைகளும்நல்லறம்
 வளர்த்திட்டசெங்கைமலரும்
 மன்னுயிரொலம்பூத்தளிக்கின்றதிருவயிறும்
 வாய்ந்தமேகலையினிடையும்
 ஆரிலகுநுபுரத்தாளையுங்கண்டுநித
 மடியேன் நொழிப்பெறுவனோ
 அடிபவர்கள்மடியதனைநொடியில்பொடிபுடவருள்சொய்
 கொடியிடைப் பெண்ணமுதமே. (க)

தொலையாதஜன்மக்கருப்பைக்குளேசிறிய
 சுக்கிலசுரோணிதததாற்
 குகம்வருவாய்ப்பண்ணவின்னயினதுதொடர்பினால்
 தொல்லுலகில்வந்துதித்து
 நிலையாதவைம்புலக்கொலையேடர்கையினும்
 நெருக்குகாமாநிகளினும்
 நீங்கரியசமுசாரப்படுகுழியினும்வறுமை
 நிகரிப்பெருஞ்சேற்றினுங்
 குலைபாதவஞ்ஞானவல்லிருளினும்மொரு
 கொடுப்பசியெனுந்தழலினுங்
 கூறரியதுன்பப்பெருங்கடலினும்முளங்
 குன்றியிகவாடிநின்றேன்

ஆலையா துன்பத மலர்ந்தெரிசு னந்தந்தென்மே
 லன்பு வைத்தருள்முல்லை வாழ்
 அடியவர்க ள்மிடியதனை நொடியில்பொடிபடவருள் செப்
 கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (௨)

உன்னுடையகோயிறினைவலமாக வந்தபேர்
 லலெலாமரசாளுவார்
 உனதுமெய்த்மொதாண்டுபுரிவோர்கட வினையகல
 வயருமெய்ஞ்ஞானியாவார்
 பன்னுந்நன்பர்தமலர்பலகாலுமுன்னுவோர்
 பகாருமுத்திசேர்வார்
 பாடவாய்கள்வன்னெஞ்சப்பாசத்தூளைசிக்கிப்
 பரசவித்தறிவழிந்து
 தன்னிகரிலாதகின்னன்பர்கடொழும்பனாய்
 சார்ந்தாவாழ்த்திடவறிகிலேன்
 தலையாடாமலராலுநின்னடிபணிந்துமர்ச்
 னனைசெய்துகாண்கிலென்பான்
 அன்னையேயின்னமுஞ்சன்னம்வராதபடி
 யருள்சுரந்தெனையாளுவாய்
 அடிபவர்க ள்மிடியதனை நொடியில்பொடிபடவருள் செப்
 கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (௩)

பண்டைநாளிற்பதுமநாறணனிரவிசசி
 பகரிந்திறன்குசலவர்
 பண்ணவர்கள்முனிவரொடுவெண்ணரியதேவரும்
 பனிமலர்க்கொண்டுநிதமுந்
 தொண்டுபுரிவெய்கையிற்சோர்வுறு தூன்னடித்
 சொமுதடைந்தனர்வேண்டுவ
 துட்டனைநமனிலுமெட்டகிகமாதருடன்
 சுற்றமுற்றறிவழிந்தேன்
 தண்டுளவணிந்தவன துந்திவழிவந்தவனி
 தந்தபிரமன்றம்பியைத்
 தகனமிடுமுளரிக்கணத்தனுநவிற்பாதி
 தழுவிக்குழைந்தவடிவே

அண்டிபுவியின்கணுணையன்றிவேறிங்கென்னை
 பாதரிப்பவரார்சொலாய்
 அடியவர்கன்மிடியதனைநொடியில்பொடிபடவருள்செய்
 கொடியிடைப்பெண்ணமுதமே. (௪)

ஈராரந்ததொண்டைநாட்டெல்லையிற்றிகழுமொரு
 திருமுல்லைவனமதனிலே
 தீயவர்குறும்பரதுகோட்டையையழித்திடத்
 திருவருட்கொண்டுமுன்னம்
 பாராளுந்தொண்டைமானரசனுண்மகிழவே
 பரிவாகநந்தியவியிடப்
 பண்பினில்வெற்றிகொண்டேகவவனுக்கருட்
 பரிசுதந்ததுமன்றியுங்
 காராருங்குழலிகீயையர்வலமாகவுங்
 கடிதிலருள் தந்ததிலையோ
 கருதரியபிள்ளைகட்கண்ணையல்லாமலொரு
 கதியுமுண்டாங்கொல்புகலாய்
 ஆராலுமறியாதமுக்கணர்க்கின்பருளு
 மன்னையேவண்ணமயிலே
 அடியவர்கன்மிடியதனைநொடியில்பொடிபடவருள்செய்
 கொடியிடைப் பெண்ணமுதமே. (௫)

வாழி.

ாழ்சீர்க்குழிநேடிலடியாசியறிந்தம்.
 வாழியநால்வர்வாழியவொருநான்
 மறையொடாகமபலநூல்கள்
 வாழியமதமால்கனிற்றேற்கந்தன்
 வயங்கறுபத்தொருமூவர்
 வாழியமாசிலாமணியரனார்
 வாழியகொடியிடைவல்லி
 வாழியவெண்ணீரக்கமுமென்றும்
 வாழியவையெனுமறையே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தத்தலம் தொண்டைநாட்டு முப்பாணிரண்டு கேஷத்தி ரங்குளுள் ஒன்றாம். சென்னைக்கு மேற்கில் 10 மயிலிலும் அம் பத்துர் ஆவடிஸ்டேஷன்களுக்கு முறையே 2-3 மயில்களிலு முள்ளது. மிக்கதெய்வீகமுடையதும், அன்பர்கள் வேண்டிய சித்திகளோ எளிதில் பாலிக்கவல்ல இலதாமத்யாம்பிகாசமேத நிர்மலமணீசுவரர் வீற்றிருப்பதுமானது. இங்குப்பெருமானுக் கும், பெருமாட்டிக்கும், தலத்திற்கும் பல திருநாமங்கள் வழங் கும். அவற்றைக்கீழே குறிப்பாம்.

இந்தலநீதிநீதுக் கிருதயுகமுதல் துவாபரயுகம்வரையும் கல்யாணபுரம், ஸ்திரகேஷத்திரம், பிரமபுரம், ஐராவதகேஷத்தி ரம், இரத்தினபுரம், பில்வாரணியம், சம்பகாரணியம், என்றும், இக்கலியுகத்தில் மாலதிகேஷத்திரம், மாலதீபுரம், மாலதீவனம், யூதிசூபுரம், வடதிருமுல்லைவாயில் என்றும்;

பெருமானுக்குக் கிருதயுகமுதல் துவாபரயிறுதிவரையும் பிரமநாதேசுவரர், இரத்தேசுவரர், இரத்தபுரீசுவரர், வில்வேசுவர், பசுபதீசுவரர் என்றும், இக்கலியில் அகனங்கரத்தேசுவரர் நிர்மல மணீசுவரர், சுமத்யாபதீசுவரர், மாலசீலாமணீசுவரர் என்றும்;

அம்பிகையாருக்குச் சென்ற மூன்று யுகங்களிலும் நிர் துஷ்டாரத்தநாயகி, சித்ரமத்தியாநாயகி, சுமத்யாநாயகி, பிரம நாதநாயகி, மனோபிரமணீநாயகி, சாந்தமத்தியாநாயகி யென் றும், இவ்யுகத்தில் அகனங்கரத்தநாயகி மாலதீவனநாயகி, யூதி சுபுரநாயகி, இலதாமத்யாம்பிகா, நோடியிடையம்மை என்றும்;

நீரித்தங்களுக்குள் முன் மூன்று யுகங்களில் கோயிற்குக் கிழக்கிலுள்ள திருக்குளத்திற்குப், பிரமதீர்த்தம், ஐராவததீர்த் தம், இரத்தினதீர்த்தம், சித்திதீர்த்தம், என்றும், கலியில் கலி யாணதீர்த்தம், சுப்பிரமணியதீர்த்தம் என்றும்: புராணத்துட் பெயர்கள் கூறியிருக்கின்றன.

மற்றும் புராணத்துள் கூறியுள்ள பதுமதீர்த்தமென்னும் இந்நிரதீர்த்தத்தை இப்போது செந்நெற்குட்டையென்றும், அக்கினிதீர்த்தத்தைப் பரமனேரியென்றும், இயமதீர்த்தத்தைத் தச்சன் குட்டையென்றும், நிருதிதீர்த்தத்தைத் திருமஞ்சனக்

குட்டையென்றும், வருணதீர்த்தத்தைக் கருமான் குட்டையென்றும், குபேரதீர்த்தத்தை வாழைக்குளமென்றும், வழங்கி வருகின்றார்கள். வாயு ஈசானதீர்த்தங்கள் இவ்விடத்தில் இன்ன பெயருடனிருக்கின்றனவென்றுணரப்போகவில்லை.

இவைபன்றிச் சூரிய சந்திரதீர்த்தங்க ளென்றிரண்டுண்டு. அவை நகருக்குச் தகழிணத்தில் மன்னாசலவாமி மரகதாசலவம் மையார் சநிதிக்குச் சூடபாரிசமாகவிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் அவை ஒரேதீர்த்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டு இளமங்கை தீர்த்தமெனச் சின்னாள் வழங்கி, இப்போது தாமரைக்குளமெனக் காரணப்பெயரைச் சூழி நிற்கின்றது.

மூர்த்திதலதீர்த்த விபவங்களுடைய இந்தக்ஷேத்திர புராணம் பதினெண்புராணங்களுள் பவிஷ்ய புராணத்தின் உத்தரபாகத்தில் சிவக்ஷேத்திரகண்டத்தில் மார்க்கண்டேய சம்மிக்ஷையில் மத்திபாகத்தில் அம்பிகையாருக்குச் சிவபெருமானே உபதேசித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தலத்தில் பிரம சேவர் வழிபட்டுப் பெருமானுக்கு விழாவெடுத்ததாயும், சூரியாக்ஷவுள் தேவஸேனாதிபத்தியம் பெறுமாறு பூசித்து வரமடைந்ததாயும், பிருகு முனிவர் துவாதசவருடக்ஷாமம் நிவிர்த்திபாம்படி வழிபட்டு இரத்தினவருஷம் வருஷிக்க அனுக்கிரகம்பெற்றதாயும், வசிட்டமுனிவர் யாகசம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டு வழிபட்டுக் காமதேனுவைப்பெற்றதாயும், சந்திரன் தாராசங்கம தோஷிவாரணத்தின் பொருட்டுப் பூசித்தருளடைந்ததாயும், அசுவனி முதலிய நாண்மீன்கள் தமது நாயகனான சந்திரன் விஷயமாக அபசாரப்பட்ட பாவவிமோசனமாம்படி அம்பிகையாரை வழிபட்டியந்ததாயும், சூரியன் தக்கயாகத்தில் சிவநித்தை கேட்ட தோஷிவார்த்திக்காக வழிபட்டு இழந்த கண்ணையும் அடைந்ததாயும், குசலவர்கள் தமது பிதா இராமபிரானிடம் எதிர்த்துச் செய்யாதன செய்த அபராதக்ஷமைக்காக வழிபட்டிபந்ததாகவும், தூர்வாசமகருஷி இந்திரனிடங் காட்டிய கோபத்தால் விளைந்த பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ள வழிபட்டதாயும், சிவப்பிரசாதத்தை அவமதித்த ஞாவதம் அப்பாவப் போமாறு பூசித்து அச்சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டதாயும்,

இந்திராணி தனது கணவன் பிறர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் கரந்துறைய நேர்ந்த தோஷம் போமாறு அம்பிகையாரை வழிபட்டதாயும், அப்போது வெளிப்போந்த இந்திரன் சுவாமியை வழிபட்டு உற்சவம் செய்வித்ததாயும், இந்தக்ஷத்திரத்தில் ப்ரதோடம் சுக்கிரவாரம் மஹோதய அருத்தோதய முதலிய விசேடதினங்களில் செய்யும் சிவ புண்ணியங்கள் இந்தப் பலனைத் தருமென்பதாயும், தேவமித்திரனென்னும் ஆசாரவீனனான விப்பிரன் அபுத்தியாற் செய்த புண்ணியத்தாற் கதியடைந்ததாயும், சம்புதாஸர் என்னும் அடியவர் ஸத்கைங்கரியஞ் செய்து முத்தியடைந்ததாயும், சித்திர கர்மனென்னும் அந்தணன் அபுத்தி பூர்வமாப்ச் செய்த கைங்கரியத்தால் பரமபதமடைந்ததாயும், இக்கலியில் ஆதொண்டைசுக்கிரவர்த்தியாரை வலிந்தாளத் திருவுளங் கொண்ட சிவபெருமான் முல்லைப்புதருளிருந்தட்டி அவரேறிய யானையைத் தகைத்து அவரால் வெட்டுப்பட்டும் நர்மலமணீசுவரராய் அவருக்கு முத்தியைப் பாலித்ததாயும், கூறியிருக்கின்றது. இத்தலத்தைப் பற்றிய வேறு துறியூல்களில் விஷ்ணு அருச்சுனன் முதலிய பலரும் வழிபட்டதாகவும் கூறியிருக்கின்றன.

இத்தகைய ஸ்வபவங்களின் விவரங்களையும், சந்திதி அந்தாளாயண்டபத்தில் எருக்கந்தூ ணிரண்டமைத் திருப்பதற்கும், நந்திதேவர் வ்னையதலங்களைப் போலாது புஷ்டபாகங் காட்டி நிற்பதற்கும், அம்பிகையார் வலமாக எழுந்தருளியிருப்பதற்கும் காரணங்களையும் அந்தக்ஷத்திரத்திலுள்ள ஷே தேவஸ்தானம் ஸ்தானீசர் ஸ்ரீமத் நாகேசுவர சிவாசாரியாரிடமிருந்த வடமொழிப்பராணத்தின்படி ௨-௩-௩-ஸ்ரீ வித்வான். க. வ. திருவேங்கடநாயடவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்ட வசன ரூபப்புராணமும்; ௨-௩-௩-ஸ்ரீ வித்வான். திருமயிலை - சண்முகம். பிள்ளை யவர்கள் செய்தச்சிட்ட செய்யுள் ரூபப்புராணமும் நன்கு விளக்கும். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளாற் திருப்பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரு.—திருவேற்காடு.

நான் மணி மாலை.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கடற்பாரும்பொன்னுலகுங்கண்டுதம்போற்றுங்
கடக்காரிபழகத்துக்கன்றே — கடுக்கைமலர்த்
தேன்மணிமாலைச்சடையான்சீர்த்திருவேற்காட்டிசன்
நான்மணிமாலைக்கருள்செய்நன்கு.

சமயாசாரியர்கள்.

நேரிசைவெண்பா.

புகலிப் பிரானெம் புரைதவிர்த்தா ஞந்தான்
டகச்சதுர னம்பி யவிருஞ்சுகக்கடலாம்
வாதவூர் மாமணியா மாதவத்தோ ரல்லதுவே
ரோதவோர் தேவுண்டோ வுற்று.

நூல்.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னையார்செங்கமலம்பூத்தொளிருந்தண்குளத்தின்
மின்னையாராதிருவேற்காட்டின் — மன்னுமறை
நாவாற்பழிச்சவளர்நம்பனடிப்பதுமப்
பூவாற்பழிச்சனனம்போம்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போமரும்பாதகந்தீழன்பருத்தியைப்போலபரங்
தாமருந்தாமரைமேலயனாஞ்சுகிபதியுங்
காமருஞ்சோமருமாதித்தியருங்கருதுமெழி
லாமரும்பார்பொழில்வேற்காட்டரனையடுத்தவர்க்கே. (உ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருந்தம்.

அடுத்துச்செல்வர்தமைப்பேணி
யருஞ்செந்தமிழ்ப்பாவோதாமல்
தொடுத்துப்பன்மாமலர்கூட்டித்
தொண்டாவார்க்குத்தொண்டாகி
விடுத்துக்கள்ளவினையினத்தும்
வேற்காட்டின்கண்வாழ்வோரைக்
கடுத்துக்காலபடரென்றுங்
காணர்கோபம்பூனரே,

(௩)

நேரிசையாகியப்பா.

பூனாங்கொன்பாணர்மொழியார்
சொற்கந்தனையும்க்கந்தனையும்
வடவரைபென்றுங்குடமுடியென்றுஞ்
சலசரமென்றுங்காலேசரமென்றும்
பலபலபுகழ்ந்தேயலமரலெய்திக்
காலங்கழித்துமாலும்புலவீர்
குறுமுனிவன்மனக்குறைபதுதீர
நிருமணக்கோலமருவிவேற்காட்டின்
மன்னியபரமன்பொன்னடிநிலையின்
மணமலர்நூவிக்குணமொடுவாழ்த்திக்
கள்ளந்தவிந்நொழிலுள்ளங்கரைந்து
கண்ணீர்துளிர்நெவண்ணீரெண்ணீர்
மோனத்தொடரிருமெய்ஞ்ஞானத்தவர்பான்
மேவித்தினந்தொறுஞ்சேவித்துய்மின்.
நரைதிரைமூப்புநனுகுமுன்
உரைதவறாதுவிரைமின்னீரே.

(௪)

நேரிசை வேண்பா.

நீரேற்றசெஞ்சடையானேரார்தழுப்புரத்தைப்
போரேற்றிநீரூக்கும்புண்ணியன்றன்—காரேற்ற
தண்டலையார்வேற்காட்டைச்சார்ந்தோர்மனத்துயரங்
கொண்டலையாரென்பார்குறித்து.

(௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குறிக்கும்பொருடருவேற்காடுறைதருகொற்றவனை
மறிக்கும்மறைமலர்ந்தோனைப்போற்றிவணங்ககில்லீர்
பொறிக்குங்கருனைவண்பச்சடிசுட்கும்புளியடுத்த
கறிக்கும்பரதயித்தேக்குற்றுவாமுங்கசடர்நேன.

(சு)

என்றிந்தநழிநேடிடடி யாசிரிய விநித்தம்.

கசடறச்சிந்தாமணி காரிகைநன்னூலாதி

காப்பிபங்கற்றுவென்னகாசினியோர்போற்ற

கசரதமாசுவிகைமுதல்வாகனமூர்ந்தென்ன

கனகமணியாபரணங்கலந்தணியினென்ன

மசகமெனநிலையிலுடலினமினுக்கினென்ன

மரகதமாமயில்வரன்வண்மலர்கூழி

சசையொடுபூசினபுரிந்தவேற்காட்டுநாதன்

நளினபதப்புக்குப்பரவாரந்தாகர்தமிழ்பரவார்.

(எ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வார்சினதளிர்ந்துவளமுறப்பசந்த

மாந்தளிர்மாதர்காந்தியுமுல்லே

முறுவலங்கமுகமுறுவறுகளனு

முருக்கெழிலிதமுந்திருக்கழைதோளுங்

கயலுமரும்புபங்கமழங்கலந்து

நாட்டமுங்கச்சணிரவிரமுங்காட்டுங்

குளமுந்துருமமும்வளம்பெறச்சுழுந்

திருவேற்காட்டமர்தருவேயினிக்குங்

கனியேதன்னந்தனியேதொண்ட

னுயிருக்குயிரேசெயிர்தீர்பரமே

புலித்தோஷையாயளித்தானுடையாய்

மாணிக்கருளிபமாண்டினையுணர்ந்து

நீயேகநியைநினைந்து

காயேனின்றுதனுக்கினிந்தேறனே.

(அ)

நேரிகைவேண்பா.

நின்னுசனனந்தோறுநீங்காதுயிரிடுநெடு
துன்றுமவினையகற்றச்சுழாம—வென்று
மருள்வேற்கண்ணாவிக்குமாரகத்தினீவர்
தருள்வேற்கண்ணாண்மணவாளா.

(க)

கட்டளைக்கிலிந்துறை.

ஆளாகிவேற்காட்டரனார்க்கன்பாற்றினதுவினைக்கோர்
வாளாகியீர்க்குமென்றெண்ணினெஞ்சேயந்தமாதுபங்சன்
ருளாகியமலர்க்கேபூசைசெய்பவர்ச்சாரந்தவர்க்குக்
கௌகிநாளும்பணிபுரிவார்க்கென்றுங்கேடிலையே.

(கௌ)

எழுதீர்க்கிதழிநெடிலடியாசிரியவிநிதும்.

கேடிலாமறைதேர்ஞானசம்பந்தர்
கிளத்தியபதிகமாந்தெரியல்
தோடலர்கொன்றைமாலையோடுவதத்
தோட்கணிவேற்கணிகொழாரா
வாடிபபைங்குழ்முகிலினேநோக்கும்
வகையெனநினதுபேரளியை
நாடினேனிந்தநாயினேற்கின்று
நயந்தருடருதனின்னயமே.

(கக)

நேரிகையாசிரியப்பா.

நயமெனக்களித்தசயமிலாவிந்த
சடமெனுந்தேரமர்விடயமாம்பரியை
மனமெனுங்கயிற்றில்வனைந்துபுத்தியாஞ்
சாரதிசெலுத்தப்பாரகத்தனிலே
புல்வழியொரீஇநல்வழிபடர்ந்து
வீடெனும்பதத்திற்குடிடவேண்டின்
ஐம்பொறிவேட்கைக்கலமந்தம்ம
செம்பொருள்வேண்டிஞ்சின்னாட்புலவர்
தேமாங்கனிரதம்போமருளி
யேயந்தவண்சாலியாய்ந்துவளர்க்கும்

வேற்காட்டிசனூர்க்காட்டப்பட்டுப்
பல்புகழ்பாடிச்சொன்மலர்தூவிப்
பாணித்திடாதுபரிந்து

வேணத்தியானம்விரைந்துசெய்ம்மின்னே. (கஉ)

நேரிகை வெண்பா.

மின்னையார்கண் டலையில்வீழ்ந்துதிருவேற்காட்டு
மன்னையார்வத்தான்மதிப்பவர்தம்—பொன்னடியிற்
முழார்கடநகந், ப்பிப்பேரின்பத்தில்
வாழார்கண்குடிகிழ்ந்து. (கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முகூர்கடவாய்நகர்க்குழியினின்மாய்வர்பசுஞ்
சிகிவாகனன் தீர்ச்சுதமாடிவேற்காட்டுச்சிவன்புகழை
மகியார் மதிக்குமெய்யன்பர்கள் கூட்டமருவிரன்மா
மகிாமெனுநயனத்தவராசையைமாய்த்தெண்ணோ. (க)

எழுதிக்கூழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

எண்ணிபெண்ணிமாரவேனெடுத்தெறிந்தவாளியாற்
கண்ணவே பந்தகூந்தன்மாதர்கண்ணிரங்கனீக்கிவேற்
கண்ணிராயான்றனைக்கருத்திருத்துவோர்கெலாம்
புண்ணியபுரிந்திலார்கன்புலமையென்னபுலமையே. (கரு)

நேரிகையாசிரியப்பா.

புலையாமுடலிதைச்சலனமிலாமற்
புரிந்திடவெங்குந்திரிந்துழன்றுமுன்று
பொய்க்கரிகளவுபுரிந்துரைத்தீட்டும்
பணத்தினைவிழைந்துக்குணத்தினைநீக்கி
உண்ணாஅதுடாஅதுறங்காததனைக்
காத்துதொட்டுப்பார்த்துப்பார்த்து
வறியோர்தங்களைவறிதினிற்காணவும்
பேசவுமவர்குறையாசையிந்தேகட்கவுந்
தீமைசெய்குருடாபூமையாய்செவிடாய்
அலையாதோடியலையாங்கமுநீர்

படப்பையைச்சாவியைத்திடத்தொடுவளர்ச்சுந்
திருவேற்காட்டின்மருவியபரமன்
செந்தாமரைநேர்திருத்தான்
வந்தனைசெய்துசுந்தனைபுரிமினே.

(௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

சிந்துரஞ்சேலசுணந்தேன்பதங்கம்போல
ஐந்துபெயராலழிபவரே—வந்து
நிதந்தவத்தகத்தியற்காநின்றவேற்காட்டரசன்
இதந்தனைப்பெற்றுய்வீரினி.

(௧௪)

கட்டளைநிலித்துறை.

இனித்தும்பையாத்திபொற்கோடரந்தன்னிலிலகுபரன் [ண்
தனித்தும்பித்தோலுத்தோன்றிருவேற்காட்டெத்தாணுவைக்க
பனித்துப்பரவிப்புசமுமின்வீணிப்படிப்பதென்னே
சனித்துமிறந்துமுழுவந்தொழிவினத்தள்ளுதற்கே.

(௧௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தள்ளிமாயவினக்குழுவைப்புசுத்தமுவியவேற்காட்டிற்
றெள்ளியோர்பரவக்குடிக்காண்டருடேவன்னடிமலரை
வுள்ளிநாளுமுலப்பர்முனிவர்களும்பர்போற்றநிதந்
வெள்ளிமாமலைமீதுகளிப்பொடுவீற்றினிதிருப்பாரே.

(௧௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

இரும்பினக்காந்தப்பொருப்பிழுப்பதுபோல்
எனதுயிர்தன்னேநினதுருமலேதான்
சுரப்பதெற்றைக்கோபார்ப்பதிகொழுநா
தவளையுழக்குநீர்க்குவனாகளரிவையர்
கண்களைக்காட்டும்பண்கன்செய்யரிசுழ்
கருப்பமர்வேலிச்செருப்பொலிவேற்காட்
டப்பணிசடையோயொப்பனையிகந்தோய்
பண்ணவனேதுதற்கண்ணமர்பகவ
பெண்ணரைபொலியும்பெரியோய்
வெண்ணீறணியும்வண்ணமேனியனே.

(௨௦)

நேரிசைவெண்பா.

மேனிக்கணியக் கமெவ்வியலைப்பாகங்கொள்
தேனிக்கீனயதிருநாமா—நானிக்
குவலயத்திலேபிறந்து கூற்றுவன்பாற்செல்லுங்
கவலையற்றிருக்கப்பார்கண்.

(உச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்ணேமணியேகருவூலமேசற்பகத்தருவே
பண்ணைகருணையென்றநாளிற்றேறர்படைத்தலைவன்
உண்ணைர்ந்தவன்பாற்றுதிக்கவேற்காட்டினிலுற்றவனை
மண்ணையனலேயுடலுண்ணுமுன்சேர்மடமனமே. (உஉ)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

மடமானைக் கரத்தினுஞ்செம் மேனியினும் வைத்தருளு
மலைவி லானை

வடமானன் னீழலிலே நால்வார்க்கன் றேருத்துதனை

வகுத்திட டானை

இடமாகத் திருவேற்காட் டினிலமர்ந்த பெருங்கருணை

யிறைவன் றன்னைக்

கடமாவ னுரியானைக் காதலொடு கருதில்வினை

கலைந்து போமே.

(உ௩)

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

கலைதெரிசுறுமுனிபலபலவேத்திப்

பழிச்சிடவவர்க்குச்செழித்தருள்கொண்டு

மணமலிகோலங்குணமலிந்தருளுங்

கமலத்தடஞ்சூழ்விமலவேற்காட்டில்

வீற்றிருந்தருளுமேற்றுடைக்கடவுள்

பிறவிக்கடற்குப்பெறலருவங்கமே.

(உ௪)

நேரிசைவெண்பா.

வங்கப்பயக்கடலுள்வாய்த்தருஞ்சமுண்டிலரே

லெங்கடிருவேற்காட்டிலீச்சுரனார்—சங்கணிந்த

நாரணனாரணனார்நாட்டியரைஞ்ஞாற்றுவெள்ளை

வாரணனார்சீரணமாவார்.

(உ௫)

கூட்டளைக்கலித்துறை.

வாரிற் பொலிமுலைவேற்கணிநாயகன்வந்தவனரச்
சீரிற் புரந்தருள்வானென்று பன்முறைசெப்பியுந்தண்
ணீரிற் பொறித்தவெழுத்தெனச் செய்குவர்கீசர்நல்லோர்
தேரிற்றிகழ்சிலையக்கரமாக்குவர்கித்தத்திலே, (௨௬)

எழுகீர்க்குழ்தேடிடடியாசீரியவிருந்தம்.

சித்தங்கலங்கியெங்குந் திரிந்துசிந்தாமணிக்குநிகரா
மத்தன்மதிக்குடைக்கீழ்பொருந்துமரசேபடிக்கணுனையா
மொத்திங்குளார்களுனையெயுலோபருக்குப்புனைந்தகவியீர்
மத்தம்புனைந்தவெற்கண்ணிமேவும்வள்ளற்றுதிக்கமதியீர். (௨௭)

நேரிசையாரியப்பா.

சுந்திபற்குரிபகூர்ந்திடுவொளொடு
தேர்த்துருதாட்டிலார்ந்தபொற்றேரடிப்
பார்ச்சுட்சிவனடியார்க்கமுதருளிய
மூர்க்ககாபனூர்க்கேற்கும்பதந்தருங்
கடவுளென்றுன்றனடியிணையடுத்தேன்
துன்றுசெங்கமலநின்றனாகையெற்பங்
கொன்னவள்ளலெனப்பொன்றருவேற்காட்
மசமுருகவேள்பூசனைபுரிந்த
சரணம்புயமித்தருணந்
தருவாய்விடைமிசைவருவாய்நீயே. (௨௮)

நேரிசைவெண்பா.

வருமிடிகணீர்க்கியினசவாய்ந்தபெருஞ்செல்வந்
தருந்திருஞானம்பலிக்குந்தக்க—கிருவேற்காட்
டத்தன்புகழாலென்றாய்ந்தபரதத்துவந்தேர்
முத்தர்மொழிந்தாரிம்மொழி. (௨௯)

கூட்டளைக்கலித்துறை.

மொழியுமுடலுமணமுங்கவறருமுன்வியையும்
பழியுந்துடைக்குமுன்பாதாம்புயத்தைப்பணிபவர்க்கே
வழிவழியாட்படவேண்டும்வேற்காட்டினில்வாழாமயில்
வியியின்கொழுநகாலாரணங்கூறியவித்தகனே, (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வித்தாரமறைபொலியும்வாச்சியத்தினொலியுமரு
வேற்காட்டின்
நத்தானகளத்தயிற்கணங்கைமருவியதோளன்
ஞானமூர்த்தி
யித்தாரணிக்கணமையினிப்பிறவாதருளுவனென்
றெண்ணிநாளும்
யித்தாயகொடுமனமேகிறந்தவவன்புகழெடுத்தும்
பேசுவாயே.

(௩௪)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பேசங்கினிக்குழாம்வாசம்புரியும்
விண்டொடுதண்டிலேவேற்காட்
டண்டர்ப்பிரானேயருள்கமாமணியே.

(௩௨)

நேரிசைவேண்பா.

மணிபொன்மாதாதந்தைமக்கண்மனைகல்வி
யெனுங்கடவுளாசிரியரெல்லாம்—அணிமேவுஞ்
சத்திரவீதித்திருவேற்காட்டின்மலர்ப்
பத்திரஞ்சேர்பொன்னடியாம்பார்.

(௩௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாருங்கனலுமாகாயமுங்காற்றும்பரவிகின்ற
நீருங்கதிரமதிபமுமாயினனீறணிந்தோன்
காருஞ்செயுந்தவழ்சோலைவேற்காட்டிக்கண்ணுதலோன்
ஆருங்கருதுமரவாபரணத்தரும்பரனே.

(௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புதொறு மறுபதங்கொள் பொறிச்சுரும்ப ரனியினையே
யருந்தி நாளும்
விருந்தியுறை பொழில்சுவவுந் திருவேற்காட் டினிலமரும்
விமல மேலைக்

சரும்புகளை மதனெரித்த கண்ணுதலே கழலடியைக்

கருத சித்தந்

திரும்புவகை யெளியேற்குத் திருவருளின் றிறலதனல்

செய்வை யின்றே.

(௩௫)

நேரிசையாசியப்பா.

செய்தனிலன்னம்மைவிழியார்போல்

திரிவேற்காட்டின்மருவுவெலாயுத

தீர்த்தத்துறையிலார்த்தியான்மூழ்கின்

பழமறையந்தணர்குழலிகளரிவையர்

கோவதைமுதலியமாவதைப்பவங்களுங்

களவுகள்பொய்யென்றுளவிவற்றால்வரும்

பாதகமும்போமாதலினாலே

நன்றெனமதியினினுட்டி

இன்றுநீவீர்கள்சென்றுகுடைமினே.

§

(௩௬)

நேரிசைவேண்பா.

குடையாடுத்தண்மதியைக்கொண்டானைச்சட்ட

விடையானத்திண்புலியின்மேதை—யுடையானை

எண்ணுவருக்குதவியேபுரிசுவார்குழுவை

நண்ணுவருக்கடிமைநான்.

(௩௭)

கூட்டனைநிலித்துறை.

நான்காமறைநடவும்பெருமானறிகழ்ஞானவள்ளல்

தேன்காமரம்புகல்கொன்னறையங்கண்ணியன்றேவாய்ரான்

மீன்காவணந்தவழ்வேற்காட்டரன்பதிமேவிரென்னில்

வன்காணென்வார்த்தையெண்ணுதலேகின்றிரீனர்களை. ()

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

ஈனக்கொடும்பாவியெற்குன்றனருண்மேவ

புலக்காலமோ

வானத்தவர்க்கிந்தஞாலத்தவர்க்கென்றும்

வைப்பென்னவாழ்

பீனத்தனத்தாளயிற்கண்ணியெம்மோய்

பிரிந்திட்டா

ஞானத்தரேத்துற்றவேற்காட்டினிலவுற்று

நண்ணுவோனே.

(கக)

நேசிகையாசிரியப்பா.

நண்ணியவெளியென்கண்ணியவரமருள்

நாகமிரண்டையுமாகம்வினங்குற

உரித்தும்வளைத்தும்தரித்திடுமெந்தாய்

சின்மொழிபுகன்றுபன்முறையேத்தும்

அளியன்மாற்றமுமிகழாதேற்றருள்

துயராமூர்க்கநாயனாகத்தியர்

சுப்பிரமணியரொப்புடன்வணங்கும்

மதிமலிசடையோய்சதிரிமிர்பதத்தோய்

உன்னிலையென்னுரைக்கும்பதத்தோ

அற்புதவேற்காட்டரசே

பொற்புறும்பொருளேபுகலரும்பொன்னே.

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்காட்டச்சுரர். வேற்கண்ணியம்மை, வேலாயுத தீர்த்தம்; சுப்பிரமணியசுவாமி பூசித்ததலம். பரமசிவன் பார் வுதேவியாரோடும் கணபதியோடும் திருமணக்கோலமாய் அகத்தியருக்குக் காட்சிக்கொடுத்தனர். மகாலிஷ்ணு விநாயக் கூத்தாடி இத்தலத்திலிருக்கும் பாஞ்சசன்னிய விநாயகரிடத் துச்சங்கத்தைப்பெற்றனர். சுக்கிரன், வேதம், பரசுராமன், இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பூசித்துப் பேறு பெற்றனர். இத்தலத்திற் சர்ப்பலிஷ உபத்திரவம் நாளது வரையில் கிடையாது. இந்நகரத்தில் மூர்க்கநாயனார் வேளாள மரபில் மார்கழிமாதப் புரன்பூசத்தில் திருவவதாரஞ்செய்தரு ளித் தமதுசெல்வங் குறைந்தும் சிவனடியாருக்கு அமுதுட் டலைக் குறைவுபடுத்தாவண்ணம் சூதமாடி யமுதருத்திவந்து கார்த்திகைமாத மூலநாளில் முத்திபெற்றனர். திருஞானசம் பந்தசுவாமிகளாற்றிருப்பதிகம்பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலர்.

உசு.-திருமயி வஸ.

விநாயகர்.

பிழ்ந்த நேரிகை வெண்பா.

சன்மமறுங் கல்வியொடுங்காஞ்சனமுஞ் ஞானமிகும்
நன்மனை மக் கட்பேறு நல்குமே - சின்மயமா
மாணமுதத் தானை மதத் தானைவதைத் தானைசிறுத்
தானை மிருத் தானை துதித் தால்

நடராஜர்.

எழிநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

புரமொடு மரன் பொடிபட விழித்த
புனிதனை போதவா னந்தப்
பரம்பர விமல பார்பதி பாக
பண்ணவர் விண்ணவ ரேத்தத்
திரம்படு மறவி சாயமார்க் கண்டன்
தீவினை தீயவந் தருளே
சுரந்தெழு பதத்தாய் நிரந்தர நடத்தாய்
தொழும்பனைன் காணவந் தருளே.

சிவகாமியம்மை.

கட்டளைக் கலித் துறை.

ஆறணி வேணியெம் மண்ணறன் பாக மமர்ந்தவளே
காரணி நாரணி பூரணியே கஞ்சன் மாண்முதற்குந்
தாரணி பாதத் திருவரு ளாலன்றித் தஞ்சமுண்டோ
சேரணி யேபணி யேதுனைத் தந்தான் திரிபுரையே.

சுப்பிரமணியர்.

நேரிசைவேண்பா.

சொன்னவுடனேயேமன் சோருமே சோகமறும்
பன்னவுடனேபேறு பாலிக்கும் - வன்னமயில்
ஒப்பிகந்த வாரணத்தா னெள்ளியவே லேந்துகரச்
சுப்பிரமணி யென்றதிருச் சொல்.

திருநந்திதேவர்.

கலிவிருத்தம்.

வந்தித் தோர்களுக் கன்றி வழிவிடாச்
சந்தத் தார்புனை தாபதன் சந்ததஞ்
சித்திக் தேத்தச் சேர்த்திடுஞ் சிவகதி
நந்தி நாதனை நண்ணுவ நாங்களே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காழியின் மேய கவுணியர் தங்குலக் கண்மணியைப்
பூழிபன் வெப்பினைத் தீர்த்தருள் செய்திடம் புண்ணியினைப்
பாழிசை மூரிப் பதிக மமைத்திடம் பாலனை
நாழிசை தோறும் நினைந்தவர் நற்பதம் நாவெனை.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

வாரா நமனெதிரே வந்ததெக்கும் கல்லவெலாஞ்
சீரார் சிவபதமுஞ் சேர்விக்கும் - பேரான
கல்லைக் கலனாய்க் கடல்கடந்த வாகீசர்
சொல்லை யொருதாற் சொல.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுங் கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டற் கரியபதந்
தோயும் படிநிலந் தூதுவிட் டென்றுந் தரிசறு பொன்
பாயந் நதியில் விடுத்துக் குளத்தில் பரிந்தெடுத்துச்
சேயும் பிழைக்க வழைத்தவர் தாண்முடி சேர்க்குதுமே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேதமொழியை விரித்துரை செய்திடும் வேதியனை
நாதனெழுதநற் கோவையைப் பாடிய நாயகனை
வாத புரித்திரு வாளனை மாணிக்க வாசகனை
பாதம்பணியும் பணியே பணியெனப் பாடுவனை.

சண்டேசுரர்முதலியநாயன்மார்கள்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிரூத்தம்.

தந்தையிரு பதற்சிதைத்துச் சிதையாத பதத்திருந்த
தண்டித் தானைச்
சிந்தையினை குடியிருத்திச் சிறுத்தொண்டர் கண்ணப்பர்
சேரர் சோழர்
முந்தையினக் கட்டறுத்து முழுநீறு பூசியநல்
முனிவ ராதி
எந்தையரா பெமையாண்ட தொண்டர்திரு வடியிணையை
யிழைஞ்சு வாமே.

பதிகம்.

கலிநிலைத்துறை.

மையார்விழிமாதருமக்களும்ற்றினோரும்
வைவாரெனவெண்ணித்தினந்தினம்வாதெய்யெய்திப்
பொய்யாகிபொசுல்லியென்சிறைபுறத்திலேகி
நையாவரந்தா கபாலீச்சுரநாதனாரே.

வானாடருமாமுனிவோர்களும்துவந்து
பூளுறின்னொன்னடிக்கேபணிந்தேத்திப்போற்றித்
தேனாமிர்தமுண்டாநந்தந்தேக்கிரின்றார்
தானாய்வளருங்கபாலீச்சுரத்தம்பிரானே. (௨)

வீடாடுமாடுமனைமக்களிலாசைவைத்து
காடானதேருமுனின்கழல்கருதிவேனைப்
பாடானவைசெய்தெமன்பற்றிடாப்பான்மைபாராய்
நாடாரிதைஞ்சுங்கபாலீச்சுரநாதனாரே. (௩)

அன்பாயொருபோதும்விபூதியணிந்தறியாத்
துன்பாவெமைத்தொட்டவினையின்றொடகறுத்துத்
தென்பாலவன்வந்திடும்போதுதிகைத்திடாமல்
என்பாலிரங்காய்கபாலீச்சுரத்தீசனாரே. (௪)

நானோதினம்மாதர்கன்மையலினைந்துரைந்து
தேனோகனிரசமோவிதழெனத்தேட்டங்கொண்டு
வானோர்தொழுந்தேவனின்னொன்னடிவாழ்த்திடாமற்
போனேனருடாகபாலீச்சுரப்போதனாரே. (௫)

சாவேதனைபடமுடியாதுஜனனமென்னும்
மாவேதனைதரமாகாதிடையினில்மாரனெய்யும்
பூவேதனைசொலப்போகவறுமையிற்புக்கழுத்து
மாவேதனைதிர்கபாலீச்சுரமன்னனாரே. (௬)

சண்டாளராகிலுநின்சன்னதிச்சாருமுன்னம்
அண்டாதுகன்மவினையெய்தலாமருனையென்று
பண்டாரணஞ்சொன்னதறிந்துபணிந்துநின்றேன்
தொண்டாக்கிக்கொள்கபாலீச்சுரத்தோன்றலாரே. (௭)

ஆறுததுன்பத்திலாழுபடியேன்கலக்கந்
தேறுததற்கென்செய்கேனிங்கொருதிக்கிலாதென்
பாராதியர்போற்றும்பரனருள்பண்ணிடாயேல்
வேறுர்விளம்பாய்கபாலீச்சுரவேந்தனாரே. (௮)

எல்லாருங்கைக்கொள்ளுஞ்சமையமிஃதென்றெனாமல்
பல்லாருநகைக்கப்பல்வேடமதாகிப்பாரில்
செல்லாதவிடமில்லைநின்றான்செய்வதென்றோ
நல்லார்பரவுங்கபாலீச்சுரநாதனாரே. (க)

பொய்யானதெலாம்பொருளென்றுநற்புத்திகெட்டுச்
செய்யாதனசெய்துநல்லோர்சொற்செவிகொளாமல்
ஒய்யாரமதாய்க்கழித்தேநானையொன்றுங்காணேன்
மெய்பாயடைந்தேன்கபாலீச்சுரவேந்தனாரே. (க0)

நேரிகைவேண்பா.

தேர்குதிரை யானைத் திரண்ட படைகுழப்
பார்முழுது மாண்டும் பலனுண்டோ - ஓர்பகலே
சென்றழியு மாமயிலைக் செல்வகபாலீசனான்
பொன்றா தவர்தம் பொருள். (க)

வாடிசுற்றத் தாரெல்லாம் வந்தாங் கிழவுகொண்டு
ஆடி யழுது வலராமுன் - ஓடிநனித்
தேன்பாயு மாமயிலைத் தேவன் நிருவடியை
என்பாடிப் போற்றா யினி. (உ)

கையிற் றடியூன்றிக் காங்குலையக் கண்ணிருண்டு
மெய்யினின்று மூச்சதுவு மேலேற - வெய்யநமன்
வந்திறுக்கிக் கட்டி வலியாமுன் மாமயிலை
சிந்தித் தடைவாய்நற் சீர். (ஊ)

அழகும் வயது மதிகரிக்கத் தேகங்
கிழவுத் தனமெய்தக் கெட்டுப் - பழயபடி
தாயா ரிடைபுகுந்து தானழியா முன்னமே
வாயார மாமயிலை வாழ்த்து. (ஸ)

சேர்ந்தடியார் கூட்டத்துச் செய்யவர்க்கு நல்லடணி
சார்ந்தபல வல்வினையுஞ் சாராதே - ஓர்ந்துடன்
நண்ணுவாய் மாமயிலை நாதனடி யல்லதுவே
மெண்ணுவது மென்ன விழுக்கு. (ரு)

எதனைதான் சொன்னாலு மெள்ளளவு மேறாமல் [யில்
பிதனைப் போல் செல்கின்றாய் பேதைநெஞ்சே-இத்தரை
வேண்டிவன் வெல்லாம் விரைந்தளிக்கு மாமயிலை
யாண்டவனைச் சென்றங் கடை. (க)

அலைந்து நிதிதேடி யல்லலுக்கே யாளாய்க்
குலைந்துபின் மென்றுகூ றாமுன் - நிலைந்துபுகழ்
மாமயிலைக் கற்பகப்பூ மாதுடனே மன்னிவளா
து மண்பைக் கண்டு தொழு. (எ)

ஆக்கைக் கிரைதேடி யையோ வலமந்து
காக்கை கிரையாய்க் கழியாமுன் - சீக்கிரத்தில்
துஞ்சினரை மீண்டெழுப்புந் துங்கமயிலை ப்பரமன்
கஞ்சமலர் போற்றக் கருது. (அ)

எந்தைபிரான் மாமயிலை யீசன் நிருவருளால்
தாதவிர்த மானிடத்திற் சாராதே - பந்தமுற்று
வந்த ரைவை மறந்தாய் மடநெஞ்சே
எந்தவிதம் வாழ்வா யினி. (ஈ)

நிகையா தருளுந் திருமயிலை யூர்வாழ்
நகையா புரமொரித்த நாதன் - வகையோடு
சொன்ன மொழிப்படியே சும்மா விருநெஞ்சே
நுன்ன மயக்கமுனக் கேன். (க)

வாழி விருத்தம்.

அம்மைவாழி யப்பன்வாழி யாணைமா முகத்தனும்
செம்மைவேலும் வாழியே சிறந்தநீறு கண்டியும்
மும்மையு முயர்ந்தவைந் செழுத்தும் வாழிமுழுதுணா
தமமை யொப்பிலாதவன்பர் தான்கன் வாழிவாழியே!

கபாலீச்சரர், கற்பகவல்லியம்மை, கபாலிதீர்த்தம், பிரம
தீர்த்தம், புண்ணிவிருட்சம், மைலாப்பூர், மாயூரம், வேதபுரம்,
மாயாபுரி, எனவும் வழங்குகிறார்கள்.

பிரமதேவன் கர்வநிவாரணர்த்தம் பூசிக்க, பரமன் கடால
மேந்திய கையராய்ப்பிரசன்னரானதால் கபாலீசரென பேருண
டாயது பாலுதிதேவிபார் மயிலுருவாகி பூசித்தமையால் மயிலே
யெனப் பேருண்டாயது. பூர்வம் வேதங்களைக்கவர்ந்து சென்ற
கோமுகாகரணச் சங்கரித்த விஷ்ணுவோடு வேதங்களும் பூசித்
தமையால் வேதபுரமென்றும் மாயாபுரமென்றும் வேததீர்த்த
மென்றும் டேராயது. சுக்கிரன் பூசித்து வாமனரூபிழந்த
கண்ணையும் பலவரங்களையும் பெற்றனன். ஸ்ரீசுப்பிரமணியக
டேவுள் பூசித்து வேலாயும் பெற்றனர். திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகள் அவகத்தைப் பெண்ணுக்கியதலம். வாயிலானாயுடா
வேள ண்மரபிலவதரித்து சிவபணிலிடைசெய்ய பணமின்மை
யால் ஞானபூசைசெய்து கொண்டிருந்து முத்திபெற்றதலம்.
ஐயடிகள் காடவர்கோனானார் கேடத்திரவெண்பா பாடிய
தலம். தெய்வப்பலமை திருவன்னுவநாயனார் அவதாரமு மயி
கியமுமானதலம். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம
பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨௫-திருவான்மியூர்.

வேண்பா அந்தாதி.

கா ப் பு.

நேசைவேண்பா.

திருவான்மியூர்மருந்தைத் தேவர் பிரானை
ஒருவேனர் தானிவெண்பா வோதத்—தருமல்வெள்
வாரணத்தான் பூங்கமல வாரிசுத்தர் னேத்துமுக
வாரணத்தான் பொற்றூண் மலர்.

சு ப் பி ர ம ணி ய ர்.

நேசை வெண்பா.

வானசம் பந்தமுறு வார்வாழ்த்துங் காழியில்வந்
துனசம் பந்தமகற் றுத்தமனை - ஞானசம்
பந்தனென வந்தவருட் பான்மையனைத் தென்போரூர்க்
கந்தனைந் நெஞ்சே கழறு.

சமையாசாரியர்கள்.

நேசைவெண்பா.

காழிவரு ஞானக் கவுணியருங் கற்புணையா
யாழி மிசைமிதந்த வண்ணலும் - வேழமூர்ந்
தக்கயிலை யுற்றாறு மன்றமுது வாழ்வித்த
மிக்கவரு நற்றுணையா மே.

நூ ல்.

நேசைவெண்பா.

பொன்னுலகத் தாரும் புகலவரி தாமென்னி
லின்னலுளத் தேனா லியல்வதோ - தன்னேர்
பெருவான் மயூரம் பிறங்குபொழி லாருந்
திருவான்மி யூரான் சிறப்பு. (க)

சிறப்புறினு மென்ஞஞ் சிறுமை யறினு
மறப்பனே வான்மியூர் வுள்ளால் - நறைக்கமலப்
பாதத்தை நான்மறையிற் பன்னும் பொருடெரிந்
தேதத்தைப் திர்ப்பா யிசைந்து. (உ)

இசையாத தொன்றை யிசையுமெனு மேழை
வசைதீரச் செய்வான்மி யூர்வாய் - நசைகொண்டு
மன்னுமுனைப் பாடியார் வாழ்த்தும் பரம்பொருடா
னென்னுமுனைப் பாடியெழுந்த. (ங)

எடுத்துநறு மாமலரை யிட்டி மூறையா
லடுத்துத் துதிக்க வறியேன் - நடிக்குந்
திருவடிபைச் சேர்ந்தேன் திருவான்மி யூர்
நருவடிவை நீக்கக் கருது. (ச)

கரும மிரண்டுங் களையவே நெஞ்சே
பெருமையுறு வான்மியூர்ப் பேணி - கருமலரைத்
தொண்டின யுருற்றிடுதி தூயவரே பென்றியம்பச்
சண்டனத் திடுமுன் சார்ந்து. (சு)

சார்ந்தாரெஞ் ஞான்றுஞ் சதானந்த விற்பநலம்
ஆர்த்தாரே யாவரதற் கையமிலை - ஓர்த்தார்கள்
பான்மையூர் நெஞ்சத்தார் பாடிப் பரவுதிரு
வான்மியூர் தன்னை மதித்து. (க)

மதிவதன மங்கையர்கண் மாயக் கலவி
புதுனமயென நம்பும் புலையர் - பதிதராய்ப்
பாழ்சூகில் வீழ்வார் பழமறைசொல் வான்மியூர்
ஆழ்பொருளைச் சேரா ரறிந்து. (க)

அறிபவரே செல்வ றறியாதார் தீய
வறிஞர்களே யாவரிது வாய்மை - நெறிமுலா
மாதங்கத் தோனெழிலார் வான்மியூர் தங்குமத
மாதங்கத் தோலான் வளம். (அ)

வளம்பலவி ளங்குபொழில் வான்மியூர் மேவுங்
களங்கறுத்த ஞானக் கடலே - உளங்கருணை
வையாய் வினப்பகையை வாட்டிவாய் நஞ்சயின்ற
வையாவெங் கேபடைவே ஞயந்து. (க)

எங்குங்கண் டோமியே யேற்றமுறை பிறழா
தங்கங்கொண் மாமலையா லந்தணர்கள் - பொங்கும்
வசையுந் தியாகஞ்செய் வான்மியூர் மேவி
யசையுந் தியாக ரழகு. (க)

அத்குசல்வி செல்வ மறிவொடுவீ டெய்தும்
பழவினேபோ நெஞ்சேவெம் பாவம் - பழிமொழியும்
வாதுநடத் தான்புரிந்தான் வான்மியூ மான்பரவை
அதுநடர் தான்புகழைச் சொல். (௧௧)

சொல்லுந் திசையெட்டுஞ் சொன்னவுல குந்திரிந்த
வெல்லுந் திறல்படைத்து மேன்மையிலே - நல்லோர்
துணிர்தேத்தும் வான்மியூர்த் தோன்றா னினையே
பணிந்தேத்தல் செய்யார் பலர். (௧௨)

பலவின் பழச்சாறு பாய்ந்துவனார் பைங்கூழ்
பலவனங்க ளைக்கொழிக்கும் புன்மை - மலியுநதென்
வான்மியூர் மேவி வழிபடுவா ரெற்றைக்கு
மேன்மையுறு வார்கள் விரைந்து. (௧௩)

விரைந்து துதிமின் வியன்வான்மி யூரைக்
கரைந்துருகிக் கண்களாற் றாண்மின் - இரைந்து
பதட்டம்போ தப்பேசிப் பாசதரன் சீறி
யதட்டும்போ தெண்ண லரிது. (௧௪)

அரிதந்ற மாலு மபனு மறியாச்
சரித னெனுமருந்தி சன்றன் - பரதமதைக்
கண்டார் பரானந்தங் காண்பர்வான்மி யூரை
விண்டார் பெறார்பரம வீடு. (௧௫)

வீடுமனை மக்கள் விரும்புதன் மாடாடு
நாடு பலபொருளை நம்பாது - பீடுபெறும்
வேதத்தா னுடும்வியன்வான்மி யூரைநெஞ்சே
கோதற்றே நீவிரைவிற் கூடு. (௧௬)

கூடுவிட் டாவி குமைத்தோடு மூண்டமே
ஒடுகரங் கொண்டாடு மூன்றமன் - நீடுமனை
எங்குநிறை வான்மியூ ரொந்தை மருந்திசன்
செங்கமலத் தாண்மனமே சேர். (௧௭)

சேரா பழவினையின் செய்வனவும் வாராதா
லாராயு மேலோ ரனுதினமும் - நேரா
அடுத்தலவு வான்மியூ ரண்ணல் புகழைப்
படித்தவருக் குண்டாம் பதம்.

(௧௮)

பதகன் கொலைஞன் படிற்றா னேனின்
பதமலரி லன்பு பதித்தே - இதம்பெறுத
லெந்தாள் வான்மியூ ரெந்தை மருந்தீசா
கந்தனார் தந்தாய் சுழறு.

(௧௯)

சுழலிணைபை யென்னெஞ்சக் கஞ்சத் திருத்திக்
குழுமியவஞ் ஞானத்தைக் கொய்து - விழுமிய
பேறு பெறுவான் பெருவான்மி யூரரசே
சூறபடச் செய்வாய் குறித்து.

(௨௦)

குறித்தவான்மி யூர்தனையே கொண்டாடாப் பேய்காள்
மறித்திடொ ளந்தகனார் வந்து - முறித்தும்மை
மோதும்போ தென்செய்வீர் முக்கண் மருந்தீசரையெப்
போதும்போற் தீர்கள் புகழ்ந்து.

(௨௧)

புகழ்ந்துபுகழ்ந் தன்னடியைப் போற்றாமற் போனேன்
திகழ்ந்த விடைக்கொடியெந் தேவே - சுசந்தமுறு
தண்ணருங்கா விண்ணளவுஞ் சார்வான்மி யூராவென்
கண்ணிரங்கா யென்செய்வேன் காண்.

(௨௨)

காணக்கிடையாத கட்டழகன் வான்மியூர்
மாணப் பிறங்கு மருந்தீசன் - சேணஞ்ஞாற்
ஹாயர்களே யாவீர் துயர்களைவான் போற்றுமினோ
பேயர்களே நீங்கும் பிறப்பு.

(௨௩)

பிறந்திறந்து மூதுலகிற் பெற்றதுய ரெண்ணம்
மறந்தனையோ ஷேஷழ மனமே - துறந்தெனைத்தும்
வந்தாருங் காண்பரிய வான்மியூர் வள்ளலருள்
சிந்தாமற் கொள்வாய்நீ தேர்ந்து.

(௨௪)

தேர்த்தருந்து வோர்கடஞ் சிந்தைபரவசமே
யார்த்திருக்கச் செய்யு மருமறையோர் - சார்ந்துதினம்
பூவிட் டடிமை புரிவான்மி யூரடைந்து
தேவர்க் கமுதனித்த தேன். (௨௫)

தேனோ ா கோபாலோ தெள்ளமுதோ கற்கண்டு
தானோ கனியோ தனிரசமோ - வானோ
ரருமா மறைமுனிவ ரண்டுவான்மி யூர்வாழ்
மெருமான் மருந்தீசன் பேர். (௨௬)

பேர்பலவா மெண்ணும் பிறப்பும் பலபலவாம்
ஊர்பலவா மோது முறவுபல - சீர்க்கமலப்
பூவினன் போற்றிப் புகழ்வான்மி யூரமுதை
மேவினர்க் கெல்லாம் விடும். (௨௭)

விடுமி னறபகையை வெம்பிறவி யேழுந்
தடுமி னிழைந்தவற்றைத் தானங் - கொடுமினோ
சித்திர வீதித் திருவான்மி யூர்சேர்மின்
பத்தி புரிமின் பணிந்து. (௨௮)

பணிமராப் பூண்டவீனப் பார்ப்பதுபோ டெண்ணத்
துணியாருக் கேழைபங்கன் றூத்தான் - நணிநாளும்
பேணுருக்கத்தன் பெரிதுவக்கும் வான்மியூர்
காணுருக் கேது கதி. (௨௯)

கதிரோன் பரிசுமுகஞ் சோலை தடுக்கு
பதிவான் மி யூரைப் பணிந்து - மதிபழியின்
பங்குதிருப் பாற்கடலும் பாக்கியமும் தந்திடுவான்
பொங்கு திருப்பாற்கடலின் பொன், (௩௦)

வாழி வெண்பா.

வாழி மறை யாகமங்கள் வாழிதிரு வெண்ணீறு
வாழி பர னக்கமணி வாழிபரோ - தாழ்வில்
திருவெழுத் தஞ்சந் திருவான்மி யூர்வாழ்
ஒரு மருந்தி னந்தாதி யும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோகரந்தீச்சூர். மருந்தீச்சூர் நடனத்தியாகேசர். சொக்கநாயகியம்மை. வான்மிகதீர்த்தம். சமுத்திரதீர்த்தம்.

வெண்ணிறமான சுயம்புலங்கம் ஓர்பசுத் தனது பாலேச் சொரிந்து பூசித்து முத்தியடைந்தது வான்மிகருஷி பூசிக்கத் திருநடன தரிசனக்கட்டளை யிட்டருளியதலம். திருநாவல்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்ற உள்ளது.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

உகா.—திருக்கச்சூர்.

மாலை.

—:0:—

காப்பு.

நேரிகைவேண்பா.

திருவகலா தோங்குந் திருக்கச்சூர் மேவும்
பெருவயிற்றெம் புண்ணியனைப் போற்ற—விரும்பி
ஆதரிப்பான் காப்பான் அளிப்பான் சுகானந்த
போத முணர்த்துவானிப் போது.

சமயாசாரியர்கள்.

மட்டுவிடுத்தம்.

நஞ்சுட்டிப் பாலருத்தி நாயந்தோலைச் சுருள்காட்டி
யெஞ்சாத தூலருளி யிவ்வுலகிலாட்கொண்ட
துஞ்சாத பெருமாற்குத் தூயுதமிழ் மறைபாடும்
விஞ்சபுகழ் நால்வர்பத முடிமலரா மிலைந்திவொம்

நூல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியுச்சியவிருந்தர்.

காரார்மேனீமாலயனுங்கவினன்மறையுப்புரந்தரனு
மோராரென்னிலொருகாயேனுணரும்பரிசையுண்டே னே
வாரார்சிலைமெய்மாதங்கம்ணாய்ந்தவரசேதிருக்கச்சூர்
சீராராலக்கோயிலமர்சிகுணேதேவர்கொழுஞ்சுடரே.

(ச)

சுடரேசோதிவானவனேசயம்பேவடியாருளட்புகுந்து
இடரேயகற்றியின்னமுனையிதமாய்ப்பொழியுஞ்சுக்கடலே
நடமேபுரியுந்திருவடியைநாயேன் காணக்கடவேனோ
இடமேபடுற்றடஞ்சுமுமெழிலார்ச்சுர் கண்ணுதலே. (௨)

துதலார்திபுதமிட்டொளிநு நுணங்குமிடையாரெ டிராளும்,
இதமேபேசியிரப்பவர்க்கொன் றீபாதிருந்தே கனிணிப்பிழைக்கு
ம், விதமொன்றுணராவெறிநாயேன் வீணே கழிந்தேன்வினைக்
கமலஞ், சதமென்றடைந்தேன்றிருக்கச்சு ராலக்கே-யிச்ச ர்ந்
தானே. (௩)

சார்ந்தவடிபார்ச்சுருளளிக்ஞ்சார்ந்தநீதியேதற்பரமே
ஆர்ந்தவடவாலிடமமருமமுதப்பெருக்கேவருங்கனியே
நேர்ந்தபொல்லாவியேனேநேடியாளாய்திருக்கச்சுர்
சேர்ந்தவாலக்கோயிலமர்ச்செவ்வநூனக்குருமணியே. (௪)

மணியேமணியின்றிகழுவியேமுறைதேர்நாவலூரன்பசிப்
பினியே பகலச்சென்றிரந்தபெருமான்விருந்திட்டச்சுரனே
பணியேனினையல்லாவென்றுபாசத்துழுவும்பரதெய்வம்
அணியேவள்ளங்குந்திருக்கச்சுராலக்கோயிலம்பரனே. (௫)

பரனேபாபவினையகற்றிப்படியிலாளாய்ப்பழமறையின்
சிரமேநடிக்குஞ்சின்மபமேசிந்தாமணியேசிறந்தசீ
தரனேயேறுவின்டயாகுந்தகமைவாய்த்ததனிக்கைதுழக்
கரனேவித்யாதரர்பணியுங்கச்சுராலக்கே-யிலனே. (௬)

கோயிச்செகொடெனக்கொள்ளுங்கோதிலமுதேகுணக்கடலே
பாயுகரைமால்விடையிரும்பண்பாவடியார்ச்சுற்றதுயர்
மாயும்வகையேயுளங்கொண்டொண்டபுகழ்சேர்திருக்கச்சுர்
ஏயுமாலககோயிலமெந்தாயென்னையாண்டருளே. (௭)

அருளேவடியாவவனிதனில்ன்றேறுந்தவன்றொண்டர்
தெருளேவழங்குஞ்சிவநெறியைச் செழிக்கப்பாடுந்திறத்தினுந்
துருளேமுழங்குநள்ளிரவிலியைநூதுதுசென்றவனே [கு
கருளேயகற்றக்கடைத்தணிப்பூய்கச்சுராலத்தற்பகமே. (௮)

பகலேயன்னதுண்மருங்கேய்ப்பண் பாரமுதர்ப்பிகையாரின்
அகமேகளர்க்கத்திருநடனமாடுமரசேவானந்த
சுகமேவியநல்வீடுதவுந்தூரியாதீதப்பழம்பொருளே
ககமேசுவணமுடையானேகச்சூராலக்காதலனே. (க)

தலனேதிகழ்நற்றிருக்கச்சூர்தலைவாதமியேன்றனைகாளும்
மலமேயுழுவாதுனதடியையறவாதேத்துவரமருள்வாய்
சலமேவியசெஞ்சடையானேதையல்சேரொருகூறுடையாய்
சலனேபரவாக்கொண்டவருட்கண்ணாரமுதம்பொழிகாரே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருந்திட்டச்சூரர். அமுதத்தியாகேசர். அஞ்சனாட்சி
யம்மை. அமுதத்தீர்த்தம். வித்தியாதரர் பூசித்ததலம். சுந்தர
மூர்த்திகுவாமிகள் பசியால்வருந்திக் களைப்புற்றிருத்தலை
யறிந்து திருவருள்கரந்து சிவபெருமானே ஓர்மறையவரா
யோடேந்திச்சென்று அமுத யாகித்தருளியதலம். சுந்தர
மூர்த்திகுவாமிசுளாற்றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள - திருவிடைச்சூரம்.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

சவ்வியொடு செவ்வங் கதித்துவரு மெம்ஞ்ஞானம்
வவ்வினையு நீங்கி வழிவிடுமே - தொல்லை
கெடுத்தாளுங் கண்டிர் கேடுறு செம்மைத்
தெதத ளுந் தந்திமுதன் றுள்.

சு ப் பி ர ம் ணி ய ர்.

நேரிகைவேண்பா.

மெய்ஞ்ஞான மெய்துமே மெய்யடியா னாக்குமே
அஞ்ஞானம் விட்டே யகலுமே - எஞ்ஞான்றும்
நீறுட டி மேனி நின்மலனா நீன்றெடுத்த
கூறுவடி வேலன்றான் கூடு.

தி ரு ந ந் தி தே வ ர்.

விநுத்தம்.

பூத லத்தினிற் புண்ணியஞ்செய்திடாப் புலையேன்
மாதர் மையலிற் சிக்கியே மாணடி மறந்தேன்
வாது செய்திடும் வல்வினை வராமலே நந்தி
நாச னாந்திருத் தாளினை நான்மற வேனே.

ச ம ய ர ச ரி ய ர் க ள்.

நேரிகைவேண்பா.

ஆளுடைய பின்னை யரசுறம்பி யோட்டிகள்
தாளுடையே மென்னுந் தருக்கினால் - நாளுந்
மதிக்கே னொருவரையும் மன்னுபிற தெய்வந்
துதிக்கே னிதுவென் றொழில்.

நூ ல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

திருவே கருணைக் கடலே யமுதச்

செறிவே பொதுவிற் றிருநன் னடனம்

புரிகா ரணமே புனிதப் பொருளே

போற்றுந் தவருட் பொலிவின் றவருட்

குருவே நினதா னையலா துனமே

குறியேன் கொடியேன் குறைநீர் பழம்பஞ்

சுரமே நிகர்சொல் லவர்கா டிமிடைச்

சுரமே வியவின் ணவர்கா யகனே.

(க)

கரிசுற் றபுலக் கய்வர்க் கடியேன்

கவல்கின் றன்னென் செயல் லன்னென்
கொருசுற் றமெனப் பல்கா லுனதா

ஞழைநா நெரைத் தெளியே னுலகிற்
நிரிகுற் றயர்வேன் றீனையாண் டருள்மை

செறிபூங் குழன்மா மலைமங் கையுமை
துரிசற் றவுளத் தினிஞ் சிமிடைச்

சுரமே வியலின் ணவர்கா யகனே.

(உ)

வல்லேய் முலைமா தர்மயக் கதஞ்

மயர்வுற் றன்னின் மலரன் னகழல்
வல்லே யடைகிற் பவர்கே யமதே

மனநா டகிலேன் றீனையாண் டருள்வாய்
கொல்லே றுடையாய் மழுமா னுடையாய்

குழவிச் சிறுமா மதியச் சடையாப்
தொல்லா கமநா டியநல் லவிடைச்

சுரமே வியலின் ணவர்கா யகனே.

(ங)

கடியே றுமலர்க் கண்கொண் டெகொடுங்

காமன் பொருகின் றன்னின் னருளேப்
படிமே லடைவார் தமைநா டகிலேன்

பரமா பனிமா மதிசு டியவர்
மிடியே றுமனத் தவனென் புரிவேன்

விடையார் கொடியே தருசே வகனே
தொடியே வுகரத் துமைநா டிமிடைச்

சுரமே வியலின் ணவர்கா யகனே.

(ச)

தேன்றழ் குழன்மா தர்மயக் கதஞ்

சிறியே னுணைந் தல்கின் றன்னின்
மூன்றே டிமோரைந் தென்னின் றவுரு

முன்னித் தொழுதின் நிலனெம் முடையாய்
சான்ற முனைநா டெதென் றுகொலோ

சலசத் திரும்ங் கைமன ளன்னுக்
தோன்ற வெனவன் பெருமேர் துமிடைச்

சுரமே வியலின் ணவர்கா யகனே.

(இ)

கலையான் றலையோர் விரல்கொண் முழுநங்

கழியப் புரியுங் கருணைக் கடலே

மலையான் றருமா தொருபா கசெழு

மழுமா னுடையாய் மலையோர் சிலையாக்

கொலையே புரிமூ வர்புரங் கொளுவக்

குறிவைத் தெயுமெண் குணவா ரிதியே

தொலையா தபவந் தெறுகிற் குமிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவூர்நா யகனே.

(சு)

விண்ணத் தொருமூ வெயிலெய் தவநின்

வியன்சே வடிநா டியறிந் தறியேன்

மண்ணிற் பலவெம் பிறவித் தொடர்பான்

மனினைத் தயர்வேன் றனையாண் டருள்வா i.

கண்ணற் குமலர்க் கண்ணற் குமதிக்

கண்ணல் கியகா மருநன் னிலையாய்

சுண்ணப் பொடிபூ சியநல் லவிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவூர்நா யகனே.

(எ)

பொன்னே பொடியா டியமே னியனே

பொருளே கருணைப் புயலே படிமேல்

அன்னே நினைதா னைவழுத் தகிலே

னயர்கின் றனனென் னெய்வனா னுடையாய்

மின்னா ருமிலைக் கழுமுட் பனடையாய்

விடையாய் மிதிமே வியசெஞ் சடையாய்

துன்னார் தமைநா டகிலா தவிடைச்

சுரமே வியவிண் ணவூர்நா யகனே.

(அ)

அன்பே யுருவங் கொடுகிற் பணிவோ

ரகநா டிபவா ரணமா முடிவே

இன்பார் கலியே யுழையம், மைவலத்

தெழிலார் வடமுல் லையிடத் தவனே

வன்பே யுமனக் கொடிபூ னுனையே

வழிபா டிசெயேன் வறியேன் படுவெந்

துன்போ வவருட் கண்பார் கலினைத்

சுரமே வியவிண் ணவூர்நா யகனே.

(ஈ)

வேதப் பயனே விமலா வெணநின்
 விரையார் கழல்வேண் டகிலேன் மிளிரும்
 பாதிப் படிவைத் துறையம் மையையான்
 பாடும் பரிசே பரிசா வருளாய்
 கோதிப் படியிற் புரிநின் தனனென்
 குறைதீர்த் தருளா மையென்கோ டளமே
 சோதித் திடவெம் முடையாய் நவிடைச்
 சுரமே வியலின் ணவர்கா யகனே.

(௧௦)

நேரிசை வேண்பா.

கழல்கண்டு போற்றாக் கயவரிரு கண்ணைத்
 தழல்சொண் டெமன்தமர்கள் தாக்க—விழல்கண்டு
 தாளா திடைச்சுரத்தைத் தாழ்ந்தார் தமக்கடிமை
 யாளாக வந்தே னடைந்து.

(௧)

ஆசைப்படாத பொரு ளில்லை யவனியிலே
 மாசற்ற சோதி மலரடிக்கே—நேசமற்று
 வாளா கழித்தின்று வந்தே னிடைச்சுரத்தில்
 ஆளாதிருப்ப தென்கொ ளாய்ந்து.

(௨)

கட்டையிலே வைத்துறவோர் காணச் சுடலைகரை
 முட்டையிலே வைத்தனலை முட்டாமுன்—கெட்டெருஞ்சே
 நல்வந் தனைபுரிந்து நம்ப னிடைச்சுரத்து
 செல்வனடிக் கன்புரிதஞ் செய்.

(௩)

நடக்கையிலே நிற்கையிலே நண்ணலிலே நாடிக்
 கிடக்கையிலே கர்வித்துக் கேத—மடமனமே
 சால்புடைய நல்லோர்கள் சாரு மிடைச்சுரத்து
 மால்விடைமேல் வந்தானை வாழ்த்து.

(௪)

செல்லாக் கயவரிடஞ் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை
 சொல்லாதே சொற்கேட்டுத் தோறாதே—தன்மனமே
 கொண்டனவெ லாந்தன்பாடி கொதி லிடைச்சுரத்து
 அண்டர்பிரா ணுண்டங் கனை.

(௫)

எல்லாந் தெரியு மிறைவா டெவணுக்கிருக்கும்
பொல்லாத தொல்லினையைப் போக்கியே—நல்லடியார்
சூழு மிடைச்சுரத்துத் தோன்றலே நின்னடிக்கீழ்
வாமும் வரந்தருவாய் வந்து. (க)

பொல்லாப் பிறவிதனக் கீடான பொய்யுலகை
வெல்லாப் பெரும்பாவி மேலான—கல்லாத
மூடனேன் பாழ்நரகில் மூழ்கா திடைச்சுரத்தை
நாடித் தொடர்ந்து நட. (எ)

வ-டுமுகங் கொண்டேனை வாடா திடைச்சுரத்து
நீடுங் கருணை நிறைவாளன்—வீடுபெற
வைப்பா னருளை வழங்குவான் வள்ளலவர்க்
கொப்பாவா ருண்டோ லுரை. (அ)

தீயினையோ முன்செய்த தீங்கோ திருவருளோ
கூவி யழைத்துங் குறைகளா—தோவியம்போல்
வான்புக ழிடைச்சுரத்தான் வாய்திறவா னுமாகில்
நான்பிழைப்ப தெவ்வாறு நாட்டு. (சு)

ஆவி யுடல்விட் டகன்றிடுமுன் னேமலரைத்
துவிப் பணிந்து துதியாதே—பாவிகெஞ்சே
வாணாள் கழித்தனியே வள்ளி லிடைச்சுரத்துப்
போனாலென் சொல்வாய் புகல். (க0)

நூன் வெண்கெந்துறை.

அன்புகொண் டிடைச்சுரத் தமர்ந்த நாதனை
இன்புறநாளு மிறைஞ்சி வாழ்த்துவாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இடைச்சுரநாதேச்சுரர். ஞானபுரீச்சுரர். இமையமடக
கொடியம்மை. கோவர்த்தனும்பிகை. கோவர்த்தனகிரி. இந்
திரதீர்த்தம். கௌதமருஷி சணர்க்குமாரருஷி பூசித்தலம்.
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் திருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றர்பலம்.

உஅ.—திருக்கழக்குன்றம்.

—:0:—

கரப்பு.

நேரிகை வேண்பா.

நல்லதெலாம் வந்தெய்தும் நம்பு மடியவர்கள்
தொல்லையெலாம் விட்டுத் தொலையுமே - வல்ல
மதுரமொழி மாதாமையான் மைந்தனர விந்த
பதமலரைப் பற்று பவர்க்கு.

ஸ்ரீ நடராஜர்.

கலிவிருத்தம்.

வீணில் நாளை வெறுமனே போர்க்கினாய்
நாணி லாய்மட நெஞ்சே நவிலக்கேள்
ஆணிப் பொன்னம்ப லத்துள்வா ழுத்தனைப்
பேணிஞல் பெறு வாய்பெரும் பேற்றையே.

சிவகாமவல்லி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆரணத்தி னுட்பொருளா யானக்த மயமாகி
காரணகா ரியங்கடந்த கருணைசெறி வடிவான
பேரணங்கு முலைச்சுவடு பிறங்கசிவத் தோடுறையுஞ்
சேரணங்குஞ் சிவஞான செவ்விமலர்த் தாள்போற்றி.

சுப்பிரமணியர்.

நேரிகைவேண்பா.

நின்று நினைமனமே நீயடைவாய் நற்பேறு
குன்றுடையான் கீரன் குறுமுனியோ - டன்றபர்க்கும்
ஒதி யுயிர்காத் துரைத்துத் தனாவைத்து
மாதுக் களித்தமலர்த் தாள்.

திருநந்திதேவர்.

கலிவிருத்தம்.

பாவி மாதர் படுகுழி வீழ்த்திடர்
மேவி மேனி மெலிந்து மடிவுகொண்
டாவி யேங்கி யலையாம னந்திதான்
சேவித் தேத்தித் தகர்த்துந் தீமையே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.

விருத்தங்கலித்துறை.

கருவினிற் புகுதார் நாகினிற் பயிலார் கடுங்காலன்
வெருவிட மதியார் வேள்விடு கணையால் விரகெய்தார்
பொருவிடை வருவாரருள்பெறு புகலிச் சம்பந்தன்
திருவடி பணிவார் திருவரு ளடைவார் தேர்வரே.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

கல்லாற் சமைந்த கதவைத் திறந்து மொரு
கல்லாற் கடலைக் கடந்துபெருங் - கல்லாய
நெஞ்சுடைய புத்தரிடு நீற்றறையி னின்றெழுந்தார்
கஞ்சமலர்த் தாளே கதி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

கலிவிருத்தம்.

ஐத்தனை யுல கம்மை யிடத்தனைப்
பித்த னென்றும் பிணங்கு பரவைபால்
எத்தித் தூதுகொண் டேவியுந் தோழமை
வைத்த நாவலூர் வன்றொண்டை வாழ்த்துவாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

நேரிசைவேண்பா.

வீணில் மடநெஞ்சே மெலிந்து மயலாழ்ந்து
நாணித் திரிகின்றாய் நானிலத்தில் - கேணீ
கருவா தனையொழித்துக் காக்குமே யெங்கோன்
திருவாத லூர்த்திருத் தான்.

சுண்டேசுரர்.

கலிவிருத்தம்.

தந்தை யென்று மறிந்தவன் குளிணை
சுந்த வெட்டிச் சிதைத்தரன் பூசையில்
முத்த நின்ற முனிவன் முளரித்தான்
எந்த நாளு மிறைஞ்சுது மேத்தியே.

நெடலத்தில் பூசித்தடைந்தவர்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரார்தோடியுருத்திரருஞ்சிறந்தநந்திமாயீகன்
பேரார்மாதேனுவுசுபிரமணியந்திரன்முனிவர்
பாரார்தொழுநாரதர்கணங்கன்பரிதிக்குருபதஞ்சலியும்
ஆராதனைசெய்தருளடைந்தாரடியென்முடிமலணிவேனே.

பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவாலிட்டமன்மதனைப்பொடியவிழித்தாய்பெருங்கல்லை
வொலிட்டசாக்கியனையெல்லாச்செல்வமுறவைத்தாய்
காவாவென்றேதொழுதேத்தாக்கசடனேனைக்கண்பாராய்
தாவாமுமாமணிவிளக்கேதருவேகழுக்குன்றுடையானே. (௧)

அழுதபிள்ளைக்கேபாலையுண்ணவளிப்பானன்னையென்பர்
அழுவைவலியில்லாப்பிள்ளைக்களிப்பததுவுமவள்கடனே
தொழுதுதுதிக்கின்றோர்க்கன்றித்துட்டன்றனக்குமெளிவந்து
பழுதிலாதவருடருவாய்பரனேகழுக்குன்றுடையானே. (௨)

ஐந்துபுலனுமுள்ளடக்கியறிவைநிறுத்தியகண்டமய
சிந்தைசெய்யுமடியரைவிட்டசந்தைசெய்தபாதகனை
முந்தைவினைதீர்த்தருளளித்தமுதல்வாவுன்றன்பெருங்கருணை
எந்தவிதமோயானறியேனெந்தாய்கழுக்குன்றுடையானே. (௬)

முந்தப்பதினொம்வயதுமுறையோடளித்தான்முன்னிருக்க
வந்திங்கழைத்தகாலினையேவலியவுணைத்தாயிதுவென்னே
சிந்தைமயக்கந்தெளியாதசிறியேன்செய்ததீமையெலாம்
வெந்துவிழவுன்னருடருவாய்விமலாகழுக்குன்றுடையானே. (௭)

ஆவினெய்யிறற்றிருவிளக்கையமைத்தானிருக்கநெய்திருடத்
தாவுமெலிக்குத்தராதலத்தைத்தானுயாளுந்தரமீந்தாய்
சேவித்தடியார்பணிவிடையிற்செல்லாப்பொல்லாப்பாவிலினை
மேவியலையாதருடருவாய்மேலாங்கழுக்குன்றுடையானே. (௮)

அழுவார்தொழுவார்க்கீயாமலகந்தைபுரியுமந்திக்கு
வழுவாவரமுஞ்செங்கோலும்வலிதிலளித்தாய்வன்பென்னே
புழுவால்மலிந்தபுன்குரம்பைப்பொதியேசுமந்தபுன்மையனை
நழுவுவாரந்தந்தாட்கொள்வாய்நாதாகழுக்குன்றுடையானே. (௯)

வரைந்தவடிவாமெனதுளங்காவல்லதவத்தினோரிருக்க
விரைந்துகதறுமண்கேம்விரும்பாமுன்னேவிரிவிலத்தைப்
புரந்துவாழ்கவெனக்கருணைபொழியுமுகிலெபொல்லாதேன்
கரைந்தமனத்தோடுபின்ப்பணிந்தேகண்கண்பார்கழுக்குன்றுடை
[யானே. (௧௦)]

மடிமைவிளையாட்டதனாலுமனத்தினோருமையிலாதாலும் [ல்
கொடுமைபொருமைதம்மாலும் கோவேயொருகால்நினைவாரே
படியிற்பதினொம்பெற்றுப்பதமுப்பெறுவரெனமறைகள்
முடிவின்னொலிக்கக்கேட்டுவந்தேன்முதல்வாகழுக்குன்றுடை
[யானே. (௧௧)]

பாவிமொழிந்தமொழிகேட்டும்பாதாதிருப்பதழகையோ
கூவியழைத்துங்குறைகளைக்கொடியேன்செய்தருறையேயோ
தாவிபகிலசராசரமுந்தானாய்முனைத்தமுதலேயோ
ஆவியலையாதருடருவாய்சேகழுக்குன்றுடையானே. (௧௨)

அழியுமுடலிலுறுநோயையகூற்றவாரியமருந்தருந்திக்
கழியும்போகதுகர்ச்சியினிற்காலங் கழித்தேன்கல்லாதேன்
இழியும்வினைக்கேயிடுமருந்தையிறைவாதேடிப்பிடியாத
பழியைபகற்றிப்பதமருன்வாய்பரனேகழுக்குன்றுடையானே.)

நேரிகைவேண்பா.

சீர்நிறைந்த சிந்தை சிதையாமற் செவ்வனே
நீர்நிறைந்த வேணி நிமலனை - ஓர்ந்து
நெறியால் கழுக்குன்றம் நின்று நினைவார்க்குக்
குறியால் வரங்கொடுக்கும் குன்று. (௧)

குன்றுபோல் செவ்வமுளார் கூடுத் தலைவாயில்
நின்றுநின் நேங்குகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுமுதல்
துசுக்குங் காசுக்குத் தொல்பசியைத் தீர்த்தற்கும்
பூசிக்க வேதிகிர் போ. (௨)

போயடைந்த வன்பரெலாம், பொல்லா வுடற்கமையு
மாயப் பிறவிப்பிணியு மாற்றியே - ஆயுங்
கழுக்குன்ற நாசன் கழலிணையின் கீழே
வழுக்கின்றி வீற்றிருந்தார் வாழ்ந்து. (௩)

வாழ்ந்தாலும் வையமொடு வாணவரும் வந்துதினந்
தாழ்ந்தாலுமென்ன தனிகளே - வீழ்ந்தொருகால்
ஈசா கழுக்குன்றத் தேந்தலே யென்றன்பால்
பேசா தவன்பெரும் பேய். (௪)

பேயகலும் நோய்விலகும் பேசாரிய பெண்டுதவுஞ்
சேயளிக்குஞ் செவ்வஞ் செழிக்குமே - தீயவழி
செவ்வா திழுக்குஞ் செலுத்துஞ் சிவபதத்தில்
நல்லார் கழுக்குன்ற நாடு. (௫)

வாழி.

செந்தவிந்தம்.

ஈசன்வாழி யிறைவிவாழி யிலங்கு மைங்கரத்தனும்
மாளிலாத கந்தன்வாழி மறைகள்வாழி மன்னுசீர்
நேசர்வாழி நீறுவாழி நிலவிய கழுக்குன்றமும்
பேசுநூலுங் கண்டிவாழி பெருகுசைவம் வாழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரகோடிஸ்வரர், வேதகிரீசர். பெண்ணின்னல்லாளம்
மை சங்குதீர்த்தம், வசுதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், பட்சிதீர்த்தம்.
நான்குவேதங்களே ஒரு மலையுருவாகிநின்றது. உஷ்டவசுக்கள்,
திருநந்திதேவர், மாயிகன், இந்திரன், யமன், திருமால், நாரதர்,
கணங்கள், சூரியன், பதஞ்சலி முதலாயினோர் பூசித்தனர். கள்.
பசு, வராகம் முதலியவை பிரதக்ஷணம்வந்து தேவ உருப்பெற்
றன. திருப்பாற்கடலைக்கடைய மந்தரகிரியைப் பெயர்த்தபோ
து அதிலுண்டாகிய கோடிராட்சதர்களைக்கொன்ற கோடி உரு
த்திரர்கள் பூசித்துப் பேறடைந்தனர். கிரேதாயுகத்தில்
சண்டன், பிரசண்டனெனும் கழுக்கரசர்களும், கிரேதாயுகத்
தில் சம்பாதி, சடாயுவென்னும் கழுக்கரசர்களும், துவாபராயுகத்
தில் சம்புகத்தன், மாகுத்தனெனும் ருஷிகன் சத்திபெரிது சிவ
ம்பெரிதெனத் தர்க்கித்து அவ்விருவரும்வந்து கூறியதையும்
சம்மதியாமற் பெற்ற சாபவசத்தாற் கழுக்குருவுடையோர்யிரு
ந்த அக்கழுக்குளும் பூசித்து முத்தியடைந்தன. அதுபோலவே
கலியுகத்தில் பூடா, விருத்தாவென்னு மிரண்டு தவசிகள் சிவ
பெருமானருளிய திருவார்த்தையைமறுத்து உடனே முத்தி
வேண்ட, எதிர்மொழிந்த தப்பித்திற்காக கழுக்குருப்பெற்றுங்
கலியீற்றில் முத்தியடைய கண்காட்சியாக இன்றும் வழிபட்
டுக்கொண்டிருக்குந்தலம். ஸ்ரீமன் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
குருவடிவந்தொழப்பெற்று “காட்டினப் கழுக்குன்றிலே” எனத்
திருப்பதிகம் பாடியருளினார். இத்தலத்திலுமாதிரம் சமயா
சாரியர்களுக்குப் பிரத்தியேகமாக திருக்கோயில்களிருக்கின்
றன. சமயாசாரியர்கள் நால்வர்களானுந் திருப்பதிகம் பெற்
றுள்ளது.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

உக. - திரு அச்சிறுபாக்கம்.

—:0:—

காப்பு.

நேரிவைவெண்பா.

சிந்தித்தோர் வல்வினையைச் சேதிக்குஞ் சிற்பரனங்
கந்துகரி யானனைனக் கன்மனை - சந்ததமுங்
காவளஞ்சே ரச்சிறுபாக் கத்துனறயுங் கண்ணுதலை
நாவளம்பா டித்திரிய நாடு.

அறுநீர்க்கழ்நேடிலடியாசியவிருந்தம்.

ஒன்றான நிலையானப் பலவாகி விரிந்தானே

யும்ப ரேத்தும்

நன்றான பதிபலவுங் கொண்டாலே. யெனையாள

நயக்கின் றான

அன்றாத வனுமதியு மறைத்திடவே யனல்விழியை

மலர்த்தி னானக்

குன்றாத புகழான யச்சிறுபாக் கத்தானைக்

குறித்து வாழ்வாம்.

(க)

தூண்டான வருவானே யெரிகாற்றொ டகிலமற

லிந்து வானந்

திரண்டாருங் கதிருயிரு மானனை யானனைச்

சிரமீ தொன்றக்

குரண்டாசு ரன்னிறைகக் கூட்டியணி யழகனையென்

குறைதீர்த் தான

அரண்டார்தம் புரமெரித்த வச்சிறுபாக் கத்தானை

யடைந்து வாழ்வாம்.

(உ)

மூன்றான கண்ணனை முடியாத நிலையான

முடித்த வேணி

தான்றாழ நின்றநிந் தன்மையனை துண்மையனைத்

தலைகை சேர்த்த

வான்றமு மழகனையென் னுனம்புக்க வடிவானே
வான மேய

தேன்றமுந் துடவைசெறி யச்சுறுபாக் கத்தானைத்
தெளிந்து வாழ்வாம். (௩)

நாலான மறையானே நல்லோர்க ளுளத்தென்று
நணுகு வானே

மேலான நிலையானே வெண்ணீறு சண்ணித்த
வேடத் தானே

ஆலாரும் பெருமானே யடியேனை யாட்கொண்ட
வண்ண லானைக்

கோலாக மாலாக்கு மச்சுறுபாக் கத்தானைக்
குறித்து வாழ்வாம். (௪)

ஐந்தான முகத்தானே யழலாருங் கரத்தானே
யமர ரேத்தும்

இந்தாரு முடியானே யீற்றினிலு முடியானே
யெண்ணு ருள்ளம்

வந்தார வருளானே முனமானே யழைத்தானே
மருவி னானைக்

கந்தாருங் களிற்றரிசே ரச்சுறுபாக் கத்தானைக்
கருதி வாழ்வாம். (௫)

ஆறடங்கு முடியானே யாறடங்க வடியேனை
யாளுங் கோனை

வேறிடங்கொண் டோடாதே தன்னடியை விரும்பிடவே
வேட்கை தந்த

கூறிடங்கொன் குமரிக்குக் குழைவான கோலமார்
குழையி னானைப்

பாறிடங்கொன் வேலானே யச்சுறுபாக் கத்தானைப்
பணிந்து வாழ்வாம். (௬)

ஏழான பொழின்முற்று மையாவென் றேத்தெடுக்க
வீய வீயத்

தாழாத வருளுடை யுதலையானைத் தலையானைத்
தனையன் றன்னைப்

போழாரு மாகத்தே யணைத்தெடுத்து மகிழ்வெய்தும்

புனிதன் றன்னை

வீழாக சடைமுடித்த வச்சிறுபாக் கத்தானை

மேவி வாழ்வாம்.

(எ)

எட்டானை யாவர்க்கு மெழில்வாத ஐரர்க்கா

விலங்கக் கொண்ட

கொட்டானை யட்டபுயக் குலவரையி லழகாகக்

கோக்க னெட்டும்

பட்டாக வுடையானை யுடையாக வுரியுடுத்த

பண்பி னானை

மட்டாருந் தண்டலைரு முச்சிறுபாக் கத்தானை

மதித்து வாழ்வாம்.

(அ)

ஒன்பதா கியகோலச் சடையானை யச்சடையா

வுயர்வி னானைத்

தின்பதா கியவுணவு நஞ்சாக வுடையானைத்

தேவர் யாரும்

அன்பதா கியநீரும் பச்சிலையு மிட்டளவே

யருள்செய் வானை

என்பதா கியமாலையச் சிறுபாக் கத்தானை

யேத்தி வாழ்வாம்.

(ஆ)

பத்தான செயலுடையார் நிதம்போற்ற வவருள்ளம்

பாங்கா கக்கொண்

டெத்தாலு மொவ்வாத நிலையமென வமர்வானை

யியங்க னோங்க

முத்தாலு மணியாலு மானமா னத்தமரர்

முறைவந் தேத்த

நத்தாலுந் தடமாரு மச்சிறுபாக் கத்தானை

நாடி வாழ்வாம்.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாக்கபுரீச்சுரர். ஆதிசுந்தரமின்னம்மை. தேவதீர்த்தம். கொன்றைவிருட்சம். தேவர்கள் பூசித்ததலம். திரிபுராதிகளைச் செயிக்கும் பொருட்டிச் சிவபெருமானுக்குச் சகலதேவர்களுந் திருத்தேராய் உந்ரபொழுது அத்தேவர்கள் தம்முதவியாலன் றிச் சிவபெருமான் திரிபுரத்தைச் செயித்தல் எவ்வாறு கூடு மென நினைத்த நினைப்பையுணர்ந்த சிவபெருமான் தேரின்மீது திருவடி வைத்துன்ற அத்தேரின் அச்சுகள் ஒடிந்ததலம் திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூ.—திருவக்கரை.

—:0:—

காப்பு.

அறுரீக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தும்.

புயல்காட்டு மலையரையன் மகடருந் கரிமுகத்துப்
புனிதன் தன்னை
மபல்காட்டுஞ் சகலாழ்க்கை யறவொழித்தோர் தம்முருவ
மருவி மேவுஞ்
செயல்காட்டும் டெருங்கருணைத் திருநயன முடையானைத்
தெளிவார் ஞானத்
தியல்காட்டுந் திறலான யிரவுபக லெஞ்ஞான்று
மிறைஞ்சி வாழ்வாம்

கலிநிலைத்துறை.

உலகுபடைத்தோன் தனை வலங்கொண்டவுத்தமனே
கலகம்பயில்வழியார் யான் உழிக்கலங்காமுன்
சலசமலர்ப்பதமெத்திடவருளா ப்சங்கரனே
திலகமனவொளிர்மாநகர்திருவக்கரையானே.

(க)

நாழிநற்றோளாபண்ணவனென்பவவேலை
நாழும்படிக்கேவந்தருள்செய்வாய்தக்கோனே
வீழிப்பதியிற்குச் சருளப்பெறும்வித்தகளுங்
நாழிப்பதியோன்சருதிடுதிருவக்கரையானே. (2)

பையாரரவமசைச்சருளெங்கள்பரமேட்டி.
மையார்பொழில்சூழ்த்திலகிப்பகலவனொளிமாற்று
மையாறுடையாயனறுடிமான்மழுவமர்கிற்குங்
கையாயெளியினையாண்டருடிருவக்கரையானே. (3)

மாணர்வியுடைசேனும்பிகைமகிழ்வானமுதே
ஊனாருடல்கொடுதிரிதருநாயேனுருகிநிதந்
தேனார்கமலத்திருவடியேத்துந்திறனுரையாய்
காணாந்திலங்கிக்கவன்ஊறுதிருவக்கரையானே. (4)

தெருளேயோங்குஞ்சந்திரசேகரத்தெள்ளமுதே
பொருளேபொருண்முடிவானவனெனினின்போற்றகிலென்
மருளேகொண்டிங்கயர்வடைகின்றேன்மாயையினூற்
கருளேநீக்கிக்கடைக்கணிதிருவக்கரையானே. (5)

நாகமணிந்தாய்நாகம்வளைத்தாய்நாகவுரி
யாகமிலவகப்போர்த்தவனெனதிசூழ்ச்சுதனோர்
பாகம்விளங்கும்பானேநீற்றாய்பசுபதியே
தேகமெடுக்காவகையருடிருவக்கரையானே. (6)

வந்தேசரணம்புகுந்துனையேத்துமதிக்கருளைத்
தந்தேபரிவுடனாண்டருள்சீவாதரப்பொருளே
அந்தமிலின்பமெய்திடவந்தருள்க்கருளங்
கந்தமலர்ப்பதமீந்தருடிருவக்கரையானே. (7)

மாலேறுடையாய்தகரியுரியாய்மலைகளோர்
பாலேயுடையாய்பவளநிறத்தாய்பரம்பரனே
வேலேயுடையாய்வேளைமுனிந்தாய்மிளிர்நண்டைக்
காலேயுடையாய்காததருடிருவக்கரையானே. (8)

சிற்பரமேசிவமேயெனநாளுஞ்சீர்மிருந்த
 சிற்பரஞானியர்நாடிஞானநாயகனே
 திற்பரனே தனிமாதவனே தண்ணளியாருங்
 கற்பகமேயெனக்காத்தருடிருவக்கரைபானே. (க)

குருமாமணிகுடரானவனே நின்குரைகழலைத்
 தருமாமலர்கொடுபரசிடவெண்ணேன்றண்ணமுதே
 கருமாலொழியக்கடையனையான்வதன்கடனலவோ
 திருவாழ்மல்குமாநகர் திருவக்கரையானே. (க௦)
 திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திரசேகரேச்சுரர்; தேனும்பிகையம்மை, வக்கிரதீர்த்தம்.
 குண்டலமகாமுனியும், வக்கிராகுரனும், சந்திரனும் பூசுத்ததலம்.
 திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழுந்தியார் பட்டியெனவழங்கும்
 நக. — திரு அ ர சி லி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவு நான்முகனு மணிவண்ண நெடுமாலும்
 பொற்பின் மிக்க
 நாமேவு மலர்த்தொடையல் வானவருஞ் சசிபதியுங்
 கவிந்து நின்று
 நாமேவுந் துதிபுகல நலத்தருபே ரருட்டிறத்தை
 நல்கி வாழுந்
 தேமேவு கொன்றைமுடி குஞ்சரப்பொற் செஞ்சரணஞ்
 சென்னி சேர்ப்பாம்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்வரு விடநிறை களமுடை யிறைபவன்

கண்ணா ரமுதனையான்

கூடயின யான்பவன் கலைமதி முடியவன்

அதிரவ னெயிறு திர்த்தோன்

படமுடை யரவணி பசுபதி பண்ணவன்

பகரரு ஞானியரை

யடைவொடு காத்திட வமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(௧)

ஞாணிய னுரங்கிழித் தெழுநர மடங்கலை

யீர்த்திடும் புயலலியான்

முரணிய தனஞாயன் வில்லடி பட்டவன்

முக்கணு டைப்பரமன்

கரணிய மேனியன் கண்மலர் சாத்திடக்

கருதரும் பரிசீந்தான்

அரணை யெரித்தவ னமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(௨)

திரைகடல் வளர்திரு மாலயன் மகபதி

திகழ்முனி வரரறியா

வரைசிலை மான்மழு கரங்கொளும் வானவன்

வளமறை கோவணத்தான்

குரைகழ லீந்தென துளம்புகுங் கொற்றவன்

கூறரு மலைமகளை

யரைமெயி லுடையவ னமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(௩)

கடகரி யுரியினைக் கலையென வணிந்தவன்

கலைமறை முடிநடித்தோன்

புடைசெறிந் தனியிசை யிதழியந் தொடையவன்

புரமூன் நினைபெரித்தோன்

விடையுடை கொடியவன் வியன்கணப் படைபாவன்

வினையுட லகற்றிடவே

அடைபவர் தமையாண் டவனமர் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(சு)

காலனை யுதைத்தவன் காமனைப் பொடித்தவன்

காம கடற்படியார்

சீலமோ டடிமனங் கனியவே யேத்திடச்

சீரகந் தந்திடுவான்

சால கடுர்துயர் நீக்கிடுஞ் சங்கரன்

சலந்தர னுரங்ரடிந்தான்

ஆல் மிடற்றின னாமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(ஈ)

தோணியம் பதிக்கிறை தொழுதிடும் பரம்பரன்

றுகளறும் பொற்பதத்தான்

வாணியு மவன்மா மியுமிரு விழியென

வைப்பவன் சேருரத்தான்

வேணிமேல் வேணியை வியன்பெற வைத்தவன்

விதிசிர மசுழ்கரத்தான்

அணிப்பொன் னனையவ னாமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(சு)

பழவினைக் கயிற்றினிற் பல்லுயி ராடிடப்

பதஞ்சலி யாடடத்தான்

மழவிளங் குழவியை மகிழுடன் பாற்கடன்

மடுத்திட செய்தபிரான்

மழைவளர் பொழில்செறி மறுரையி லுறைபவன்

மறைச்சிலம் பினையணிந்தோன்

அழகுறு மேனிய னாமருந் திருப்பதி

யரைசிலி யம்பதியே.

(எ)

கடுவளி கனல்புனல் கதிரவ னுடுபதி
 ககனமொடகவிடமும்
 படிமிசை நீளாயிர் டடிவ மவைக்கொளும்
 பானிற மேனியுளன்
 முடைதலை பலியி ாக் கொண்டிடு முத்தமன்
 மூதறி வோர்தினமும்
 அடியினை டணிபவே யமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௮)

மடலவிழ் மலர்கொடு மனநிலை பெற்றிட
 மாண்டி பைப்பணிவோர்க்
 கிடரை யகற்றிடு மிறையவன் முடியினி
 விர்தாறணிந் திடுவோன்
 படியளந் தவனொடு பதுமனு மடிமுடிப்
 பார்ப்பதற் கரியபரன்
 அடியினை யாள்பவ னமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௯)

சூலமும் பாசக் கயிறுங் கொண்டெடம
 னாதர்கள் வருமுன்னங்
 காலம தறிந்தெனைக் கடைக்கணித் தாள்பவன்
 கண்ணுத லெம்பெருமான்
 ஞாலம துண்டவன் மருகனை யீன்றவன்
 ஞானசி தம்பரத்தோன்
 ஆலடி யுறைபவ னமருந் திருப்பதி
 யரைசிலி யம்பதியே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரைசிலிநாதேச்சுரர், பெரியநாயகியம்மை. அரசடித்தீர்த்
 தம். வாமதேவன் என்னும் ருடையாற் பூசிக்கப்பெற்றதலர்
 ஒழுந்திபார்பட்டியென வழங்குகின்றது. திருஞானசம்பந்த
 சுவாமிகளாற் றிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௩௨-திரு இரும்பைமாகாளம் ,

பஞ்சரத்தினம்.

—:—

காப்பு.

அறிக் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்பூத்த கோபாலன் மருமானைக் கோபாலம்

பொருத்தி னுனை

யகழ்பூத்த நரையூரி லமந்தானைப் பெண்ணுருவோ

டாணு மான

திகழ்பூத்த கோட்டானைத் திருவருள்சேர் வீட்டானைச்

சிறாரு மன்பர்

இகழ்பூத்த மலந்துமிரு மிந்துமுடி யானடியை

யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

பள்ளிநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கையஞ் செஞ்சடையு மதியும மத்தையுங்

காமனை யெரித்தழித்த

கனல்விழியு மாடகக் குலவரை வலஞ்செயுங்

கதிர்மதிக்க ண்களுஞ்செங்

குக்குமங் குலவுகொங் கைக்குயின் மொழித்தெரிவை

கொண்டதொ ரிடப்பாகமுங்

குலவமர ருயவலைக் கார்கோ னுதித்துவரு

கொடுவிட மமைத்தகரமுங்

அங்கதப் பல்லணியு மாதரவ தாகவே

யறிவிலேன் காணவருவாய்

அன்றுகா ழியில்வந்த ஞானசம் பந்தனுரை

யமுதகவி மாலைகொண்டோய்

மங்குலுறு சோலையிற் கங்குலங் குழன்மாதர்

மகிணரொடு மகிழிரும்பை

மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர

மாகாள கண்டவரனை.

(க)

ரதலொடு ஞானசம் பந்தனுக் கன்றுபொற்
கலசமுலை வழியொழுதுநீங்
கலசங் கொடுத்துப் பராணந்த மாமறிவு
காணவரு டந்ததாயாஞ்

தீதமதி வதனமுந் தீதில்வா ணயனமுஞ்
செறிந்தவற லொத்தகுமுலுஞ்
சிலைகொண்ட துதலினிடை யிலகுமொண் டிலகமுந்
திகழ்தருங் குழலம்மையோ

—ாதரத் தொடுமேவி நாயினுங் கடையேனை
யானொகா னெந்தகாளோ
அன்புகொடு மாகாளர் புரிபூசை கைக்கொண்ட
வண்ணலே பவளமலையே

மாதிரம் பரவுபுகழ் சீதரன் பொற்கஞ்ச
மலரயன் றேடுபரமே
மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
மாகாள கண்டவரனே.

(௨)

ஒதரிய மறைமுடியி லொளிர்கின்ற பிரமமே
யொப்பரிய முத்திமுதலே
ஒருபொழுதி னும்பரவி யேத்தாத வெண்ணையுன்
னொப்புடைச் சோதிவீட்டில்

நாதரீ வைத்தியோ கைவிடுதி யோவறியே
னக்கனே யாதிமூர்த்தி
நாரணன் பிரமனா ரறிவாதற் கரியவொரு
ஞானச்செழும் பிழம்பே

தாதுலாஞ் சோலைசெறி தண்காழி நகர்வருந்
தனிஞான சம்பந்தனார்
சாற்றாமது ரப்பனுவன் மாலையொடு கொன்றையந்
தார்குலவு மணிமார்பனே

மாதவத் தோரறாப் போதுசேர் துடவையார்
மாங்குயின் மொழிக்கணவனே
மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
மாகாள கண்டவரனே.

(௩)

வீழியங் கனிவாய் மடந்தையர் வசத்தனாய்
 வீணார் சுழித்துநின்றேன்
 விண்ணவர்க் கரசாய வண்ணலே யுன்பாத
 மிளிர்ந்தா மரைப்போதிலோர்
 நாழிகைப் பொழுதேனு மன்புவைத் தறியேனரி
 னற்பதங் காண்பதென்றே
 நாகாரி வாகணனு நான்முகனு மோதுவெளி
 நகச்சிசுரமேய மணியே
 சூழிமத யானையுரி போர்த்தருளு மெய்யனே
 தூயரக மணிவிளககே
 தொல்லா ரணங்கட்கு மெட்டாத வையனே
 துரிசின்மா ளாளுமணிவர்
 வாழிய வணங்குபர னேமாதர் சாயவென
 மஞ்ஞைதிரி பொழிலிரும்பை
 மாகாள நாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(சு)

நஞ்சார்ந்த கண்காட்டி நகையூட்டி நகையூட்டி
 நகுமுலையி னெஞ்சைவாட்டி
 நகைகூட்டு மாதரார் மையல்வலை யிற்சிக்கி
 நாணுளு மெலிவெய்தினேன்
 கஞ்சா தனத்திறந் கொழுநனுங் காணாத
 கழலடித் துணைவருந்தத்
 கருதுதிரு வாருரி லாலால கந்தரர்
 கருத்துக் கிசைந்துமாதர்
 பஞ்சாரு மெல்லடிப் பரவைபா லுற்றன்ற
 பணிமொழி பணித்தலரனே
 பாலியே னுய்யவொரு பொழுதாயி னுஞ்சிறிது
 பட்சம்வைத் தினிதாளுவாய்
 மஞ்சார்வ மொடுசோலை மீதுவா விக்குமுற
 மயினடன மிடுமிரும்பை
 மாகாளநாதபர மாகாள முற்றகர
 மாகாள கண்டவரனே.

(து)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீலா போற்றி சிவைமகிழுஞ்
செல்வா போற்றி செழுங்கமலக்
காலா போற்றி காலனுயிர்
கவர்ந்தாய் போற்றி கவின்மறையின்
மூலா போற்றி முனிவர்துதி
மூர்த்தி போற்றி மோனமருள்
ஆலா போற்றி யடியேனை
யாண்டாய் போற்றி போற்றியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாகாளேசர், குயின்மொழியம்மை. மாகாளதீர்த்தம். அரி
கரடிகுதிரதது சேனைத்தலைவராகிய மாகாளர் பூசித்ததலம். திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளாற் நிருப்பதிகம் பெற்றுள்ளது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகமெலார் தானாகித் திருவிளையாட் டியற்றுமெந்தை
யுயர்பூங் கச்சித்
தலமுதலா மாகாள மீரமும் பானிரண்டு
தலங்கண் மீது
தொலைவில்பவத் தொடக்கொழிய மோசூர்வாழ் முனிசாமி
துதிக்கும் பாடல்
நலமலிதொண் டைப்பதியின் நிருக்கோவை யெனவிசைய
நவின்ருண் மாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்போருர்.

—:0:—

காப்பு.

நேரிகைவேண்பா.

வருவா யரனளித்த வாரணமே கண்ணே
அருவா யுருவாகு மையா—திருவாகத்
தாத்திரிப்பாற் போருர்வாழ் சாமிக்கி யானுரைக்குந்
தோத்திரப் பாவுக்குத் துணை.

வேல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

எட்டுமா மலைகள்கரி யெட்டுநா கங்கடிசை
யெட்டுந் திரும்பியாட
மென் பயந்துவரு காமன் வெகுண்டமலர்
பூமன் னயந்துநாட
உட்டடங் காக்காளி நட்டமிடு காலையுங்
கண்டிலே மென்றுகூட
காகமொடு நாய்நரிக ளலகைபூ தங்களுங்
கனவிருந் தென்றுதேட
துட்டதா னவர்கள்விடு பட்டுத் திடுக்கிட்டு
துயரத் தழுந்திவாட
துயமா தவர்தெளிவி லாயுமறி வாலிஃது
தோற்றமே தென்றுநீட
வட்டமிடு மயிலேறி யுக்ரமொடு ஞர்கிளைகள்
கொட்டம தடங்கிஜாட
வருமுருக னரிமருக னிருகரத் தேந்துமணி
வாய்ந்தவடி வெற்றிவேவே.

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நாமூதகைமா தவர்சித்த ருரகர்மன மறுகிரனி
சோர்வுற் றந்தோ
மூதகண்ணீர் துடைக்கமலை மகண்மகனுக் காதரவா
யன்ற ளித்த
மூகடற்கப் பாகொக்கை நெடுங்கிரியைக் கொடுஞ்
யிரையாய்க் கொண்டு
மூதகற்றும் வடிவேலை யெனதுவினை களைதவிர்க்கப்
பணிசு வேனே.

மயில்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாரகை ஞ்சிரவை ராவதம் பெதரமுத்
தலமுமுதுஞ் சாய வசரர்
ஆரவா ரங்கொண்டு கூச்சலிட் டோடவே
அண்டர்தவர் பய மாறவே
பாரமுடன் வட்டமிடு சிறைவேக நம்மைப்
பகைத்துவரி வீழ்த்து மென்னுஞ்
சாரம தறிந்துவளி யோடவறு முகவனார்
தருமயிலை யஞ்ச லிப்பாம்.

சேவல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகுயிர்கள் குறிக்கொன்ன வுயர்மலையை வலமாகி
யொளிரும் வெய்யோன்
அலைகடலி னிடைமுனைக்கக் கூவுதலு மன்றிமிசு
வடியர் கூட்டம்

கரு

நிலைகலங்கா தகவிருளைப் பறக்கடித்துத் தலைநீட்டி
 சிறகை யாட்டி
 வலமயிலோன் வரவுரைக்குங் கொடிசேவ லடிமுடிமேல்
 வைப்ப மன்னோ.

வீரவாகுதேவர்.

கார்கொண்ட புயலிடத்தே மின்னொளிகள் தோன்றுகின்ற
 காகுதி போல
 நீர்கொண்ட சடைவெள்ளப் பொடிமெய்யா காயத்தில்
 நேர்ந்த நீலச்
 ஈர்கொண்ட புயற்களத்தான் மேனோக்கப் பதச்சிலம்பு
 தெரித்த தானல்
 ஓர்கொண்டிங் குதித்ததிரு வீரவா குவினிணைத்தா
 னிணை முடிப்பாம்.

நவவீரர்கள்.

உயிர்சிதறக் கொடுமைபுரி தானவர்கள் களைந்தெறிந்த
 வுக்ர வேலே
 பயிர்செய்குடி வைத்திடமோ ராயுதம்போ விருந்ததுவேர்
 களையப் பார்க்குள்
 செயிற்றுமோர் பணியாகிக் கூறிட்டுப் போரிட்டுத்
 தேவர் கூட்டம்
 ஆயர்வறச்செய் நவவீர ரடிமுடிக்கே யணிபவருக்
 கண்பு கூர்வாம்.

சிதம்பரசுவாமிகள்.

புனைகண்டு கொடியேறிப் படர்ந்தவதி சயங்காட்டும்
 பண்பு வீறும்
 வினையொண்ட கொடியேறு விதங்களைந்துள் ளிருந்தருளும்
 விமலன் றன்னை

கனையிண்ட மனமலரிற் குடியேற வைத்ததென
நன்கு சார்ந்த
கனதொண்டு செய்வந்த சிதம்பரசுவா மிகளடியைக்
கருத்துள் வைப்பாம்.

தெய்வயானையம்மை.

கலித்தாழ்சை.

மதியற்றயான் றுதிசெய்திட மன்னித்துமே மகவான்முனம்
அதிகத்தவ மதையாற்றிய வயிராவதன் றருகன்னியே
சதிஞரனைக் கொலைசெய்திடுஞ் சமராபுரிக் கொருநாயகி
கதிதந்துநீ யெனையாளுவாய் கனதெய்வயா னையெனம்மையே.

வள்ளியம்மை.

அறுசீர்க்கழநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சினையாகி மான்வயிற்றிற் செறிந்துவள்ளிக் கொடிமீழல்
சிறந்த ஞான
நினவாய்ந்த மகவாகி நீணிலத்தி லவதரித்து
நிறைவு கொண்டு
துணைமூலந் தேனுணவாங் குறிஞ்சிமக்கள் பால்வளர்ந்த
செய்ய மாதை
நனைவாய்ந்த மரந்தழுவும் வள்ளியம்மை பதமுடிமேல்
நாட்டு வாமால்.

நூல்.

அறுசீர்க்கழநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னே பொலிவே பூரணமே
புனித வாலே தருகதனே
என்னே யுன்னைப் பணியாதே
யிருந்தே னின்பே ரருள்வலியால்

கண்ணே ருள்ளங் கரைந்தின்பக்
கடலுண் மூழ்கிக் கவிக்கின்றேன்
மன்னே மணியே போரிவளர்
மருந்தே முருகப் பெருமானே. (க)

மோகந் தருமா மாயையிலே
முழுகிக் கிடந்திங் கயர்வேனைச்
சோகந் தவிர்த்திட் டியுமாறு
துனைமா மலர்த்தா ளென்றீவாய்
மேகந் தவழு மலையரையன்
மகண்மென் முலைப்பா லமுதூட்டத்
தாகந் தவிர்த்து போரிவளர்
தருவே முருகப் பெருமானே. (உ)

பாழா கியபொன் னுசையிலூற்
பணமே தேடிப் பாவையர்கள்
தோழா மைக்கொண் டவரேவுந்
தொண்டு புரிந்தே னந்தோநான்
தாழா தடியார் தாளிணையைத்
தவிர்த்தே நானைத் தனிநரகில்
ஆழா தருளாய் போரிவள
ரரசே முருகப் பெருமானே. (ங)

தாரம் பிள்ளை தமர்செல்வந்
தம்மி லழுந்தித் தாண்மறந்து
நர மில்லா நெஞ்சினனா
யெண்ணு தெண்ணி யேங்குகிறேன்
குர னுரமுங் கிரியோடு
தொலைபட் டிருவுஞ் கடர்வேலா
வீரம் விளங்கும் போரிவளர்
விமலா முருகப் பெருமானே. (ச)

பட்டி மாடு போற்றிரிந்து
பாபம் பழியென் றஞ்சாமல்

எட்டி மரம்போ லீவின்றி

யிருந்தே னிறந்தா லேமனெண்ணைக்
கட்டி நெருப்பி விடுமுன்னே

கருதிற் றொடரா னெனக்கேட்டு
ஒட்டி யுவந்தேன் போரிவள
ரொளியே முருகப் பெருமானே.

(நி)

கற்றுங் கேட்டுங் காரிகையார்

காமக் கடலின் மூழ்கிநிதஞ்

சற்று நெஞ்சிற் றுயரின்றிச்

சதிரா யிருந்தேன் சாவெண்ணைப்

பற்று மென்னும் பயமீர்த்துப்

பற்றித் துரத்தப் பாலடைந்தேன்

வெற்றி வேலோய் போரிவளர்

விமலா முருகப் பெருமானே.

(க)

காடே யடைந்து மலையேறிக்

கடிதா மரிய தலமியற்றி

காடே திரிந்து நதிமூழ்கி

நற்காய் கிழங்கு சருகருந்தி

யோடே யெடுத்து முடைதரித்து

முனையே பணிய வறியாதார்

வீடே விரும்பார் போரிவளர்

வெற்பே முருகப் பெருமானே.

(எ)

எப்போ துமுனின் புகழ்பாட

வெப்போ துமுனின் பதநாட

எப்போ துமுனின் கதைகேட்க

வெப்போ துமுனின் நெழிஞோக்க

எப்போ துமுனின் பணிசெய்ய

வெப்போ துமுனன் மலர்கொய்ய

எப்போ தடைவேன் போரிவள

ரெந்தாய் முருகப் பெருமானே.

(அ)

பாரை யாளவே ண்டாவப்
 பலதே வர்கடம் பதிவேண்டா
 ஸீரைச் சொரிந்து மலர்தூவி
 நீனைஞ்ஞு மடிபார் பணிவேண்டும்
 ஸீரைக் கொண்மா தர்குளிருவர்
 சிறக்க மயின்மீ தேறிவரு
 வாரைக் காணென் போரிவளர்
 வாழ்வே முருகப் பெருமானே.

(க)

கன்னி தனக்குக் கையீந்தாய்
 கவியாற் கீரற் குயிரளித்தாய்
 மன்னும் பொய்யா மொழியார்க்கு
 மலர்மே லயற்கு மதிகொடுத்தாய்
 மின்னும் பொதிகை முனிசிவற்கு
 மீளாப் பொருள்சொன் னீரெனக்கே
 என்ன வுரைத்தாய் போரிவள
 ரிறையே முருகப் பெருமானே.

(க௦)

வாழி விருத்தம்.

வள்ளிதெய்வ யானைபதம் வாழி வாழி
 மாமயிலுஞ் சேவலுமே வாழி வாழி
 கள்ளவினைக் கட்டறுத்தோர் வாழி வாழி
 கடம்பனிமும் பன்கழல்கள் கதித்து வாழி
 ஞானிவருஞ் சூரனுரங் கிழியேல் வாழி
 துலங்குகர மும்பதமுந் தோன்ற வாழி
 தெள்ளியநீ ரொடுமணியா நெழுத்தும் வாழி
 திருப்போரூர் தோத்திரப்பா வாழி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலர்.

வெண்பா அந்தாதி மாலை.

—:0:—

கா ப் பு.

நேரிசைவெண்பா.

குஞ்சரமு கத்தொற்றைக் கோட்டானே காக்கையே
நெஞ்சகத் திற்கொண்ட நிமலனே—யஞ்சலென
நண்பாவந் தாதிதுணை நற்போரு ரான்மலை
வெண்பாவந் தாதிசொல வே.

நூ ல்.

சீர்கடப்ப மலை திகழுந் திருவுரத்தான்
பேர்கடம்ப னெங்கள் பெருமான் - போரிதனில்
வள்ளிதெய்வ யானை மருங்கிருப்ப வீசர்செவி
கொள்ளுமறை யோதுங் குரு. (க)

குருவாகி வந்து குறுமுனிக்கு முன்னே
திருவா மறைபணித்த தேவே - முருகாபுன்
மாந் ரெழிலான் மயங்கினேன் போரூரா
நீதமுட னென்பவத்தை நீக்கு. (உ)

நீக்கப் பிரியா நினைக்கமறக் கக்கடாப்
போக்கு வரவற்ற பொருளையே - தேக்கமற
உண்டுதிருப் போரிவள ருத்தமனார் நற்பதத்தைக்
கண்டென்று கொள்வேன் களி. (ஈ)

களிப்பகலக் காலன் கதித்துவர நோக்கி
யிளிப்பதனா லென்னபய னெய்தும் - பளிச்சென்று
மூச்சுப்போ முன்பே முருகனடிக் கெண்ணெஞ்சே
பூச்சொரிந் து போக்குவாய் போது. (ச)

போதப் பழிக்கும் புழுமலிந்த புன்குரம்பை
 ஏதுக் கினிப்பிழையா தென்னாழன் - மாதுகுற
 வள்ளிதெய்வ யானையொடு வாழும் திருப்போரூர்
 பிள்ளைமுரு கையனடி பேசு. (நி)

பேசுவார் பேச்சைப் பிரியமாய்க் கேட்டந்தோ
 வேசமுட லத்தையெடுத்தே மாந்தேன் - மாசுபடு
 சிந்தையே னெடுத்து தியங்குகிறேன் போரிவளர்
 எந்தையே நீயிருப்ப தெங்கு. (சு)

எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்
 கங்குல்பக லற்றவிடங் காணாதேன் - சங்கையற
 வந்துணாயாய் போரிவளர் வாழ்வே சிவனார்க்கு
 முந்தி யுரைத்த மொழி. (எ)

மொழிக்குமொழி தித்திக்கு மோனக் கரும்பே
 விழிக்கு னொளிரும் விளக்கே - பழிப்பிறங்காச்
 சேணர் தொழும்போரிச் சேயே கினைமறந்தேன்
 வீணாக வாணளை விட்டு. (அ)

விட்டவிடத் தேயடுத்து மேவியிருக் கும்பரிசு
 தொட்டுக்காட் டாய்போரித் தோன்றலே - பட்டப்
 பகலாகப் பார்த்தேன் பரவெளியை யுற்றுப்
 புகலா யிதற்கோர்நற் பூட்டு. (க)

பூட்டில்லாக் கோட்டையினுட் பொல்லா மணிவிளக்கை
 நாட்டும் வகையறிந்து நாட்டாமல் - சேட்டையினால்
 ஆடாத வாட்டமெலா மாடிப்போ ரூராணைப்
 பாடாதே போனேனற் பா. (கர)

பாலிபடுங் கண்கலக்கம் பார்த்திரங்கி வாராக்கால்
 ஆவிக் கொருதுணையா ரையா - மேவிய
 துண்பந் துணையோட்டித் துய்ப்போரூர் வாழ்வேபே
 ரின்பந் தருவாயி சைந்து. (கக)

இசைந்திருகா லோடிமன மேரார் சுழிமுனைக்கண்
ணசையா திருத்த வறியேன் - தசையுதிரப்
பாண்டஞ் சுமந்து பரதவித்தேன் போரிவள
ராண்டவனே செய்வா யருள். (௧௨)

அருள்சுரந்து வந்தடுத்த வன்பர் துயர்நீக்கித்
தெருள்வனார்க்கும் போரூர்வாழ் தேவே - மருளாங்
களைபறித்தன் பாம்பைங்கூழ் காத்தெனது நெஞ்சில்
நளினத் திருவடியை நாட்டி. (௧௩)

நாட்டியம யூர நடாத்தக் குயிலிசையைக்
கூட்டிவளர் போரூர் குருபரனே - வட்டி
லெழுதவடங் காப்பவஞ்செய் தெய்த்தே னினியென்
பழுதனைத்து மோட்டியருள் பார். (௧௪)

பாராண்ட மன்னவரும் பாசதரன் கைச்சிக்கி
யேராள மாக விறந்தார் - போரூரா
வாதலிளு னாயே னபயமெனப் புன்பிறவி
யேதமற வந்தடுத்தே னின்று. (௧௫)

இன்றுணக்கு நானடிமை யேய்ந்ததனா லெந்தாய்நற்
கன்றினுக்குப் பெற்றங் கனிவதுபோல் - நின்று
சுரந்தருளைப் போரிவளர் துயவனே காட்டாய்
நிரந்தரநீ நிற்கு நிலை. (௧௬)

நிலைத்த வினையிரண்டு நீக்கிநா யேனுக்
கிலைப்பிறவி யென்ன வியற்றிப் - பலவண்ணக்
கந்தமலர் வாவி கவின்கெய்போ ரூரானே
சந்ததமு நெஞ்சுகத்திற் சார். (௧௭)

சாரும்டியேன் பெறுசலத்தைச் சங்கரிப்பா
ராருங்கா ணேன்கா ணமலனே - தாருமினிப்
பேர்கதிக்கும் போரியனைப் பேசுவார்க் கின்பருளுஞ்
சீர்கதிக்குஞ் செம்பொற் கழல். (௧௮)

கழற்பெய் குடம்போற் கலங்காதே நெஞ்சே
தழற்க ணுறுதகப்பன் சாமி - கழற்கால்
அமரரேத் தப்போரு ரம்பதியில் வாழும்
குமரனடி யாருறவு கொள். (கக)

கொள்ளக் கிடைபாக் குருவே கொதிப்பகல்
வெள்ளக் கருணைபொழி வேலவனே - யுள்ளுள்ளே
நின்ற நிலையோ நினைவிலேன் போருரிற்
சென்று பணிவதென்று செப்பு. (௨௦)

செப்புவதென் நெஞ்சே திறமில்லை யோசிறிதும்
மைப்படிந்த கண்ணி மகிழ்ந்தளித்த - ஒப்பிலான்
வாழ்கின்ற போருரில் வந்தடைந்த வன்பரெலா
மாழ்கின்ற ரின்பத் தகம். (௨௧)

ஆகரம்போ லேயுலகுக் காதியாய் நிற்கும்
பகவற்கு போரிநகர் பாலன் - புகன்றான்
மகரமரை மாத்திரையே மன்னிரீண் செச்சரிக்கும்
ஒகரமதை முன்றா ளுகந்து. (௨௨)

உகந்துனது பொன்னடிக் கே யோயாதாட் செய்யும்
சுகந்தந் தஞ்ஞானந் தூந்தே - நிகழ்ந்தெழில்செய்
மட்டவிழ்தார் வள்ளிசுர மாதங்கங் காதலிக்குங்
கட்டழகா போரிநாய கா. (௨௩)

காசினியோ டண்டங் கதறப் பொருருரன்
நாசமுறச் செய்தும்பர் நாணாளுந் - தேசபெற
மன்ன வமைத்தவெழின் மாறப்போ ருரானே
நின்னருளுக் கேவரவுண் ணேன். (௨௪)

கேர்விந் திருந்து நிலைக்குந் தலந்தனிலே
பார்நந்தி பாலென்றாய் பார்த்திலேன் - தேர்ந்த
வருந்தவத்தோ னுக்க வருன்போரு ரையா
பெருஞ்சிறப்பு கொண்டுநடிப் பேன். (௨௫)

பேயோடா டிக்குகந்த பின்ளாய் சரவணத்தில்
தீயோ டிருந்து திகழ்ந்துவளர் - சேயே
கொடியாடு மாளிகைத்தென் கோமளப்போ ரூரா
வடியேனுக் கீவாயின் றன்பு. (௨௬)

அன்பரெலா மின்ப மருந்திடவு நானொருவன்
றுன்புறுத னன்றோவென் றேன்றலே - யென்புருகி
வாடுகின்றேன் போரூரில் வாழ்வா யடியிணையைத்
தேடுகின்றேன் காணேன் றிகைத்து. (௨௭)

திகைத்துப்பே ராசையெனுந் தீப்பேய் பிடிக்க
நகைத்திடநா டின்புற்று நாளு - மிகச்சீர்சேர்
கண்ணகன்ற போரூரிற் கந்தனடி காணாதார்
விண்ணொடுமண் ணாண்டாலும் வீண். (௨௮)

வீணு மயற்கடலில் வீழ்வேனோ போரூரா
நீணு ளுனதருளே நேசித்தும் - சேனாடர்
கண்டிதினந் தொண்டிபுரி கட்டழகா வண்டிளருந்
தண்டெரியல் கொண்டபுயத் தாய். (௨௯)

தாயுந் தமப்பனுஞ் சாருமுற வுங்குருவுஞ்
சேயுங் கடவுளுமெச் செல்வமுந் - தோயுந்
தயிர்தொட்டிண் டான்மருகன் தண்போரூர் வாசன்
செயிர்விட் டகன்றொளிஞஞ் சீர். (௩௦)

போற்றி.

வேலாபோற்றி சூர்கடிந்த விமலாபோற்றி விடையனருள்
பாலாபோற்றி நவவீரப் படையாய்போற்றி பக்தரனு
கூலாபோற்றி போரிவளர் குமராபோற்றி குலவுதண்டைக்
காலாபோற்றி யடியேன்கண் காணவருவாய் கழல்போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தணிகை.

வேண்பா அந்தாதிமாலை.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திண்பா ரெலாம்போற்றுஞ் செவ்வே டிருத்தணிகை
வேண்பாவந் தாதிமுப்ப தும்விளம்ப - பண்பாகும்
ஐம்முகத்த னுந்துதிக்கும் ஆரணத்தி னுட்பொருளாங்
கைம்முகத்தன் செம்பொற் கழல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலடியாச்சிய விருந்தம்.

அருமறையின் முடிவினட மிடுபரம னுதல்விழியி
லறுபொறிய தாய்த்தோன்றியே
யழகுபெறு சரவணத் திடைதவழந் தறுவர்முலை
யமுதருந் திக்கடலனைப்
பருதனைக் கொடுகட்டி யண்டகோ ளங்களைப்
பரிந்தரசு செய்தரு
பதுமனோ டசரகுல மறவேலெ டித்தமார்
பயம்வேர் களைந்தருமான்
கருதரிய மகபதியி னகமகிழ்கு மாறியொடு
கனகுறவர் குடமாதையுங்
கவின்வதுவை செய்துமிசு சதிரொடுதி ரிந்துவரு
கலபமயின் மிசையிவர்ந்து
திருமகட னுதறிலத மெனவொளிர்வ ளஞ்செறி
திருத்தணிகை மேவிநாளுந்
திகழடியர் வினையொழிப வருமமல விறைகுகன்
றிருமலர்பு தம்மணிசூகாம்.

நேரிசைவேண்பா.

சீர்கொண்ட வேணிச் சிவபெருமா நெற்றிவிழி
யேர்கொண்ட வாறுபொறி யெம்மானே - போர்கொண்ட
வேலோய்! திருத்தணிகை வித்தகனே! யாதொன்றும்
வெண்மேல் வாழே னினம். (அ)

இன்னமருள் செய்யா திருந்திடில்யா நென்செய்கேன்
வன்னத் தணிகை மலைவீரா! - கன்னன்
மொழியழைப்ப வந்த முருகா வருளும்
பொழிகருணை யுள்ளமெங்கே போச்சு. (உ)

போச்சுதென்பொல் லாவுழ் பொறைத்தணிகை கண்டவன்றே
வாச்சுதுநல் லுழ்தா மரைத்தாளா - மூச்சுவிட்டுப்
போகா முனநிற் புணையாக்கொள் வாரன்றோ
சாகா வரம்பெறுவர் சார்ந்து. (ஈ)

சார்வுறுமாற் றுப்படையாற் சங்கடந்தீர்த் திப்புலியற்
சீர்தமை யாண்டதணி கேசாகேள் - தாரணியற்
செந்தமிழே பேசத் திறமற்ற விவ்வேழைக்
கந்தவிதி வாய்ப்புறுமோ வாள். (ஊ)

ஆளானாக் கன்றோ வடிமைப் படவேண்டும்
வாளாக் கழித்தேனென் வாணுதை - தேளாம்
பசியாற் களைத்தேன் பருஉத்தணிகை யையா
மிசையாற் களித்தேனுள் வெந்து. (ஊ)

வெந்து பிடிசாம்ப ராகி வியனுலகில்
வந்து பிறந்ததொகை மட்டில்லை - இந்து
தவழ்தணிகை யுச்சித் தடவரையா யென்புன்
பவமொழிய வைப்பாய்நின் பண்பு. (ஈ)

பண்புறுதி ருத்தணிகைப் பண்ணவனே! பாவைகடம்
புண்படுகை நீக்கிப் புரந்தருள்வாய் - எண்ணியெண்ணி
மெய்சிவிர்த்துக் கண்ணீர் விடுத்துமொழி வாய்குழறித்
கைகுவித்து நின்றேனைக் கா. (ஈ)

கார்கொண்ட மேதியுகை காலன் வருங்கானின்
சீர்கொண்ட நாமத்தைச் செப்பியழைத் - தேர்கொண்டு
சிந்தியே னேல்தணிகைத் தேவசே ருபதியே
எந்தனுக் குண்டோ விடம். (௨)

இடஞ்சுற்றம் பெண்டிர்நல் வில்லமுமிய் வாவி
உடம்பைவிட் டேகும்போ துண்டோ - கடம்பலங்கற்
றோளா! திருத்தணிகைச் சுப்பிரமண் யாவடிமை
யாளாக நல்லூ முருள். (௩)

அருள்வழிவி லோசனங்க ளாறிரண்டு பூத்த
தருவே! தணிகையினின் றாயே - மருவெளியேன்
நின்ற நிலைபெய்ரா நீர்மை மனநினைவா
லொன்றச்செய் வாயே யுனை. (௪)

உனைத்தவிா வேறொருவ ருற்றதுணை காணேன்
சுனைத்தணிகை மாமலையிற் றுன்னும் - தனித்தகதிர்
வேன்முருகா! பாற்கடற்கண் மேவி யறிதுயில்கொண்
மான்மருகா! காணவென்முன் வா. (௫)

வாயார வேத்தி வழிப்படா தங்குமிங்கு
காயாய்த் திரிந்து நலிவுற்றேன் - மாயாமுன்
வாசிப் பரியேறி வண்டணிகை மேவியுனைப்
பூசிப்ப னோவருளிப் போது. (௬)

போதாதோ யான்பெற்ற புல்லியசன் மக்குகையல்
வாதேதோ வின்னம் வறியேன்மேற் - தீதரித்தே
யந்தோ தணிகைவள ரம்மானே நின்னருடான்
வந்தாளா தோவுள் றுவந்து. (௭)

வந்துன் னருளேயென் வல்வினையைப் போக்குமென்ற
சிந்தையே நிற்கடிமை செய்விக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சாயுச்சயந் தன்னைத் தருந்தணிகை யாளாயான்
வீயச்செய் யாது விழை. (௮)

விழையன்ப ரீட்டத்துண் மேவுவிப்பா யோபுன்
பிழைநண்ப ரிற்புகுவிப் பாயோ - சுழுமுனையிற்
கண்டார்க்கின் பே!தணிகைக் கற்கண்டே! நன்னெறியை
யண்டார்க்குண் டோநின் னடி. (கங்)

அடியாருக் காட்பட்டே னில்லையே யம்பொற்
றொடியார்க்காட் பட்டேனித் துன்பன் - மிடியசுலப்
பாற்ப்பவர்பார் காண்டணிகைப் பன்னிருதோ னாவெனைத்தற்
காப்பவர்பா ருண்ணைவிடக் காட்டு. (கக)

காட்டினெளி தாகின் கழல்காட்டி டாயேலென்
கூட்டுணர்வாற் காண்பரிதாங் குஞ்சரியும் - வேட்டுவர்தம்
பைங்கொடியும் வாழ்தணிகைப் பன்னிருகை வேலவா
இங்கெனைவிட் டேகா திரு. (கங்)

இருந்துந் தவழ்ந்து மெழுந்துநடந் தும்பின்
மரிந்துஞ் சுகிப்பதெவண் வல்லாய் - பிரிந்திடுமுன்
ஒண்டணிகை தன்னி லுயிர்நிலப்பிப் பாய்நினது
தொண்டரொடு கூடித் தொழ. (கஅ)

தொழுவரா துள்ளந் துவளிலமெய் கண்ணி
லழைவரா தென்செய்கே னையா - புழைதிரட்கை
யானைக் கிளையதணி காசலனை! யெவ்வகைநா
யேனுக் கிளகு மிதம். (கக)

இதங்கவேண் டிந்தணிகை யீசனே! நிற்பொற்
பதங்களன்றி யுண்டோவோர் பற்று - நிதங்கலிக்கும்
பேரோசை யுள்ளே பிரிந்தெழுந்த ரீங்காரச்
சீரோசை கேட்கவருள் செய். (உ௦)

செய்ப கமலத்தாட் டிருமருக னேதணிகை
நயனே யான்தே டருமருந்தே - மைவிழியார்
வள்ளிதெய்வ யானை மருவு மணிக்குன்றே!
அள்ள லகற்றிசுத்த மாக்கு. (உ௧)

கடிச

திருத்தணிகை.

ஆக்குவோனைச்சிறையி லாக்கி யறங்கொருசொற்
றேக்கி யுரைத்த சிவக்கொழுந்தே! - தூக்குபல
வேந்துந் திருத்தணிகை யேந்தலே நின்னருளே
போந்ததுணை யாயிற் புனை.

(௨.௦)

புணையருளா லென்புன் பிறவிப் புணரி
யணையினேசேர்ந் தின்ப மடைவேன் - தணிகைக்கண்
மேவுஞ் சிவக்குருந்தே மெய்ஞ்ஞான விண்மணியே!
யாவுஞ் செயுநின் னகம்.

(௨.௩)

அகமும் புறமு மடங்காவா நந்த
சுகமே! தணிகைச் சுயம்பே! - இகபரங்க
டம்முட் பயனே! தமிழேன் றனித்துன்பம்
எம்மைக்கும் வாரா தியல்.

(௨.௪)

இயலு மிசைநா டகமு மெனக்கு
நயமுறச்செய் வாய்தணிகை நாதா! - வியனுலகி
னின்னையே பாட நினவு தரக்கடவாய்
பன்னரிய வேலாகண் பார்.

(௨.௫)

பார்வதிதன் கையாற் பரிந்தனைப்ப வோருருக்கொ
ளாரணனே! நற்றணிகை யண்ணலே - ஓரறுமீன்
கொங்கையமு துண்டு குதித்தாடு மூவிரண்டாம்
அங்கமுரு காவெனக்கிங் கார்.

(௨.௬)

ஆரறிவா ருன்னை யரனறிவான் ருயறிவான்
நாரணனு மேயறியா னாகிலய - னார்முதலாய்
விண்ணறியு மோதணிகை வேலா! விரும்படிமை
மண்ணிலறி வானெவ் வகை.

(௨.௭)

வகையாய் வருத்த வகையாவு நின்றன்
தொகையா மவையிலொன்றாய்த் தோன்ற - திகழ்வுபெறும்
அற்பனுக்கு நற்றணிகை யண்ட. விடந்தருமோ
உற்பவமா யென்று முளாய்.

(௨.௮)

உள்ளாய்ந் தெடுத்தியற்று முண்மைப் பயனின்னைக்
கொள்ளார்க்கு முண்டோ குணப்படுகை - கள்ளாரும்
பொங்கர் வளத்தணிகைப் புண்ணியனே! நின்கருணைத்
துங்கமலர்த் தானே துணை. (உக)

துணைவள்ளி தெய்வானை தோகைமயில் வேலுந்
துணைநின் னடியார் தொகையுந் - துணையான
கஞ்ச மலர்ப்பதத்தைக் கைதொழுதே னுக்கருள்வாய்
செஞ்சொற் புலமைவளச் சீர். (கௌ)

நோக்கதக்கலிப்பா.

ஈருதிக்கு மன்பரெலாஞ் சிற்சுகநற் கடன்மூழ்கச்
காருதிக்கு மனக்கொடியேன் கலகவிழி யார்மயலாற்
பாருதிக்கும் வினைச்சமூக்கிற் பட்டிழிந்து வாடுவதே
ஐருதிக்குந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே, (௪)

தண்டழிழா வினன்குடிவாழ் தண்ணமுதே தனிவாழ்வே
துண்டமதிச் சடையரனைச் சூழவலம் வரும்பெரியோய்[ருளா
தொண்டெனநின் றாட்பணிந்தேன் றெல்லவினை தொலைத்
யண்டர்[தொழுந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௨)

கல்லனைய கடுகெஞ்சேன் கடலனைய கன்மமுளேன்
வல்லனைய முலைமாதர் வஞ்சவிழிப் பட்டிழிந்தேன்
மல்லமருந் தோளுடைய மறலிபய மென்றொழிவே
னல்லலறு தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௩)

பிறவியெனும் பெருந்தளையிற் பிணிப்புண்ட புன்மையனேன்
ஹவடைந்து பெரியோர்பாற் றுகளறுக்கச் செல்லாதே
னறவிதழிச் சடைப்பெருமா னல்குடம்ப நிற்பணிய
புழித்திலனே தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே, (௧)

அஞ்சபெரு வறுமையினு லலைப்புண்டு வவனிமிசைத்
 தஞ்சமென வடைந்தவரைத் தாங்கறியாத் தன்மைபனென்
 மஞ்சலவுந் தணிகைவரை மன்னுமர கதமயின்மே
 லஞ்சலென வந்தருள்வா யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௫)

பித்தனாய்த் திரிந்துழன்று பேருலகி னுசைகொண்டு
 பத்தியெனப் தோரணுவு மறியாத பாவியனே
 னெத்தனைநாட் செல்லுமந்தோ விடர்க்கடல்விட் டேறுதற்கிங்
 கத்தனே தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௬)

விடங்காட்டு மரவமெலாம் விழப்புடைக்கும் வியன்மயின்பே
 னடங்காட்டுந் தாட்பணியே னல்லன்பர் தமைநாடேன்
 மடங்காட்டும் வாழ்வியே மதித்தலைந்துக் கெட்டேனே
 படல்காட்டுந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௭)

பாவியெனப் பலரிகழ்ந்தும் பதமலரைப் போற்றும்
 லாவிகொடி திரிதருமில் வவலனென் றனைத்தழலின்
 மேவவிடி னுந்தண்ட மெதுசெயினுந் தீராநே
 யாவின்ருந் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௮)

பானேரு மதிதவமும் பரங்கிரியி லுறைவோயே
 யானேறு சடையரற்கன் றருமறையின் பொருளுரைத்தோய்
 மானேரு விழிமடவார் மயற்கடல்விட் டருட்கடலில்
 யானேறு மாறருளா யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௯)

கோளுடையார் காணுக் குருபரனே யீராறு
 தோளுடையாய் கடப்பமலர்த் தொடையுடையாய் செங்கமலத்
 தாளுடையா யங்கையினிற் சதியுடையாய் தமியேனை
 யாளுடையாய் தணிகைவரை யாறுமுகத் தாண்டவனே. (௧௦)

தெஞ்சொடு கிளத்தல்.

சீரணியும் வெண்ணோறுஞ் சிறப்பொடுநன் மாதரையுந்
தாரணியும் வேண்டியிவண் டயங்குமட நெஞ்சேநீ
பூரணமாய்ப் பூரணத்தின் பொலிவான புண்ணியன்ற
ஔரணங்க டொழுந்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (க)

அறுசமயந் தனைவிளக்க வறுமுகங்கொண் டமர்ந்தருளு
நெறியறிய மாட்டாது நீயெயர்கொ ளென்னெஞ்சே
குறுமுனிக்கன் றருள்செய்த குகப்பெருமா னுறைதருந்
னறுமலர்சேர்ந் திடுதணிகை நற்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (உ)

இம்மா நிலவாழ்வுக் கிருநீதிக்கே யலமந்து
சும்மா விருக்குஞ் சுகமறியா வென்னெஞ்சே
செம்மான்றன் மகடழுவுஞ் செல்வன்றிரு மான்மருக
னம்மான்றன் செருத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (ங)

சிரந்தழுவுஞ் சிவநெறியைத் திருநீற்றி னரும்பொலிவை
யரம்பெறவே நாடாதிங் குணர்வழியு மென்னெஞ்சே
மரந்தழுவு மான்மகளை மகிழவலம் வைத்தவன்ற
னரந்தையறு செருத்தணியெ னரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (ச)

செப்பாடி முலைமடவார் திருக்கதனி லகப்பட்டே
யிப்பாடி படவுனக்கிங் கெவருரைத்தா ரென்னெஞ்சே
கைப்பாலில் வேலேந்திக் கடம்பணிந்த காங்கெயன்ற
னப்பாடிஞ் சுனைத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (ரு)

உண்டதையே மீண்டுண்டு முடித்ததையே யுடுத்தாப்பினுங்
கண்டதையே கண்டுதினங் களிப்படையுங் கன்னெஞ்சே
பண்டைமறை காணரிய பரமனருள் சரவணன்றன்
மண்டிலவுஞ் செருத்தணிகை வளப்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (ஈ)

கந்தமுடை மலர்கொண்டு கழலிணையெ யருசித்துப்
பந்தமறப் பரமனையே பாடாவென் பாழ்நெஞ்சே
செந்தினகர் வருமெந்தை சிவக்கொழுந்தி னுறைவிடமா
மந்தமிலாத் திருத்தணிகை யரும்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (எ)

எண்ணரிய பிறவிதனை யெடுத்தலைந்த தென்பொருட்டோ
 மாண்பின்பஞ் சதமென்று மதிமயங்கு மடநெஞ்சே
 கண்ணியநன் மறைப்பயனே கடவுளே யென்றோதி
 விண்ணிறைதாழ் செருத்தணிகை வியன்பதிசேர்ந் துய்வாயே.

குலமொடு பாசமது சுற்றியே தூதருடன்
 காலன்வருங் கால்கண்டு கலக்கமுறு மென்னெஞ்சே
 நீலமிடற் றினனருளு நித்தியா னந்தனெனும்
 டேவலனது செருத்தணிகை வியன்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (க)

போனவைவீண் போனாலும் புதுநாள்வீண் போகாமல்
 மாணவாழ் வதுநாடி வந்தனைசெய் தென்னெஞ்சே
 மோனவா னந்தமதை முக்கணற்கன் றருள்செய்த
 ஞானநா யகன்றணிகை நற்பதிசேர்ந் துய்வாயே. (க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமு தும்மடியார்
 பாலுற்ற தொண்டு மளித்தருள் வீர்பழ னங்கடொறுஞ்
 சாலுற்ற வெள்வனோ யூருந் திருத்தணி காசலத்தின்
 பேலுற்ற நாயக மேயறு கோண விழுப்பொருளே.

வாழி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தம்.
 சிரித்துபுர மெரித்தபரன் சேயனறு முகவேள்செம்
 பொற்றாள் வாழி
 விரித்தனைகைக் கிணவாழி யயிலவாழி யிருமருங்கு
 மின்னார் வாழி
 ஒருத்தனீவா சணத்தொடுந் துருத்திராக் கமுமடியா
 ரொருங்கு வாழி
 திருத்தணிகை வெண்பாவந் தாதிழுப்ப தும்வாழி
 தினமு மாதோ.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்வனாயார்.

—:0:—

காப்பு.

குறள் வெண்பா.

சிந்துர முகத்தன் திருவடி பணிவேன்
பந்த மகற்றப் பரிந்து.

எழுதீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்வளர் புறவ நகர்புரி தவத்தாற்
றிகழ்தருங் கவுணியர் மரபிற்
பேர்வளர் தெய்வ வடிவினை யெடுத்த
பேசருந் தனிப்பரஞ் சுடரே
ஏர்வளர் பருவ மூன்றினி லுமையா
ளெழில்குலா முலையமு தருந்தி
நார்வளர் பனுவ னயந்துரை செய்யும்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(சு)

வாரியங் கடல்குழ் மலர்தலை யுலகின்
மழவிடை யுடையவெம் பெருமான்
வேரியங் கமலத் திருவடி வணங்கி
வியன்பெறு கவிகையுந் தரளஞ்
சேரியங் கிடுநற் சிவிகையும் பொன்னுஞ்
சிறப்பொடு பெற்றநற் பரிசை
நாரியந் தொடையோ யார்பெற வல்லார்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(உ)

மன்னவன் மகளை வலியினுன் மிகவும்
வருந்திடு முயலகண் றவிர்த்துங்
கன்னலம் பழனஞ் சூழ்திரு மருநற்
காளையை யெழுப்பியு மன்றித்

சென்னலம் விளைக்கு மங்கையர்க் கரசி
தொடும்புசெய் திடவரு ளினையால்
நன்னல மருளாய் நாயினே னுய்ய
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௩)

மண்ணிப் படஞ்சூழ் மயிலேநன் னகரின்
மன்னிய வென்பிணப் பெண்ணாய்ப்
பண்ணிய பரனே புகலிமன் னவநின்
பான்மையா ரறிந்திட வல்லார்
புண்ணியப் பயனே புகழொளி விளக்கே
பொருவரு மாணிக்க மலையே
நண்ணியே நாயேனுய்யுமா றருளாய்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௪)

பழித்திடும் வேறு சமயஞ்சென் றுழலும்
பாண்டியன் சுரப்பிணி யகற்றிப்
புழுத்தலை யமணப் பேய்களைக் கழுவிற்
பொருந்திடச் செய்துசற் சைவந்
தழைத்திட வந்த தனிப்பெருந் துணையே
தமியனேன் வினைப்பெருந் ஈனைத்து
நழுவிட வருளாய் நான்மறைப் பயனே
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௫)

ஆரண மூடிவே யாண்டசற் குருவே
யமுதமே யாருயிர்த் துணையே
தாரணி தன்னிற் சலசமா மலர்த்தா
டமியனேற் கருளுநா னுளதோ
பூரண நிலையே பொருவில் சாரூபம்
புகழ்பெறு கச்சிமா நகரி
ஞான னரிய நலம்பெற வருளும்
ஞானசம் பந்தமா மணியே.

(௬)

அஞ்சகம் பயிலு மாமூராண் டகையா
ரருமறை வனத்தடை கதவ
பெஞ்சகந் தேத்தித் திறந்திட வதனை
நீதியா யடைத்திடு நினைஞ்ப்

பஞ்சினை யினையேன் பாசம தகலப்
பார்த்திரு ணீக்குமா றரிதோ
நஞ்சணி களத்த னருள்பெறந் தகையே
ஞானசம் பந்தமா மணியே. (௭)

அலகில்சீ ரோத்தா ரரனரு ளாலே
வாண்பனை பெண்பனை யாக்கி
நிலவுநன் மதுரைப் பாண்டியன் கூளை
நிமிர்த்தியுங் கனல்புன றனிலே
குலவிய வேட்டை யேறிடச் செய்து
குலவய முய்யுமா நெண்ணி
நலமிகுந் திலங்குந் தமிழ்மறை யளித்தோய்
ஞானசம் பந்தமா மணியே. (௮)

தாண்டகம் பாடி மாண்டகைப் பெருமான்
றணிவில்பொற் காசினைப் பெறநீ
யாண்டவ னிடத்து வாசினேர் காண
மடைந்தது மென்கொலோ வறையாய்
காண்டகு சுடரே கருணையங் கடலே
காத்தனின் கடனென வடைந்தேன்
நாண்மலர் செறியுங் காழியம் பரனே
ஞானசம் பந்தமா மணியே. (௯)

சுண்ணகன் ஞாலத் திருவகைப் பவஞ்சங்
காட்டினை யன்னவற் றுள்ளே
யெண்ணரும் பிறவி யெடுத்தெடுத் துழன்றே
னேழையே னென்செய கிற்பேன்
மண்ணிலே யுள்ளா ரனைவரும் வதுவை
வந்துகாண் மெனப்பெரு வீடு
நண்ணியே யுதவுங் காழியர் தவமே
ஞானசம் பந்தமா மணியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவரசு.

—:0:—

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்கட லுடுத்த நெடும்புவி போற்று
நிகரிலாச் சிவபெரு மானே
கார்நிறப் பாசக் கட்டறுத் தளிக்குங்
கடவுண்மா மணியெனக் காட்டி
வர்பெறு சைவ நெறிதனக் குரிய
விணையிலா நீரெடு கண்டி
ஆர்பெற வணிய மன்பதைக் குரைத்தோ
யாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(4)

பத்தர்க ளுள்ளங் குடியெனக் கொள்ளும்
பசுபதி பரஞ்சுட ரெங்கள்
கொத்தலர் கொன்றைக் குழகன்முன் னினக்குக்
கொடுமைசெய் குலைநோ யுதவி
இத்தரை சைவப் பயிர்தழைத் தோங்க
விரங்கியான் டருளின னென்னின்
அத்தநின் பெருமை யுரைப்பதென் றரமோ
வாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(5)

மாற்றரு விடத்தை யருந்தியுந் துணிவாய்
மறிகட னீந்தியு மன்றி
நீற்றறை தன்னிற் றுன்பிலா திருந்து
நீண்டகோட் டிபந்தனைக் காய்ந்த
சாற்றரு நினது புகழினை யோதச்
சார்பிலேன் றனக்கெளி தாமோ
ஆற்றரு நீழ லமர்சிவற் கன்பே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே.

(6)

தோணியம் பதியி லவதரித் தருளெந்
தோன்றலா ஞானசம் பந்தன்
பாணிமா சடைகொள் பரமர்தம் மாட்டுப்
படியிலா வன்புடை யாயென்

நேணிவா நேச முதிர்வின லப்ப

ரேனவழைத் திடுவரே யென்னின்
ஆணிப்பொன் னேனின் நிறனென்னே யறைவே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ச)

உலகெலாம் போற்று முயரொளிப் பிழம்பை

யுத்தம ருள்ளுறை சுயம்பைக்
கலனெலா மரவாக் கொண்டகற் பகத்தைக்
கவின்மறைக் காட்டினிற் கதவம்
நலனெலா மடையத் திறந்துடன் காட்டு
நாயக நாயினேன் றனக்கென்
அலமெலாந் தீர்ப்ப தரிதுகொ ணினக்கே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ரு)

அரவினான் மாண்ட பாலனைத் தந்த

வத்தனே யாமூர ரரசே
கரவுடை மனத்தேன் கழலினை பணியக்
கடைக்கணித் திடுவதெந் நாளோ
கரனுயிர் மாய்த்த மாயவன் கஞ்சன்
கழன்முடி நேடியுங் காண
அரனடி பரசு மண்ணலே யென்னை
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (சு)

பழிப்புறு பிறவிக் கடலினின் நேறப்

படிநனைற் குன்னடித் துணையாஞ்
செழிப்புறு புணைய தின்றெளி னெளியேன்
சீலனாந் தன்மையு முளதோ
தழைத்திடு சோலை சூழ்திரு வதிகைச்
சங்கர னருள்பெறுந் தகையே
அழிப்பிலாச் சைவ குரவனே யென்னை
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (எ)

ஏழிவிலா தருளுங் கற்பகம்போல

வோதினா ருறுபய னடைவான்
இழிவிலா முத்திக் கரைவயி னேற்றி
யிலகிடு மென்னினா யடியேன்

கழிவிலா நினது பனுவலின் றிறத்தைக்
கசடற வுரைக்குமா நெளிதோ
அழிவிலாப் பொருளை யடைந்தவெம் மிறையே
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (அ)

அப்பனே யரசே யருமறைக் கொழுந்தே
யலையொழி யமுதசா கரமே
ஒப்பிலா தருளுங் கற்பகக் கணியே
பூனுறு முடலினுக் குயிரே
துப்பிதழ் மடவார் மயலுழந் தேங்கித்
துயருற வகையெனக் கருளு
மப்பணி வேணி யானருள் பெறுவோ
யாண்டருள் தாண்டக மணியே. (ஆ)

உண்ணிறை யற்புப் பெருக்கினு னின்றிங்
குலையிடு மெழுகென வருகி
எண்ணுகே னென்னுந் தமிழ்த்திரு மறையை
யிமையவர் போற்றிட வருளிக்
கண்ணுதற் பெருமா னடியிணைக் கீழே
கலத்தரு ளமுதவா ரிதியே
அண்ணல்சீர் குலவுந் தாண்டகம் பாடி
யாண்டருள் தாண்டகமணியே. (அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சரத் தினம்.

—:0:—

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திலகவல் லிக்கிளை வளைத்திட வளைப்புண்டு
செறியத்தி தோன்றுமரசின்
செம்மைபெறு வேரியந் தானினிற் பிணியுண்டு
திகழ்தமிழ்ப் பூமலர்ந்திட்

டிவகுநா கத்தகப் பட்டசிறு சேய்தன்னை
 யெழில்பெறத் தழைவித்துமே
 யேங்குதிரை யரியினிற் கல்லாற் பிறங்கிவன
 ரெங்களர சைப்பணிசுவாம்
 அலகிலடி யார்குழார் தன்னிலே யடியனா
 யண்டிவாழ் வுறும்பேறிலா
 னையினேன் முந்திற்று னடியருக் கடியனா
 யாதரித் திடவேண்டுவேன்
 திலகமென வாழ ரமர்ந்தபர தெய்வமே
 இதயவநா யகருவக்குந்
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(க)

வருணவா சாரநெறி பத்திரெறி கல்விநெறி
 வாய்ந்தவப் பூதியடிகள்
 வாசீச னென்னுநின் பேரொன் றறைந்திட்டு
 வளரன்பி னூலிறுக்குண்
 டருணகிர ணக்கமல வடியிற் புகச்செறிந்
 தானந்த முற்றனன்முனா
 னடியனே னொன்றுமில் லேனெனினு மென்னையோ
 வாட்படப் பத்தியில்லேன்
 இருணகும் புன்னெஞ்ச ரிடுநீற்றி னறைமேவி
 யேதுமோ னுறுமின்றே
 யெல்லிற் பொலிந்தவெம் மிறைவனே யிறையேனு
 மிங்கொர்துணை பெற்றறிகிலேன்
 திருமலிந் தொளிரதிகை யானருட் சூலையுஞ்
 செவ்வமென மேற்கொண்டவா
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(உ)

சிரநடுக் குற்றமொழி குழறிவிழி பீளையொடு
 செயலற் றழிந்திடர்முன்
 திரையெனத் தோற்றிரந் தேதவ ரெனத்தனு
 செறிந்துகொ ளுன்றிடாமுன்

விரவுற்ற மனமக்க னொடுசுற்ற முற்றுமே
 வெய்துரை வழங்கிடாமுன்
 வேலையென வேவருங் கோலவிய மன்றனால்
 வீயாமு னெனையாளுவாய்
 கரவுற்ற குண்டரா மமணரே விடுமதக்
 கயம்வீ றழித்தசதுரா
 கருதவரி தாயசிங் கியையமுத மென்னவே
 காமாரி போலயின்றாய்
 சிரபுரக் கவுணியத் தேவரப் பாவெனச்
 செறிந்ததவ யோகதீரா
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(௬)

எந்நாளு நின்றிருச் சேவைசெய் தேத்தவு
 மிலங்கும் பணிக்கொராளா
 யிருப்பவு மருப்பொலியு மலர்தாய் வணங்கவு
 மெளியேன்ற னாகடம்மைக்
 கொன்னே யொழிந்திடா துனதுதிரு முறைகளைத்
 குறித்துப் படித்திடவுமே
 குறைகொண்டு பிறர்மனைச் சென்றேற் றிடாமலே
 கொண்டதிலு மோகையருள்வாய்
 பின்னே ரிடுஞ்சடைப் பெருமான்ற னருள்வீறு
 பெண்ணினும் பொன்னினனும்
 பிறங்கிடச் செய்தவர்ப் பிரசநா றடிமலர்ப்
 பேணிமுடி கொண்டபெரியோய்
 தென்னே தெனுவெனப் பொறிவண்டு பண்பாடி
 செறிதுடைவை ருமுமதிக்கைத்
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(௭)

வேலையலை போலவரு மின்னலிற் பல்கால்
 வெதும்பிப் பதைத்தலைந்தேன்
 வெய்யமட வார்தமைத் தெய்வமென் றுன்றுணை
 விரைத்தான் மறந்திருந்தேன்

ஏலவே கோன்கரவு கற்றுச் சமத்துவ
 மில்லே னெனச்செருக்குந்
 றிருந்தன னிருந்தநான் பல்லவினி யேனுநின்
 னிணையடிக் கானாக்குவாய்
 கோலமுறு நீற்றினக் கோலத் தினும்பவக்
 கோடையை யகற்றுமேன்மை
 கொண்டவஞ் சக்கரத் தினெனெஞ் சகத்தினுங்
 கொண்டமெதி கொண்டகோவைச்
 சீலமுற வுறவழுத் திக்கவின் புகலூர்த்
 திகம்பரனை மேவுமணியே
 திருநெறித் தமிழ்தந்த வருநெறிச் சைவனே
 திகழும்வா கீசகுருவே.

(௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையநம்பி.

— :0: —

கோச்சகக்கலிப்பா.

பூமேவுங் கொன்றைபுனை புண்ணியனுக் கார்வமுடன்
 பாமேவு மாலையணி பரங்கருணை வாரிதியே
 சேமேவு நின்னடியென் சிந்தையுற வைத்தருளாய்
 மாமேவு நாவலூர் வன்றொண்ட மாமணியே.

(க)

குந்தியின்சேய்க் காரருளைக் கொடுத்தாண்ட கோமாணச்
 சந்தித்தே பித்தனெனச் சாற்றிடுநின் றிறப்புநல
 நிந்தையிலா மாதவர்க்கு நீணிலத்தி லரிதென்றால்
 வந்திப்ப தென்றரமோ வன்றொண்ட மாமணியே.

(உ)

பொங்குபாற் கடலெழுந்த பொருவிடத்தை யரனார்க்கு
 அங்கையினு லேற்றிட்ட வாலாவ சுந்தரனே
 துங்கமுறு நின்னடியென் றாய்மைபெற வருனமிந்தை
 மங்கலிலா தெனக்கீவை வன்றொண்ட மாமணியே.

(ஈ)

கொங்குசெறி கொன்றைவளர் கோடரசுச் சங்கரன்றன்
பங்கயநேர் தாளிரண்டும் படிதோய்ப் பரவையிடந்
தங்கியதூ தாகவிடுந் தனித்தலைமைப் புலவோய்நீ
மங்குலென வருள்பொழிந்தான் வன்றொண்ட மாமணியே. (௪)

களக்கருமைக் கந்தரத்தார் கனிந்தீந்த காணமெலாம்
அளப்பரிய மணிமுத்த வணிநதியி லிட்டாரூர்
குளத்தெடுத்த குணக்குன்றே குரைகழற்கா ளாக்கிடுவாய்
வளக்கழனி சூழ்நாவல் வன்றொண்ட மாமணியே. (௫)

எஞ்சுமிடை யஞ்சுநடை யெழிலமைந்த சங்கிலியைக்
கஞ்சமலர் வாவின்குழ் கவினொற்றி மாநகரில்
விஞ்சுமண வினைமுடித்த வித்தகனே யாண்டிடுவாய்
மஞ்சுமரும் பொழிநாவல் வன்றொண்ட மாமணியே. (௬)

காணாந்த வலிநாசிக் கவினகரிற் கராமுண்ட்
தேனாந்த மொழிமதலை தெளிவுடன்நந் தளித்தோயே
ஊனாந்த தேகமதி லுள்ளமுக்கை நீக்கிநல
வானாந்த பேறருளாய் வன்றொண்ட மாமணியே. (௭)

பரம்பரனைக் கலைகளெலாம் பகரிய பரவெளியைத் [ய்தோய்
திரம்பெறத் தோழமைகொண்டு திருத்தொண்டத் தொகைசெ
உரம்பெறநின் பெருமைதனை யுரைத்தடியே னுய்யும்வகை
வரந்தருவாய் நாவலூர் வன்றொண்ட மாமணியே. (௮)

ஆடுகின்ற சிற்சபையி லாரணத்தி னுட்பொருளைத்
தேடுகின்ற மாலயனுந் திகைப்புறச்செங் கல்லையெலாம்
நாடுகின்ற பொன்னாக நயந்துரைசெய் நாயகனே
வாடுகின்ற வெற்கெளிதோ வன்றொண்ட மாமணியே. (௯)

சங்குடையான் றுமரையான் சதமகனும் வானவரும்
அங்கைசிரங் கூப்பமுர ணணித்தவள யானையின்மேன்
மங்கையுமை பங்குடையான் மனமகிழ்ச் சேரனொடும்
வங்கமலைக் கெழுந்தருளும் வன்றொண்ட மாமணியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடைய வடிகள் .

—:0:—

கோச்சுநக்கலிப்பா.

மாநாக மணிந்தாடு மாமறையாங் கோவணத்தெங்
கோளுறு புனசடைமேல் கொண்டதுமண் வியப்பன்றே
வானோரு மண்டோளும் வந்திங்க வாசகமாந்
தேனைய மழைபொழியுந் திருவாத ஆர்மணியே. (க)

நாரணனு நான்முகனு நான்மறையு நாடகிலா
ஆரணத்தி னுட்பொருளே யாய்ந்தறிந்த வுணர்வினர்போல்
பூரணமாய் மூகையினுற் பேசவித்த புண்ணியமாங்
காரணநின் கழல்பணிவோர்க் கருள்வாத ஆர்மணியே. (உ)

ஆணிப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வெம்பெருமான்
மாணிக்க வாசகனென் றிட்டழைக்கு மாண்பினனே
பேணித் துதித்தறியாப் பேதையனே னெஞ்சமுன்றன்
ருணிர்க வையபாய் தனிவாத ஆர்மணியே. (ங)

மாயவருக் கொண்டுள்ள மயக்குகின்ற மங்கையர்தந்
தியதொழிற் காளாய் தினமுமுழன் றலைவேனே
நேயமொடு பேறுபெறும் நியதியையெயற் களித்தாண்ட
தூயவருட் சற்குருவாந் துரைவாத ஆர்மணியே. (ச)

பட்டமரம் போலுலகிற் பாவையர்கள் கூட்டுறவால்
கெட்டலமந் தேகாமே கிளத்துதிரு வாசகத்தைத்
தொட்டெடுத்திங் கேளுந் திறனெந்நின் றருளுதியேல்
நிட்டையிலே நிற்பேன் நிகழ்வாத ஆர்மணியே. (ரு)

முத்திரை முக்கண் முதல்வனெரு மாவேறி
பித்த ஷலகிற் பிறப்போ டிறப்பகற்றும்
அத்திரைக் கோல மகங்கனிந்து கண்டோதும்
வித்தகறிற் போற்றுவனோ வியன்வாத ஷூர்மணியே. (௬)

கொத்தலர் கொன்றை குராமதியம் வாளரவம்
வைத்துடைய செஞ்சடில வள்ளலொருத் திக்காளாய்
பித்த நென்னடித்துப் பிரம்படிகொண் டெவ்வுயிர்க்கும்
ஒத்தநிலை காட்டச்செய் யுயர்வாத ஷூர்மணியே. (௭)

மண்ணாய் விண்ணாகி மறைந்தொளிரு மாமணியைக்
கண்ணற் கருத்தாற் கண்கெளித் தேநடித்த
அண்ண வுடற்பொருளோ டாவியுமங் கைக்கணருள்
உண்ணைய மென்னோ வொருவாத ஷூர்மணியே. (௮)

ஓயாத பம்பரநேர்ந் தொழியாக் கவலைதனில்
வீயாமற் பொல்லேன் வினைநினை வீக்கொழித்துத்
தூயோ ரணையுஞ் சுகநெறிதந் தாண்டருள்வாய்
தாயேயாய் நின்ற தனிவாத ஷூர்மணியே. (௯)

வன்புத்தப் பேய்கள் மயக்கையகற் றும்பரமே
அன்புருவத் தாயே யருளார் கலியேயிங்
குன்பதமே நாடி யருகவருள் செய்வாயே
செம்பதமே தெய்வத் திருவாத ஷூர்மணியே. (௧௦)

நேரிசைவெண்பா.

மன்னுபுகழ்க் கச்சிமுதன் மாகாள மீருகத் [யமாய்
துன்னுதொண்டைச் சோதிதலத் தோத்திரத்தைச் - சொன்ன
மோசூர் முனிசாமி முற்றுவித் தச்சிட்டான்
நேசூரச் சிந்தை தெளிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டைநாட்டே திருப்பதித் தோத்திரக்கோவை
முற்றிற்று.

